

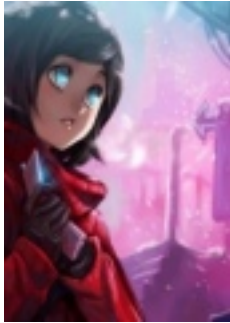
Truyện Về Cô Bé Đứng Đường Mà Tôi Quen

Contents

Truyện Về Cô Bé Đứng Đường Mà Tôi Quen	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	10
7. Chương 7	13
8. Chương 8	14
9. Chương 9	21
10. Chương 10	23
11. Chương 11	26
12. Chương 12	28
13. Chương 13	29
14. Chương 14	30
15. Chương 15	33
16. Chương 16	38
17. Chương 17	42
18. Chương 18	45
19. Chương 19	48
20. Chương 20	53
21. Chương 21	57
22. Chương 22	61
23. Chương 23	63
24. Chương 24	66
25. Chương 25	68
26. Chương 26	69
27. Chương 27	73
28. Chương 28	76
29. Chương 29	78
30. Chương 30	81
31. Chương 31	81
32. Chương 32	84
33. Chương 33	89
34. Chương 34	91
35. Chương 35	93
36. Chương 36	96
37. Chương 37	103
38. Chương 38	106
39. Chương 39	110
40. Chương 40	114
41. Chương 41	116

42. Chương 42	120
43. Chương 43	125
44. Chương 44	129
45. Chương 45	132
46. Chương 46	137
47. Chương 47	139

Truyện Về Cô Bé Đứng Đường Mà Tôi Quen

Giới thiệu

Xin lỗi thực sự cũng không muốn kể về em nó cho mọi người. . . Quả thật khi bước chân vô cái nghề

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/truyen-ve-co-be-dung-duong-ma-toi-quen>

1. Chương 1

Theo trí nhớ của tôi thì hôm đó là rơi vào những ngày đông của năm 2009... chính xác là cái đêm Noel 24... Khi ấy tui vẫn trong trạng thái FA... thực sự ko có cái đau nào đau bằng trong đêm Noel mà nhìn cha con nhà nó cặp kè chõ nhau đi chơi ngoài đường với bên đáp là nhà nghỉ... vì thế tôi chọn ohương án đi nhậu với mấy thằng bạn có chung hoàn cảnh lính phòng ko

Lúc đó tui nhậu trên tận Nhà Thờ Hà Nội (Hồ Nai - Biên Hòa)... đến khoảng 1h giờ... trên đường chạy xe về đến đoạn Bến Xe Tam Hiệp thì xe bị thủng lốp... mẹ nó ! giờ nào không lủng... lủng ngay cái giờ thiêng này... bố con thằng nào mà nó vá ỉnh... cay cú hết sức... đành cần răng cần lợi mà đẩy chiếc xe hy vọng 1 tiệm vá xe nào đó còn làm việc... nhưng trong người cũng tê tê vì buổi nhậu vừa xong rồi nên cũng chả đẩy nổi dc bao nhiêu..Nghĩ vậy tui dắt xe vô bến xe... ghé vào 1 quán nước bán đồ giải khát đêm cho các bác tài...

Gọi nước xong, tranh thủ tui nói chuyện với cô bán nước xem ở đây có chỗ nào vá xe giờ này ko... Thì bà kêu giờ này còn ai mà vá xe cho cậu... giờ chỉ còn cách gửi xe ở đây... rồi bắt taxi về... rồi ngày mai quay lại mà mang đi vá...

Tui cũng uể oải mà dắt xe vô bến gửi... Ngặt nỗi ông bảo vệ lại không chịu giữ... kêu đêm rồi ai mà giữ nữa... kì kèo xin xỏ mãi... biểu thêm cho ông ly cafe ông mới chịu

Giờ suy nghĩ trong đầu là kiếm 1 chiếc taxi nào đó gọi đến rồi chờ về thôi

thì tai họa lại nổi tiếp tai họa cái điện thoại mắc dịch lại hết pin dở chừng... má thiệt sự lúc đó muốn... “nín thở chết cho rồi...”

Hỏi bà cụ bán nước thì bà lại ko xài dt... Thì nhìn ra ngoài xa chút thì thấy 1 bóng đứa con gái đang ngồi ở nhà chờ xe buýt đang rung đùi nhìn xe chạy qua lại... Dự là tôi cũng biết đây là ả cave đứng đợi khách rồi... Mặc dù cảm thấy hơi thối mắc thôi... vì cô bé ấy còn quá trẻ...

Kể sơ cho các bạn về cái bến xe Tam Hiệp cho các bạn 1 chút... cái bến này thì nổi tiếng trong khu vực này về nạn mại dâm từ xưa đến giờ rồi... từ những thập niên 90, khu vực này đã hình thành thứ tệ nạn này mà chính quyền ko sao càn quét được... đa số gái ở đây phục vụ cho cánh tài xế đi bắc nam là chủ yếu... và thường thì độ tuổi cave ở đây khá chua chát... toàn mấy u 35~40... có khi xui xui dính mấy thằng bê đê nữa ko chừng

Có 1 lần tui và thằng bạn trong cơn bí bách cũng lạng thử qua đây xem hàng thì giật cả mình với mấy u trong này... Có mà cho tui thêm tiền - Bao nhà nghỉ mà ngủ với mấy bả này tui cũng ko thêm đó chứ! mấy bả gọi khách lộ liễu lắm

Tại xong xong với quốc lộ 1A ở chỗ bến xe còn có 1 con đường đất cặp song song với đường chính, lôm sêu xuống và thấp cách đường chính gần 4, 5m vì thế địa bàn này khá thuận tiện cho việc mồi chèo khách vì kín và phần nữa là khá tối tăm do thiếu đèn

Giá ở đây khá bèo đúng nghĩa với cave bến xe... chỉ cần bỏ ra 150k là có thể làm tại chỗ... trong các cái ống cống to chà bá ở gần đó... có lót chiếu hăn hoi... hoặc 200k... mấy u nhà mình họ bao luôn chỗ nhà nghỉ... Sự thật là em cũng chưa thử..thấy đã phát ớn rồi... nhưng tính tình hay ghẹo nên có ghé mà hỏi thăm giá cả rồi nơi hành lạc

Trở về vụ có bé chờ khách ở chỗ xe buýt... tôi ngờ là nguyên do đó... bến này xưa giờ toàn gái già giờ lọt đầu ra con bé tươi thế này thì đúng là chuyện lạ... hoặc cũng có thể cô bé ấy ko phải là cave... mà chỉ là 1 người bình thường đứng đợi người thân đến rước... nhưng dù là gì thì tui cũng vẫn phải lao tới mà xin mượn đt gọi taxi

2. Chương 2

Khi tiến lại gần là cô bé ấy cũng thấy tôi từ xa tiến tới rồi...

Chưa kịp hỏi gì cô bé đã ném vô mặt tôi 1 câu rồi :

1 giọng nói nuốt miền tây... nhưng đầy cộc cằn khó chịu...

Có gì không anh trai... em ko đi đâu... tí nữa em đi khách tiếp bây giờ...

Vậy là xong... Đúng là cô bé ấy là cave rồi

Đập vào mắt tôi là 1 cô bé dc make up lòe loẹt, khuôn mặt khá dễ thương, vóc dáng khá nhỏ nhắn... em nó mặc cái quần jean ngắn sát đùi đi cùng với cái out tay dài màu đen... nhớ ko nhầm thì mặc như vậy thì phải

Nghe em nó nói vậy mình cũng hơi thốn hiểu nhầm mẹ cái mục đích sáng sủa của mình rồi mới vội thanh minh thanh nga cho em nó hiểu

- Đâu có em gái, anh đi đường bị hư xe, nên gửi tạm vào bến xe rồi định bắt taxi về thôi

- Giọng nói cộc cằn nhưng pha chút dễ thương của gái miền tây lại mang lên

- Ừ rồi vậy lại đây kiểm tui làm chi ?

- Mà điện thoại anh lại hết pin bất tử... nên định hỏi em có đt không ? định mượn nhà gọi taxi

Em nó bắt đầu tỏ vẻ dè chừng với tui... với ánh mắt khá nghi ngờ mà cũng phải thôi, ai rơi vào tình huống của cô bé mà chả như vậy với 1 thằng như tôi... Nửa đêm nửa hôm... vắng vẻ... ko đi khách... trong người có mùi rượu... đâu đâu lao tới đòi mượn điện thoại gọi taxi... bố con nào nó chả đề phòng... lỡ cướp bỏ bà... .

Chần chừ 1 hồi sau khi dò xét em nó cũng rặn ra dc 1 câu

Gọi taxi hãng nào... để tui tự bấm... - Lại cộc cằn ==!

- Em gọi hộ anh taxi Mai Linh... số nó là 0613 8

Thôi khỏi đọc tiếp... tui biết mà... rồi em bấm 1 số đt có lưu sẵn trong danh bạ hình như là người quen thì phải

- Alo anh Hưng hả... đang ở đâu zậy anh... dạ anh chạy ra bến xe Tam Hiệp chở khách nè anh - Má nghe giọng bây giờ của em nó mà thấy ngọt ngào thấy ớn - Rồi em nó vội cắt điện thoại vô bóp...

Trong cái bến xe buýt bây giờ chỉ có 2 người trong đêm... lâu lâu lại có 1, 2 cái xe chạy ngang qua nhìn 2 đứa tui... 1 người chờ khách để đi... 1 người chờ taxi để về nhà... chả ai nói với nhau câu nào...

thấy mồm nó nhạt nhạt và lạnh lạnh do đêm noel mang lại, Tui bèn rút điều thuốc Jet trong túi ra, làm vài ngao cho ấm người... chợt em quay qua nhìn tui rồi nói

- Anh còn thuốc ko ? cho tui xin điều.

Mặt tui ngệt ra... đứng hình cả 3s... ko phải bất ngờ vì con gái hút thuốc... mấy con nhỏ tui chơi... nó còn chơi cả kẹo, đá từa lưa... mà là vì... tui chỉ còn... 1 điều trên tay thôi... oái ăm đến thế là cùng

- Em nó thấy vậy nói tiếp : tui cho anh gọi nhờ đthoai, giờ cho tui điều thuốc là huề...

- Còn có 1 điều này thôi, dám hút chung ko người đẹp - Tôi bắt đầu trở về phong cách nhây nhưa vốn có của tui

- Có xi đa ko đó ba

- Mới có thời kì cuối à - Vẫn cái giọng nhây nhưa

- Kệ, đưa đây... - Rồi em nó lấy điều thuốc từ tay tui

Đang chán đợi taxi đến... tui cũng ráng kiếm chuyện gì để nói cho đỡ buồn... 1 phần tính cách tui khó im lặng lắm... phần nói chuyện cho hơi rượu nó bay ra ngoài mau tỉnh hơn...

- Em năm nay nhiều tuổi rồi

- 18t rồi anh trai

- Trời, vào nghề sớm vậy gái

- Kệ tui, mắc mớ gì đến anh - Lại cộc lốc

- Bộ không sợ đứng ở đây, mấy bà khác bà đập cho cái tội dành khách hả cưng

- Ủa có vụ này nữa hả anh - Giọng nói hơi ngập ngừng từ em

- Ủa làm nghề này em còn ko biết mấy cái luật trong nghề hả cưng

- Dạ ko

- Bị đập bao giờ chưa

- Dạ chưa

- Có má nào đứng sau chống lưng

- Dạ ko

Cái này lạ à ghen... mấy má mấy mẹ ở đây kiếm kèo đi khách đã vất vả rồi do tuổi tác và xuống sắc... giờ mà lòi ra thêm con bé này... chắc mấy bà gác cái “Lá chà bông” với độ rộng có thể vừa cho 1 con Vietnamairline đâm vô rồi vòng cua ra còn được... .sao mấy bà chịu để yên cho con bé... tôi thâm nghĩ vậy... Rồi hỏi thêm 1 câu mà này giờ ấp ủ lắm rồi

- Em làm lâu chưa

- Dạ... mới được hôm qua - Giọng ngập ngừng

- Trời... gì mà ảo vậy... mới có thâm niên 1 ngày trong nghề thôi đó hả

- Vâng anh... - Em lại kéo 1 hơi thuốc dài rồi thở ra trong không trung... tỏ ra 1 điều gì bất mãn mà em đang phải gánh...

Tôi cũng định khuyên nhủ em nó kiếm cái việc khác mà làm... cũng định hỏi rõ lý do vì sao lại vướng vào cái nghề bán hoa bạc bẽo lấy thân xác mua vui cho khách qua đường như thế... mà lại ở 1 nơi tạp nham, đầy rắc rối như vậy... nhưng nghĩ lại tui chả liên quan gì tới em... đơn giản tui chỉ là 1 người đứng... tự đứng đâu đâu tới bắt chuyện rồi hỏi lý do rồi khuyên nhủ đổi nghề thì hết sức vô lý... giữa cái hoàn cảnh này... mặc dù tui đoán em có 1 lý do nào đó giống bất cứ con cave nào khác ở đây mà phải đi làm cái nghề này...

Tự đứng bây giờ trong đầu tui chả còn gì để nói... giống như 1 màn độc thoại... 1 người hỏi riết... 1 người thì chả lời cộc lốc... nhưng giờ mới nhớ này giờ chả biết tên em... tôi mới hỏi tên

- Em tên... Nhi.. còn anh trai...

- Anh tên... V...

Từ xa taxi cũng chạy đến... Tui chỉ kịp chào em 1 cái kèm theo 1 câu dặn dò

Đứng ở đây cẩn thận 1 xíu nhé gái, ở đây ko đơn giản đâu... thôi anh về bye

- Dạ em biết rồi... , rồi em cũng vẫy tay chào cái anh Taxi tên Hưng xấp xỉ tuổi tôi...

Trên đường về chỉ nghĩ đây cũng đơn giản chỉ là 1 cuộc nói chuyện phiếm với cô bé đó mà thôi...

Xe chạy đc khoảng tới BigC, ngã 4 Vũng tàu tí xíu thì chuông điện thoại của anh tài taxi tên Hưng vang lên...

Giọng ông này bất chợt khựng lại... Đạp phanh cái két... làm tui chúi đầu vào băng ghế phía trước...

Giọng ông taxi vang lên...

*Sao... Nhi đang ở chỗ cũ phải không?

*Chứ em đang ở nhà nghỉ nào ??? - Giọng nói dồn dập

Rồi anh taxi quay xuống nhìn tui nói:

Dạ xin lỗi anh, em đang gặp chuyện gấp..sắp tới nhà anh rồi..có gì anh đi bộ 1 xíu đc không...

Biết là có chuyện gì với cô bé vừa rồi tui vừa nói chuyện rồi... Với cái tính hiếu kỳ và 1 phần tui thấy tò mò về em khá nhiều... nên kêu anh tài...

Anh cứ quay lại đi... tui... đi cùng anh... !!

3. Chương 3

Biết là lúc đó có biến gì với cô bé tên Nhi rồi... tui mới hỏi anh Hưng tài xế taxi...

- Con bé vừa rồi ngồi với em có chuyện gì hả anh trai

- Nó vừa gọi đt cho em từ trong toilet của nhà nghỉ 395 (nhà nghỉ này nằm ở trong Công Viên An Bình... nhà nghỉ này khá nổi tiếng trong đây... bác nào ở gần đây chắc biết...) nó chỉ kịp nói đến cứu em với... em đang ở phòng 202... NN 395...

Lúc đó tui mới hỏi... có cần tui gọi người tới giúp ko ?

Anh Hưng : thôi khỏi anh... anh với người ra sau... lấy hộ em cái ống hút cho em được rồi... còn con dao có gì anh cầm theo mà thủ

Cánh tài xế lái taxi đêm thường là vậy... thằng nào mà chả thủ hàng..đề phòng bất chắc... thiết nghĩ sống ở trên đời bây giờ... ai mà chả phải đề phòng ai... tính mạng của mình vẫn phải đặt lên trên hết... Thôi trở lại câu chuyện... thấy lúc chờ mình đi thấy rề rề lắm... vậy mà lúc gặp chuyện... ông bắn y như mấy ông lái xe bốc nam giành dứt khách mùa tết ấy... 2 thằng im lặng... chả ai nói với ai câu nào... định hỏi anh Hưng là gì

với cô bé tên Nhi mà lại liều mình đến thế nhưng nghĩ lại hoàn cảnh này không thích hợp cho việc hỏi thăm... tốt nhất là ngậm mồm lại... và hóng chuyện gì đã sắp xảy đến...

Xe tới nơi... lập tức anh Hưng kêu mình... thôi anh đứng ở đây trong xe đi rồi... để tui vô xử lý... mắc công chuyện lại ảnh hưởng tới anh... Rồi anh lao vô nhà nghỉ...

1 phần tính tui đã tò mò sẵn rồi... mà một khi đã tò mò là tới nơi tới chốn chứ ghét cái cảnh dờ dờ ương ương lắm

ANh vừa vừa lao tới chỗ cầu thang là tui thủ sẵn con dao lao vọt theo sau lưng ổng... thì bị thằng bảo vệ nó cản tui lại... Hối có chuyện gì vậy mà lao vô đây phá quán người ta ?

Tui vội nhanh nhẩu kêu : Anh làm ơn gọi hộ tôi CAn Phường xuống... nhỏ em gái ông taxi bị mấy thằng trên mạng nó lừa tình... con bé vừa gọi anh đến cứu

(mẹ, tui bịa ra câu chuyện đó chứ thực tình biết mẹ gì... vậy mà thằng bảo vệ tin sái cả cổ móc diên thoại ra gọi gì đó) rồi tui lao thẳng lên cầu thang

Vừa lên tầng là thấy cửa phòng 202 đã mở sẵn rồi... lao vô trong thì... Mẹ kiếp... đầu ông Hưng đã toàn máu đang ôm đầu dưới sàn cho 3 thằng nhóc trong nó đập...

Lúc đó thấy có biến rồi...rồi vội con dao thủ theo trong người lúc đầu... rút ra hét lớn... ở ngoài cửa... Đm tui mày có dừng lại ko?

Thì 1 thằng trong 3 đứa nó, nhìn mặt chắc cũng khoảng 20t... lấy cái ống tuýt của ông Hưng lao tới phía bên ngoài phang tui... Do cũng học võ từ nhỏ... cũng hay đi đánh nhau cùng với xóm nhiều nên khá quen với mấy tình huống dạng cầm tuýt lao tới như thế... nhanh người tui né qua bên phải nên thằng con quật hụt... nhanh chân tui banto 1 cú thẳng vào cằm thằng nhóc... thằng con bật ngửa ra sau... tiện tay tui chụp lun cây tuýt nó rớt... thì... đầu ra thằng còn lại lao tới siết cổ tui... Mẹ nó khổ sở vô cùng cực... ko còn cách nào khác chỉ còn nước cắn vào tay nó thật sâu... ko hiểu sao do có chất men từ trước hay sao mà tấp nó mà chả thấy ê răng gì cả... rồi nó vùng tay ra... nhanh tay phang luôn cái ống tuýt thẳng vào mặt nó... hên nó lấy tay đỡ được... nhưng tui chắc cái xương tay nó chắc cũng ko sống nổi qua con trăn đầu...thằng con đang nằm dẫy dựa ôm cái tay... Liếc vô phòng thì thấy ông Hưng đang gượng dậy đi và mức thằng kia rồi... Cũng cảm thấy yên tâm... 2 thằng ngoài đây tui xử đi... đang suy nghĩ thì cái thằng đầu tiên tui đập vào cặp lao tới dợt tóc tui... làm tui bật ngửa ra sau... Má nó... tui ít khi nóng lắm... hiếm khi nào... mà giờ thì tui thực sự điên với mấy thằng nhóc ác này rồi... tui ức chế nhất là thằng nào nắm vào đầu tui... mẹ nó quả này 2 thằng mày để o thọ qua con trăn này đi với bố mày rồi... thằng nhóc đó liên tiếp đập túi bụi vào người tui... 2 tay tui vẫn giữ chặt bên dao bên tuýt... lập tức tui quơ con dao vào bóp đùi nó... nhưng chắc ko có thể nên cũng chả ảnh hưởng gì tới nó... ngược lại còn bị nó đá vô tay làm văng con dao ra 1 góc... tê mẹ cả tay... nhưng cũng cố gắng đưa chân quét trụ của nó... nhưng cũng chẳng đủ lực để làm nó ngã... thì may mắn sao...ông Hưng ở đâu chui ra... Phi tới đập thẳng vào lưng thằng con... khiến nó đập đầu tường té chúi nhủi... Có dịp đứng dậy... đến lúc bố mày trả thù rồi thằng ôn con... Cầm cây tuýt... theo tư thế bóp còi... tui phang thẳng con tới tấp mặc kệ dính chỗ nào... Quay ngược lại cái thằng bị phang ngay tay... tui lao tới tiếp tục đều tay lên xuống vào người nó... Máu nóng nó đã trào tới não rồi... Tui lủi thẳng vào phòng xử nốt thằng còn lại để cho ông hưng giải quyết 2 đứa đó tiếp... Thằng con trong phòng đang vật vờ dưới sàn... Chân tui đang đi chiếc Doctor 2007... sút thẳng vào mặt nó y như 1 trái banh ấy các bác tự hình dung xem cái mặt nó như thế nào nhé rồi cầm gậy phang tiếp nó... đang phang ngon lành có trớn...thì anh Hưng kêu... anh vô toilet dẫn bé Nhi ra rồi rút đi... đập vậy đủ rồi... không nó chết bây giờ...Giờ tui mới nhớ ra nhiệm vụ tới đây nó cứu em nó... xem quên... lao tới toilet thì thấy em nó đang ngồi 1 góc mà rơm rớm nước mắt... Mới hồi nãy còn lạnh lùng ghê hồn vậy mà bây giờ khóc sướt mướt như 1 tiểu thư rồi... tui vội lao tới nắm tay kéo em nó ra...

Mọi chuyện xong rồi... ko có gì đâu mà phải khóc... - Tôi nhỏ nhẹ nói rồi đưa em nó xuống xe cùng với ông Hưng...

May thiệt... Mấy bố công an ở đây làm ăn lè mề nên giờ cũng chưa thấy xuống... Ko lại mệt mỏi vì chuyện này...

Đưa bé Nhi vào xe... tôi ra hiêu cho anh Hưng chạy mau đi...

Anh Hưng quay lại nhìn tui... cười rồi nói... cảm ơn anh nhé... cũng may anh lên kịp...

Cảnh tượng thật oái oăm... người trên thì cười... nhỏ bên cạnh thì khóc... còn tui thì thở hổn hển vì mệt... thật zô ziên hết sức... chỉ đáp lại... có gì đâu anh...

Rồi anh Hưng nói tiếp

Giờ đưa anh về nhà luôn nhé... Tui mới liền nói

Thôi chạy lên bệnh viện đa khoa trước đi... đầu anh toàn máu ko thấy hả?

Giờ này thì ông Hưng mới bắt đầu nhận ra thương tích của mình... Ông cũng ko lường lự gì mà chạy thẳng đến bệnh viện đa khoa... 1 phần chắc cũng hiểu tính tui có phần nhiệt tình từ lúc đầu... nên cũng ko áy náy cái việc đến bệnh viện trước mà đưa tui về sau

Về 1 phần nữa... tui cần biết chuyện gì đã xảy ra với bé Nhi và ông Hưng tại sao lại bị nó quật xuống sớm như thế... . và ông Hưng với cô bé này có liên quan gì tới nhau ?

Đưa ông vô phòng để khâu...

Giờ chỉ còn tui với bé Nhi... em cũng đã bớt khóc... Giờ cũng đến lúc tui tìm hiểu nguyên do của vụ việc vừa xảy ra.Chạy ra cantin mua gói jet, ổ bánh mì ngọt và chai nước... tới lại chỗ em ngồi... mời cho em điều thuốc

Rồi bắt đầu hỏi em..

4. Chương 4

Lúc đó tui quay qua hỏi em...

Có chuyện gì hồi nãy lúc anh về vậy ?

- Dạ... da... . - Giọng cứ ngập ngừng...

- Sao có chuyện gì với 3 thằng kia zậy ?

- Chuyện là vậy anh - Em kéo 1 ngao thuốc rồi bắt đầu chậm rãi review lại

Lúc em ngồi 1 mình, là có khách gọi cho em

- Tui mới chen ngang vô hỏi : Khoan... cái gì mà mới đứng đc ngày hôm qua mà ngày hôm nay có khách quen gọi rồi ???

- Dạ ko... khách này là do con bạn em nó nhờ đi hộ..nó bận đi khách lun rồi nên nhường kèo này cho em... Rồi nó hẹn em 1 giờ đêm ra bến xe đứng đợi... mà em đứng tới giờ đó... nt cho nó thì bảo nó sắp tới rồi... thì gặp anh đến... Ngồi nói chuyện với anh từ lúc gọi taxi cho đến lúc taxi tới mà cũng chả thấy nó đến nữa... mãi đến lúc anh đi thì bỗng dưng nó đến.với lại cũng có 1 mình nó à nên Em cũng chả nghĩ ngờ tẹo gì... rồi nhảy lên xe đi thôi... Vô trong nhà nghỉ lúc đầu cũng thấy bình thường... đến khi vô phòng rồi thì thấy thêm 2 thằng nữa đang nằm trong đó xem tivi... em hoảng quá thiệt sự lần đầu tiên phải đối mình với cái cảnh phải tiếp 1 lúc cả 3 thằng... - Đến đây thì em lại khóc

- Thôi bình tĩnh nào , mọi chuyện qua rồi... có gì đâu phải khóc... rồi sau đó ?

- Lúc đó vừa vô phòng... là em lao thẳng vô toilet... rồi bấm số đt cho anh Hưng nhờ anh tới cứu... Khi nghe tiếng em gọi đt... 3 thằng ở ngoài bỗng sùng sộ lên... quát tháo tùm lum ở ngoài..

* Đm con đĩ, nhận tiền của bố mày rồi dờ trò hả... Có mở cửa ra không...

còn 1 tiếng nói của thằng còn lại thì nói : đm mày gọi thằng nào lên đây tao đập chết mẹ nó

- Em lúc đó sợ quá..chả dám nói gì với tui nó lại... chỉ im thin thít và khóc thôi

Tui nó cũng ko dám đập cửa toilet xông vô nữa... chắc cũng sợ ở dưới nghe được hay sao... đến 1 hồi sau thì nghe tiếng anh Hưng xông vô... em nghe tiếng anh gọi tên em... em mới kêu, em ở trong toilet nè...

Rồi nghe giọng nói của 3 thằng kia kêu : nó ở trong toilet đó anh... thôi dẫn nó về đi... Rồi lúc em nghe tiếng anh Hưng gõ gõ tay vào toilet kêu mở cửa ra đi anh Hưng nè... .Thì 3 thằng chó đẻ đó nó lao vào đánh anh Hưng bất ngờ... em chỉ nghe ở ngoài tiếng bụp bụp rồi va chạm thôi nhưng đủ hiểu là anh Hưng bị bọn chó đó đánh lên... 1 lúc sau thì nghe tiếng anh nào đó hét dừng lại... em tưởng bạn anh Hưng hay anh bảo vệ ở Nhà Nghỉ... ai ngờ lại là anh... Rồi về sau anh biết rồi đấy... - Em lại rít hơi thuốc, trên mắt vẫn ngấm vài giọt nước mắt... đôi mắt em giờ đỏ hoe...

Tui lấy ổ bánh mì ngọt đưa cho cô bé... Ăn 1 chút đi gái... chắc cũng đói rồi...

Ko lường lự... em ăn 1 cách ngon lành như 1 đứa con nít ấy... nhìn tếu lắm... Xém bị nghẹn... tui mới mở nắp chai nước Lavie ra... đưa cho cô bé uống

Đang anh bỗng em quay lại hỏi :

Ủa mà sao hồi nãy em thấy anh V về rồi mà... sao lại quay lại màn chi... thiệt cũng hổng ngờ

- Trời... cũng còn nhớ tên anh nữa hả ?

- Sao hông ông nội... ấn tượng của anh đập vào mắt em mới đầu tự dưng có 1 ông nào mò đến... đòi mượn đt với cái lý do vô lý hết sức... ai dám tin... nhưng 1 lúc thì lại thấy anh có gì đó hơi thân thiện, lại đeo mắt kính... nhìn trí thức bà cổ... nên cảm giác cũng bình thường trở lại, mà sao anh lại đi theo anh Hưng

* Cũng ko biết vì sao nữa chắc là vì muốn có chuyện review cho các bác nên anh mới đi theo thôi khúc này chém ko có đầu...

- Thì tại vì em cho anh mượn điện thoại - 1 lý do hết sức ngớ ngẩn nhưng tui cũng chỉ biết nói như thế... chứ thực sự tính tui hơi hơi... bị lo chuyện bao đồng... cũng mấy lần chạy xe giữa đường gặp chuyện bất bình... tui lại tấp vô mà giải quyết... mặc dù xung quanh... dân chúng chỉ dám đứng bên ngoài chỉ trỏ... Tui sống dựa vào tình cảm là chủ yếu, có lẽ bản tính này nó đã đc hình thành từ hồi nhỏ...từ những lúc chơi bời với anh em trong xóm... Nên gặp chuyện như vậy... tui cũng chẳng ngại mà đi cùng mặc dù chỉ mới đối mặt nhau khoảng dăm mười phút...

Tui mới hỏi lại

Ủa anh Hưng là gì của Nhi mà lại liều mình cứu Nhi thế ? sắp tới nhà anh rồi mà nghe em gọi... ông còn đòi anh đi bộ về để quay lại cứu em đó...

- Dạ... anh Hưng em quen lâu rồi từ lúc em mới dưới quê lên Biên Hòa ở trọ... anh ở cạnh phòng em cùng với vợ anh... vợ chồng anh tốt lắm... tại cùng quê với nhau luôn nên lên thành phố giữa chốn đất khách này... gặp người cùng quê họ coi nhau như họ hàng đó anh... nên đùm bọc nhau mà sống...

- Vậy quê em ở đâu

- Quê em dưới Bạc Liêu... lên Biên Hòa được 2 năm rồi... mới đầu em lên sống với dì... nhưng thấy không hợp, hay xích mích nên em dọn ra ngoài ở...thì gặp vợ chồng anh Hưng...

- Ủa mà sao em không ở quê mà sống, lại lên Biên Hòa này làm gì, bộ dưới đó khổ lắm hả em...

- Dạ không anh... dưới đó nhà em khá giả nhất nhì dưới đó ấy chứ... Nhưng học đến lớp 10, em thấy học ko zô nữa... với lại em ko học cũng chả sợ chết đói...

- Vậy sao ko ở dưới cho khỏe mà phải mò lên đây làm chi...

- ở dưới đó, em mệt mỏi lắm... toàn gặp chuyện xích mích với gia đình nên em xin lên Biên Hòa học Anh Văn... tía má cũng cho... nghe đâu học AV cho tốt rồi có gì mai mốt cho em đi du học...

- Vậy tía má em hằng tháng có gửi tiền lên cho em ko

- Dạ không anh

- Gì kì vậy

- Chỉ có hàng tuần, gửi lên 2, 3 triệu cho em thôi - Rồi cười hì hì

Mẹ nó lúc này còn troll mình

- Vậy cuộc sống em cũng thanh thoi rồi còn gì... Sao đến mức lại dẫn thân vào cái nghề này

Bé Nhi : Dạ... .Tại vì..

5. Chương 5

Tiếp tục với câu hỏi đó

Em chỉ biết ấp úng... dạ... Rồi nói vu vơ... Mà thôi chuyện của em anh đừng quan tâm... anh có là gì của em đâu cơ chứ - Lại màn 2 cảnh 1... Khóc

Haizz nghĩ lại thấy mình cũng thiệt vô duyên hết sức..tự nhiên lại sồn sồn lên đi hỏi con bé 1 câu hỏi nhạy cảm như vậy... .Cũng giống như mấy bác có em thắc mắc... 1 tuần đc 2, 3 chai mà lại thích đi làm gái... 1 là nghe thời lời tổ tiên tương truyền... ko nghe đi kể chuyện... ko nghe nghiệm trình bày... chắc em nó solococo chém gió với mình... 2 là hẳn là đằng sau nó còn cái uẩn khuất gì đó mà em nó ko muốn nói ra và câu hỏi của tui lại hỏi vào thời điểm ko thích hợp...

Suy luận là thế... Thôi tui cũng ko ráng mà hỏi thêm...

Im lặng rút điều thuốc ra... kéo 1 ngao dài... ngồi ngẫm nghĩ lại những chuyện vừa xảy ra... Mẹ nó... Noel đã cô đơn thì chớ... nào ngờ lại gặp bao nhiêu chuyện xảy đến... Giờ đồng hồ cũng hơn 2h đêm rồi... Đâu đó từ phòng bảo vệ lại vang vọng lên ca khúc : bài thánh ca buồn... Haizz... nào cmn lòng...

Chợt em quay qua hỏi tui :

Ủa nhà anh V ở đâu ?

- Gần Ngã 4 Vũng tàu đó em, còn em ?

Em ở trong Ga biên hòa (ngay Công viên Biên Hùng đó các bác)

Ủa mà anh đang làm gì

- à anh làm nhà báo

Gì ghê vậy cha... phóng viên sẵn tin tức à... hèn gì..mới đu theo... mà em nói nha... đừng có viết mấy chuyện vừa rồi lên báo đấy... em ko muốn đâu - Cô bé nói cái giọng năn nỉ mà ngọt ngào hết sức

Mà anh làm cho tờ báo nào

- Báo... đời em

- Gì !!! - Trêu tui hả - Rồi đâm thùm thụp vào tai tui

- Tui cười ha hả... ít ra không khí cũng đỡ trầm hơn lúc nãy... con bé cũng quên mẹ cái cơn khóc mà bất kỳ con đàn bà nào cũng có thể đem ra uy hiếp cánh đàn ông chúng ta

- Tui mới nói đằng hoàng : anh đang làm cho 1 cty sơn bên Bình Dương... mới vô làm được vài tháng à

- Biên hòa có quá trời KCN sao ko làm... mắc chi đi làm xa zậy anh V?

- Thì đất biên hòa nó ko dám chứa anh nữa thì anh bỏ xứ đi làm ăn chớ sao?

- Vậy qua đó anh làm gì

- Làm culi -

- Gì ! làm culi á hả ??

- Tui lại cười to 1 cách sảng khoái : ờ thì culi...

- Anh làm công nhân hả

- Không em, anh đang làm Giám sát kỹ thuật thôi

- Vậy chắc chức cũng lớn lắm hen, mắc gì lại là culi

- Nói em nghe... trong đầu anh chỉ suy nghĩ 2 điều : cty chỉ có 2 cấp bậc... 1 thằng sếp và thành phần còn lại là culi... Đúng ko ?(em chống cằm suy ngẫm) thằng Tổng nó bỏ tiền ra nó lập cty nó đầu tư... thì nó có quyền tất cả... còn dù mình làm công nhân, bảo vệ , kế toán, kỹ thuật thì cũng đều là culi cho thằng tổng giám đốc... anh suy nghĩ như vậy cho nên...mọi người đã cùng là culi thì hà cớ gì vì cái cấp bậc do bằng cấp mà chúng ta lại đì nhau cho khổ sở...

- Anh nói cứ y như ông cụ non ấy - Bé nhi lại trẻ môi lườm tôi

Mà anh có người để thương chưa ?

- Người thương là người gì - Tôi ra vẻ khó hiểu

- Là người yêu á

- à... anh mới bị mồ côi vợ

- Còn em... dễ thương vậy chắc có rồi hén

Mặt em lại xịu xuống... co mình gập chân dài miên man và trắng nõn nà này giờ đang đung đưa lại... xiết 2 tay lại và đặt cái cằm lên đó... Đôi mắt nhìn về 1 phía xa xăm

- Rồi... chắc lại đung chuyện buồn của em nó rồi

Tôi cũng muốn đào khoét quá sâu vào chuyện của người ta mỗi khi người ta ko muốn... thấy nó zô ziên sao sao ấy...

ngồi 1 lúc thì anh Hưng cũng đã đc khâu xong...

Tui với bé nhi đi tới hỏi thăm ảnh rồi

Tui vội lao vào trả tiền viện phí... thì anh Hưng vs bé Nhi ko chịu...

Chả biết hôm nay ra đường bước chân nào trước mà làm cái gì cũng bị từ chối vậy trời... thôi cũng đc... tui cười rồi kêu anh chở tui về

Thế rồi anh Hưng với bé Nhi rước tôi về tận nhà..

Về đến nhà tui... tui mới móc bóp hỏi... Hết bao nhiêu vậy anh Hưng ?

Anh kêu : thôi coi như việc cậu cứu tui... giờ tui trả ơn lun...

Bé Nhi ngồi phía dưới nhòai cổ ra ngoài hùa theo : Đúng rồi á... thui anh V về đi

Tui : dạ đâu có được... cái gì ra cái đó chứ anh... cả tối nay lo việc này mà anh mất bao nhiêu khách sao em nữ... thôi anh cầm đỡ hộ em... rồi móc bóp rút từ 500k nhét vội tay anh rồi đi nhanh vô ngõ ko dám quay đầu lại... sợ ảnh đòi thối tiền nữa thì mệt... coi như phụ 1 phần tiền thuốc men cho anh...

Khổ... người đứng với nhau mà ông Hưng sống tình cảm thế ko biết !!!

6. Chương 6

Về đến đến... thấy lũ trong xóm đang tập trung lại ăn nhậu rồi... có lẽ tui nó đi chơi với ghệ xong xuôi trong đêm Noel rồi đây Tui nó rủ vô nhậu nhưng thôi mệt lắm rồi chẳng còn tâm trí đâu ra mà ăn với uống nữa... Bơ tui nó đi thẳng 1 mạch vào nhà luôn...

lao vào nhà tắm với tốc độ bóng tối... thiết sự bây giờ mới thấy được cảm giác thoải mái như thế nào... Nghĩ lại chuyện hồi nãy cũng cảm thấy bức rức sao sao ấy... bỗng dưng mình bị cuốn theo câu chuyện của cô bé... mượn đt, rồi đánh nhau, cứu cô bé, nói chuyện ở bệnh viện... nhưng rốt cuộc cái cần biết về cô bé tại sao lại đứng đường khi gia đình cũng khá giả chứ có đến nỗi nào đâu lại ko tìm đc câu trả lời? Với 1 điều nữa... ko biết liên lạc hay tìm lại cô bé như thế nào khi ko biết nhà và cả số điện thoại nữa chứ ? haizzz... Thôi coi như có qua có lại... Có bé giúp mình... mình giúp lại... coi như xong... ko dính dáng tới cuộc đời nhau nữa... coi như người đứng đi... Tui tạm an ủi bản thân như vậy rồi chìm vào giấc ngủ của ngày đông đêm Noel...

5h30 :Đồng hồ Chuông sinh học lại bắt đầu vang lên như thói quen từ bà già tui lại vang lên

- V ơi... dậy đi con 6h rồi... .

- D... ạ... .biê... t... rồiiiiiii... .. - Ngủ tiếp

- 5h45 : 6h rồi chẳng kia... dậy còn đi làm kia... trễ giờ làm bây giờ...

- Vâng... .co... n... dậy... gồi... đợi xúu... - Ngủ tiếp

6h:00

Mồ tỏ cha nhà mày, hôm qua đêm hôm 3h sáng mới mò về nhà... giờ mày nằm lì phải ko ? mày biết mấy giờ rồi không ? muốn nghỉ làm hay sao mà giờ này chưa dậy

- Má ơi, bà già tui bà gào vang ầm cả xóm... mẹ... hét như vậy hàng xóm họ còn thức chứ nói chi tui... Oải ghê ấy các bác ạ , ngủ đc có 1 tí xúu lại phải trở lại cái vai diễn con trâu để cày kéo trên cty rồi... Lạch đạch xách đít đi đánh răng rửa mặt... rồi vác xe đi làm... Đến công ty bỏ cái hơi tai...

Rồi cũng do áp lực công việc của những ngày cuối năm... phải ráng hoàn thành tốt mọi chỉ tiêu đăng tết còn thưởng lên lương các kiểu... nên tui cũng quên bém đi mất về cô bé... 1 phần lên công ty dân văn phòng toàn gái đẹp tuy tui cũng mới vô ko lâu nhưng may có cái miệng ăn nói cho nên hòa nhập cũng nhanh, 1 phần cũng nhiệt tình giúp mấy em mỗi khi cần nhờ vả cho nên khi rảnh cũng hay lạng quá ghẹo mấy em ý lắm...

Bảng đi gần cả tháng trời thì câu chuyện về cô bé tên Nhi đứng đường ở bến xe Tam Hiệp cũng dần dần bị quên lãng 1 cách nhanh chóng...

Thì đến 1 ngày liên hoan công ty cuối năm... công ty năm nay dường như thu hoạch được bội thu... mùa màng tốt tươi..mưa thuận gió hòa... nên thằng Sir người Tây Ban Nha quyết định chơi lớn với anh em công nhân viên chức trong công ty... .em còn nhớ rõ lắm... tại đó là năm đầu tiên em vô công ty này với mức lương căn bản cho có 6tr5 thôi... vậy mà đến cuối năm sét thưởng... ổng sếp ra văn bản nghị định tăng lương cho tui lên hẳn 700 ngàn thêm 500 ngàn tiền phụ cấp xăng cộ nữa thiệt là mừng hết lớn... Mấy người khác coi bộ cũng đc thưởng nhiều... Rồi ổng còn đặt gần 15 bàn tiệc trong sân Cty đãi công nhân viên... mở tiệc hát hò um xùm từ 6h tối cho đến tận 11h đêm...

Lúc đó vai vế tui trong công ty cũng chẳng có số má gì... nên cũng yên phận ở bàn Kỹ thuật mà chiến đấu với anh em trong khu vực thôi...

đến tầm cuối tiệc thì bàn em gục mẹ nó hết rồi... ông thì ói... ông thì vật vờ nằm dưới đất... mẹ... ko sợ mất hình tượng hả mấy cha... Nhìn lại thì thấy các mẹ các em bỏ về hết rồi... còn lại cánh đàn ông sồn sồn bọn này thôi... nhưng cũng đa phần xỉn hết rồi... còn khoảng 10 thằng còn trụ thôi... trong đó có thằng Sếp...

Bắt đầu ông sếp ông đi vòng vòng sân gom hết thằng nào còn tỉnh ngời vào chung 1 bàn với ông nhậu tiếp... Mà ngặt cái... bàn nhậu đa số toàn dân công nhân... ngoài ra còn có con bé kế toán nữa thôi... con này uống cũng kinh khủng thiệt... dân miền tây mỹ tho có khác bởi thể giao tiếp ngôn ngữ với nhau cũng khó giữa ông sếp với mấy người công nhân... vì thế lại may mắn cho tui cũng rành tiếng Anh do hồi ở cty trước được đi qua bên Sing gần cả nửa năm để học tập và làm việc... đồng nghĩa tui như 1 thằng thông dịch viên cho ông sếp và cánh công nhân... Nói chung ông sếp tui cũng khá hòa đồng... việc nào ra việc đó... làm việc là làm việc... mà khi đã ăn chơi rồi thì cũng coi nhau như những chiến hữu trên bàn tiệc... chả bao giờ xét nét mấy cái chuyện vai vế... nhậu hồi hết bia... ông mới móc trong cái cặp của ông ra chai Heinesy... .Đm quá này vô mách rồi... đang đứng xui khiến thế nào mà còn chơi cả rượu ngoại thế này

Đến hồi chuyển qua rượu thì bắt đầu mấy bố còn lại với con nhỏ thư ký cũng bắt đầu bị dội rồi... chắc chịu ko nổi sức ép của Hoa Kỳ... chỉ còn tui với ông cù cựa với nhau... mà công nhân đồ ông trâu bò thật... phải kêu là SÚc vật lên làm người luôn ấy... uống mãi mà ko biết xin là gì

2 thầy trò cứ vậy mà cù cựa đàm đạo về chuyện công việc... đến 1 hồi bay luôn chai rượu thì ông rủ mình lên sài gòn đi bar ko ?

Tui mới từ chối khéo, kêu còn phải về nhà làm công chuyện! nói thật chứ uống đến cỡ này quả thật cũng tê tê lắm rồi..vô bar nhạc nó giựt à ói hết ra à... Rồi bữa tiệc cũng đến hồi giải tán... tui mới gọi đến tổng đài taxi cho 1 xe qua bên cty tui đón tui về Biên Hòa... chứ ăn nhậu vậy sức đâu mà cầm lái nổi... lạng quạng lại gặp ông bà tổ tiên sớm ko chừng

ngồi phòng bảo vệ ngắm taxi đến tranh thủ chém gió với mấy bác bảo vệ

hỏi thăm lương thưởng thế nào... tết nhất thì sao... nghe mấy ông kể ngấm lại cái nghề bảo vệ cũng phũ phàng... Tết nhất người người nhà nhà đoàn tụ, kể về quê, về với mái ấm gia đình, tổ tiên để thụ hưởng cái ngày lễ cổ truyền thì 1 bộ phận lớn những người làm bảo vệ lại phải chấp nhận từ bỏ để hoàn thành nhiệm vụ ở cơ quan... ngấm lại cũng mất mát lớn

nói chuyện một hồi thì xe taxi cũng đến... lao vào xe chỉ kịp kêu... anh chở hộ tui về Biên Hòa ngã từ Vũng tàu rồi... đến... thả tui ở đó được rồi...

Rồi xe lăn bánh... tui cũng chìm vào cơn ngủ lúc nào chả hay..đến 1 hồi sau bác tài đánh thức tui dậy : ANh ơi đến khúc này rồi đi tiếp khúc nào...

Giờ cũng bắt đầu tỉnh tỉnh đc tí... thì mới nhận ra...

Mẹ ơi... ủa anh Hưng đó hả

anh taxi mới quay đầu qua tui :giật mình nói : trời... ủa cậu đó hả...

Má sao lại cứ trùng hợp ngẫu nhiên thế này... Mà anh lái ở Biên Hòa làm gì mò qua bình dương thế

- Thì tui chở khách qua bên Thủ Dầu Một... tiện đường về thì tổng đài báo có khách nên tui thấy gần nên nhận chở về luôn... Thì ra cậu làm công ty này đó hả

- Dạ anh

- Nhìn cậu trí thức vậy, ko ngờ mấy trò đánh đấm cũng ngon quá hen, cũng may hôm đó có cậu ấy chứ!

- Hi có gì đâu anh (nghe đến từ hôm đó, anh Hưng lại làm tui nhớ tới cô bé tên Nhi) lập tức tui hỏi

Ủa bé Nhi dạo này sao rồi anh

- à nó vẫn vậy... mà dạo này có vẻ lầy hơn trước..ăn nhiều riết hà...

à thôi tới nhà rồi kìa... lần trước cậu đưa dư gần 400k... thôi lần này ko lấy tiền nhé

- Uầy đâu có được anh , xăng cộ giờ đâu có rẻ... anh còn phải nuôi vợ con chứ em có mình có lo gì đâu...

- Ủ vậy thôi cũng đc , chú đá anh cái số đt, bữa nào anh em ta giao lưu vài chai... nhớ là kèo này tui bao đó nhá

- Dạ... số của em đây 0909xxxxxx

Rồi chào tạm biệt anh Hưng lết vào nhà...

Sáng hôm sau... đang thiêu thiêu ngủ...

Bỗng tin nhắn đt vang lên... Mẹ nó chứ, ghét nhất đang ngủ bị ai làm phiền ấy T_T... mở tin nhắn lên đọc smm (lâu quá rồi ko nhớ rõ toàn bộ đại loại là)

“Cho em hỏi đây có phải số điện thoại của cái ông tối đêm noel mượn điện thoại của tui gọi taxi ko? lâu quá ko gặp quên tui luôn rồi hả ông tướng, rảnh không tối này nhậu..”

7. Chương 7

Nhận được tin nhắn...thì cũng nghĩ Nhi nhắn ỉnh rồiKhó hiểu cái bắt tin gần cả tháng trời tự dưng em nó có số mình....vội lại cũng từng kể chuyện này ấy thằng ở xóm nghe lúc nhậu....lại sợ bọn nó lại ghẹo mình nữa.Nên mới nhắn lại

- Nhầm người rồi bạn ơi - Xem thử em nó phản ứng ra sao

- Nhầm gì mà nhầm cha nội, anh Hưng cho em số anh mà ko tin hả ...đợi đi

Vừa đọc xong tin nhắn thì thấy số đt đó gọi tới rồi.... - Bắt máy trong tâm trạng zui zui :”>

- Alo, em là Nhi nètin em chưa

- Ờ rồi rồi

- Gớm, cứ y như mấy đi cướp nhà băng về hay sao mà cẩn thận thấy ơn lun – em nguyệt dài 1 câu

Giờ mới để ý đêm qua về, có cho anh Hưng số của mình, chắc vì cũng tê tê hwa nên hôm nay chả nhớ cái sất gì.

- Đâu có đâu gái, tướng tá anh mà cướp cái nổi gì, mà tự nhiên hững rủ anh đi nhậu ta, có nhậu được ko đó gái

- Xiiiiiiii – giọng bao đánh đá, chắc anh chưa nhậu với gái miền tây bao giờ phải hông ?

- Ờ chưa – tui xạo ke chứ cũng biết mấy em miền tây uống cũng kinh lắm ấy ko phải chuyện đùa đâu...ví dụ điển hình là con bé kế toán cty tui

- Ủa thế tối nay em ko đi...làm hả - Tui vừa hỏi và 1 phần dò xét xem em nó có còn làm nghề đó nữa ko

- Thoải mái đi anh, thích thì em làm, ko thích thì em nghỉ đừng quan tâm

Vậy là em nó vẫn còn làm

Tôi thở dài 1 tiếng rõ totự nhiên lấy thấy hơi buồn buồn chừng hứng chuyện gì đó

- Gì mà thở ngắn than dài dữ zậy anh V

- à ko, sáng mới ngủ dậy....vẫn còn dư âm nên ngáp đó mà

- Ủa thôi anh ngủ tiếp đi...có gì tối em gọi

- Tui cũng lật đật dậy đánh răng rửa mặthôm nay ko phải đi làm ...vội lại có thú vui tao nhã là đi câu cá nữa....phần đam mê, phần giết thời gian....tại thiệt sự cũng ngóng tối nay đc gặp em nó nữa

Sở dĩ tui có thói quen câu cá cũng là do ngày xưa tính tui nóng lắm ...được thằng anh, ổng chỉ : kêu mà đi câu cá đi ...cái tính kiên nhẫn trong lúc chờ con cá nó đớp nó giúp bản tính mà thay đổi nhiều lắm....

Thế là tui cũng tập tành thửđược 1, 2 buổi thấy cũng có lý...Nhưng riết vậy chắc tự kỷ mất...cứ ngồi im im cả buổi trời....mà tính tui lại ko thích đi câu chung với thằng nào cả...nên hôm sau lại nghĩ ra cái chiêu mới là tải nhạc Trịnh công sơn vô Đt ...rồi vừa đi câu vừa nghe...Vừa suy nghĩ chiêm nghiệm về nhạc Trịnh....

Nói chung là khá hiệu quả...ngoài việc nghe nhạc Trịnh... ..luyện tập cái chữ nhẫn trong tâm ...tui còn chiêm nghiệm ra nhiều thứ băng quơ về đời lắm....Nói chung các bác có máu nóng nên thử trải nghiệm thú vui nàythú vị phết....

Loay hoay cả buổi trờiMr.Time cũng chịu lết đến chiều....ăn vội chén cơm cho chắc bụng...(tính tui hễ bắt đầu nhậu là cũng phải làm trước 1 chén dẫn bụng cái đã..rồi uống gì thì uống)

Ko hiểu sao cả buổi chiều hôm đó tui cứ hóng cái điện thoại...chờ em nó gọi...

Vật vờ hết xem tin tức lại bật nghe nhạc trịnh....rồi nhảy sang PC chơi game mini...mãi đến 8h tối thì điện thoại của tui mới chọt reo và tên bé Nhi cũng hiển thị....

Vội vàng chụp cái điện thoại

và Alo...Nhi đó hả cưng !!!!!!!

8. Chương 8

Vật vờ hết xem tin tức lại bật nghe nhạc trình....rồi nhảy sang PC chơi game mini...mãi đến 8h tối thì điện thoại của tui mới chọt reo và tên bé Nhi cũng hiển thị...

Vội vàng chụp cái điện thoại

và Alo...Nhi đó hả cưng !!!!!!!

- Dạ, em đây
- Ờ có gì ko em ? – Tui giả đồ vậy thôi chứ thực ra biết mục đích em gọi mà
- Ờ thì sáng em có nói tối đi nhậu mà!
- Ờ ha....hên em gọi, ko là anh quên mất – đóng kịch coi bộ cũng ổn
- Giờ anh đang ở đâu đấy, ghé qua phòng trọ em đi
- Anh có biết em trọ ở đâu đâu, có bữa nghe nói em ở trong ga thì phải
- Dạ ...hay anh ra đầu đường đứng đợi em đi...đổi diện công viên biên hùng á, có mấy quán chè thái đó ...có gì đứng đó, tối nơi thì gọi em đi bộ ra ...
- Ok gái

Khoát lên mình với bộ cánh, áo thun với quần jeans giản dị...xỏ thêm đôi Doctor 2007 vào....phong cách ăn mặc của tui là thể đó các bác...đơn giản vậy thôi @@!

Vừa chạy đến biên hùng là thấy em đứng bên đường đứng đợi rồi

Hôm nay em chơi đôi giày cao gót ...mặc cái váy đen ngắn...da đã trắng trẻo rồi mà còn chơi vậy....thiệt là - Bắt đầu suy nghĩ đen tối rồi

thình lình tấp qua 1 cách bắt ngờ trước mặt em nó rồi nói : Xe ôm ko chị gái ! đi đâu em chở cho, lấy giá hữu nghị ^_~!

- Trời ! làm người ta hết hồn ông tướng, hôm nay đổi nghề xe ôm luôn ha...
- Thì sa cơ lỡ thời ...bản cùng sinh đạo tặc thôi – tui ghẹo
- Vậy xe ôm có đc ôm bác tài ko ?
- Ôm thì thêm tiền bo chứ có gì đâu em gái – 1 câu nói đùa lại tuôn ra
- Tùy lòng hảo tâm của quý khách
- Nói đó nha ! rồi em nhảy lên xe tui, ôm sát rạt

Đi đâu bây giờ má 2 – tui hỏi

- Đi ăn hột vịt lộn Thu Hà đi

Rồi ...tuân lệnh người đẹp

kể 1 chút về hột vịt lộn Thu Hà cho các bác nghe ...ở biên Hòa hễ nói đến món này ăn ở đâu thì ai cũng kêu : Vịt lộn Thu Hà ở ngã 3 thành... Địa điểm cũng dễ tìm lắmcác bác chỉ cần mò đến Bùng Binh công viên Biên Hùng rồi quẹo phải theo hướng công viên Biên Hùng..đi 1 xú là có cái ngã 3...đến đó là mấy biển hiệu Hột Vịt Lộn Thu Hà nó hiện ra liền...Vịt lộn ở đây đc nổi tiếng cũng là nhờ 1 phần chủ tiệm họ rất kỹ càng trong khâu chọn từng quả trứng...rất vừa vặn... ko già cũng ko có quá non choẹt, phần rau dầm cũng

đc chọn lựa cắt tỉa kỹ càng ...tươi tốt...Trứng được luộc với nước dừa..nên khi đập quả trứng ra thì húp cái nước nó chất lượng lắm các bạn...phần muối tiêu cũng là 1 điểm đặc trưng của quán...

Thời đó trứng vịt lộn ở mấy quán cóc đã 2 ngàn 1 trứng rồi nhưng ở đó họ bán 4 ngàn 1 trứng vậy mà vẫn đông khách nghìn nghịt...giờ ko bít giá cả và chất lượng nó còn như trước không ...tại cũng ko ghé lại quán nữa

thôi tả vậy thôi mắc công các bác nhà ta vật ra 1 đồng lại mệt :”>

Đến quán ...khách ra vô cũng rôm rả ...ngồi chen ra cả vỉa hè mà ăn

Kiểm 1 cái bàn nào còn trống tui với em nó tranh thủ an vị

Em nó hô to : má ơi ...cho con...6 trứng nhaaaaaa

Mẹ ơi...dạo đầu gì mà làm tới tấp vậy má – tui chẳng hứng khi nghe em nó gọi

Rồi em quay qua tui cười hì : em đang đói, chiều giờ có gì vào bụng đâu

Tui nói đùa : Thế mà có ai kia nói rủ tui đi ăn nhậu mới ghê.....ko biết có ai đó ngại khi nói vậy ko ta :-

Em nó tấp lại : thì giờ là ăn trước....sau đó đến màn nhậu

Trứng cũng đc mang tới ...2 đứa hì hùi đập trứng rồi ăn...mà tui cũng ăn đc 2 trái đã nã thở rồi....nhường cho em nó ăn...ngồi nhìn em nó ăn mà dễ thương quá chừng...cái môi chum chim ăn thấy dễ thương quá chừng.....nhìn là mún cắn... mà nghĩ lại ko dám

Thấy mình bắt đầu suy nghĩ đen tối rồi T_T thôi gọi nước ra uống cho đỡ vật...gọi chị gái lấy 2 chai Coca ra tráng miệng.....

Công nhận là cái bọn con gái thua gì thì thua chứ cái khoản ăn vặt tui dám cá bọn đàn ông chúng ta đech bao giờ chơi lại bọn nó đâu...Đang ăn vịt lộn em nó hỏi, anh biết chỗ nào bán bánh tráng Tây Ninh ko ?

Rồi hiểu luôn ! , thiệt tui cũng bó tay với bà nội này ...ăn phát khiếp

Mặt tui bắt đầu nhăn nhó

Em nó thấy mặt tui vậy cũng vội chen lời...Thì đã nói tí nữa có phần nhậu mà ...yên tâm đi gái

Trời...em nó còn ghẹo tui là gái nữa chứĐang què chả biết lấy giờ chống đỡ...tui liền gọi chị phụ việc của quán

- Chị ơi ra đây em bảo cái này nè – chị ấy lật đật tiến đến

Tui ra về quan trọng thì thăm vào tai chị - Bé Nhi thấy vậy cũng tò mò lóng tai nghe mặc dù vẫn tay và miệng vẫn đều đều ăn...

Tui nói : “ Chị cho em cái hậu quả “

Chị phụ quán bắt đầu ghệt người ra : cái gì anh, hậu quả là cái gì, quán tui hổng có bán

Ủa ko có hậu quả hả chị ...vậy 2 đứa em về đó nhà

Bé Nhi này giờ nghe đc...cũng ngờ ngợ ra vẻ hiểu...rồi cười phá lên :

Hihihi ...anh chọc chị đó...ý anh kêu cho cái hậu quả là tính tiền đó chị

Rồi chị phụ quán thăm hiểu ra....rồi lại cười...: thiệt tình cái cậu này...đội xú nha em

Tính tiền xong xuôi tiếp tục chạy xe tiếp...ai người ngoài nhìn vô, đều thấy tui với em như cặp tình nhân ấy...ôm nhau sát chặt...trò chuyện rôm rả trên cả đoạn đường đi...cứ y như đường này là do tui tui mua ấy chẳng coi trời đất ra gì hết...La hét òm xòm khắp phố..Nhưng mà toàn chuyện linh tinh ...cho liên can gì tới những điều tui và các bác nhà ta muốn tìm hiểu về em.....Tui nghĩ cũng kệ...ráng tìm cách...chưa đến thời điểm...

Tui mới quay đầu lại hỏi em : muốn ăn bánh tráng Tây Ninh phải hôm ? Dạ., hình như bờ kè có bán...để anh chạy lên đó thử xem sao ?

Rồi cũng may là trí nhớ của tui đúng...tấp vô

Cho em 2 bịch đi anh – em nó vội gọi

Anh đâu có ăn, gọi cho anh làm chi - Tôi phân trần

Thì ko ăn để em ăn – em nó hóng hách trả lời

Rồi tui quay qua hỏi, vậy giờ đi đâu

Đi nhậu – em nói

Ở đâu – tui hỏi tiếp

Ờ thì anh biết quán cóc nào vỉa hè ko, em thích mới chỗ đó , chứ quán xá em ko thích, em khoái hít thở mùi bụi đường phố...hehe

Tui gãi đầu suy nghĩ – em bít ăn lòng nước, cút nướng ko, anh biết 1 quán?

Trời khoái khẩu của em luôn đó – em nó hí hửng

Thế là tui thẳng tiến quán cút nướng. trên đường em nó cứ vô tư ăn bánh tráng..đôi khi còn ghẹo tui nữa

Quán đó nó nằm bên tay phải trong con đường đi vô Sân Vận Động Đồng Nai ấy các bác...

Tấp vô quán ...quán hơi chợ búa ...toàn dân phụ hồ với cánh xe ôm nhậu ko à...tự dưng từ đâu lọt ra con bé tươi thế này làm cả quán xôn xao cả lên... Chắc tại thấy tui ăn mặc trí thức..đeo mắt kính nhìn như thư sinh - Với cái tướng tuy đồ đồ nhưng cũng chả cao ráo gì cho nên có mấy người ghẹo : qua đây ngồi nè gái ...

Em nó đốp lại: Có quen không ?

Có bàn thì : con ai khéo để đỡ zậy trời... cười hô hô ha ha nói chung nhìn bựa lắm

Kệ tía tui !!!

Mà tui thì chả việc gì phải soán...nói cách khác còn tự hào đẳng khác

2 đứa ngồi giữa quán mà cha con nó soi làm tui cũng ngại ngại ...Tui mới hỏi em : Cho em đi chợ đấy ! gọi món đi gái !

- Em gọi to : Chú ơi , cho con 1 đĩa lòng heo, 2 cái cẳng gà, 2 cái đùi, 2 cái cánh, 4 con cútvới 1kết bìa Sài Gòn đồ

Không biết các bác ra sao chứ khung cảnh khi đó như im bất sau khi tiếng em nó hô...

Mấy bố bàn xung quanh thì há hốc mồm ra....còn phần tui thì chứng hững....

Mẹ làm gì mà tới tấp vậy má...má nghĩ lại cái quyết định cho em nó đi chợ thiệt là sai lầm trầm trọng

Mấy đứa bàn bên cạnh nói khêu quá : chơi dữ vậy em gái

Em nó đốp chan chất : Kệ tui - Rồi chề môi lườm bọn nó như sát thủ

Cái quán này khách nó đông lắm...nên cái việc bồi nó đến hầu tận nơi hỏi món hầu như ko có...muốn ăn cái gì cứ việc hô to lên đại loại như : Bố ơi ...cho con 2 cái chân gà...lập tức người ta nướng xong cầm cái đồ gấp ...gấp 2 cái chân gà rồi bỏ vào đĩa của khách nói chung là dã chiến lắm...

Tranh thủ tui cũng bắt đầu nói chuyện với em

Gái miền tây có khác hen ...chơi cả kết mới chịu

Tí nữa ko đủ sức chở em về là quê lắm đó nghen – em nó chọc

Ờ để rồi xem – tui nói giọng thách thử

Rồi bia bọt, đá, mỗi màn dọn đủ ...tui nhìn mà phát ngán...má nhiều quá sao chịu nổi trời !!!

Cụng ly bia..công nhận em nó uống nhanh thật..em nó uống bia chỉ cần nghiêng ly bia 1 cái là hết vèo ấy...
Má gặp phải cao thủ rồi chẳng, đời tui hiếm khi nào gục dưới bàn nhậu lắm mà nhất là lại con gái...Quả này sợ ko có ngày trở về rồi

Bắt đầu vừa ăn tui mới đi vào câu chuyện

Hôm nay có húng sao mà rủ anh nhậu vậy Nhi ?

Hì ...thì bữa trước gặp anh có lần mà ko có sdt...vô tình anh Hưng anh cho em số anh nên em gọi thôi...có gì bữa nay em trả ơn bữa đó cứu em luôn ...hihi

- Trời có cái chuyện đó nhắc lại quài...

Trong đầu tui mới có gắng suy nghĩ nói chuyện làm sao mà để thẳng vào trọng tâm để tìm hiểu về bé Nhi nhưng vẫn chưa có cách...chắc chỉ còn chờ vào kế RỪu vào lời ra thôi

Nói chuyện phiếm về công việc của tui 1 hồi bỗng em hỏi :

Anh V có bạn gái chưa ?

Có rồi em, mà bồ anh nó kì lắm

Kì là sao

Nó đẹp gái dễ thương lắm..hiền lành và ngoan lắm ...mỗi tội nó thích chơi cút bắt với anh lắm...trốn hoài cho nên bây giờ anh cũng chả biết giờ nó đang ở đâu nữa...

Em nó cười : haha ...ế nói ế đi bài đặt còn màu mè thôi uống đi anh

Thế còn em ...bồ bịch gì chưa

Em nó nói giọng bắt cần đời : Thôi... em ko muốn kể về thằng chó đó trước mặt anh đâu...nó khôn nạn lắm...
Bây giờ tạm coi em cũng ế giống anh đi...hehe..cụng ly tiếp anh....rồi em nói tiếp : con trai bây giờ em chả tin vào thằng nào...trong mắt bọn nó chỉ có tình dục thôi....anh có nghe câu

Con gái cho tình dục để đổi lấy tình yêu

Còn con trai cho tình yêu để đổi lấy tình dục ko ? – về mặt bắt cần đời lại hiện lên

Tui mới nói :

Em đừng có vội quy chụp như vậy ...đâu phải ai cũng như ai...đời mà ...muôn hình muôn vẻ ...kể cho em nghe 1 câu chuyện ...

Hồi nhỏ trong lớp anh nó có phong trào hay gheo mấy đứa nào người Bắc lắm

Cứ thằng nào mở nói giọng bắc nó tụi nó xúm lại chửi ề thằng Bắc Kì, Bắc kì điểm thúí ...v..v..thay cho cái tên của nó...rồi cho là tụi người bắc là keo kiệt ích kỷ tính toán ...Riêng anh lúc đó tuy người Nam nhưng rất ghét cái thói phân biệt như vậy...người Bắc thì sao ? vì cái giọng nói mà phân biệt họ à? Thay vì anh xa lánh tụi nó, anh lại chơi cực thân với bọn nó...rồi mới hiểu tính cách từng đứa...có khi còn chơi được hơn mấy đứa dân ở đây nhiều .và thân thiết tới tận bây giờ..Từ câu chuyện của anh kể mà anh muốn cho em biết...ko phải thằng con trai nào cũng như thằng nào đâu...có thể em xui em gặp phải thằng 3 que...nhưng anh hy vọng nếu em chín chắn tí xịu ...có khái niệm về tình yêu vững vàng...thì em sẽ gặp đc hạnh phúc thật sự thôi ^__^

- Trời, anh nói chuyện cứ y như nhà văn vậy trời...thiệt ko ngờ luôn đó!

Ừ ha...anh nói cũng đúng...chắc em đại....nhưng em đã lỡ rớt xuống vực rồi...chắc ko kịp ngoi lên đâu

- Vậy là sao em – tui thắc mắc

Có nói anh cũng chả hiểu đc đâu ...thôi uống đi ...em muốn uống say cho quên mẹ cái cuộc đời này – lại bắt cần đời nữahaizzz

Rồi 2 đứa cũng cù cưa 1 hồi cũng sắp hết bia...quán cũng sắp đóng...

Tui mới hỏi ...về chưa

Em nó : em uống chưa đã..thấy em tỉnh queo à...tiếp đi

Tui : trời vậy mà vẫn thấy bình thường hả....mà giờ này còn quán nào bán nữa đâu (tui giả vờ chứ thực sự đầy ra)

Vậy chứ anh có muốn uống với em nữa ko ?

ừ anh thì thoải mái

Anh kiếm chỗ nào mua mỗi với rượu đi mua nhiều nhiều rượu vào....Đêm nay em với anh vônhà nghỉ nhậu tới sáng...

1 hồi sau thì thằng Hải mới đi lên... kêu thay đồ đi... bắt đc sóng rồi... Cũng lật đật lên đồ, vuốt sáp, đi đôi giày nike Air con ghệ nó tặng thuở ấy vào... lon ton theo nó xuống xe taxi chờ sẵn phía dưới...

Vừa ngồi vào xe thằng taxi phóng thẳng luôn mà ko cần hỏi tui tui đi đâu... Hỏi ra mới biết bố Hải này lần la đi hỏi thăm cánh taxi ở đây... cho nó thêm ít tiền là nó dẫn tui tui đến cái động mới... chắc đây cũng là 1 kiểu kiếm tiền thêm của cánh tài xế taxi bên đó... Chủ động thì có khách, taxi thì ăn 2 chiều... vừa đc khách bo, vừa đc chủ động dẽ cho thêm tiền nữa...

Quãng thời gian từ khách sạn tui đến đó cũng tầm 15'... Ko cách trung tâm thành phố bao xa... Cái động này làm ăn khá kín đáo... dường như chỉ toàn nhận khách từ cánh taxi tay chân hay sao..mà khi xuống xe... thằng tài xế tàu khựa nó còn dẫn 2 đứa tui đi vô... Con đường vô là 1 cái hẻm nhỏ chỉ đủ cho chiếc xe máy chạy vô... Bên ngoài có bãi để xe riêng cho Oto... đầu hẻm đi vô là qua trạm 1... có thằng tàu khựa mập mập to con xăm trổ kín lưng kín tay... đứng canh... địa bên thất lưng thì anh còn có cái bộ đàm nữa...

đi vô con hẻm đến cuối đường là 1 cái cổng, lại có 1 thằng mặt rô căn cổng nữa... lần nào qua cổng..thằng tài xế cũng gật đầu chào rồi lảm nhảm gì đó..rồi nó cho qua dễ dàng... .qua cái cổng là đến 1 căn nhà có sân rộng phía trước... ngồi trước sân là mấy sông bài đang sát phạt nhau... thằng taxi nó kêu bọn tui đi tiếp - Mẹ nó sao mà cái động này nó dài dòng thế ko biết... tui than thở nói nhỏ với thằng Hải...

- Ông cứ sồn sồn lên thế... sắp tới rồi - Bít nó nói vậy thôi chứ thế nào nó biết đc sắp tới rồi

thằng tài xế dẫn bọn tui đi theo cái ngõ nhỏ cặp sát cái ngôi nhà... .qua 1 ngôi nhà khác... à ko phải gọi là 1 Quán Karaoke thì đúng hơn... bây giờ mới thật sự tới cái động mà qua mấy ải mới mò vô được... coi bộ tui này cũng cẩn thận phết... Đến đây là thằng taxi bắt đầu đi ra... nhường bọn tui lại... Bên đây coi bộ cũng có má mì như mấy cái động bên Việt Nam thì phải..1 bà sồn sồn đon đả mời chèo hàng tui tui... mà tui chả hiểu cái mô tê bả nói gì... có thằng Hải thì cái mồm thoăn thoắt nói chuyện với bả... xong thằng Hải quay qua tui nói nhỏ : yên tâm đi, tui kêu cho ông 1 em tươi nhất trong bọn rồi... 1 hồi bả cho em tiếp viên (thấy em tiếp viên nào cũng mặc váy ngắn sát quần xịp @@! mà tươi lắm anh em à...)... dẫn bọn tui vô mỗi đứa 1 phòng... 1 cái phòng karaoke ở đây bé tí dưới anh đèn mờ ảo... nhưng cũng đủ nhận ra nó cũng chỉ vừa 1 cái đường đi bé tí và 1 cái giường, 1 cái bàn nhỏ... phía trên treo lủng lẳng cái dàn karaoke với cái tivi mà chắc cũng chẳng ai rảnh để mà hát... chắc cho có trá hình là chủ yếu...

1 tí sau có 1 em gái bước vô... Trong trạng thái quần xịp áo vú...

Ngồi cạnh bên tui... tổ vẽ nhút nhát lắm... tui mới lảm bảm... mẹ cave mà còn ngại nữa trời... Mới thay cái áo cái cho nó mát... rồi đề em nó xuống... em nó im ru à... tui chắc chắc dính phải con cầm mẹ nó rồi...

đang loay hoay thì tự nhiên chân tui quơ phải cái ly trên cái bàn cái xoàng... Mới giật mình theo bản năng... tui mới nói sảng : Gì vậy trời... .quay xuống thì ra cái ly bể...

rồi quay lại con bé định tiếp tục thì... con bé mới nói... Anh là NGƯỜI VIỆT NAM hả ????

tui mới sững cả người lại... - Đm đâu ra lại chui ra 1 em hàng người Việt giữa đất Quảng Châu vậy trời... .

Ủa... em biết nói tiếng việt hả

Dạ - Lại khóc, sao mình gặp em cave nào cũng khóc thế này... em là người việt nam chứ có phải trung quốc đâu mà anh hỏi biết nói...

Má... đỡ con bé dậy... đưa cái áo của tui cho em nó khoát vô... rồi hỏi

em tên gì :

Dạ, em tên Hường

Làm gì mà em lại ở đây? sao ko ở nhà

Hic..hu... (khóc các kiểu tiếp các bác ạ)

Im coi, nói rõ anh nghe coi - Tôi bắt đầu lại tò mò và tìm hiểu thêm 1 cuộc đời dính vào con đường mại dâm này)

Em bị thằng người yêu nó lừa bán qua đây anh ơi... lại khóc

Nghe giọng thì tui nhận ra giọng con gái Bắc rồi... nên cũng mạnh mẽ đoán ra cái vụ lừa người bán qua Trung quốc làm gái

Sao mà nó lừa em qua đây ? như thế nào ?

Thằng đó nó dụ em qua biên giới chơi, mua đồ tặng em, rồi xong 1 hồi có 1 ông to lắm... siết cổ kéo em đi..kéo nó bán em cho ông rồi...

Lúc này tui im lặng... ko nói gì cả..chờ em nói tiếp

Xong rồi sau đó họ bắt em tiếp khách..1 ngày... có khi em phải tiếp trên 10 đến 15 lượt khách... xong rồi đc 1 thời gian... em bị ông bán lại cho bà chủ nơi này và làm tới bây giờ...

Tôi hỏi lại : em bị bán từ lúc nào ?

Từ tết năm ngoái là em bị bán rồi

Sao em ko trốn đi em ! - Tôi biết câu này tui hỏi có vẻ hoang đường... nhưng vẫn cứ hỏi

Không được đâu anh... bọn nó ở đây căn gác nghiêm ngặt lắm... làm xong là nó cho em vô 1 cái buồng mọi người... có khách nó gọi ra đi tiếp, ai mà trốn mà bắt được là tụi nó đánh cho gần chết anh à, bữa có 1 chị cũng trốn nhưng bị bắt đc... nó đánh thừa sống thiếu chết

Ở đây ngoài em có ai người việt nam nữa ko...

Dạ còn 1 chị nữa hơn em 1 tuổi...

Em năm nay bao nhiêu

Dạ 19

- Tui suy nghĩ trăn trở 1 hồi mới hỏi... Giờ thiệt sự anh cũng không biết phải giúp cho em như thế nào nữa... em nói giọng miền nam chắc em cũng biết anh đang miền xuôi... Cùng là người việt nam... anh ko nỡ... Chuộc em ra chắc chắn là ko được... Thôi thì em cầm số tiền anh à đầu đi... tui mới rút tờ 100 Euro nhét vào tay em...

Nhưng em đẩy lại phía tui và lắc đầu... anh đừng cho em tiền... cũng như vậy à... tiền bo của khách lần nào khách bo, bọn nó cùng đều lấy hết... với lại cầm tiền em cũng có đc xài đâu anh... anh đừng cho em làm gì... nếu anh có lòng... thì làm ơn giúp em báo về gia đình để em thoát khỏi nơi đây... chứ thiệt sự em sống còn ko bằng chết chốn này anh ơi... hu..hu...(lại khóc)

tôi mới quay lại hỏi em:

Nhà em ở đâu... nói cho anh biết...

Dạ, em ở làng Vân xuyên, hiệp hòa Tỉnh Bắc Giang

số nhà em thì ko có, vì nhà thuộc dạng nghèo khổ, làng cho đất 1 góc nhỏ nên cũng ko có số nhà hẳn hoi..Thầy em tên Minh, u em tên Diệu

(thiệt sự tui hỏi cũng chỉ vậy thôi chứ chân tình tui cũng ko biết phải giúp em nó bằng cách nào nữa, tui còn chả biết cái làng em nó nằm ở đâu... hướng hồ còn ko có số nhà... giả sử dù biết... tui cũng ko biết phải

giúp làm sao... Khi trong này mai tui còn phải bay về nước... ở miền nam chứ đâu có phía bắc... làm gì có thời gian tìm nhà em... rồi liên lạc với cơ quan chính quyền... rồi lại quay lại cứu vớt em ra... bao nhiêu suy nghĩ ập đến làm tui như rối tung lên... mà cho đến tận bây giờ... khi viết review về em... tui vẫn còn rối bởi... ko khỏi ngậm ngùi cho số phận của em...

Tui vùi thò đầu ra ngoài... ngoắc 1 thằng đứng gác tới... dúm vào tay nó ít tiền NDT rồi ra hiệu cho nó mua cái gì cho tui ăn... tui đang đói... nó tỏ vẻ hiểu rõ gật đầu sai 1 thằng khác đi mua...

Chỉ đó mới là điều tui có thể giúp em hiện tại... Cho em ăn cái gì đó thôi...

Rồi tui cũng ngồi nói chuyện với em về đất nước Việt Nam mình... em nó có hỏi sao tui qua đây chi... cũng kể cho em về công việc hiện tại... Khi kể về đất nước mình... tui thấy ở em 1 vẻ gì háo hức lắm...

1 hồi khi thằng hải gõ cửa báo hiệu về khách sạn... tui cũng chào tạm biệt em... hy vọng đây ko phải là lần cuối tui gặp em... bé Hường...

lúc về tới và thằng Hải có 2 tâm trạng khác nhau...

Kể cả hè... người trong đầu đầy ngổn ngang...

Nói về em Hường này tí xíu... Lúc đầu tui cũng chỉ định review về cô bé này... cốt 1 phần cũng để chia sẻ cái suy nghĩ của tui cho các bác hiểu trong lúc tui ở bên thôi... Thiệt cũng ko ngờ chúng ta có 1 số anh em nhiệt tình giúp đỡ như vậy làm lần đầu tiên tui nhìn các anh em với 1 con mắt khác... Nể lắm...

Cmt của các bạn từ lúc tui viết review thì tui cũng xem hết rồi... lúc đầu thì 1 số bác kêu tui giúp em nó... rồi khúc sau thì có 1 số anh em lân cận nơi bé Hường tả cũng tìm hộ gia đình em... rồi càng về sau nữa thì 1 số bác thấy tui không onl nữa... kèm theo mấy bác đi tìm địa chỉ báo lại là ko có trường hợp nào như thế rồi cho nó tui chém gió này nọ... Nói chung với tui thì cũng chẳng quan tâm lắm... ai nghĩ gì cũng được... đơn giản ban đầu tui viết cái review này thì mục đích tui đã ghi ở phía trên... chứ không có phải là nhờ các bác đi tìm gia đình em nó hộ... rồi tìm không được... rồi trách tui...rồi đặt nghi vấn...

Cái nghi vấn thì đợi tui kể ở phía dưới cho các bác hiểu thêm

chiều qua khi vừa về... tui có onl yh..có 1 bác nick yahoo nguoi bankhongtot04 có add tui... để hỏi thăm chuyện về bé Hường... Nói chung tui thích tính cách của thanh niên này... chắc ở đời cũng ít ai có tấm lòng như cậu ấy lắm... Trong cuộc nói chuyện... anh này cũng kêu tui là đã tìm tới cái làng đó và lân cận rồi nhưng không có trường hợp nào như vậy... Tui có hỏi là địa danh cô bé nói có thật và tồn tại ko ? thì anh này kêu là có thật... làng này chuyện cờ bạc với ma túy... Tui có hỏi là làng này đã từng có dính phốt nào như vậy chưa thì cậu ta kêu ko rõ... Nhưng nói chung thì tên cha và mẹ cô bé trong làng thì cậu ta kêu là ko có ai như vậy... cả trường hợp cô bé... cậu ta cũng hỏi nhưng làng ấy cũng báo lại là ko có...

Nói chung tui cũng suy nghĩ nhiều lắm... cũng kể hết cho cậu này nghe 1 số chuyện riêng rồi... nói chung hy vọng của 2 đứa là cứu bé Hường ra thôi...

Có 1 bác thì pm qua yahoo... hỏi tui về nước chưa... cũng định cùng tui bay ra ngoài làng em để tìm... thì tui cũng có nói... anh em Bắc Giang tìm ko ra thì 2 anh em mình làm đc gì... hướng hồ tui còn phải đi làm... time đâu ra...

nhưng tui cũng cảm ơn cái tâm của bạn... bữa nào làm châu nhập xả giao nhé

Còn 1 bác cũng có nêu ý cho tui tại sao ko chụp hình, tại sao ko quay lại 1 lần nữa để gặp em... để dễ bề xác minh địa chỉ em hơn... Thì nói thiệt tui qua bên đây... mang theo điện thoại để làm gì khi ko có sóng Viettel?... hướng hồ lại đi chơi gái?... thiệt sự việc này ko lường trước để mà có thể chuẩn bị... còn việc quay lại... thì tui nghĩ bây giờ quay lại để làm khi ko biết cách giúp gì cho em nó... vả lại tui qua đây để công tác chứ ko phải đi du lịch...

Còn vừa hồi này thì có đi qua quán cafe Thủy Tùng uống cafe với 1 bác... nick trên gì đàn là gì tui cũng chẳng nhớ nữa... mà biết tên là Tuấn thôi...

Thì tui cũng biết bác này rủ tui uống cafe cũng chỉ nhằm xác minh sự thật câu chuyện thôi... thì tui cũng ko ngại ngần chia sẻ... bác ấy có đọc mấy cái cmt trong thớt này lại cho tui nghe và hỏi tui... nói chung cũng nhiều lắm =.!=!

nhất là về phần địa chỉ của cô bé không chính xác... mọi người ngoài ấy đã tìm nhưng ko có... thì 2 bọn tui cũng thắc mắc lắm... có đặt ra nhiều giả thuyết..

1 lúc sau thì tui có kể cho bác ấy nghe về suy nghĩ của tui... Nói chung là về phần tui thì trước mắt vấn đề chính là tìm cách cứu bé Hương ra trước đã... rồi tính gì thì tính... còn đường về nhà thì khi cứu đc người rồi... thì ắt cũng tìm đc đường về thôi... 19t đầu rồi chứ có phải con nít nữa đâu mà ko có nhớ đường về... chứ bây giờ lo chăm chăm tìm cái địa chỉ trong khi nó quá mơ hồ thiệt sự tui cũng ko hiểu sao lại như vậy... rồi nhờ đến chính quyền thì chắc đến mùa quýt... với lại đường phố bên đó không phải như đường ở Biên Hòa tui thường đi... nghĩ sao đi bằng taxi gần 15' ngồi trong xe... thánh hay sao mà tui có thể nhớ đường quay lại chỗ đó... ngoại trừ thằng taxi chở tui... Rồi về sau thì bác Tuấn này có hỏi tui về bé Nhi..ngày ấy ntn... hiện tại ra sao... tui cũng kể cho bác ấy trước 1 số chuyện về em nó... (hy vọng bác giữ bí mật để anh em đỡ hững khi đọc truyện)

Nói chung thì tui đã có cách giải quyết riêng.tui thiệt ko nỡ mà bơ em nó luôn đâu... đã bàn với thằng Hải và cậu bạn Tuấn mới gặp này... tui hiện tại cũng vẫn ngóng tin giống như các bác vậy... nên suy nghĩ của các bác... tui hiểu phần nào..

9. Chương 9

Khi nghe bé Nhi nói vậy... mặt tui nghệt ra

- Làm cái quái gì mà lầy dữ vậy má... thôi về nhà nghỉ đi... anh đưa em về..bữa nào nhậu tiếp cũng đc
- Vậy là anh ko thích nhậu với em đúng hông - Bắt đầu giận hờn vu vơ
- Không phải, mà làm gì phải chui vô đó nhậu mần chi chi 2, anh hứa mai đi nhậu với em tiếp - Tui khản thiết năn nỉ
- Không, em muốn nhậu ngay bây giờ à... Giờ anh có đi hông, vậy em đi 1 mình rồi em lật đật bỏ đi... ..

Tui vội vàng dí theo kéo tay con bé lại Thôi được rồi... con lạy má... quay lại xe đi..rồi đi đâu thì đi...

mở con bé bèn bật ra nụ cười mỉm chi, kèm theo ánh mắt nham hiểm hằn sâu trong đó là đầy ý đồ đen tối...
. đùa thôi đó có đâu... em nó chỉ nói : có phải vậy thấy ngoan hơn ko... mẹ coi tui như con nít hồng bằng...

Leo lên xe... em nó ôm tui chặt cứng... nguyên cặp đôi nó ghim chặt vào lưng làm... ẻm ái hết sức... Nhưng tui cũng thấy hơi khó chịu...

- Xin rồi hay sao mà ôm chặt vậy... buông ra 1 tí cho anh dễ thở cái coi...
- Em đang say... em mệt quá... chạy tiếp đi anh - Giọng em nó lè nhè nghe ngứa hết háng T_T !
- Ờ vậy say rồi... anh đưa em về nhà nhé - Tui hỏi lại
- Ko... ai nói... hứa với người rồi đó nha - Giọng em bật lại
- Giọng vậy mà kêu say đó hả ? Lừa đảo quá nha

bé Nhi bèn ôm miệng cười khúc khích...

Mẹ nó thì ra là giả vờ say mới ác... thiệt bó tay với con bé... thôi muốn làm gì thì làm... cũng chả phải ngại... đang chạy 1 khúc... tui mới quay lại hỏi... Giờ mún nhậu rượu hay bia...

- Rượu đi anh... rồi em sẽ cho anh biết đẳng cấp của gái miền Tây... hehe

haizz chắc con bé chưa từng biết cái quá khứ hào hùng của tui là cả 4 chị em nhà tui đều chui ra từ men rượu hay sao mà bày đặt đòi khè với giai Biên Hòa nữa vậy trời...

- Mà nè gái... nhậu rượu giờ này chịu khó chơi đồ khô nhé chơi cho lâu dài..chứ lẫu liếc giờ này ko ai bán đâu...

- Đồ khô hả - Em nó cắn cái ngón tay chỏ ra chiều suy nghĩ - à... anh chạy ra chợ biên hòa đi...

- Làm gì - Tui quay đầu lại hỏi

- Thì cứ chạy đi...

- Dạ vâng thưa má - Tui tỏ vẻ giận dữ... mà tính tui đã ghét nhất là cái vụ chơi trò bí mật này nó... ỨC CHẾ LẮM NHA

Chạy vô chợ... em nó chỉ cho đường búa lua xua... rồi bỗng kêu tấp vô 1 tiệm tạm hóa...

Cô lấy cho con 100 ngàn khô bò... 100 ngàn mực sậy... à có bán rượu luôn ko cô ?

- Có con, con muốn mua loại nào

có loại nào ngon ko cô

- Có rượu chuối thì 5 ngàn 1 xị, còn rượu này loại ngon 10 ngàn 1 xị...

Vậy có đong cho con 5l rượu loại 10 ngàn 1 xị đi...

- Ủa vậy đợi cô tí

Tui mới xuống xe nói : à khoan cô ơi... cô cho con nếm cái rượu đó 1 miếng đã

chủ yếu tui chỉ muốn thử xem... nó có ngon như bả đó phán ko... chứ nhà tui rượu lò ra loại ngon thì cũng chỉ có 8 ngàn 1 xị thôi...

Bả cho tui nếm thử miếng...

Mẹ nó... cái nước này mà 40 ngàn 1 lít á ???... toàn còn ko các bác ạ... cái này mà tổng người mỗi đứa 2l rượu có mà ngày mai 2 đứa tổ chức đám ma chung luôn cho vui ấy chứ...

TUÌ ko dám nói ra cho bả chủ tạp hóa đỡ quê... chỉ quay qua em lắc đầu tỏ vẻ ko hài lòng thôi...

Ở đây có vodka chai cao ko cô

- À có cháu

vậy lấy cho cháu 2 chai

- Lấy 4 chai luôn đi cô - Bé Nhi chen vô...

tui quay lại lườm... đằng đằng sát khí

- Em nó lại nhe răng ra cười đáp lại... .

Cô tính tiền luôn cho con - Tôi nói rồi móc ví ra... rồi một lại bắt đầu ngu dần đều ra... chết mẹ còn 100 ngàn..giờ thì tui lúng túng như gà mắc tóc luôn rồi... Bé Nhi thấy vậy chắc hiểu chuyện... bèn cười phá lên

Thôi anh... để em trả cho... hihi rồi em rút tiền ra trả...

con bé coi bộ cũng sòng phẳng phết ấy nhỉ... tui chọt thẳng vào mặt em nó 1 nụ cười đầy biết ơn và thông cảm

- Thì cứ coi như đây là tiền xe ôm cho tui đi - Em nó nói cái giọng nham nhở ghẹo lại tui... .

Chờ đó... tí rồi sẽ bắt tay...

- Em nó lè lưỡi ra... xí 1 phát... =.=!

Trên đường đi 2 đứa có như con nít chọc ghẹo nhau đủ thứ... la hét om xòm trên đường... dập tan cái không khí vắng lặng của đường phố đêm khuya...

Rồi cũng tìm được 1 cái nhà nghỉ... em cầm key và lên phòng trước còn tui thì làm thủ tục hành chính...

Vừa bước vô phòng thì đã thấy đồ đạc em vứt lên giường hết rồi... thấy có tiếng nước chảy róc rách trong phòng vệ sinh... à thì ra em nó tắm... tui bèn tiến sát tới ghẹo

Gái ơi mở cửa cho anh, anh buồn tiểu quá - Giọng khản khiết
Cái gì em đang tắm cơ mà - Em nó nũng nịu
Em ra liền đi, lẹ lên, anh bế bọng đái bây giờ... rồi gõ ầm ầm vào cửa
Nhưng mà em đang tắm..sao ra liền được - Giọng em nó bồng bối rồi
em ko ra anh đập kia xông vô đó nha!!!!!!! - Tui giả bộ ra vẻ bí bách tột độ
Anh xông vô đâyyyyyyyyyyyyyyyyyyy
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - Em nó la lên
Nói đùa thôi má... tắm tiếp đi... làm thấy mà ghê
rồi em nó chửi tui quá trời trong đó mà tui chả nghe rõ...
tui có nằm trên giường coi tivi coi bộ cỡ cũng phải 15'... con gái con đũa tắm lâu thấy ớn...
1 hồi sau khi em nó bước ra thì...
WTF????? cái gì thế này hả trời !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

10. Chương 10

Em nó vừa bước ra thì... trên mình mặc cái váy ngủ trắng... đang cầm cái lược chải đầu... giờ mới thấy rõ
cặp chân thon thả, trắng trẻo 1 cách rõ ràng... Điện nước sao mà đầy đủ thế
Em nó nhìn tui với con mắt khó hiểu
Váy này ở đâu ra mà có vậy
Thì ở nhà nghỉ họ có mà
Thôi bày mồi nhậu đi cha... nhìn quài hà...
Ờ rồi tui loay hoay với đồng mồi dọn ra... chợt nhớ quên mất ko có ly tui mới kêu đợi tí xíu xuống dưới nhà
mượn ông chủ cái ly
Lò mò xuống nhà... hỏi ông chủ mượn cái ly nhỏ nhỏ thường để cúng ông địa thì ông kêu ko có... bí quá tự
nhiên thấy trên bàn có cái ly mà ở mấy quán cafe dùng làm tẩy đó các bác to gần bằng lon sữa bò ấy...
vác lên phòng khoe em nó cái thành phẩm vừa mượn được
em nó ghẹo : anh tính giết em thiệt hả
tui cười ha hả : thì thiệt sự vậy mà
Chơi ác à ghen... bây giờ lộ bộ mặt thật ra rồi ghen
Đùa với em vậy thôi... chứ ở dưới ko có ly nhỏ... còn ly này xài đỡ đi...
Ok chơi thì chơi...
rồi em nó hí hục khui chai rượu... Rót đầy ly rượu rồi phán
Ly đề ba... mỗi người 1 ly đầy... rồi ly sau cứ 1 ly cần đôi nhé...
má, như vậy nó muốn giết mình ngược lại ấy chứ
Thôi kệ... 1 khi chú đã máu thì không cần biết bố mẹ cháu là ai
rồi sao cũng được... rồi tui lụm miếng khô bò bỏ vào mồm nhai...

Dứt câu em nó làm cái ực ực... nhăn mặt cái xong...

Xong tới anh - Về mặt nông nhênh lắm

CLGT này... nó uống vodka hay uống Lavies vậy trời...

má ơi... xưa giờ chưa từng gặp cái thể loại quái vật này... chẳng lẽ tối nay là ngày tàn của tui... gặp phải đối thủ rồi chẳng ????

mấy cái vụ sát phạt này tui cũng quen rồi... đã từng thử hồi còn học cấp 3 cơ... hồi đó trai mới lớn còn trẻ trâu thách đố nhau rồi nốc nên cũng có exp

Con bé đổ đầy ly cho tui... đưa tận tay... giống y như đưa ly thuốc độc ấy các bác ạ... về mặt em nó tỏ vẻ háo hức lắm

Cầm lên nốc mà tui ko đc như em nó... làm 1 hơi hết... mà cứ từ từ ực ực vào người như uống nước thôi... mẹ công nhận đội thật... nó nóng thật rần rần hết trong người... Nhưng cũng ko đến nỗi nào...

Rồi 2 đứa bắt đầu cù cưa qua lại... cứ rót đầy 2 ly rồi cưa đôi... rồi nói chuyện linh tinh trên trời dưới đất... rồi lại đào mộ cái vụ hồi bữa cứu em

rồi em nó hỏi tui

anh V nè... có bao giờ anh khinh 1 con cave như em không ?

tui bít đâu là câu hỏi thật của em nên cũng trả lời đoàng hoàng :

Nói cho em nghe nè : Chưa bao giờ anh kì thị người phụ nào làm cái nghề này và cũng chưa bao giờ anh nhìn em với con mắt của 1 ả cave... Đơn giản anh chỉ coi em là 1 người bạn em đưa em gái thôi... tui cười rồi cầm ly rượu nốc cái ực...

Đó là lời nói xuất phát từ lòng tui đấy các bác ạ... Quả thực đi với em... tui chưa bao giờ coi mình đang đi chơi với 1 con cave... với lại ko có lý do gì khiến tui khinh 1 bộ phận làm nghề này... bên Nhật bản nó còn đc coi là 1 ngành công nghiệp nữa cơ mà ?

Thiệt không đó hay chỉ nói cho em đỡ tủi thôi ? - Em bắt đầu thấm rượu thì phải... thấy giọng hơi lè nhè rồi...

Anh xạo em làm chi... thôi đến tua rồi uống đi gái...

em nó rót lại 1 ly đầy rồi làm cái ực hết nửa... rồi hỏi tui :

Có phải anh thắc mắc tại sao em lại làm gái đúng ko ?

Em nói tiếp đi... tui biết lúc này đang là lúc em giải bày nên ko nhây được..

Em nó bắt đầu âm ỉ rưng rưng nước mắt và giọng em nó đều đều vang lên mà đến tận bây giờ tui vẫn còn nhớ rõ cái giọng nói ấy lúc đó, âm ục và bất cần đời lắm...

Hồi mới vô đây em có quen 1 thằng trong cái trung tâm học anh văn... nó đưa đón em đi học tận tình lắm... em thấy nó thương em thật lòng nên cũng chấp nhận tình cảm của nó... lúc đó nó hiền lắm anh, chiều em dữ lắm... nói gì cũng nghe... đc gần nửa năm thì em với nó có quan hệ với nhau... rồi sau đó em với nó có hứa hẹn nhiều thứ lắm... nhiều tương lai được vẽ ra lắm anh... nào nó sẽ cưới em... nào là để bao nhiêu đứa con... rồi đặt tên cho chúng... - Rồi bé Nhi cười trong uất hận... nâng ly rượu lên uống tiếp... rồi em kể tiếp

Đến khoảng 1 thời gian sau... em thấy nó càng lạnh nhạt với em dần dần mà em cũng ko vì sao... nhiều khi kêu nó chở em đi học mà cũng kêu bận bịu này nọ... nó bắt đầu đổ đốn từ đây... tập tành hút thuốc, ăn nhậu...rồi chơi cá độ đá banh, lô đề tùm lum... đến 1 hôm em gọi nó chở em về... nó kêu bận thế là em nhờ thằng bạn trong lớp trở về dìu... ai về tới ngõ thì thấy nó... rồi tưởng ko có chuyện gì... ai ngờ nó giở trò ghen tuông vớ vẩn... rồi em với nó cãi nhau lớn lắm... trước đó có cãi nhau từ lúc nó thay đổi rồi... nhưng lần này thì lớn lắm... tới mức nó còn tát vào mặt em nữa rồi vu cho em cái tội cặp kè thằng kia, yêu thằng đó rồi ngủ với nó rồi chứ gì... em cãi lại, anh đừng có vu oan cho tui như vậy nhé... nó chỉ chở tui về có 1 bữa thôi... mà ko hiểu sao cái thằng đàn bà này nó ngang như cua ấy... nó cứ vu oan cho em rồi chửi em là đồ con đĩ suốt ngày chỉ bít banh háng... em mới nói lại :Ủ... ANH KÊU TÔI LÀ CON ĐĨ PHẢI KO, ĐƯỢC RỒI

VẬY TUI CHO ANH CHƠI, ANH TRẢ TIỀN CHO TÔI ĐÂY ! ĐƯA ĐÂY, tui nhịn anh cũng tới mức nào đó thôi... anh đừng có giở cái giọng chửi tui như thế vậy mà thằng đó cứ chửi em kêu em là đồ con đi suốt ngày chỉ biết banh háng cho người ta chơi... rồi thiệt sự khi hồi hận khi yêu em, em mới chửi lại nó, mày yêu tao cái lol, yêu tao mà mày tát tao, chửi tao vậy hả, mày có thấy tao làm vậy với ai bao giờ chưa... rồi OK đm ngày mai tao sẽ làm theo những gì mày vu oan cho tao... cho nó giống như mong muốn mày nghĩ về tao... Rồi thằng đó nói : mày chỉ được cái mồm thôi, tao thách mày đó con đi mày cút mẹ khỏi cuộc đời tao đi... Sau đó em bật khóc và bỏ chạy... ko biết đi về đâu nhưng cứ đi thôi...

- Rồi sau đó - Tôi mới hỏi tiếp

Em đi tìm con bạn em và ngày hôm sau...

- Thôi được rồi em... sau đó anh biết rồi... mà tại sao em đại dốt vậy cơ chứ... chỉ vì 1 thằng đàn bà mà lại... em thấy có đáng ko anh ?

- Em đã nói là em làm mà, mà em còn gì đâu chứ... trong trắng em cũng chẳng còn... mất mát gì... giờ em hận con trai trên đời lắm... mà trừ anh ra thôi rồi em cười - Giọng em ngày càng lè nhè... chắc say cmnr...

Mà em thấy con trai cũng chỉ có thể thôi, chả ai yêu thật lòng cả anh V à... đối với bọn nó... yêu chủ yếu là để thỏa mãn cái sinh lý bọn nó thôi...

Có phải anh đi nhậu với em chủ yếu là muốn được ngủ với em ko ?

Mẹ nó...

Tui mới nói : em điên hả... chủ yếu anh thấy em vui thì anh ở bên em thôi... nghĩ linh tinh ko à...

Anh đừng có xạo em... em biết con trai các anh thằng nào chả thế, mẹ dượng là say cmn thật rồi... rồi em nó lột luôn cái váy em nó ra

Má ơi... sao mà cái dáng người này đẹp vậy trời... trắng bóc hà... trên người em bây giờ chỉ cái áo ngực với cái underwear thôi... Má ơi rạo rức hết cả người.

Tui mới kêu : em làm cái gì vậy Nhi... mặc đồ vô đi... em say rồi

Em nó cãi cớ lè nhè : tui chưa có say... ko phải anh thích ngủ với tui như bao thằng khác à...

Không hiểu sao tui này xử sự như lúc này... kệ các bác kêu tui bị hư từ rym hay gay này nọ... nhưng tính tui xác định rõ ràng cái ăn đc cái nào ko... anh em ra anh em... gái gú ra gái gú... lúc này lương tâm tôi ko cho phép tôi làm vậy...

Tui mới nói...vậy bây giờ em có mặc váy vào ko... anh đã nói là ko muốn quan hệ với em cơ mà..

Anh chê tui xấu phải ko ?

Ko phải... nhưng anh không thích, vậy giờ có nhậu tiếp ko ?

Đâu rượu đâu đưa tui uống - Bé Nhi nói

Rồi tui rót cho bé Nhi... em nó làm quả này xong cái là bị dội... vội bùm miệng lết đến nhà vệ sinh và cho chó ăn chè tui lúc này cũng ngấm lắm rồi... ít khi nào chơi lớn cỡ vậy... gặp cái cảnh em nó ới nữa... làm tui có huôn rồi cũng lao tới phòng vệ sinh... ới theo

Cái cảnh tượng mà 2 đứa thi nhau ới vô cái phòng vệ sinh thiệt hãi hùng hết sức... tràn làn dưới phòng vệ sinh luôn... các bạn có thể suy nghĩ ra cái khung cảnh đó là 1 thằng thì mặc quần đùi cởi trần nằm thò đầu vô cái phòng vệ sinh bên cạnh là 1 con mặc quần xì áo vú cũng thò cổ vô... cứ y như là 2 đứa thi nhau ới xem ai nôn ra được nhiều hơn ấy... .xong... 2 đứa mặt đỏ dẫn ra... đầu óc quay cuồng nhưng mà về phần tui vẫn còn kiểm soát đc ý chí phần nào... chứ còn về em là gục tại chỗ luôn rồi... nói nhắm linh tinh bà cổ luôn chả hiểu cái gì... thế là tui dìu em lên giường... đắp chăn cho em... tui ráng lết dọn dẹp rươu với mỗi vào 1 góc... thì bé Nhi gọi... anh V lên đây... em muốn ôm anh ngủ cơ... em mặc váy vào đằng hoàng vào đi rồi muốn gì thì muốn... .rồi tui đưa em nó cái váy mặc đằng hoàng vào...

Xong rồi lại cho em ôm ngủ đi - Giọng lè nhè

Rồi tôi tiến tới nằm cạnh em nó... đưa đôi tay cho em kê đầu và ôm em vào lòng... tôi biết... hiện tại... em cần 1 bờ vai, 1 vòng tay để ôm em... để cho em cảm thấy bớt phần nào uất hận mà những gì em nó phải trải qua... rồi tui cũng nhanh chóng chìm vào cơn ngủ

11. Chương 11

Thôi trở lại câu chuyện tiếp nhé...

Sáng ngủ dậy... lúc đó cũng phải gần 10h sáng rồi... Cổ họng cồn cào..bụng thì đói meo... Nhưng tui cũng không muốn à phải nói chính xác là không dám động dậy... vì bên tay trái của tui đưa ra kê đầu em , chân em thì vắt ngang qua người tui... Thiệt nhìn y như má tui chứ ko phải em tui nữa

Nhưng cũng vì vậy mà tui phát hiện đc 1 sự thật đau lòng khác đang tồn tại lúc này... thằng bé của tui tự nhiên chào cờ ngay khoảng khắc định mệnh này... .chả hiểu vì sao... phải chi nó dậy sớm thêm khoảng mấy tiếng trước là có chuyện hay để kể cho các bác rồi...

Để làm thằng nhóc nó ngủ yên trong nôi... tui cố gắng làm cái gì đó để quên đi nó... .tui bèn quay qua nhìn em... nhìn kĩ hơn... nhìn em ngủ nó khác khi em ăn hay em say nó như thế nào...

Quả thực em đẹp lắm... tui ko biết phải tả như thế nào nữa cho các bác nữa... nó không có mỹ miều như mấy ả hoa hậu hoàn vũ nhà ta... cũng ko có sexy như bọn gái vũ trường... đơn giản trong mắt tui... tui thấy em có nét đẹp gì đó... Nhìn em ngủ... thấy em ngoan như 1 con mèo..khép lép trong lòng tui... đưa mũi mình sát vào tóc em... hít 1 hơi dài... chắc cái mùi thơm đó đến giờ này... tui vẫn còn nhớ... và chưa thấy tóc đứa con gái nào có mùi như vậy lần thứ 2...

Gác tay phải lên chán... tôi bản thân nhìn lên trần nhà... lại nghĩ đến hoàn cảnh của em... Tôi cũng không muốn tin... người con gái như vậy lại đi làm cave... thiệt sự cảm giác nó ức chế... và thấy bất công làm sao ấy...

Bây giờ đã biết nguyên nhân vì sao rồi... mà nghĩ lại lại thấy tức tức trong lòng... thà vì nghèo khổ... hết đường bình thì không nói... đằng này vì thằng bạn trai haizzz... Chắc có lẽ thể loại của em thuộc dạng thiếu tình chứ ko thiếu tiền... tuổi trẻ bông bột... gái mới lớn, ít va chạm với đời nhiều... nay gặp thằng bồ mỗi tình đầu nó làm 1 vỏ vậy... chắc sock rồi sa vào đồng bùn lầy này...

trải qua với em bao nhiêu chuyện..tự nhiên cảm thấy thích thú ở em 1 điều gì đó... thích thôi chứ ko phải yêu nhé...

Thích cái cách mà cười sáng khoái mỗi khi ghẹo tui

Thích cái cách em giành ăn với tui

Thích cái cách em ngồi trên xe ôm tui và hát vu vơ thật to cho cả thế giới này nghe thấy vậy

Thích cái cách em ôm tôi chặt cứng khi vi vu giữa đêm vô hồi tui kéo ga mạnh lên... .

Thích cái cách em say... khuôn mặt em đỏ ửng lên...

Và thích cái cách em ngủ ở hiện tại... hiền lành và ngoan ngoán nép mình vào ngực tui...

Nằm ngắm em 1 lúc... thì em nó cũng chịu tỉnh... hên là còn kịp... trễ tí nữa chắc đem tay tui đi chặt là vừa... em ngáp 1 cái... rồi đôi mắt bắt đầu hé hé nhìn xung quanh để định vị xem mình ở đâu...

Giờ mới chịu dậy ha cô nương - Tui nói cái giọng tỉnh vì, bỏ đời

Oahhhmuaaaaahhhhhh, bloa bloa bloa... đang ở đây zà anh, mấy giờ gọi - Em nói cái giọng ngái ngủ sắp trưa rồi cô nương, ngủ gì giống như con heo vậy - Tui ghẹo

Heo cái đầu anh á - Em đâm nhẹh thùm thụp vào ngực tui

Thôi đây đi cho con nhờ sắp gãy tay con rồi má hai

- Xíiiiiii, đêm qua có làm gì em ko đó ? nghỉ lắm à nha - Em dò xét

- Tất nhiên là có rồi !!!

Hả, làm gì ???

- Ờ thì ấy ấy chớ làm cái gì ?

Ấy là làm cái gì - Em chọt ngồi dậy và lườm tui

Mẹ, hôm qua má uống cho cổ rồi ới tề lè trong phòng vệ sinh kia kìa... rồi định thò đầu vô đó ngủ luôn hả, con chỉ bế má vô đây chứ làm cái gì

Ủa hôm qua em có ới hả, em mút mút cái ngón tay chỉ ra chiều suy nghĩ, nghĩ ngợi... !

tui còn đĩnh kê em còn lột đồ ra này nọ... mà nghĩ lại thôi... ko dám nói...

Thôi dậy đánh răng rồi thay đồ đi ăn sáng đi má... tính ăn bám cái nhà nghỉ nà y luôn hả...

Bít gỏi... đợi xú - Rồi em nhõng nhẽo lết vô nhà vệ sinh...

Tui cũng tranh thủ mặc đồ vào...

1 lúc sau em cũng mò ra... cũng phải cỡ 15'... vác theo mồi và rượu còn sót lại... cho vô cái bao... xuống dưới gặp thằng chủ quán nó nhìn mình với cặp mắt thán phục lắm... chắc nghĩ thịt đc con nhỏ cũng phê quá ha... tui mới quay lại hỏi tính tiền... hết 120 ngàn

Giờ cũng chẳng ngại gì... quay lại kêu bé Nhi... gái đưa anh 20 ngàn coi...

em nói : sao anh, làm gì... à à hiểu rồi... thôi để em trả luôn cho... .

lần này thằng chủ quán nó nhìn mình với con mắt ngưỡng mộ hơn lần trước gấp tỉ lần... .mẹ... tui đoán chắc ổng đang nghĩ gì về tui...

Rồi em rút tiền trả... rồi 2 đứa dắt xe đi về...

Bây giờ trên đường... em ko còn ôm tui nữa... tui thầm nghĩ chắc hwa say em nó mới ôm thôi...

chạy đi quãng... 2 đứa tấp vào quán phở mỗi đứa làm 1 tô tái...

Đói quá rồi... nên 2 đứa ăn cũng khí thế lắm... Đang tập trung vào chuyên môn bỗng em hỏi : Ủa anh V, hôm qua em say, có nói nhảm cái gì ko anh ?

à có em - Tui nói giọng tỉnh bơ

Nói gì anh - Em tò mò

Thì em nói em yêu anh lắm, nhưng anh không chịu, rồi em quỳ lạy van xin năn nỉ anh... nhưng anh nhất quyết từ chối

xạo nè - Em nghiêng răng nhéo 1 cái đầu bà cổ vào vai tui

Đùa thôi chứ anh cũng say nên chả nhớ gì cả - Câu này thì tui nói xạo thiệt với em nó

Ờ... thôi ăn xong, chở em về phòng nhé, có gì bít phòng em luôn

ừm... ..

TỰ nhiên viết đến đây... tui lại nhớ đến câu này

chúng ta chỉ đc sông 1 lần..vì thế hãy biến cuộc sống trở nên thật đơn giản..

Nhớ ai đó..Hãy gọi điện

Muốn gặp người ta..Hãy cất lời mời họ

Muốn đc hiểu..hãy giải thích

Có thắc mắc..hãy mở lời

KO thích 1 điều gì đó..Hãy nói ra

Và nếu thích.. đừng ngại gì mà ko nói

Muốn gì đó..hãy yêu cầu

Yêu 1 người..hãy tự tin thổ lộ...

haizz giá như ngày đó... .

Ngày 29/10/2012

Tui đang ngồi lê la trong quán cafe với mấy thằng bạn bỗng có 1 số điện thoại lạ gọi tới, tui bắt máy : Alo đầu dây bên kia im lúc rồi bỗng có 1 giọng nữ ngọt ngào như mía lùi vang lên

Anh Vượng đó hả

Ừ, nó đó, nhưng mà ai vậy

Em nè

em nào ? - Tui bắt đầu dè chừng... mẹ có khi nào con ghê nó troll mình ko ta, nghi lắm à nha... lâu lâu nó giở chứng hay bày ra mấy cái trò thử thách lòng chung thủy của người yêu lắm... ko biết mấy bác có rành vụ này ko ta

Em đây nè'eeeeeeeeee, ko nhận ra giọng em hả - Đầu dây bên kia hét to lên

Ko em - Tui bắt đầu cẩn thận... ..

Bé Nhi nè

Nhi nào ta, tui có quen ko ? - Ngày tui càng cẩn thận hơn...

Cô bè mùa đông của anh đây - Bên kia xuất hiện tiếng cười nhí nhảnh...

Trời đất quỷ thần ơi... em đó hả Nhi... tui bản thân hoảng hốt

Ừ em đây... - Lại cười

Trời ơi lâu quá ko gặp dạo này sao rồi, khỏe không ?

Muốn bít sao rồi thì chạy lên chợ đêm đi... Quán 33 nhé... em ngồi đợi... !!

12. Chương 12

Chở em trên đường về... cũng nói chuyện miên man trời đất, rồi cũng đến nơi

sẵn tiện tui quay qua hỏi, à mà phòng trọ anh Hưng là phòng nào vậy em, có gì anh qua chào ổng 1 tiếng...

Ông bên cạnh phòng em này - Em chỉ tay về căn phòng số 7, mà sợ chắc giờ anh ngủ thôi, tại anh hay lái ca đêm lắm...

Ừ thôi em vào phòng nghỉ đi, anh qua chào anh tiếng rồi về

Qua bên phòng anh Hưng tui gõ cửa gọi khẽ :anh Hưng ơi

ủa ai đó - Anh Hưng đáp lại trong phòng

dạ, em V nè anh...

à đợi tí, anh ra mở cửa

Ủa sao biết phòng anh hay quá vậy, vô đây chơi thằng em...

Dạ, thì chở bé nhi về sẵn tiện hỏi phòng anh ở đâu em ghé chơi luôn

mà nghe nói anh lái đêm... giờ đang ngủ, cho em xl phá giấc ngủ của anh - Tui gãi đầu

Haha, có gì đâu, anh lái đêm, có khách anh lái, ko có anh tranh thủ ngủ trên xe luôn mà... - Anh Hưng vừa cười vừa nói

Dạ, mà chị nhà với bé đâu rồi ?

Bà thì đi làm rồi, thằng bé thì gửi nhà người ta trông rồi

Ủa vẫn chưa đc nghỉ tết hả anh Hưng

ừ, công ty vợ anh phải làm đến 29 tết mới đc nghỉ, rồi tranh thủ hôm đó cả gia đình về quê đón tết luôn...

Dạ anh - Tui cười xả giao

À rảnh ko, làm vài ly với anh... anh có chai rượu nhãn ngon lắm nha mậy

rượu nhãn đó hả ? tui gãi đầu suy nghĩ về cái thể loại rượu gì mà lần đầu mới nghe

Đặc sản quê anh đó thằng em, tháng trước thằng em anh lên chơi, nhờ nó mua hộ đó

Mà để bữa khác đi anh ạ , em nhậu cả đêm qua rồi, giờ vẫn còn dư âm anh ạ...

ừ cũng đc, vẫn còn số của anh chứ... bữa nào ít khách... anh hú ra nhậu với anh

Dạ ok anh... thôi chào anh ghé thăm anh tí, giờ em còn phải về nhà.

ừ thôi về đi thằng em

Chạy xe nhà, lao vào phòng vệ sinh mà đánh răng rửa mặt.Sáng giờ có kịp làm gì đâu.xong rồi tắm rửa cái cho thoải mái người.Thiệt là ít khi nào tui ới giống như ngày hôm qua lắm, mà các bác trong đây cũng vậy khi ăn nhậu hạn chế ới đi nhé, riết thành thói quen, anh hưởng đến sức khỏe lắm, đo nó xuống với phần quan trọng nhất là bao nhiêu bổ béo nó tống hết ra ngoài chả còn ích lợi gì đâu

Xong xuôi nhảy lên giường nằm coi tivi... cảm giác giờ thật thoải mái biết mấy... mà được nghỉ tết sớm cũng buồn buồn, chả biết làm gì, gãi gú thì không có, bạn bè thì giờ này nó vẫn cày cuốc, mấy thằng ở xóm thì dạo này ít tiếp xúc, mà vác cần đi câu thì giờ này không còn sức mà đi... Ngẫm nghĩ 1 hồi thôi nằm im trên giường coi tivi lúc này dường như là biện pháp cuối cùng khả thi nhất Coi 1 hồi thì chìm vào giấc ngủ lúc nào chả hay !

Đến chiều thì nghe tiếng bà già gọi dậy, kêu chở bà đi vô BigC mua đồ gì đó...

Có đời nào bà nhờ vả mình đi mấy cái chuyện này đâu, nhà có xe tự đi được mà nhưng thôi ở nhà cũng chán, ra siêu thị xem ra còn vui hơn ở nhà

Chở bà đến bigC mới kêu bà : à mẹ mua gì thì mẹ mua đi, còn đi lòng vòng chơi, chừng nào tính tiền thì gọi con ra phụ bưng đồ... .

đi tha thẩn vòng vòng trong đây xem vậy cũng vui nhìn tui con nít nó háo hức vô bigC thấy sợ chả hiểu trong đây nó có cái gì cuốn hút mà thấy chạy nhảy quá trời làm nhớ lại ngày xưa quá chừng.Ngày ấy nhà tui có bà cô gần Club Sông Phố ở chỗ công viên Biên Hùng.lâu lâu mấy ngày hè ông già thường thả tui lên đó sống 1, 2 tuần rồi về.Cách nhau chừng 10 cây mà tui thấy y như từ quê lên thành phố sống ấy vui lạ kì 1 hồi sau thì bà già cũng nhá máy gọi tui ra quây tính tiền phụ bà... rồi chở về, nói chung cả 1 buổi chiều vô nghĩa.

Về đến nhà cũng chỉ ôm cái PC chơi vô lâm cho đỡ buồn.Rồi lại ngồi nhớ đến em, không biết giờ này em nó đang làm gì.Định nhắn tin thì nghĩ lại thôi.mới gặp sáng, tự nhiên giờ nhắn tin thì cũng chả biết nói gì, rủ nhậu nữa thì ko muốn, vẫn còn gờn gợn cái dư âm đêm qua đành quyết định chơi game đến khoảng 10h rồi tắt máy đi học à nhầm đi ngủ cho nó lành...

13. Chương 13

Đêm ấy đang ngủ thì bỗng đt có tin nhắn, tỉnh tui thì nhạy cảm lắm, đang ngủ mà gặp động là tỉnh liền, nhưng cũng có thể 10s sau ngủ tiếp nếu muốn.Cầm lên coi mới biết là số từ bé Nhi

(thiệt tình là giờ tui cũng ko nhớ rõ nội dung chi tiết nó ra sao, và cả những câu đối thoại từ đầu chap bây giờ, cũng cả 3 năm rồi, nên tui cũng ráng nhớ nhưng cũng chỉ tương đối đến 90% thôi, phần còn lại tui viết theo phong cách của tui cho văn nó đỡ nhạt, mong các bác hiểu điều này, chứ thiệt sự có thánh mới nhớ rõ ràng từng lời nói, cử chỉ, điệu bộ 1 cách chính xác tuyệt đối)

Tin nhắn em gửi đến là : Anh đang làm gì đó, em buồn quá, nhắn tin với em chút được ko ?

- Tui rep lại : à anh đang coi đá banh, ok em, em đang ở đâu thế - Tui giả vờ để có thể kéo dài nhắn tin với em

- Em đang trong nhà nghỉ ! - Em rep

- Em đi với... - Tui nhắn lại 1 tin lập lững

- Ủm, em đang đi với khách

- Sao em còn rảnh mà nhắn tin với anh thế - Tui nhắn lại

- Nó ngủ rồi, em ngủ ko đc hì - Em rep

- Mà sao em lại buồn - Tui ráng bẻ ngang câu chuyện, thiệt sự cứ mỗi lần thấy em đi khách tự dưng cảm giác của tui có cái gì đó nghèn nghẹn mà ko thể tả nổi, nó có cái gì đó ức chế trong lòng lắm...

- Em cũng ko rõ nữa anh, nó mơ hồ lắm, nói chung em thấy cuộc sống này nó nhạt nhẽo quá - Em nhắn lại

- Em có biết tại vì sao không ? tại vì hiện tại em đang bị vấp ngã do mỗi tình đầu mang lại, chắc có lẽ em chưa trải đời nhiều, vậy lại chắc bây giờ em bị chai sạn với đàn ông rồi

- Chắc có lẽ thế anh à, bây giờ em thấy họ ai cũng như ai thôi và... .

14. Chương 14

Thì đột nhiên! Bé Nhi giựt phăng tay tui ra 1 cái rồi nhảy ào xuống hồ...

Hoảng hồn tui đứng hình ko nói được lời nào mà cũng chả có thời gian để nói nữa chỉ kịp ứ ớ : E... m Em... rồi rút chân nhanh ra khỏi đôi Dr nhảy cái ào xuống dưới theo em. Do nhà tui cũng cách sông Đồng Nai ko bao nhiêu, từ nhỏ lại vốn trồn học bơi sông nữa nên cũng ko đến nỗi là quá tệ. Nhảy xuống chả thấy con bé đâu, Lúc này tui hoảng loạn thật rồi, tui cứ ngoi lên thở cái rồi lại hụp xuống dưới mò mò, tay quơ lung tung xem có dính cái chùm tóc của em ko, mà riết đều có, ở trên thì tui đã nghe tiếng ì xèo, mấy cặp tình nhân khác họ cũng thấy có chuyện nên cũng kéo gần lại hóng. Lúc đó mỗi lần hụp xuống rồi chồi lên, nhìn thấy mấy họ đứng nhìn tui tức lắm, nghĩ thầm trong lòng, thấy người ta gặp chuyện rồi còn ko xuống giúp còn đứng ở trên chỉ chỗ, nhưng cũng chả có thời gian đâu nói với họ, tui lại hụp lên hụp xuống cầu trời quơ đc thứ gì đó.

Mãi hồi sau cũng phải tầm 5', mệt quá rồi tui bèn vịn vào chỏm đá gần bờ mà thở... Lúc này chả hiểu sao tui sợ lắm, giống như vừa bị mất 1 thứ gì đó, đại loại tuyệt vọng lắm. Rồi lại trách bản thân mình tại sao lại chiều theo ý em lại ra đây, trách bản thân tại sao ko cầm tay em chắc hơn để em có thể giựt phăng tay tui ra để tự vẫn. Thiệt sự lúc đó tui y như 1 thằng thất bại. Nước mắt tui bắt đầu chảy ra... tui không có thói quen khóc lóc rồi mếu mào ăn vạ, khi thực sự bất lực hay gặp cảnh đau buồn, tui chỉ mím chặt môi, rồi để nước mắt nó tự tuôn thôi. Vẫn ko muốn tin vào thực tại, tui lại búng người nhào ra chỗ em nhảy dặng lặn tìm tiếp thì nghe tiếng gọi : Thôi anh, đủ rồi, em tin anh rồi, em vẫn còn sống mà !!!!!tui chợt ngưng bật lại, rồi định vị xem tiếng nói quen thuộc phát ra từ đâu, tại 1 phần phía trên cha con nhà nó cũng í ới nên chả rõ tiếng nói phát ra từ đâu, nhưng tui biết tiếng nói này là của em, tui còn nghe rõ từng từ từng chữ cơ mà. Tui vẫn tiếp tục ngó tứ phía.

Em ở đây này - Tiếng hét to hơn hồi nãy

tui chợt quay qua góc bên phía út phía xa kia, thấy em đang chồi cái đầu lên vẫy vẫy tay gọi tui.

tui y như người chết đuối được cứu chứ ko phải em, chả hiểu sao sức lực đâu ra tui bơi xải 1 cách nhanh vùn vụt tới chỗ em, dự là khi đó Michael Field còn bơi ko lại tui .Tới nơi tui vội vàng hỏi tới tấp

Sao rồi, em có làm sao không, sao mà em dạt ra đây được sao vậy, tại sao em...

Thôi từ từ hỏi anh, hỏi gì mà lắm vậy, em cười.Tìm đường lên lại đi rồi có gì hỏi sau, xe cộ để ở trên ko sợ mất hả.

à ừ anh quên, để anh tìm đường lên, mãi 1 hồi sau 2 đứa men theo cái đường bờ cũng leo lên được phía trên.Cũng có mấy cặp bồ bịch gần đó có đến hỏi có sao ko, sao mà bất cẩn để bị té vậy, em thì cứ che miệng cười hi hi , còn tui thì lườm con bé đấm đuối, bất cẩn con mẹ gì, nó cố tình nhảy ấy chứ , làm anh mày này giờ lo còn hơn bị mất việc để về chỗ cái xe ngồi bố mày làm cho ra lẽ tui nghĩ thâm trong đầu

Dẫn em về lại chỗ cũ ngồi, cũng may chìa khóa xe cắm vào xe vậy mà ko mất.Cả đôi dr vẫn ở đó hên thật, gió ở đây khá mạnh, giờ người bé Nhi bị ướt mà còn mặc váy nữa, thấy người em cứ rung rung cầm cập, tui mới lấy cái áo khoác vắt trên xe lúc đầu choàng qua cho em Rồi mới bắt đầu hỏi:

Giờ kể cho anh nghe coi, quăn quá hay sao mà lại tự sát hả? - Tui hơi lớn tiếng

Dạ, em có tự sát đâu - Giọng em xiu xiu xuống, mở em chu chu ra, mắt cứ đảo qua đảo lại

Em có biết lỡ em có chuyện gì, thì anh biết ăn nói sao với anh Hưng với người nhà em không ? tui vẫn lớn tiếng như quát em nó

- Làm sao mà có chuyện gì được, anh ko nhớ em dân miền Tây hả - Bé Nhi trả treo với tui

Mẹ giờ mới quên khuấy đi là con bé dân miền tây, ko khéo mình còn bơi đều lại em nó ấy chứ, nghĩ vậy, tui mới lườm qua em rồi mới quát :

Vậy chứ em có bị điên không mà giỡn nhây vậy, em có biết anh lo cho em lắm không, này giờ cứ sợ có chuyện gì xảy ra với em, em nghĩ sao mà lại làm như vậy, em có biết này giờ anh hụp lặn...

Em biết chứ, tự dưng con bé mếu ra rồi khóc lóc, em thấy hết mà, em thấy anh hụp này giờ tìm em, thấy cả anh khóc nữa mà, em xin lỗi anh - Em nó gục mặt xuống đất.

À cho anh xin lỗi đã to tiếng với em - Tui giữ lại bình tĩnh, mới nói cái giọng ôn tồn : vậy nói anh nghe đằng hoàng coi sao em làm vậy.

Tại vì câu trả lời của anh lúc này đó ! em nói

anh trả lời gì - Tôi thắc mắc hỏi lại

thì anh trả lời là nếu em nhảy, thì anh sẽ nhảy theo cứu em!

mà mắc gì vì câu trả lời đó mà em phải nhảy, chẳng lẽ em ko tin anh à!

Cách đây 10' thì không, còn giờ thì tin rồi - Em giờ lại chuyển đổi trạng thái cực nhanh vừa này mếu mếu giờ lại nhe răng ra cười.

Thiệt sự trước đây, em chả tin ai cả, kể cả anh, em chùn giọng nói tiếp, em thấy chả còn ai trên đời này có thể làm em tin tưởng, đơn giản họ chỉ toàn lợi dụng nhau thôi, ko thể xác thì cũng vật chất.Nhiều lúc em tự hỏi nếu như có 1 ngày nào đó, mình rơi vào hố sâu của cuộc đời thì sẽ có ai đưa cánh tay ra kéo em lên ko? rồi lại tự nhủ rằng, ừm có đó, có chó nó mới kéo em lên.Bữa nhắn tin với anh, em nghe anh nói khuyên em nhiều lắm, nhưng em cũng chỉ nghĩ anh cũng giống như bao thằng đàn ông khác, nói thì hay lắm, khuyên nhủ thì hay lắm, rồi khi làm thì sẽ ra sao ?

tôi giờ lại im lặng, chả biết nói gì nữa, chỉ cảm thấy hơi tự ái vì trước đó em nó ko tin mình, cũng chỉ coi mình như mấy đứa con trai khác mà em tiếp xúc.Nhưng nghĩ lại thì cũng đúng, đâu phải dễ chiếm được lòng tin của người khác, em nghĩ ngờ tui cũng đúng.

Mà thôi bỏ qua đi, coi như trời nóng tắm bữa át - Tui quay lại nhoẽn miệng cười với Nhi

mà nè anh, hồi này em thấy anh ko tìm đc em, hình như anh khóc hả, thấy mặt anh buồn buồn sao ấy - Em hướng 2 con mắt nhìn chăm chăm chờ câu trả lời từ tui

Có đâu, làm gì có - Tui áp ứng trả lời lại

Đừng có xạo với em - Em đá đểu tui

Ờ thì anh lo quá mới vậy thôi - Tui gãi đầu trả lời trong bế tắc

mà kể em nghe xem : lúc ko tìm thấy em, anh có suy nghĩ gì hông? em chống cằm hóng tui với 2 con mắt căng ra rõ hóng hót

Ờ thì thấy lo, thấy sợ nữa thôi - Tui trả lời

Còn gì nữa hông ? - Em chu mỏ ra suy nghĩ chờ 1 câu trả lời khác từ tôi

Thì thấy... sợ mất em

Em cười phá lên giống như đạt được cái mục đích gì đó đẩy từ thế chủ động bây giờ tui bị em quay như cái chong chóng

Làm gì mà sợ mất em, em có là gì của anh đâu - Em chọi thẳng vào mặt tui 1 câu hỏi y như dùng khẩu AK47 nã đi dùng thẳng vào ngực trái tui mà tui ko cách nào chống đỡ nổi

Thì... - Tui áp ứng

Thì sao ? - Em hỏi dồn

Thì... thì em là em gái của anh - Tui trả lời

Tui nhận thấy có nét hệt hăng gì đó từ em, mà tui cũng tự nhiên cảm thấy hệt hăng chả hiểu là vì sao

à mà anh mặc đồ như vậy, trong người có mang gì theo ko, lỗ ướm thì sao, Chết mẹ em quên... hic... - Em vội nheo mắt lại nhìn tui

Mà chết mẹ thật giờ mới để ý quên mất điều này.sờ vào túi sau ko có gì, may quá, sờ túi trước... cái cộp... mẹ ơi..cái điện thoại của tui

Rút ra nó đã tắt nguồn mẹ nó rồi Ôi cái Nokia 3110C thần thánh của tui

giờ em nó mới nhìn tui với cặp mắt ăn năn sảm hối y như sắp chờ 1 hình phạt nào đó mà tui giáng xuống cho em, bé Nhi chỉ lí nhí đc vài câu : em..em xi... n lỗi anh...

tui mới cười : thôi bỏ qua đi, ko sao đâu, mất cái điện thoại mà đổi lấy mạng người cũng đáng mà em... tui mới phọt ra với giọng chân thành, độ lượng

nhưng mà anh có cứu được mạng em đâu :|, em nói câu tỉnh bơ

tui mới ngó người ra chả biết nói gì

hihi, em đùa thôi, em che miệng cười... nói vậy chứ chiếc đt của anh đổi được lòng tin của em đó

ủa vậy hả - Tui hỏi lại mà gãi đầu ngu ngơ.

Mà còn điện thoại của em thì sao - Tui hỏi

thì nó nằm ở dưới đó đó - Em nói tỉnh bơ

Ồ thế là em bỏ cái máy của em luôn à

Kệ anh, mất cái máy, em mới hiểu được tính cách của anh

Mẹ cái con bé này, giàu quá rững mỡ hay sao mà lại bày ra mới cái trò này... Giờ sim của tui ko biết ra sao nữa có bị cháy ko.Các bác thấy cái giá của việc này có đắt ko ????????????????

Thôi người ướm vậy, ngồi đây kéo lạnh trúng gió đó anh, về phòng em thay đồ đi. - Em nói

Nhưng mà phòng em làm gì có đồ cho anh mặc - Tui thắc mắc

thì anh mặc váy của em - Em chu mỏ ra, 2 tay cầm cái váy đung đưa qua lại ghẹo tui

Con lạy má, má nhận cho con 3 lạy, nghĩ sao vậy ?

Đùa thôi, hihi, có gì em qua phòng anh Hưng mượn cho anh 1 bộ, đùa tí mà làm thấy ghớm hông - Em nói ừm vậy nghe đáng còn lọt tai... thôi về lẹ, mẹ cha con người ta này giờ nhìn 2 đứa mình như 2 đứa điên kia kìa. tui chọc

Kệ người ta, ảnh hưởng gì đến tiền ăn sáng của em - Em đáp lại chan chát

Bình thường mấy cái vụ nhây này tui hay thắng thế lắm cơ mà hôm nay tui đúng là thua toàn tập, ko đốp em nó lại đc miếng nào

Chở em về nhà... mà ko dám chạy nhanh, 1 phần hôm nay quá lạ ko hiểu sao gió nó mạnh ghê gớm, gặp người nó ướt ướt ẩm ẩm, làm lạnh kinh khủng, chạy mà 2 tay nó rung bần bật, bé Nhi mới nhào người lên hỏi tui

anh V bị làm sao vậy ?

Lạnh chứ sao !

Vậy hả, có cần mặc áo khoác ko, em đưa cho - Em nói

thôi, em mặc đi, anh ko sao. tui nói bằng quơ

Rồi bỗng khoảng 5s sau... có 2 cánh tay từ sau vòng qua bụng tôi, siết chặt lại cứng ngắt, kèm theo câu nói : Thế giờ anh có ấm chưa

15. Chương 15

Này giờ chả hiểu sao tui tự nhiên như gà mắc tóc chả nói được câu nào. Cảm giác như vừa được ai đó chọi vào mặt mấy kg vàng lằng lằng khó tả lắm...

Sao có thấy ấm hông ? - Bé Nhi hỏi lại lần nữa

Hì - Tui chỉ biết cười lúc này thôi chứ chả còn phun đc câu nào cho hợp tình phải đạo lúc này nữa.

Đường về nó thiệt sự vắng, tuy đường nhựa ngon vậy chứ 2 bên chả có cái ánh đèn nào. Tự nhiên bé Nhi hỏi tui

Nè anh V

Sao em - Tui đáp

Giả dụ giờ đang đi trên đường vắng, có bọn nào nó lao tới chặn đường rồi đè em ra hiếp

thì sao ? - Em hỏi tui

- Thì tất nhiên anh phải cứu em rồi !

Tại sao anh lại cứu em ! - Em nói cái giọng như đang háo hức chờ câu trả lời từ tui

- Thì anh đi với em, em bị vậy, chẳng lẽ anh ko cứu em, có vậy cũng hỏi

nhưng mà anh có là gì của em đâu, anh có thể chạy luôn cũng đc mà?

mẹ nó, ở hồ đá cũng hỏi lần rồi, giờ lại bày trò hỏi nữa ta! tui suy nghĩ ko biết em nó có ý đồ gì ko? mà thiệt sự hỏi câu này như là móc hòng nhau ấy

Cơ mà đừng có nói em lại diễn tuồng giống như ở hồ đá tiếp nhé, có khi nào lại mượn người rồi chặn đường ko ta? tui bẻ câu chuyện nhằm đánh lạc hướng em

Điên à, em hỏi chơi vậy thôi, làm gì em rảnh dẽ zậy - Em vỗ vào vai tui

Cơ mà em hỏi sao anh ko trả lời - Em lại quyết tâm bắt tui trả lời cho được.

Thì anh đã nói, anh coi em... như em gái mà - Tui cố gắng làm mặt cười đáp em nó nhưng thật sự bên trong thì nhiều dòng suy nghĩ trái chiều lắm

như em gái thôi hả - Em nói giọng lí nhí và xù xù tỏ vẻ thất vọng và hụt hẫng lắm...

rồi tui tiếp tục siết ga chạy thật nhanh, cũng hơi nhùn cái khúc đường này, mẹ, môm thối cái chuyện xảy ra thật thì xác định về cùng ông táo luôn.

em bây giờ chẳng nói gì, chỉ ôm chặt tui rồi ngả đầu vào lưng tui... Lúc này tui cũng ko muốn nói gì cả, chỉ ráng chở em về thôi

Cũng may lết về được biên hòa 1 cách bình an, ko có thiệt hại nào xảy ra

bỗng dưng em vỗ vai tui thùm thụp. Anh V..Anh V... chạy từ từ lại. Tui mới nhả bớt ga quay lại hỏi : gì vậy gái

anh ghé vô đây xúu đi, rồi em chỉ tay đi vô hướng đường Bửu Long

ủa vô đó làm gì vậy ? - Tui thắc mắc

cứ vô đi - Em gắt lên

dạ rồi má, tuân lệnh, tui cười hì hì rồi quẹo vô - Lâu lắm rồi mới thấy con bé nó dỗi, nhìn tếu táo để

đang chạy em bỗng kêu dừng lại, nhảy xuống xe, quay lại nói :

đội em xúu em ra liền, em phi vô cái tiệm karaoke 1 hồi. Tui lại suy nghĩ ko biết con bé lại làm trò gì, cả ngày hôm nay tùm lum chuyện từ con bé riết

làm tôi chẳng nắm rõ đc tình hình gì cả. Lúc sau con bé kệ nệ đi ra và ôm 1 cái bịch rồi quăng vô cho tui để phía trước. Rồi kêu về phòng em đi

Mở ra tui mới thấy thì..mẹ ơi 4 chai Rum với 1 chùm tắc, chanh các kiểu. Rồi hiểu rồi nhưng tui vẫn quay lại hỏi ngu ngơ Mua Làm cái gì vậy em

Thì mua về để nhậu chứ chi !

ơ sao ko nói anh, lỡ anh từ chối thì sao ? - Tui hỏi thách đố con bé

Thì anh ko nhậu thì anh về đi, em nhậu 1 mình, rồi từ mai đừng bao giờ gọi cho em nữa, xóa số đt anh lun - Em chốt 1 câu như đinh đóng cột

Đùa thôi làm gì dữ vậy - Tui nhẹ giọng quay lại lườm rồi cười trừ

Nói nhẹ ko nghe ưà nặng cơ ha... bé Nhi nói

quái lạ ko hiểu hôm nay con bé có uống thuốc lệch múi giờ hay ko mà sảng thế, khi vui khi cười, có yếu đuối, khi mạnh mẽ hung hãn nguy hiểm, chẳng thể nào mà lường trước đc cảm xúc sắp tới của con bé là gì tiếp theo nữa... Mua thêm 1 ít đá nữa rồi tui chạy về phòng em.

Em mở cửa ra rồi quay lại nói, anh dắt xe vô phòng đi, để em qua nhà anh Hưng mượn đồ cho. Đây mới thiệt sự là lần đầu tiên bước vô phòng em. Giờ mới để ý thấy trong phòng em có con AirBlade đen, vậy mà đều bao giờ thấy em nó chạy toàn dùng ké xe mình , tốn xăng mình quá trời, tui nghĩ vui vui vậy

1 tí sau em quay lại đưa tui cái quần đùi với cái áo rồi kêu tui tắm trước đi mắc công ốm.

Thôi em tắm trước đi, anh vậy sao bệnh đc

Thôi anh tắm trước đi, để em tranh thủ cắt chanh ra trước để còn pha Rum

ừ vậy cũng đc, tui lật đật đi vào phòng tắm.

Vô phòng tắm em mà thấy em toàn đồ mỹ phẩm từa lưạ hạt dưa đủ loại. Đúng là phong của con gái có khác, chứ phòng tui chỉ có cái bàn chải, kem đánh răng, khăn mặt, chai Oxy rửa mặt, với chai dầu gội Romano là hết

1 lúc sau tắm xong xuôi vừa bước ra thì em nó đang phang cho 1 câu :

Gì ghê vậy cha, tắm lẹ dữ vậy - Em nói mà người cứ lù lù y như tui là dị nhân ấy

Thì anh gọi đầu, kì cọ toàn thân xong rồi dội nước rồi đi ra thôi chứ muốn làm gì nữa ?

tui trả treo - Chứ ai như em

Xí, thôi đến em tắm, hẹn anh nửa tiếng sau, em ra xử anh, rồi cười ha hả lao vào phòng

Giờ mới có dịp tham quan phòng em, nói tham quan cho oách chứ nhà 16m vuông thôi chứ có rộng mẹ gì đâu, được thêm cái gác lửng nữa, mà phòng em được em nó chăm sóc kỹ thật, có 1 cái nệm được dựng lên, để tối ngủ thì để xuống, 1 bàn bàn học kiêm luôn bàn trang điểm còn để cái laptop lên đó, 1 cái tủ quần áo bằng sắt trên đó dán chỉ chút hình bé Nhi tự sướng đủ kiểu và đặc biệt tui để ý có 1 tấm hình bị xé 1 nửa 1 cách cầu thả chỉ còn 1 nửa hình em tui đoán chắc tấm hình bị xé nó ảnh thằng bạn trai cũ của em, Tivi đầu đĩa, tủ lạnh để đằng hoàng ngay ngắn ở góc tường, Mẹ ơi sống 1 mình mà đồ dùng y như 1 gia đình sống ấy các bác

Giờ mới quên khuấy đi mất 1 điều quên kể phía trên, tui ăn nhậu thì cũng tạm ổn, bia rượu loại gì cũng phang được, cơ mà uống Rum thì tui chịu thua, chả hiểu sao tui lại dị ứng với thể loại ấy làm khoảng 1 chai là tê tê đầu óc quay loạng xa luôn ấy.Chả hiểu sao con bé nó biết điểm yếu này của tui hay sao mà lại chơi rum nữa Chắc có lẽ xuân này con không về rồi mẹ ơi !!!!!

Ngồi làm dầu thánh giá, niệm phật cầu chúa đủ kiểu chỉ mong sống qua đc con trăng này.1 hồi sau em nó cũng ra và bỏ đồ áo ba lỗ với cái quần jeans ngắn

Rồi 2 đứa bắt tay vào pha chế, rồi chuẩn bị mỗi còn dư hôm bữa ở nhà nghỉ vẫn còn nhiều, 1 hồi sau cũng xong xuôi.Rum đc em nó pha cũng chuyên nghiệp lắm, đc đổ vô cái ca to bên cạnh là 1 cái ly tấy to y như hôm uống ở nhà nghỉ.Má nhìn thấy là đã nảnnản làm sao ấy.mà ko dám nói với em nó biết, sợ làm cụt hứng con bé, nhưng gia cát dự là đêm nay lành ít dữ nhiều rồi

Xong, mọi thứ đã xong xuôi, 2 đứa ngồi vào bàn với 2 tâm trạng khác nhau, sao mấy cái kiểu nhậu vậy tui chả ưa tí nào, nhất là cái vụ ngồi trong phòng hay nhà nghỉ nhậu ấy, nó ngọt nhạt thế nào ấy, tui thì thích nhậu ở quán xá lề đường đông người, xe cộ qua lại vậy mới thú vị, chứ chơi tay đôi y như là sát phạt nhau ấy

em mới rót ra 1 ly rồi nói :hôm nay xin lỗi anh nhé, toàn bắt anh phải theo ý em, nhưng mà hôm nay em muốn nhậu hihi

ừ thôi ko sao em, anh thì thoải mái, nhưng mà sao ko mua bia hay rượu trắng cũng đc.chơi rum làm gì àu mè - Tui cười cười nói

Thì uống 2 cái đó quài, đổi gió chứ, bé Nhi nói - Thôi em uống nha rồi em nó làm cái ực như uống Sting mà Rum thì thường là vậy, đề ba nó khỏe lắm nhưng cái hậu thì

Rồi em rót ra cho tui 1 ly, rồi cũng làm cái ực hết, uống vụ thì coi bộ trơn hơn bia với rượu trắng ấy..nhưng tui bít khoảng 1 tiếng nữa thôi, ko biết tui sẽ ra sao

Tui mới bắt đầu bắt chuyện với em

Ủa em ở 1 mình thiệt hả

em gật đầu :ừ em ở 1 mình mà

Sao mà đồ đạc em lắm vậy, còn hơn cả phòng anh!

hì, thì trước ở với cô, ba má mua sắm hết rồi giờ chuyển qua đây thì cũng mang hết qua.

Ê nói vậy chứ phòng em còn thiếu người ko, mai anh dọn đồ qua ở ké với - Tui nói đùa

Ok mai mang đồ qua đây, em cho ở ké, cuối tháng چرا đôi tiền phòng - Em nói lại ko chút do dự rồi cười to

Noi giỡn thôi, vậy cũng tin, bị lừa rồi nha gái - Tui cười lớn

ơ thể anh cũng tin lời em nói hả, hihi - Em bụm miệng cười còn lớn hơn tui

rồi lại rót ly uống tiếp, toàn chơi 100%

Ủa anh Hưng hôm nay có nhà ko em ? - Tui hỏi

anh đi lái xe rồi, có vợ anh ở nhà thôi

Ừm, lâu quá cũng ko gặp anh chào hỏi 1 tiếng - Tui than thở

hihi có gì đâu, trưa trưa anh cũng rảnh ấy, bữa nào gọi anh mà đi uống cafe

ừm - Tui đáp

rồi 2 đứa có tiếp tục uống hết chai thứ nhất, khui tiếp chai thứ 2 đổ vô, vắt thêm nước cốt chanh với đường vô rồi quất tiếp, rồi 2 đứa nói chuyện linh tinh trên trời dưới đất tùm lum chuyện. Làm tới chai thứ 3 đổ vô là mặt tui bắt đầu đỏ khè rồi, mặt tui khi uống bia rượu chả bao giờ biến sắc vậy uống cái thứ này vô lại vậy nên em nó tò mò ghẹo.

Haha thấy ầm ko anh ?

ko em, lạnh bà cố đây nè !

ủa sao kì vậy, em thấy ầm ghê ấy, tư đứng trong phòng có 1 ông mặt trời tỏa sáng rực rỡ, (em đưa tay vẽ ra 1 vòng tròn) để sưởi ấm cả căn phòng này !

ê ê ko có ghẹo tui nha - Tui lườm lườm

chứ còn gì nữa, mặt anh đỏ kè kia kìa - Em nó cười lớn

Giờ tui bắt đầu thấm thấm rồi, mà cái thấm này nó còn gắt hơn cái cả cái lần uống trong nhà nghỉ các bác ạ, đầu óc nó quay cuồng sang sang lăm, nhưng cũng cố giữ trạng thái bình tĩnh trước em nó, giờ mà đổ 1 cái là con bé nó nhào vô hiếp tui luôn chứ ko chừng

Mà anh V nè - Bé Nhi hỏi sao em ?

anh thấy em sao ?

sao là sao ?

thì tiếp xúc em bữa giờ thấy em sao ?

thì... thấy em dễ thương !

gì nữa - Em nó bắt đầu đưa cái bộ mặt hóng hớt ra

Thì thấy em... dễ ghét

Trả lời đằng hoàng coi, em đang hỏi thật mà ! - Em nó nhéo tui 1 cái ngay tay

Ngoại hình thì anh thấy em là 1 cô gái nhìn ổn lắm, da trắng chân dài, tóc uốn nhìn dễ thương lắm, còn tính cách thì anh thấy em là 1 cô gái có cá tính, tính tình thì hơi thất thường chả biết đường nào mà lần, và đặc biệt là đùa dai chơi đại bà cố

Còn gì nữa ? em nó dường như cố gắng chờ 1 câu trả lời khác từ tôi hay sao mà nói cái giọng nôm nong lắm

Nhưng mà suy nghĩ của em bị lệch lạc lắm, (đi với em hay nói chuyện với em tui thường tránh nói chuyện liên quan đến công việc của em).Mất định hướng và mục đích sống lắm

em à

Ừ, vậy có muốn nghe em nhận xét anh ko ?

ừ cũng muốn, tui đáp

Anh thì em thấy anh là 1 người có vẻ dễ gần, tính tình thì nhây nhưa, sống dựa vào tình cảm là nhiều hơn là lí trí, ngoại hình thì... chà chà... ko được cao cho lắm nhưng đc cái tướng ta hơi đồ con bù trừ vào, nhìn mặt anh trí thức ghê ấy.nhiều lúc thấy anh như trẻ con mà nhiều lúc nói chuyện triết lý thấy ổn.Mà hỏi thiệt anh nhé ! có thiệt là anh chưa có bạn gái ko ?

ừm thiệt mà !

sao vậy ! người như anh dễ kiếm đc bồ mà !

Thì anh cũng giống như em thôi - Tui nói

Giống em là sao ? em nó tò mò

Thì anh bị cái phốt của người cũ nên bây giờ ko dám quen ai hết!hihi

ủa vậy là sao kể em nghe coi

tui mới từ từ kể em nó nghe :trước đây cũng khoảng 1 năm rồi , anh có quen 1 nhỏ trong cty anh luôn, lúc đầu 2 đứa cũng hợp lắm, nói chuyện cũng ăn ý Rồi yêu nhau tha thiết lắm chứ, những ngày đầu em nó đên với anh tự nhiên lắm... nhưng càng về sau, em nó cứ

tỏ ra ý nghĩa chiếm hữu ấy, em hiểu ko?

ko anh, nghĩa là sao anh ? - Bé Nhi tiếp tục thắc mắc

Nghĩa là càng quen về sau, người ta suốt ngày cấm anh đủ thứ , nào là cấm hút thuốc, rượu bia, cấm đi chơi đêm, đi đâu cũng phải báo cáo người ta, điện thoại thì ngày nào cũng kiểm tra xem có ai gọi đến rồi gọi đi ko? có tin nhắn nào mờ ám ko

- Mẹ, bà bồ anh hay má anh vậy ?

bởi vậy tính anh thì thích tự do, ko thích sự áp đặt, mà người ta làm vậy anh thấy mệt khó sống với nhau lắm, nên chủ động chia tay.Rồi lần nào chia tay nó cũng níu kéo anh cũng sẽ ko làm vậy nữa.Rồi cũng đc 1 tuần , lại y như vậy.Thấy cảm thấy cái nết đó ko sửa đc rồi nên nghĩ hết hỷ vọng, nên quyết tâm buông ra cho 2 đứa đi tìm 1 đối khác tốt hơn, để cô ấy tìm 1 Mr.Perfect, còn anh tìm 1 người hợp với mình !

vậy sao anh ko đi tìm ? - Em nó hỏi

cũng quen thử vài đứa, nhưng cũng được 1, 2 tuần thấy cảm giác sờ sợ sao ấy, sợ họ lại giống như người cũ nữa, cho nên anh cũng ko mún tiến tới mà chủ động rút lui trong âm thầm.

Trời, anh ngốc vậy, làm gì mà sợ, bít đâu họ ko giống cô ta thì sao - Em nó trợn mắt lên nhìn tui

Thôi hehe, nói chung anh bị cái dớp đó cho nên giờ nhìn thấy cũng gờn gợn lắm, tốt nhất cứ từ từ rồi để ông trời tính

Chà coi bộ anh em mình mỗi người 1 hoàn cảnh hen

ừ, nhưng cùng 1 mẫu số chung là bị ế - Haha

em nó cũng cười lớn, mà lần này tui thấy em nó cười khan khác kiểu hận đời, mắt em đỏ nhòe đi, chắc chuyện của tui lại làm em nó như tới thẳng bạn trai cũ.

Anh say rồi phải ko ? - Tự nhiên em nó hỏi tui

ừm cũng hơi hơi quay quay

Sao hôm nay xuống đô dữ vậy

ko biết nữa, chắc tâm trạng ko vui thôi - Tui giả vờ nói dối em

ừm, nói thiệt với anh mới bữa nay có anh, em thấy đời nó đỡ nhạt, chứ trước giờ em thấy ai là bạn thiết sự của em cả.Sống cô đơn lắm anh ơi

ủa em ko có bạn hả ?

Bạn em thì đầy, như khi cần thiết muốn tâm sự thì chả có ai cả !

Thì giờ có anh rồi, khi nào buồn cứ việc gọi anh, anh luôn sẵn sàng

Vậy anh có thể ôm em 1 cái ko ?

ừ cũng được, hihi lại đây

rồi em nó trườn người tới lao vào lòng tui như 1 đứa con nít, tui vòng 2 tay ôm em lại, vuốt mái tóc của Nhi.Rồi em tự dưng khóc thút thút trên vai tui

cứ khóc đi, khóc thoải mái trên vai anh, khóc cho vui hết muộn phiền đi, tui biết nước mắt của em nó bị tụ trong mí mắt quá lâu rồi, ko có dịp để bộc phát ra, thôi coi như hôm nay cho em nó xả lũ cũng đc vì 1 phần tui cũng hiểu em khóc vì điều gì và cũng có thể... là vì tôi

Anh V nè...

Sao Nhi

Anh có khinh em ko ?

Vì điều gì ? tui nói

Vì em là 1 con điểm

Ngốc quá Nhi à, có bao giờ đi với em, anh so sánh hay kể lể việc của em ra chưa mà sao em cứ hỏi anh vậy hoài thế?

Vì em sợ - Em nó vẫn tiếp tục vừa nói vừa khóc

Sợ cái gì - Tui vừa nói vừa xoa mái tóc của em

Em sợ anh nghỉ chơi với em, bỏ em đi

Làm gì có

Anh hứa đi

Ừ anh hứa, thôi ngoan nào, từ sau ko đc hỏi anh vậy nữa có nghe ko ?

Dạ - Ừm ngoan

Giờ em nó cứ như 1 con mèo ngoan ngoãn nằm trong lòng của tui, được tui ôm ấp che chở cho em. Bỗng bên ngoài có tiếng gõ cửa, tui với em cũng từ từ đứng dậy ra xem ai ở ngoài là ai! Mở cửa ra thì thấy 1 con nhỏ đi chiếc max đỏ, vội chào tui rồi nói

Ủa nhi, điện thoại mày sao, mà tao gọi nãy giờ ko được vậy

Máy tao nó bị hư rồi, có chuyện gì thế

Ra đây tao nói mày nghe chuyện này, rồi em với con bé đó đi ra xa xa nói chuyện thì thầm to nhỏ gì đấy, 1 lúc sau quay lại thấy em cầm 1 cái điện thoại rồi.

Tui mới hỏi : ủa điện thoại đâu ra vậy

À của con nhỏ bạn em hồi nãy đó

Mà giờ anh rảnh ko ?

Ừ rảnh, sao vậy !

con bạn em vừa rồi có khách gọi nó, mà nó bận nên nhường cho em, mà gọi em nãy giờ ko được nên vô phòng tìm em kêu em đi đó mà

Bạn em cũng là cave luôn hả - Tui nói giọng ngập ngừng

Dạ anh

Vậy giờ sao?

Anh dắt xe ra ngoài chở em đi tiếp khách đi...

16. Chương 16

Vậy giờ sao?

Anh dắt xe ra ngoài chở em đi tiếp khách đi...

Lúc đó, tự nhiên đứng hình, ko biết phải làm gì tiếp theo khi nghe em nói như thế.

Cảm giác hụt hẫng nó cứ chiếm lĩnh tâm trí, giống như sắp phải mất 1 thứ gì đó tương tự như cái vù ở hồ đá khi tui lặn tìm em. kèm theo cái cơn ngấm của rượu ào đến, tui vội lao ôm miệng lại lao vào toilet để ới. Các bác có bao giờ vừa ới vừa... khóc chưa ??? tui đã từng rồi đấy. Chẳng hiểu sao tui lại như vậy lúc đó nữa và cũng lần thứ 2 tui rút nước mắt vì em

Đang sau thì Nhi cứ vuốt cái lưng rồi đập nhẹ nhẹ cho tui dễ ới hơn, mồm cứ nói: có sao ko anh, anh có sao ko? ráng ới hết cho khỏe người đi, biết vậy em mua bia uống là ko sao rồi... cái giọng cuống quýt cả lên

Bây giờ đầu óc tui lảo đảo cả lên, chỉ nói được câu : Thôi em thích đi đâu thì đi đi. Anh lết còn ko nổi nói chỉ là chờ em.

Ờ vậy thôi em đưa anh lên nệm nằm, cứ ngủ ở đây đi, em khóa cửa ngoài nhé, mai em về rồi mở cửa cho.

Tui giờ gật gù cho còn nhớ gì nữa, chỉ nhớ sau đó em dọn dẹp này nọ rồi đưa tui lên nệm nằm rồi đắp chăn cho tui ngủ thôi...

Sáng mai mở mắt dậy. cơn choáng đêm qua nó vẫn còn dư âm, đầu óc vẫn còn choáng váng ít nhiều. nhưng mà cảm thấy thì cảm thấy có cái gì đó nó đang đè mình. mẹ có khi nào bị bóng đè không trời... định hôn lại tí xiu ngó qua bên phải thì Nhi nó đã nằm ngủ bên cạnh tui lúc nào rồi, tay chân nó gác lên người tui tỉnh bơ cứ như tui là cái gối ôm ấy

Nhìn đồng hồ treo trên tường cũng đã gần 10h sáng rồi

Tui trầm suy nghĩ nhớ lại chuyện tối qua, chắc con bé đi xong sáng mờ về, rồi chắc buồn ngủ nên leo lên ngủ cạnh tôi... ko biết sáng về em nó có làm gì tui ko nữa rủi mất tờ trình cái thì biết ăn nói sao với ba mẹ

Đùa vui thôi! quay lại thực tại, giờ nhìn em mới thấy em phờ phạc hẳn ra

tui trầm nghĩ : đêm chắc chẳng chớ nào đêm qua nó hành em chắc nguyên cả đêm ko ngủ hay sao mà con bé ra nông nổi này. Nhìn em nó thế này sao mà tui xót qua. rồi lại tự trách bản thân tại sao hôm qua ko ráng tỉnh táo hơn chút xíu để cản em nó lại... Rồi lại nhớ đến những câu hỏi mà tối qua em hỏi tui : Mà anh có là gì của em đâu? mà lại cứu em !!

Tui hiểu lý do em gài kèo để hỏi tui câu đó chứ ! nhưng tui ko dám chắc là tui có yêu em hay chưa vì thực sự quan niệm của tui về tình yêu nó lạ lắm, tui chẳng bao giờ tin vào tình yêu sét đánh, hay gặp mặt 2, 3 lần rồi cứ cho đó là yêu được. Yêu và thích là 2 phạm trù hoàn tác khác nhau, khi thích 1 ai đó thì chỉ là nhất thời thôi, nó mong lung lắm có thể bạn thích tính cách , ngoại hình của người này nhưng có dám thích có những điểm xấu của đối phương ko ? có dám hi sinh cả sự nghiệp, tính mạng cho đối phương ko, có dám tin tưởng đối phương để có thể kể tất cả tật xấu của mình cho họ nghe ko ?, còn tình yêu thì ngược lại... tui muốn nó xảy ra 1 cách từ từ, ko vội vấp, 2 bên tìm hiểu về con người nhau, tìm ở nhau 1 điểm chung nào đó, rồi từng kỷ niệm gắn bó sẽ là chất keo xúc tác làm chất dính cho 2 đứa vững chắc, cho nên khó có thể nói tui đã yêu bé Nhi được và cũng chưa chắc gì bé Nhi thích hay yêu tui nữa, lúc đó tui đoán vậy.

Điều cần thiết bây giờ tui đang suy nghĩ là làm sao cho em nó không dính vào con đường ấy nữa, ko chỉ vậy, còn phải giúp Nhi cải tạo cái suy nghĩ lầm lạc em đang mắc phải và định hướng em nó lại, vẽ cho con bé 1 lối đi mới, 1 tương lai sáng sủa hơn... mà nghĩ lại thì thấy oải , Thôi trước mắt là tìm cách cho Nhi làm sao để bỏ nghề đi. Nằm gác tay lên trán trọc suy nghĩ có 1 hồi sau vẫn ko tìm ra cách, khuyên nhủ em nó thì chắc ko đc rồi, chưa có gì ràng buộc vị trí của tui trong em thì làm sao em nghe.

Trần trọc một hồi chán, trở mình quay qua nhìn bé Nhi ngấm em nó ngủ

Giờ mới để ý là em nó hôm nay mặc cái bộ đồ ngủ màu xanh nhìn tươi vl cái quần ngắn cũn cỡn với cái áo hai dây cùng màu gặp đang trong tư thế ngủ. còn ko mặc áo ngực nữa chứ , làm tui nhìn thấy hết bên trong các bác à Thân trai đơn gối chiếc, nhiều lúc bồn loạn lắm chứ, gặp cảnh này thì làm sao mà kiềm lòng cho được đây

Nuốt nước miếng ừng ực mà chẳng dám làm gì ? sợ này nọ rồi Nhi thức dậy thấy tui đang vậy thì coi như hình tượng của tui bao lâu nay cất công xây dựng sẽ sụp đổ hoàn toàn Đùa vậy thôi chứ thiệt tui cũng ko nỡ, em đã mất lòng tin vào nhiều người lắm rồi, chỉ còn mình tui là chỗ dựa tinh thần cho con bé thôi, giờ vì

1 phút ham muốn tình dục mà làm vậy thì con bé chắc còn làm bao nhiêu chuyện nữa. Để xoa để cơn nhục dục đang ồ ạt trong tâm trí, tui chỉ dám ôm em lại và ngửi tóc em thôi

Giờ mặt em kề sát mặt tui, tui có thể cảm nhận từng hơi thở em phả vào mũi tui, cái mùi rượu rum hôm qua vẫn còn phảng phất trong từng hơi thở

1 hồi sau em tựa mình dậy, thấy vậy tui cũng để im giả vờ nhắm lại đang ngủ, lỡ ôm rồi thì ôm cho trót luôn chứ biết làm sao.

bé Nhi mở mắt dậy thấy tui ôm bèn... để im rồi lấy cái tay vuốt vuốt cái mặt của tui, rồi cứ cười hì hì chả hiểu cái quái gì.

Chợt tui nói với giọng ngái ngủ (vẫn nhắm mắt nhé) thấy người ta ngủ quên đừng có mà lợi dụng đó nha

Trời tỉnh chưa vậy ? - Em nó giật mình hỏi tí

Chưa, đang ngủ, chỉ nói mớ thôi

Chưa ngủ này - Em lấy cái tay nhéo cái tai tui 1 cái, tui mới hết lên: A... A... đau má chơi ác vậy

Cho chừa cái tội gạt người ta - Em nói

ai biểu anh ngủ, em gác tay gác chân lên người anh !

vậy anh cũng ôm em này giờ nè - Bé Nhi trả treo

vậy giờ có cho ôm nữa ko ? - Tui ghẹo

ừ... thì cứ... ôm đi, có ai cấm đâu - Bé Nhi nói mà cứ ấp úng

được thể tui càng ôm chặt hơn kéo em sát lại gần mình hơn - Tui ghẹo tiếp

bây giờ người 2 đứa dính chặt vào nhau rồi, mặt 2 đứa cách nhau chỉ 1 gang tay thôi

Thì...

Thì sao - Tui hỏi

thì em hun anh ráng chịu chứ sao... Vừa dứt lời, em đưa cổ tới hun tui 1 phát gần cả 10s

Vừa dứt cơn hôn, em nó cười lên : hahaha, sao nhìn mặt anh tếu thế, cứ ngu ngu thế nào ấy, đã kêu rồi mà mà đúng làm mặt tui lúc đó ngu thật, chả biết sao nữa hình như vẫn chưa dứt cơn phê. máu đã lên tới não rồi đang được dịp tui lao tới ghì em ra và hôn tới tấp sau đó...

Chap bonus :

Tính tui thường thấy và nhớ gì kể đó vì vậy đôi khi tui muốn ghi lại chuyện này 1 phần cũng coi nhớ đây là quyển nhật kí đôi khi tui đọc hết lại từ đầu những gì tui đã ghi về em để nhớ lại cái ngày ấy. Đôi khi đi làm tui cũng thường hay cố nhớ lại những diễn biến tiếp theo của câu chuyện để tối về nhà có thể dễ dàng ghi lại 1 cách nhanh chóng. Trước khi bắt đầu tiếp tục thì tui xin kể cho các bạn nghe về 1 chuyện mà trưa nay tui gặp.

Số là thằng này là bạn thân của con ghê tui, nên cũng mời cả tui đi cùng. Con ghê tui nó báo từ tuần trước rồi, kèm theo 1 câu chốt chắc nịch là bằng mọi giá cũng phải ráng đi cùng nó, ko thì đừng có trách

Thằng này tui cũng từng thấy mặt và nói chuyện mấy lần rồi, tốt bụng và thật thà lắm, nhìn cũng sáng sủa đẹp trai, phải nói là rất đẹp trai, nghề nghiệp cũng ổn định, nói về thằng đó đủ rồi, nó có mời 2 đứa tui qua nhà nó từ sớm để cùng họ hàng nhà chú rể qua nhà đăng gái làm lễ thành hôn. Nghe đâu là gom vào làm 1 ngày thôi, chứ ko có làm 2 tiệc tân hôn vu quy vào thứ 7 chủ nhật như mọi đám khác. Thường cái dạng gộp chung này tui thấy thường mấy nhà có khó khăn về kinh tế hoặc gặp khó khăn vì địa lí xa xôi nên họ thường gộp chung lại 1 ngày thôi. Mà nghe con ghê nó kể thì nhà thằng này cũng ko đến nỗi nào, thắc mắc tính sau, giờ Thôi cứ nghe lời vợ, nghỉ 1 ngày, sáng sớm 7h30h sáng phải chạy qua bình dương đón con ghê rồi 2 đứa đi ăn sáng uống cafe đến tầm 9h30, rồi bắt đầu mò sang nhà chú rể.

Nhà có đám cưới có khác, nhà cửa trang trí nhìn thích ghê, không khí nhộn nhịp phết, nhà chú rể mơ cái bài Phải Duyên Hay Nợ của Vũ Hùng với Yến Linh ấy nghe hay ghê, ngó con ghê thấy nó thích thú hăm hở ra mặt, cứ y như đám cưới nó ấy mà cũng phải, cũng còn mấy tháng nữa thì nó cũng lên đĩa với tui rồi nên đi theo coi họ tổ chức ra sau để mai mốt 2 đứa rút exp. Tui với con gấu ngồi vào bàn chơi cắn hạt dưa ra rả, cũng vài người bạn của chú rể nữa, bàn bên cạnh thì đội hình mâm quả đã ngồi trực chiến chờ lệnh tổng tấn công nhà gái rồi. 1 lúc sau chú rể cũng makeup mặc vest nhìn hoành tráng lắm, đi ra ngồi nói chuyện với bọn tui. Thôi hôm nay ngày vui của con bạn con ghê nên tui nhường sân cho em nó chém gió với chú rể, chỉ khi nào chú rể hỏi thì tui mới đáp thôi. Mà đi với gái đúng là có cái khổ, nhà chú rể cũng có mấy em nhìn tươi lắm, nhìn mà chảy nước dãi. Nhưng ko dám manh động, mẹ xấy 1 cái là con gấu nó giơ móng vuốt ra lao vào xé xác tui chết

Bỗng con ghê nó quay qua thì thầm :

À em quên mất, quên ko kể anh nghe cái này

Sao người đẹp, chuyện gì ?

Tí qua rước dâu, gặp cô dâu thì đừng có sững sờ hay thốt ra 1 câu nào nhé, nhớ ghen !! - Gấu tui nói thì thầm cho đủ mình tui nghe

Tui quay qua nói khê vào tai lại :

Sao thế, đẹp lắm hay sao mà phải thế !

Thôi, tí nữa anh khắc biết !

Tui ừ trong cảm giác hụt hẫng và ko kém phần tò mò, mà tò mò thì tui lại càng làm cho thần kinh ức chế của tui nó căng ra liên tục. Vì 1 khi con ghê tui nó đã ko muôn nói thì dù có lấy xà beng cạy miệng ra cũng ko trào ra đc 1 chữ nào, mà nhất là trong đi đám cưới, nhoi nhoi lên lại làm nó bực mình thì khốn khổ đời tui nên thôi. Lót hạt dưa hóng chuyện ko dám manh động

Ngồi chơi tí đến 10h là cả nhà họ hàng chú rể bằng đầu đi qua nhà gái rồi. Nhà chú rể đi xe 50 chỗ còn tui với con ghê thì đi xe máy theo sau.

Đến nhà cô dâu cũng tầm 10'. Rồi tui để con gấu ở trông làm gì thì làm, tại phần tui cũng ko liên quan cho lắm, nên đứng ở ngoài chơi với bác tài rồi nói chuyện lảm nhảm... 1 hồi sau khi các thủ tục làm lễ xong xuôi, cô dâu với chú rể ra xe thì bây giờ mới đc thấy cô dâu. Các bạn biết tui thấy gì ko ?

Thiệt sự... dù cô dâu đã được make up đầy đủ nhưng vẫn rất là xấu, 1 bên má phải của cô dâu bị 1 vết nám thâm xỉ cả nửa mặt, dù có lớp trang điểm nhưng vẫn ko thể nào che đi đc cái khuyết điểm này, miệng hô ra (các bạn khoan vội phán xét tui vội vì chê bai người khác, tui chỉ đang tả lại khuôn mặt cô dâu cho các bạn rõ thôi đến khúc sau sẽ hiểu) Giờ tui mới hiểu là tại sao con ghê nó kêu tui là đừng sững sờ hay thốt ra 1 câu nào ọi người nghe. Giờ thì tui lại càng thắc mắc hơn, là tại sao nhìn chú rể bảnh bao vậy mà lại cưới 1 cô dâu như vậy! Nhưng thôi cứ im lặng, chờ con gấu ra nhà hàng cùng mọi người. Nhà hàng tui đến là 1 cái nhà hàng cũng ko lớn, nhìn hơi xập xệ... nó ko hơn 1 cái hội trường trong mấy cái trường đại học bao nhiêu ngoài việc sân khấu được trang trí tên cô dâu chú rể với mấy câu chúc với 1 cây đàn organ và 1 thằng MC. Còn 1 điều tui thắc mắc hơn nữa là buổi đám cưới này cũng chỉ đãi vọn vẹn có 10~12 bàn là hết. Cái này khó à nha, đã đám cưới gộp chung thì thường bạn bè cô dâu chú rể, họ Hàng gộp lại cũng phải xem xêm 50 bàn là ít vậy mà...

Ngồi ăn mà cứ suy nghĩ tùm lum, con ghê thấy vậy mới nói :

Thôi ăn đi anh, tí về em kể cho nghe, uống vừa vừa thôi, tí còn lái xe

Dạ vâng người đẹp

1 hồi sau cô dâu chú rể mới đến, cả bàn cùng nâng bia chúc mừng, xong chú rể vỗ vai tui rồi nói :

Anh V uống vừa vừa thôi hen, tí về nhà em chiến đấu tăng 2 nữa đó !

Tui nhìn qua con ghê nhằm hỏi xem nó cho đi ko ?

Nó gật đầu, rồi tui quay qua trả lời, rồi Ok làm 100 phần 100 với tao đi rồi đi đâu thì đi...

Tàn tiệc, tui cũng chỉ uống chừng 5 chai sài gòn đồ cầm chừng. Phần có con ghê ở bên nó liếc dữ quá

Rồi chở con ghê và nhà chú rể chơi.

Trên đường về tui mới bắt đầu hỏi về vụ cặp vợ chồng son này

Thì con gái kể là :

Khi 1 người con trai cưới 1 cô gái xấu xí thì chỉ có 2 trường hợp, 1 là vì tiền và 2 là vì tình yêu ! anh nghĩ xem đây rơi vào trường hợp nào !

Anh ko biết, nhưng anh nghĩ chắc vì tình yêu - Tui đáp

Đúng đấy ! 2 người này đến với nhau khó khăn lắm, cô dâu thì bị mắc bệnh chất độc màu da cam do dị chứng của người cha để lại, với hiện tại bị bệnh gì trong người nữa cơ, đôi khi nó hay tâm sự với em kieu, lúc trước chưa cưới, bà già với ông già nó làm căng lắm, kieu là ko cho cưới 1 đứa con gái như vậy, đẩy người ra sao ko chọn lại chọn con bé đó vậy mà nó cứ nhất quyết muốn cưới. Có lúc ông bà già nó còn hù từ nó nếu nó muốn cưới, vậy mà thằng này vẫn cương quyết gắng thuyết phục ông bà già nó!

Mà cô dâu có gì ko mà thằng bạn em nó lại làm như vậy thế ! - Tui hỏi

nó có kể em, thì nó kêu nó yêu cái bên trong của vợ, chứ về ngoài thì tồn tại được bao lâu, rồi về già cũng sẽ phai tàn thôi, nó thấy vợ nó là người hợp với nó, 2 đứa yêu nhau thật lòng thì tới thôi ! về phần cô dâu , thì chị này hiền lành với tốt bụng lắm, , chị ấy nấu ăn ngon nữa, nói chuyện ngọt ngào lắm thật tiếc cho chị ấy chỉ vì nhan sắc ko đc đẹp thôi !

Và cũng vì thế mà tiệc hôm nay... tui nói lấp lửng

Ừ đúng đó anh, cô dâu vì mặc cảm cái nhan sắc nên ko muốn mời nhiều người đến, chỉ mời toàn họ hàng và bạn thôi, thằng bạn em lúc đầu cũng ko chịu, đòi làm đám hoàng nhưng mà cô dâu năn nỉ quá nên nó cũng chiều theo, bởi vậy anh thấy cái đám cưới này ko ồn ào như mọi đám khác ko ?

À ra là vậy ! - Tui bắt đầu nhẹ nhõm

Lúc đầu đến nhà gái, em đi sau nó mà nó cứ khuyên cô dâu vậy : cười đi em, ko sao đâu, hôm nay em là người đẹp nhất mà, đừng có mặc cảm gì nghe ko.

Thiệt lúc đó em thấy họ hạnh phúc quá

Lúc này thì tui im lặng mà lái xe, chả nói được câu nào nữa.

Quả thật giờ tui thấy nể cậu này quá, nếu mà rơi vào trường hợp của tui, e là tui cũng ko dũng cảm và có nghị lực vào cậu này, nếu tính huống đó rơi vào các bác trong đây ! các bác có dám thề với lòng mình là các bác ko nghĩ như tui ko ? Thiệt đúng là mọi điều khó tưởng tượng đều có thể xảy ra ở hai nơi, 1 là trong giấc mơ và tình yêu...

Rồi khúc sau về nhà chú rể, 2 bọn tui chèo thêm 1 tăng nữa bê xê lét với chú rể và cô dâu và cùng mấy người bạn thân của cô dâu chú rể... Bây giờ tui tự nhiên tui lại thấy cô dâu đẹp 1 cách lạ thường

17. Chương 17

Vừa dứt cơn hôn, em nó cười lên : hahaha, sao nhìn mặt anh tếu thế, cứ ngu ngu thế nào ấy, đã kêu rồi mà mà đúng làm mặt tui lúc đó ngu thật, chả biết sao nữa hình như vẫn chưa dứt cơn phê. máu đã lên tới não rồi đang được dịp tui lao tới ghì em ra và hôn tới tấp sau đó...

Tư thế lúc đó các bác có thể hiểu là bé Nhi đang nằm còn tui thì đè lên trên người, 2 tay 2 chân bé Nhi dường như thả lỏng ra mặc kệ tui muốn làm gì thì làm. Khi cắn lưỡi nhau được cũng chừng 20s thấy em dường như ko có chút phản kháng rồi, đôi mắt nhắm ghiền.

Chợt tui khựng lại, quay lưng lại cái phịch trở về vị trí cũ , mắt nhìn trấu trấu lên trần nhà. tự chửi bản thân, mình vừa làm clgv trời ???

Mình đang cố gắng để là 1 điểm tựa cho em, em giờ còn tin ai nữa đâu, mà làm thế chả khác nào mình tới với em để mục đích cuối cùng là tìm 1 con cave đụ free ? - Lúc đó tui suy nghĩ như vậy

Lúc đó thật sự tui ko biết giải thích sao nữa giờ.chả biết nói gì lúc này, tự nhiên tui cảm thấy mình vừa làm 1 điều gì sai trái với em mặc dù về phần em hoàn toàn là tự nguyện.

Chợt nhí quay qua tui nói :

Sao kì vậy anh ?

sao mà kì em - Tui ập ứng trả lời

sao em thấy em hun anh nó có cảm giác nó khác với em hun với những thằng đàn ông khác - Em nói

vậy hả ? khác điểm nào ?

Với họ thì việc hôn em thì nó như 1 cái thủ tục lót đường để nhằm đến được chỗ giữa 2 háng chân, còn với anh, thì việc hôn em, em cảm nhận đc sự bất ngờ, ko vô vấp và ầm ập - Nhi nói

Thôi em nói linh tinh ko hà - Tui cố bẻ câu chuyện sang hướng khác - Mà anh đói quá mà phải về nhà nữa . Em ở đây nhé, để anh đi đánh răng rửa mặt rồi mua đồ ăn sáng cho rồi anh về nhà luôn.

Dạ - Bé nhi dạ cái rồi bước ra cửa mở cửa cho tui lấy xe về

Dắt xe chạy đi mua đồ ăn sáng mà đầu óc tui nó cứ suy nghĩ lung tung cả lên, Lý trí thì cứ chửi tui là thằng đại, tại sao thịt dăng tới mồm rồi mà còn ko ăn lại chệ, còn lương tâm thì nó cũng chửi tui là 1 thằng ko biết kiềm nén cơn cuồng dâm, tại sao lại có thể đè em ra mà hôn như vậy, rồi em sẽ nghĩ gì về mình... haiz nói chung 2 dòng suy nghĩ của tui nó cứ phang nhau bôm bốp trong cái đầu.

Mua cho em bịch phở với thêm chai Coca, chạy lại phòng đưa cho em, rồi hỏi luôn cái số đt mới của em ghi ra giấy, rồi đi về nhà... cũng ko quên chạy ra tiệm điện thoại của thằng bạn thân xem cái cục gạch 3110 của tui đã trút hơi thở cuối chính thức là trần chưa

Trở về nhà mà tâm trạng vẫn còn suy nghĩ về em nhiều lắm , tại sao gần cả tháng trời ko gặp chả sao, mà giờ bỗng đi với nhau chưa bao lâu mà lại có nhiều chuyện xảy ra thế này.

Cả ngày hôm đó cùng phụ obz dọn dẹp nhà cửa này nọ các kiểu rồi chở bà đi mua sắm đồ tết.Đến tối thì anh T (chắc các bác còn nhớ anh T này trong seria đánh nhau lớn trong xóm chứ ?) ông với thêm mấy thằng bạn ko biết từ đâu đến nữa, mua cái lẩu rồi bia bọt tùm lum qua nhậu với ông già tui.ngồi nói chuyện với anh 1 tí, hỏi thăm sức khỏe đạo này sao rồi vì khoảng thời gian này cũng ít gặp ổng lắm rồi cũng nói chuyện được xiu trong khi đợi mấy thằng bạn ổng dọn mồi, đến khi ông già tui ra là tui lại xin cáo lui, tại tính tui tự nhiên kỵ với ông già về khoản nhậu lắm, tại 2 cha con mà nhậu chung bàn, tui cảm thấy nó có cái gì cản trở ấy nên khó nói chuyện lắm nên cũng để cho họ làm gì thì làm, anh T thấy tui đi nên cũng nín tui lại làm với ông 1 ly rồi muốn đi đâu thì đi.100% với ổng ko quên chúc ổng với mấy thằng bạn ổng may mắn tìm được đường về. Gì chứ cái kịch bản của ông già tui, tui đâu có lạ, uống hết bia là ổng ko cho đi mua bia đâu, ông vô trong vác rượu nhà nấu ra rồi chiến tiếp, mà lần này tui cũng thấy anh T lê lét với ông già tui

Biết trước cái tương lai ko sáng lạng đó rồi nên tui cũng chả quan tâm, dắt xe ra ngoài đường kiếm quán cafe nào đó vô uống... Nghĩ lại mà cũng nhanh phết, cũng còn dăm ba hôm nữa thì cũng tết cmnr, tui chọn 1 quán cóc cafe sát lề đường để ngắm dòng xe qua lại nhộn nhịp, ít ra lúc này đối với tui nó cũng là 1 thú vui tao nhã ko ảnh hưởng gì đến đảng và nhà nước

uống 1 mình cũng chán chệ, tự nhiên cảm thấy mình trống rỗng cái gì đó giữa dòng người nhộn nhịp này, thấy thằng nào cũng có ghê sau lưng mà GATO bỏ mẹ ra, bèn chốt lại bằng phương án vô chơ đêm nhậu cho tối nay nó đỡ nhạt

Đi vô chợ đêm, đang lựa xem cái quán nó đông đông người ko thì tấp vô, chứ mấy quán mà leo teo vài khách chán lắm tui ko thích... Cuối cùng cũng tấp vô 1 quán rồi chọn ình 1 góc khuất để ngồi, còn lại rai đc mấy chai sài gòn này giờ mà ko để ý tới việc bên cạnh sau khi tui nghe đc 1 cặp trai gái trẻ nó đang ăn uống ngon lành, bỗng dưng 2 đứa điên ấy cãi nhau về cái vấn đề gì ấy rồi tự nhiên thằng con trai nó đập xuống bàn cái rầm rồi thốt ra câu :

Đm vậy nếu mày muốn thì chia tay, con c*c đều nói nhiều

xong rồi thằng cò hó ấy nhảy lên xe rồi bỏ đi, để lại con bồ nó ngồi khóc.

Mình cũng tạm hiểu là rồi, thêm 1 cặp giao thừa này ngồi nhà coi bắn pháo bông giống mình rồi. Lúc đầu tui cũng bợ, ko phải việc của tui, tiếp tục vào chuyên môn cho đến khi con bé ngày 1 khóc to hơn, nó cứ gục mặt xuống rồi cắn môi cắn lợi để khóc, nước mắt chảy tựa lư, rồi cái ly sting của con bé trên bàn bị ghạt qua 1 bên rồi chụp lấy ly bia của thằng bồ nó để lại mà uống lấy uống để. rồi kêu tiếp viên lấy thêm nữa khung ra nữa.

ko biết các bác ra sao chứ tui ở đó tự nhiên chừng hững ra. Thì ra giờ mới biết mới đưa con gái nó thất tình thì bia bọt đối với bọn nó là phù du lắm, cánh đàn ông chúng ta sợ chả có đứa nào bém lại bọn con gái thất tình đâu

bây giờ tui mới quay qua nói, Cùng với anh 1 ly nhé

Ok anh trai - Rồi 2 đứa tui cùng cái rồi làm cái ọt, xong rồi 2 người vẫn tiếp tục quay lại nhiệm vụ của bàn mình, con bé thì tui ko biết chứ tui thì cứ để ý qua bên đó quai, thấy con bé cứ nốc xong, cái rồi lại gục mặt xuống khóc, được tí lại rót đầy ly rồi làm cái ực hết rồi lại khóc... cứ như vậy mà diễn đi diễn lại

1 hồi sau thấy con bé cũng uống hết 4, 5 chai rồi, mà khóc thì vẫn cứ khóc, chả hiểu sao con bé nó khóc dai như thế. Tui mới quay qua lần nữa hỏi

Sao mà nãy giờ khóc nhiều thế em, nín đi, ko sợ người ta trong đây họ nhìn à !

em chả quan tâm - Con bé vừa nói vừa khóc

Uống nữa không! anh thấy em uống quá trời rồi đó

Ko sao đâu anh, em ổn mà, con bé cười với tui mà cái mắt đỏ lè nước mắt vẫn còn rơi lả rả làm tui mắc cười hết sức.

tui mới nói tiếp : ừ nếu buồn thì em cứ uống thoải mái cũng đc nhưng đừng khóc nữa, chỗ này ngoài quán, em khóc vậy, người ta nhìn kì lắm đó, tui cười rồi xoay người lại về bàn mình tiếp tục uống... Được 1 tí sau, thấy con bé nó kêu tui : Anh cho em qua góp bia nhậu chung được ko ?

Nhưng mà... - Tui đang ú ớ vì không biết sao

thì con bé chặn họng, anh sợ nhậu chung vậy 2 bàn rồi tiền bia chia ra làm sao phải ko? anh khỏi phải lo em có tiền, rồi con bé chọc tay nó vô cái bóp rồi rút ra 2 tờ 100\$ dolla ra đập cái bóp lên bàn

Tui mới kêu : ko phải, em hiểu nhầm ý anh rồi (nhưng mà anh thích cái ý này của em) ngồi nhậu chung thì thoải mái có gì đâu, thôi em ngồi im đó đi, anh dọn đồ qua bên em. Nói thiệt chứ đây là lần đầu tự nhiên có con nhỏ chả quen biết đâu ra đòi nhậu chung nên cũng hơi bất ngờ bỏ ngõ...

Má thiệt sự mấy cái khoản an ủi tâm sự mấy cái vụ này tui kém lắm, cũng như chỉ có đàn ông mới đem lại hạnh phúc cho nhau, thì cũng chỉ có đàn bà mới hiểu được nỗi lòng của nhau, nên vội rút cái đt mượn đồ con chị ra gọi cho bé Nhi

Alo, em nghe ạ

em đang ở đâu vậy - Tui hỏi

dạ em đang mua đồ trong chợ đêm, có gì ko anh V - Giọng em hóm hỉnh đáp lại

vậy tí em ghé liền cái quán XYZ nhé, anh đang ở trong đó ăn ấy

Trời, nhớ nha, dám nhậu 1 mình ko rủ người ta nha - Nói cái giọng meo mào đang ghẹo tui

1 mình đâu mà 1 mình, 2 mình mà - Tui tính bơ đáp

ủa thêm cái mình nào nữa vậy ? - Em tò mò đáp

thì đến đi thì biết, thôi hen, bye, rồi tui cúp máy.

18. Chương 18

Tranh thủ đợi lúc bé Nhi đến, tôi cũng phải ráng tìm 1 cái gì đó để nói chuyện với con bé này, Chứ quả thực trong cái hoàn cảnh nhậu cùng với 1 đứa con gái đang khóc thì quả thực khó khăn lắm các bạn à mà còn lại chẳng quen biết nữa chứ. Tui mới ráng mở đầu bằng câu hỏi mà ngay cả chính tui cũng thắc mắc cả buổi đầu

Em với thằng bạn trai em sao mà chia tay vậy ?

Con bé im lặng ! và vẫn âm ỉ với đồng nước mắt vô duyên của con nhỏ trước mặt tui

Cũng thấy quê quê rồi, mẹ gọi mình qua xong rồi để nghe nó khóc với mình thấy cũng oải, khách khứa thì họ cứ dòm tui cứ y như tui là người làm con bé khóc ấy

bí quá nên hỏi câu khác :

vậy em tên gì ?

dạ Nhi - Con bé meo mào trả lời

Vậy em có làm cave luôn ko ? tui cũng định hỏi vậy nhưng nghĩ lại cái cảnh ăn 1 cái tát vào mặt vì câu hỏi ngu nên cũng ko dám.sao mấy đứa tên Nhi hay ám tui thế nhỉ T_T.

ừ, anh tên Vượng, em nhiều tuổi rồi

dạ em 19

cũng may ko phải 18... vậy là hơn bé Nhi nhà ta 1 tuổi

- Mà anh có thuốc ko cho em xin 1 điếu - Con bé hỏi tui

sao tự nhiên mấy đứa con gái mà thất tình hay tìm đến rượu bia hay thuốc men vậy nhỉ? dường như các em muốn tìm 1 cái gì đó cho vơi đi nỗi đau của tình yêu nó mang lại thì phải :- ? - Tui nghĩ vậy

- Có, mà em biết hút ko đấy ?

- D..ạ..a..kh.ông - Con bé ấp úng rồi lắc cái đầu

- Vậy hút làm gì ? có bỏ bèo gì đâu

- Vậy sao anh biết anh còn hút - Con bé trả treo với tui mới ác

- Thì anh hút ghiền, còn em là hút thử

- Ừ vậy cho em thử

- Nhưng mà ko biết thì đừng thử mắc công ghiền - Tui bật lại

- Ko đưa vậy thôi em mua, Anh ơi lấy cho em gói thuốc - Con bé đứng dậy gọi

Thôi được rồi nè (một với con nhỏ này, ngang ngạnh chắc kém con Nhi kia >”

1 điếu thôi đó nghe chưa ! rồi tui mời đưa con bé

Nhìn con bé vụng về cầm điếu thuốc rồi hút nhìn là biết sắp sửa sặc thuốc rồi... vừa dc câu trước câu sau thấy con bé ho sù sụ lên

Thằng hồi nãy là bạn trai em hả ?

Cách đây 1 tiếng là vậy, còn bây giờ là người dưng rồi - Con bé từ lúc cầm điếu thuốc cũng bớt khóc lóc ỉ ời

Rồi sao 2 đứa anh thấy cãi nhau chí chóe rồi thằng kia bỏ đi vậy

Uống đi rồi em nói - Con bé đưa ly lên nói

ừ rồi cùng - Tui cũng đưa ly lên

Làm hết ly bia, con bé chùi cái miệng xong rồi nói

Thằng chó đó nó quen em nhưng em còn phát hiện ra nó còn quen đứa khác nữa, 2 đứa đã cãi nhau rồi chia tay nhiều lần rồi nhưng vẫn quay lại. nó cứ hứa là ko lẳng nhăng nữa nhưng lần nào cũng vậy nó vẫn âm thầm quen con nhỏ đó. Hôm nay em hạ quyết tâm nên hẹn nó ra đây hỏi nó lần cuối cho nó chọn ai, rồi 2 đứa cãi nhau qua lại 1 hồi thì cuối cùng nó chọn con kia, rồi to tiếng chửi em rồi bỏ đi

Vậy em có tiếc khi mất nó ko ? - Tui hỏi

tất nhiên là có chứ anh, nhiều kỷ niệm gắn bó 2 đứa từng có làm sao mà em quên được - Mất con nhỏ bắt đầu đỏ đỏ rồi sắp sửa khóc trở lại T__T

Lúc này thì bé Nhi tui đã thấy chạy vô quán rồi, còn bé hôm nay xì tin phết, mặc áo ba lỗ với cái quần jeans ngắn cùn cùn. Thấy tui, con bé nhảy cẫng lên mừng, ngoác cái tay vẫy vẫy tui. Nhưng chợt thấy có 1 con bé nữa ngồi gần, tự nhiên cái mặt bé Nhi xù xuống, ko còn nhí nhảnh như lúc đầu, lết đến chỗ tui 1 cách miễn cưỡng

Từ xa thấy con bé vậy tui cũng chả hiểu sao lại như vậy, nhưng vẫn xích qua 1 tí kéo cái ghế ra đón đầu.

Bé Nhi lết đến chỗ tui rồi ngồi cái bịch xuống. Chụp cái ly bia của tui rồi nốc cái ực mà chẳng xin phép tui gì cả

Đến khúc này, do có cả 2 con bé tên Nhi, nên tạm thời cho phép tui ghi tên con bé Nhi 19t này là Nhy nhé cho các bác dễ phân biệt

Làm gì mà ghê vậy má 2 - Tui nói nhỏ tránh cho nhy nghe được

- Đang nhậu với bạn gái anh, gọi em ra đây làm gì - Bé Nhi nói với tui cái giọng trách móc hờn giận lắm

Tui mới gãi đầu - Bạn gái đâu ra em

Dạ đúng rồi đó chị, ảnh ko phải là bạn gái em đâu, chỉ dừng có ghen mà tội ảnh - Bé Nhy quay qua nói

Mà bé này cũng hông phải bạn gái của anh đâu em - Tui quay qua nói với Nhy

Ừa vậy là sao anh - Bé Nhi tròn mắt ra nhìn tui với vẻ khó hiểu

tui mới kể sất tai bé Nhi mà nói nhỏ :

nhỏ này tên Nhi lun, hơn em 1 tuổi, hồi nãy anh ngồi bàn bên cạnh, nó với thằng bồ nó cãi nhau, rồi ctay, rồi 1 lúc sau tự nhiên nó gọi anh qua nhậu chung, mà con gái với nhau nói chuyện dễ hơn, nên anh gọi em ra tâm sự với nó, nó uống cũng nhiều rồi đấy

Hiểu được đầu đuôi câu chuyện, bé nhi bỗng trở lại khuôn mặt bình thường. Em nó cầm lấy 1 ly bia khác rồi mời con bé kia uống chung

rồi cả 3 nâng ly, rồi sau đó tui im lặng nhường sân khấu lại để cho 2 con bé tâm sự với nhau, hình như 2 đứa hợp cạ với nhau lắm hay sao mà thấy nói trên trời dưới đất

Mà cũng công nhận ko biết 2 con kia nó có cùng chí hướng ko mà uống cũng nhiều phết, đến tận gần 12h, khách đã về hết rồi mà 2 đứa nó vẫn miệt mài cụng ly, mặc dù tui biết con bé Nhy cũng bắt đầu say rồi. còn bé Nhi thì cũng hơi hơi. tui thì vẫn lâu lâu 2 đứa đả động đến tui thì tui đáp trả lời thôi. đến phiên là cụng ly và Ngồi hóng là chủ yếu...

đến khoảng nửa tiếng sau là thấy bé Nhy nó gục rồi, còn bé Nhi thì đi liểng xiểng. Tui mới gọi thằng tiếp viên ra tính tiền.

Tui mới hỏi bé Nhi, em còn chạy xe về nhà được ko?

bé Nhi mới lắc đầu - Em chóng mặt quá chạy xe ko nổi đâu, còn chị Nhy thì sao

Nhy thì ngủ mẹ nó rồi, có biết nhà con bé nó ở đâu đâu mà đưa về

vậy giờ sao anh - Nhi lè nhè nghiêng ngả hỏi tui

Tui mới nhìn ra ngoài rồi gọi thằng giữ xe lại :

Ủa em, con bé này (Nhy) nó có đi xe ko em ?

Dạ, chiếc SH của chị để ngoài kia kìa, rồi thằng nhóc chỉ tay vào chiếc SH màu đen

em rảnh dắt hộ anh chiếc SH đó với chiếc AirBlade vào nhà hộ anh, mai anh quay lại lấy.Rồi tui rút ví cho thằng nhóc 50 ngàn.

Rồi dìu 2 con bé lên xe, kêu bé Nhi cuối kêu ôm chặt tui, nhét con bé Nhy ở giữa rồi chở 2 đứa về phòng bé Nhi

tui thì có hơi hơi thấm thối nên cũng chạy từ từ chở 2 con bé về phòng... Chạy mà cứ sợ bé Nhi nó xin quá lại buông tay nên tui chạy 1 tay , 1 tay tui nắm chặt 2 tay bé Nhi... Đang chạy vừa ra khỏi cổng chợ đêm đến đầu Biên Hùng là tui nghe con ọe... ọe... ọe... .

Rồi xong luôn... thấy cái lưng mình ướt ướt... tui đạp thắng cái kít, quay lại thì thấy bé Nhy ói từa lư 1 cách bá đạo vào lưng tui, trời ơi má nó hôi kinh khủng luôn.Tui gạt chống rồi nhảy qua bên trái rồi nhanh chóng cởi luôn cái áo mình đang mặc ra mà dũ lên dũ xuống.Cái áo tui giờ ko còn nhận ra nó luôn T__T, nhưng cũng quên mất 2 con bé đang ngồi trên xe, khi tui gạt chống phóng ra làm bé Nhy mất điểm tựa phía trước rồi nhào tới rồi té xuống đất, bé nhi cũng té theo, giờ nhìn 2 con nhỏ nằm la liệt dưới đường.bé Nhy thì nghiêng cổ qua 1 bên ói tè lè, còn bé Nhi thì té xong..cũng lồm cồm lết tới ngồi dựa lưng vào cái xe. Nhìn cảnh tượng này mà tui buồn cười hết sức... Thiệt là con gái 1 khi nó lầy thì quả thực là rất bá đạo

ko nỡ bỏ cái áo T__T, nên tui cũng vo nó lại rồi nhét lên phía trước, dìu bé nhi đứng dậy ngồi lên xe, rồi quay qua đỡ bé nhy đang nằm rồi bế nó lên xe cho bé nhi đỡ rồi tui cũng nhanh chóng trở lại vị trí cũ.Má nó, giờ mà nó ói phát nữa là tui thể quay lại táng vào mặt nó liền ấy :candy: , kêu ko quên kêu bé Nhi ôm chặt tui lại mất công té, từ nãy giờ thấy bé nhi cứ im im trả nói gì nên cũng sợ nó ngủ quên mất lại khổ... chạy 1 xúu sau thì cũng tới được phòng bé Nhi, cũng may là phòng em nó cũng gần chứ ko xa.gạt chống chân xuống, từ từ quay lại đỡ 2 đứa ngồi xuống, rồi tui thọt tay vô túi quần bé Nhi để lấy chìa khóa ra mở cửa phòng.Giờ thì thấy con bé Nhy lại gục lên gục xuống ói tiếp nữa... kệ tui bé bé Nhi vô phòng, trải nệm xuống rồi bế bé Nhi vô sát tường rồi quay ra ngoài chờ bé Nhy kìa ói cho hết đi rồi lại bế vô nằm cạnh bé Nhi, xong vô phòng vệ sinh lấy múc ca nước đầy để xối cái đồng búi nhùi mà bé nhy vừa ói, rồi múc thêm vài ca xối lên cái xe, hồi nãy nó cũng bị em nó ói vô nên cũng bẩn ko kém.làm cả 1 hồi mới sạch sẽ cái hành lang.Tui mới dắt xe vô , rồi vô phòng vệ sinh lấy cái khăn mặt ra, lau mặt mũi cho 2 đứa.Nhìn mà phát nản với 2 cô nương này.Xong xuôi tui cũng vô nhà vệ sinh mà tắm rửa lại cho sạch sẽ sẵn tiện giặt luôn cái áo.

Đầu vào đây tui ra ngoài trước cửa hút thuốc.Nghĩ lại đeo biết đâu lại dính thêm 1 con nhỏ vô duyên vô có bước chân vô câu chuyện này T__T . ngồi nghĩ lung tung về bé Nhi với bé Nhy, bé nhy chắc cũng thuộc hàng nhà giàu mà sao lại... mà chả hiểu sao tui toàn gặp mấy đứa con gái thất tình hận đời như vậy ko à, đều hiểu tại sao... suy nghĩ 1 hồi cũng đóng cửa vô nhà, nằm sát cái xe mà ngủ. Nhường cái nệm cho 2 má con nhà nó nằm.nhìn 2 con bé dễ thương hết sức ngủ 1 cách ngon lành... nên cũng thấy vui vui...

Sáng mai dậy.Thì thấy cái chắn có ai đó đắp cho tui rồi... thiệt nó tốt quá chừng , ngó qua thì thấy bé Nhi đã dậy từ lúc nào đang hú hí với cái lap rồi, còn bà Nhy kìa thì vẫn ngủ say như chết.thấy tui tỉnh, bé Nhi quay qua gãi đầu nói : hôm qua 2 đứa em có lầy lắm ko anh

Ờ đâu có đâu, ko có tui là 2 bà ra đường ngủ rồi ấy

bé Nhi lại nhè răng ra cười với tui

Cười cái gì mà cười, cười quài, tưởng gọi em đến tâm sự với nó, ai ngờ còn lòi kéo con nhà người ta uống say ko biết trời đất luôn mới ghê chứ - Tui lờm lờm bé nhi

Hi, thì tại thấy hoàn cảnh chị ấy giống em nên tự nhiên buồn lây theo chị ấy nên mới... à mà xe của em đâu rồi

xe em với bé ấy anh gửi ngoài quán rồi.Giờ mới nhớ tới cái xe hủ, con gái con đứa như... 1 đứa con gái vậy đó - Tui ghẹo

anh này, chọc em quài - Bé Nhi trả lời với cái giọng nhõng nhẽo.

ủa mà còn chị này thì sao anh ? - Bé Nhi hỏi

thôi để bé ấy ngủ đi, chừng nào tỉnh thì về thôi, đợi anh tí, vô đánh răng rửa mặt cái, anh chở em ra quán lấy xe về.

Rồi tui bước vô phòng vệ sinh 1 hồi sau, mặc lại cái áo thần thánh mà trong đầu vẫn còn gợn lại cái cảnh hôm qua... thiệt kinh tởm quá sức >”

anh nè em sắp về quê rồi đây

- Ủa vậy hả chừng nào em về

- 29 tết là em về rồi

- Ừ

- Mà nè - Em vỗ vai tui

- Sao, tui quay đầu lại

- Tết rảnh ko, về quê em chơi luôn cho biết

- O... anh còn phải đón tết với gia đình, sao xuống quê em được

- Ai kiu anh xuống cùng em từ hôm 29, mồng 3, mồng 4 gì đó anh rảnh thì xuống cũng đc

- Mà anh ko biết nhà sao xuống - Tui thắc mắc

- Thì em chỉ đường cho có gì đâu

- Vậy thì để xem đã chứ ko hứa trước chắc chắn đâu đó

- Anh zìa quê em chơi , thì ăn ngủ anh khỏi sợ, em lo hết cho - Em cười hihi

- Ghê quá hen... thôi tới rồi vô lấy xe đi rồi còn cất 1 chiếc, quay lại lấy chiếc của bé kia nữa...

rồi lấy xe về đc hết, tui cũng lấy xe chạy về nhà... để lại 2 con nhỏ muốn làm gì thì làm

19. Chương 19

Những ngày sau đó thì cũng cận tết rồi nên tui cũng bận việc nhà nên chỉ liên lạc với bé Nhi qua điện thoại chứ cũng ko gặp mặt đến mấy ngày sau thì em nó về quê và vẫn ko quên kêu tui rắng về quê em nó chơi 1 phen. Còn về phần bé Nhy thì chắc xin sdt từ bé Nhi nên vài hôm sau tui có nhắn tin qua lại và đến hôm giao thừa thì rủ tui đi coi bắn pháo hoa ở Văn Miếu Trấn Biên. Review khúc này chút vì khúc này cũng có biến

Như lịch đã hẹn thì 8h tối, Nhy hẹn tui chạy đến cầu vượt Metro vì nhà em nó gần đó. Thì 7h30 cũng chuẩn bị sẵn sàng rồi. Tại năm đó tui hợp tuổi với Obz tui nên đi coi bắn pháo bông xong thì về xông nhà luôn.

Tới nơi, bật điện thoại gọi số bé Nhy

- Alo nhy hả anh tới rồi nè

- Dạ anh chờ em 1 chút em ra đón anh

(wtf ! nghe từ đón thấy kì kì à nha, Thường thì phải là em ra liền hoặc đợi xú em ra chứ phải ko các bác nhưng thôi kệ nói sao thì biết vậy)

- à ừ lệ nha gái, mắc công con nào chạy qua nó rước anh đi luôn là phiền à

- Hihi, thấy ghê hông - Bé Nhy cười rồi cúp máy

Đợi khoảng 10' sau thì thấy Nhy đang cười em SH tiến tới chỗ tui. Mợ nó, đang là tết diện đồ lên có khác các bác à, nhìn dễ thương vô cùng (theo suy nghĩ của tui là như vậy), nếu so về độ dễ thương và nhí nhảnh thì chắc ko bằng Bé Nhi nhà ta đâu, nhưng mà so ra về phần sắc xảo và chiều cao thì chắc ăn đứt bé Nhi nhà mình. Về sau hỏi ra mới biết con bé cao tới tận 1m72 >”

Vừa tiến tới bé Nhy đã nói, anh đi theo em rồi rồ ga phóng cái ề

làm tui bất ngờ rồi dí theo thấy mẹ T_T xém mất đầu

Cuối cùng bé Nhy cùng dừng lại, tui mới hỏi, ủa đi đâu vậy em

Thì vô nhà em - Mặt con nhỏ tỉnh bơ

Ủa em kêu đi coi bắn pháo bông mà - Tui gãi đầu

Thì đi, nhưng vô nhà em cất xe, rồi đi bộ ra chứ ra đó đông người lắm, ko chen được đâu.

Giờ nhìn vô nhà mới làm tui giật cả mình. Mẹ nhà gì y như biệt thự, nuôi gần chục con chó đủ loại các kiểu. Thầm nghĩ ko biết cái thằng chó nào ngu mà lại đi đá con bé thế ko biết nữa, thiệt là uống hết sức. Nhưng mà thôi, đời nhiều cái chó trêu lắm chả biết đâu mà lần.

Dắt xe vô sân rồi, mà còn phải chào hỏi ông bà già bé Nhy nữa, kính cẩn dạ thưa đằng hoàng 1 hồi mới chịu buông cho 2 đứa đi

Trên đường đi có nói chuyện linh tinh với em nó. Giờ mới biết thực sự ngoài cái tính lầy khi nhậu ra thì chị ta còn cái tính tiểu thư nữa. Đoạn đường lết từ nhà con bé tới điểm bắn khá là xa phải tầm 1k5m. Mới đi được nửa đường chị ta đã than mệt rồi. Tui thì cứ trách kiểu ghẹo

- Thấy chưa anh đã nói mà, đi xe đi thì hông chịu, cứ bày đặt đi bộ cho nó lãng mạng)
- Ai kiu đi bộ cho lãng mạng, chẳng qua là em sợ lúc về nó kẹt xe thôi chứ bộ - Bé nhy không nhéo trả lời
- Ủ vậy giờ ráng đi đi, còn khóc lóc gì nữa, sắp tới rồi em, đi từ giờ tới sáng mai thế nào cũng tới thôi - Tui chọc
- Em mỗi chân quá trời mà anh còn chọc ko hà
- Vậy chứ giờ muôn sao - Tui quay qua hỏi

bé Nhy suy nghĩ rồi như khám phá ra 1 đường bình nào đó hay lắm mà reo lên :

- Hay là anh công em đi nha... nha nha anh... hihi - Con bé neho mắt lại mà cười
- Cái gì - Tui trề môi ra, em làm ơn để anh ăn tết với - Mắc công xuân này anh ko về nữa thì ba má ở nhà nhớ anh lắm đó
- Trời đất, làm gì mà nói ghê vậy
- Thiệt mà, em nhìn tướng anh đi, công em tới đó chắc tối nay anh đoạn tụ cùng ông bà sớm
- Em nhẹ lắm á, anh yên tâm đi
- Em nặng bao nhiêu kg
- Em nặng có 45kg à, hih - Em che miệng mà cười mỉm
- O thế vậy công ko công à - Tui ghẹo
- Vậy thì... .anh muốn gì em cũng chiều - Bé Nhy lại cười

Vậy công xong rồi vô nhà nghỉ luôn với anh nhé, tui cũng định nói vậy mà nghĩ lại thấy cũng kì kì nên thôi ko dám nói sợ lại bị ăn bạt tai.

Rồi nhớ hứa đấy nhé. Tui cúi người xuống và trụ thế để chuẩn bị vác 1 cái xác tương đương 1 cái bao xi măng T_T

bé Nhy lấy đà đếm 1, 2, 3 rồi phóng lên cái ọt, 2 tay túm vào cổ họng tui

A... á..a... bỏ tay ra, chụp vô vai ấy - Tui cố gượng mà nói

Chết em xl - Con bé tá hỏa rồi nắm vào vai tui

Em bóp cổ anh thêm 3s nữa là giao thừa năm sau, em rảnh thì ghé nhà anh ăn đám giỗ của anh luôn nhé - Tui lườm qua con bé

hihi, tại em quên - Em nó đáp lại với câu nói ko thể ngọt ngào hơn

đi được vài bước... cảm thấy đúng là ko nặng thiệt mà làm sao nặng được khi đang cõng 1 con bé ngon lành như vậy

Lúc đầu thì 2 tay tui chỉ ôm 2 chân bé Nhị thôi nhưng càng đi càng tụt thì phải nên dùng 2 tay bợ vào hông Nhị rồi xóc 1 cái để lấy lại thế

Mà các bác biết cái cảm giác cõng 1 đứa mặc váy mà làm như vậy thì cảm nhận rõ ràng thì nó đến mức độ nào rồi chứ gì >”

Dám lợi dụng sờ hông em nha - Cái giọng chua ngắt đc bé Nhị xả ra

lợi dụng đâu mà lợi dụng, anh làm vậy cho có thể thôi mà, em toàn... nghi oan cho người xấu ko à - Tui ghẹo ớ hay ha, thì anh người xấu mới nghi chứ - Em nó trả treo

vậy thôi nha, em xuống đi bộ cho anh khỏe, tui giả vờ trở người

Thôi thôi, em thích đc cõng, rồi con bé lấy 2 tay quàng vào cổ tui không nhèo

vậy thì còn kêu người ta lợi dụng hông ?

- Dạ... hông - Giọng con bé iu xiu như bị đuối lý trước câu hỏi của tui)

Cõng con bé trên đường, xe qua lại quá trời mà ai cũng nhìn 2 đứa tui. Tui biết chắc thế nào bọn nó cũng chửi

Mẹ 2 đứa dở hơi, tự nhiên công nhau đi giữa đường vậy, thời buổi nào rồi mà còn sến đụ đến thế !!!

Nhưng kệ mẹ bọn nó nghĩ gì khi ấy chứ tui là tui cảm thấy phê vô cùng.

Bây giờ thì con bé tựa đầu vào vai tui, 2 tay choàng qua cổ tui còn nghe rõ tiếng thở nữa mà. Đi đường mà 2 đứa cười giòn quá trời cứ y như đường này được bọn tui mua và ko có ai tồn tại trong khu vực này. Cứ thỏa thích mà cười đùa

Nhưng mà sức người cũng có hạn nên cũng chỉ đi được khoảng vài trăm mét, tui đã ngồi phịch xuống thở như chó. bé Nhị rút giấy thấm ra lau mồ hôi cho tui, nhìn con bé tỉ mỉ lau mặt cho tui nhìn xinh đáo để.

Rồi 2 đứa cũng đi bộ tiếp... Đi 1 hồi sau thì rốt cục cũng đến Văn miếu. vừa tìm đc 1 chỗ ngồi lý tưởng thì thấy bé Nhị chạy đi đâu đó rồi. thôi kệ giờ tui nằm phịch ra bãi cỏ để cảm nhận sự thoải mái sau 1 hồi cõng còng cả lưng ra

đang nằm riu riu xem ngủ quên thì tự nhiên có 2 bàn tay ở đâu ra chụp lại rồi 1 giọng nói ồm ồm trầm trầm từ từ vang lên :

Đó anh biết em là ai, đoán trúng có thưởng ?

Má tui cũng già đầu rồi chứ bộ, có còn là con nít đâu mà còn bị mắc lừa cái trò này

em là... má anh chứ còn ai, công mún còng lưng gì còn hỏi - Tui trả lời

Đó có phải là câu trả lời cuối cùng của anh chưa - Vẫn còn giọng cố tình giả giọng ồm ồm trầm trầm vang lên

Dạ thưa má vắng ạ, đó chính là câu trả lời cuối cùng của con ạ

Và đó cũng là câu trả lời chính xác, bạn được 1 chai nước và 1 tép xingôm

rồi con bé cười hì hì rồi chìa ra cho tui chai nước với tép xingôm

Em coi bộ cũng ghiền ai là triệu phú quá ha

Hihi kệ em.

wapsite .giaitri321.pro. Chúc bạn có những giây phút vui vẻ.

.giaitri321.pro – Wapsite giải trí miễn phí đích thực trên di động... !

Giờ nhìn lại mới thấy ngoài 2 thứ đó ra, con bé còn mua tùm lum thứ, nào là 1 bịch toàn cá viên chiên, bánh bim bim các kiểu, má kiểu này đựng phải con ăn vặt ko kém con nhi nhà mình rồi T__T đúng là con gái có khác, tui mới hỏi

mua gì mà lắm vậy em !

- Thì còn sớm mà, mua ăn dần tới đó là vừa - Con bé cười giờ mới để ý 2 cái núm đồng tiền hiện rõ trên cái má của em nó

ko biết có ai sợ em ko chứ anh là anh sợ em luôn rồi, em với bé Nhi bữa nào rảnh ra cầu rồi cầm con dao cắt máu ăn thế làm chị em được rồi đó, tính tình gì mà y hệt nhau vậy

- Ủa vậy hả anh, bé Nhi cũng như à - Bé Nhy tròn mắt lên mà tò mò hỏi tui

- Ồ, em chưa thấy cái cảnh bé Nhi ăn vặt thú tính như thế nào đâu, núi vàng còn xụp với nó ấy chứ !

- Hic, gì mà anh tả thấy ghê vậy

Rồi 2 đứa tui cũng nói chuyện linh tinh trên trời dưới đất tùm lum, mà giờ cũng chẳng nhớ rõ nói về cái gì nữa, cũng lâu rồi chỉ nhớ rõ đại loại nói về sở thích rồi tính cách rồi chuyện công việc và về cái bữa nhậu hôm nó thôi.

Rồi đến lúc khai pháo thì bé Nhy thiệt sự như con nít

đứng cả dậy mà nhảy tưng tưng vô tay, đôi lúc còn ngồi xuống bên cạnh tui chỉ chỉ trỏ trỏ, rồi há hốc mồm kinh ngạc y như là lần đầu tiên đc thấy bắn vậy đó

sau 1 hồi bắn xong thì dân chúng cũng lũ lượt kéo về nhà thì lúc này có chuyện.

Đang đi với bé Nhy ngon, 2 đứa đang tâm sự ngon lành thì lúc này 3, 4 chiếc xe từ đâu lao tới chặn đường đi của tui

1 thằng lao xuống xe rồi chỉ mặt tui nói :

Mày là thằng nào mà đi với con này

Lúc này bé Nhy mới sấn tới đẩy tui ra sau rồi nói

Tui có tên đảng hoàng nha, ko phải con này con nó đâu đó

Nó là thằng nào ? là bạn trai mới của cô phải ko ?

Phải hay không phải thì cũng chẳng liên quan tới anh, tui với anh chia tay rồi thì chẳng còn dính dáng tới nhau nữa

Cô thì tui còn lạ gì ! cũng nhanh quá ha, chia tay tui mấy hôm mà kiếm được thằng khác rồi

Bây giờ thì tui mới hiểu rõ câu chuyện, thì ra thằng này là cái thằng hôm trước nhậu ở quán rồi cãi nhau với con nhỏ, tui lúc này thì vẫn bình thường chẳng phải sợ cái gì, nhưng cũng chẳng nói câu nói, để cho 2 đứa nói chuyện với nhau, mấy thằng đi cùng với nó thì đang ngồi trên xe

- Anh chẳng bao giờ hiểu được tui cả, nên đừng bao giờ mà nói cái giọng đó với tui - Bé Nhy lớn giọng nói

Thằng cờ hó đó đưa tay ra tát cái bốp vào mặt bé Nhy rồi chửi - Mẹ mày con đĩ, mày nói cái giọng đó với ai vậy

lúc này quá bất ngờ lên tui cũng ko kịp đỡ cho bé Nhy, bị ăn 1 chưởng, bé Nhy choáng váng xuýt té, cũng may tui ở đằng sau đỡ được.

lúc này tui mới lên tiếng : nè, đủ mẹ tao nói ày biết nhé, tao với Nhy chỉ là bạn chứ đéo có yêu nhau, còn mày là con trai mày làm cái cặc gì mà đánh con gái nhà người, tui dùng 2 tay xô người nó ra.

Thấy tui làm vậy, thằng đó liền chửi : cái địt mẹ mày, muốn chơi hả, rồi xông vào đập tui. Mà đéo hiểu sao thằng đó lại nhắm hướng bé Nhy mà đập T_T làm tui phải đưa cái lưng ra đỡ bé Nhy, rồi theo quán tính cả 2 đứa tui té chúi nhủi về sau, bé Nhy giờ thì khóc quá trời rồi, còn tui thì đm thằng buổi này chọc vào cơn điên của tui rồi. Bấy lâu nay ko luyện võ công chứ mánh mung khi sắp lá cà thì tui vẫn còn đầy exp trong đầu. Thằng đó thấy tui té lao vô túm tóc tui, nhanh tay tui quơ 1 nắm đấm phong lông về đằng sau, dính ngay gò má của nó, (cũng may lúc này mấy thằng bạn của nó đi theo chưa manh động gì cả, chắc là còn tưởng thằng bạn nó đang thắng thế nên chưa lao vào vooik, khi tui tìm lại được thể đứng. Thằng nhóc con ấy lao vào đấm tui. Tui liền đưa chân ra động 1 phát đôi doctor vào giữa ngực thằng con, rồi nhanh tay bồi thêm cái cùi trỏ tay phải vào mũi nó, rồi lên liền cái đầu gối trái vào bụng nó luôn, 3 skill liên hoàn như vậy làm thằng con gục tại chỗ. Lúc này đám bạn của nó gần 4 thằng định lao tới, tui cũng xác định là xem thử thằng nào bay vô đầu tiên là tui sẽ chỉ cần đứng 1 mình thằng đó mà tui đánh mặc kệ 3 thằng còn lại, đang chuẩn bị tư thế thì dân đi đứng giờ mới để ý là đứng xem đông nghet, giờ mới chịu bay vô can.

Làm 4 thằng kia tức lắm mà ko thể nào chơi tui được. Bé Nhy giờ thì đứng đằng sau lưng tui cứ hỏi, anh V có làm sao ko, huhu em xl anh.. blah blah..

Tui mới quay lại : sao trắng gì ở đây nữa, nín dùm anh cái, suốt ngày khóc ko à.

lúc này thì mấy người đi đường can rồi đuổi bọn nó đi, nhưng bọn nó vẫn ko quên quay lại khè :

Đm mày được lắm, mày đứng đó đi, lần này tao ày khỏi ăn tết

Tui biết là bọn nó có xe còn tui thì đi bộ, mà tí đi ra tới ngoài đầu đường thế nào cũng bị bọn nó móc lốp. Tui mới kêu bé Nhy vô 1 quán cafe bụi ven đó, quan trọng là tìm 1 chỗ trú... Rồi gọi điện thoại ấy thằng xóm tui

Alo, tui mày đang ở đâu vậy

Tao đang nhậu bên Bửu Long có gì ko mày ?

Tụi mày rảnh ko ? qua đây giúp tao 1 cái, cũng gần chỗ mày nhậu... tao mới bị thằng nhóc ác nó đánh ghen...

- Đm haha, đủ má đạo này gái gú nhiều quá nên bị đánh ghen hả mày
- Mẹ làm đéo gì có, rảnh qua lẹ đi, còn về nhà nữa
- Vậy mày muốn kéo cả băng qua luôn hả hay sao ?
- Thôi chỉ cần 2 đứa thôi, đi 2 xe riêng nhé
- Rồi ok, để tao kêu 2 đứa ra chỗ mày

nói chung vụ này tui cũng chả mất mát gì nên cũng ko muốn trả thù này nọ, chỉ tội cho bé Nhy bị ăn cái tát oan mạng thôi, giờ kiểm xe chạy về nhà, rồi chuyện thằng nhóc này thì tính sau, dù gì hôm nay cũng là mồng 1 tết rồi, mắc công dính vào năm chỉ toàn là đánh nhau.

1 hồi sau thì có 2 đứa chạy xe đến đón 2 đứa tui. Tui kêu nó qua xe thằng kia ngồi, nhường xe để tui chở bé Nhy. Nhìn 2 thằng xóm tui thằng nào cũng thủ 1 con dao thái lan trong áo khoác, nó đưa tui 1 con để tui nhét vào túi sau, gấp bién là đâm bổ mẹ tui nó luôn. Cũng may là trên đường về nhà bé Nhy chả thấy thằng nào chặn đường. Chào tạm biệt 2 thằng xóm, tui với bé Nhy vào nhà em nó lấy xe. Suốt cả dọc đường đi con bé cứ xin lỗi tui quài, y như mọi tội lỗi là do em gây ra. Làm tui cứ giải thích quài là ko có sao hết, lỗi phải gì ở đây. Tui chỉ trách em nó là nhìn em vậy cũng đâu đến nỗi nào đâu mà lại quen 1 thằng đàn bà như thế, chớ để vô cùng. Cái thứ mà đánh đàn bà là tui đéo bao giờ ưa nổi, tui khinh! tui phải ráng làm mặt cười để con bé bớt sợ mà bình tĩnh tét nhất mà cái mặt sự ra 1 đồng chẳng để nhìn tẹo nào.

Vô lấy xe rồi tui phóng 1 mạch về thẳng nhà để còn xông nhà rồi còn ăn nhậu nữa... ko quên nt chúc tết bé Nhi...

20. Chương 20

Sau khi về nhà, chúc tên ông bà già rồi theo phong tục cổ truyền thì cũng lì xì rồi mừng tuổi rồi cũng chúc tết bà chị cầu cho cả năm nay có thằng nào nó rước dùm cho ông bà già tui đỡ hóng như... các bác hóng truyện tui vậy đó

Tuy gia đình tui toàn thành phần lớn tuổi nên mấy ngày lễ tết rất là quy củ theo truyền thống của cổ truyền việt nam cả gia đình quây quần lại trò chuyện, bà già tui thì dọn cái thờ thiêng cúng mâm ngũ quả và con gà luộc xuống rồi đem vô nhà để cả nhà cùng ăn. Cái đầu gà bao giờ cũng được dành tặng cho ông già tui (mà trong luật ăn nhậu chỗ mấy bác ko biết chứ chỗ tui ra ngoài nhậu mà bàn toàn người lớn mà ăn cái đầu gà thì toàn bị chửi là hỗn láo ăn trên đầu cha người ta, nên các bác để ý cái khoản này) ông già vô trong lấy ra chai rượu ngoại giờ quên mẹ cái tên gì rồi, nói chung là cũng quý lắm, được thằng anh em cột chèo bên Mỹ ship về năm nào cũng 1, 2 chai cho ổng. Và cũng chỉ riêng những dịp này thì tui mới dám ngồi cùng ổng với bà chị 4 uống cùng nhau thôi

Xong xuôi thì tui mò ra xóm để nhậu với anh em.

Mỗi đợt tối giao thừa hay qua giắc giao thừa thì xóm tui thiệt sự đông zui lắm

Hầu như ko có nhà nào mà tắt đèn trừ mấy nhà bên đạo thôi. Còn đa số bên phật như nhà tui thì nhà ko đánh bài cũng chơi lô tô. Mấy cái ngày này là dịp mà anh em xóm tui nó tụ họp về quây quần, thằng thì đi làm ăn xa, thằng thì đi học trên Sài Gòn, mấy ngày thường thì mỗi đứa 1 nèo nhưng vẫn ko quên những ngày này bắt buộc phải về nhà. Thiệt sự ấm áp lắm. Xóm tui 1 khó nó đã nhậu mà nhậu bia thì chỉ có nước nghèo kiệt xác, nên phải chơi rượu cho đỡ tốn. Mỗi màn thì nhà thằng nào có cái gì mang ra cái đó nhưng tết nên cũng toàn là mồi ngon, có thằng mang ra nửa kg mực sấy, thằng mấy lạng khô bò, có thằng thì mang ra tô thịt kho tàu, đơn cử có thằng còn bưng ra 1 nồi khổ qua nữa

Còn đường rộng khoảng 5 m, nhưng chắc bị anh em xóm tui chiếm dụng gần cả 1 nửa đường rồi. Ngồi 1 hàng dài rồi thấp mấy cây nên lên rồi cùng nhau ăn nhậu trò chuyện với nhau. Hôm đó thì ko có đại ca T xóm mình góp vui, nghe đầu ổng phải làm sông dưới hồ nai, mà mấy dịp này ổng kiếm tiền từ bảo kê bài bạc nhiều lắm. Thôi kệ, dù gì thì thế nào trưa mai ổng cũng mò qua nhà tui để chúc tết ông già thôi.

Cũng vừa nhậu với anh em vừa nhắn tin với bé Nhi, nhắn linh ta linh tinh với em nó tùm lum hết. Mà ko chỉ riêng bé Nhi, mà còn bé Nhy kia nữa

rồi cũng kiếm cơ ráng chốt với 2 em nó mỗi đứa 1 tin, thôi HPNY, anh ngủ trước, chứ ăn nhậu mà cứ ôm cái đt, anh em nó dị nghị chết mất

ngồi tỉ tê với bọn xóm cũng gần 2h sáng thì xin kiếu, về nhà ngủ mai còn đi chúc tết.

Mấy chuyện ngày mùng 1 tết thì cũng chả có gì đáng kể cũng tương tự như mấy bác thôi cũng lên chùa thắp hương đầu năm rồi cũng phải lì xì cho bọn nhóc họ hàng, rồi tới trưa thì cả tụ họp gia đình ăn cơm, cúng kiếng, trưa đến chiều thì nhậu, tối thì ra xóm đánh bài, rồi đánh bài xong thì kéo nhau ra quán, Đúng là tết nhà ko có bồ bịch cũng chỉ ru rú trong xóm thôi chứ cũng chẳng có dịp đi đâu

Thoải chuyển qua mùng 2, thì lần này tui có gặp tí chuyện buồn về tình cảm

đầu đuôi là sáng mùng 2 có chở bà già đi gần cả chục ngôi chùa trong thành phố, Thì đến cái chùa Từ tôn gần Đài Truyền Hình Đồng Nai, có gặp lại con ex cũ nó cũng đi chùa với thằng bạn trai nó. Thấy mình mà nó coi như người xa lạ, éo thèm nhìn mặt mới ghê. Dù gì ít ra 2 đứa cũng từng có nhiều kỉ niệm với nhau lắm chứ có phải cái dạng quen vài ba tháng rồi chia tay đâu

Rồi tui cũng tiến tới bắt chuyện với nó và thằng bồ nó. Vậy mà cũng không tin được nó làm như lần đầu tiên thấy tui ấy kêu ko quen này nọ linh tinh. Thiệt cũng chả ngờ, ko hiểu sao nó lại như vậy. Má làm tui ngỡ ngàng luôn. Rồi đành giả vờ xin lỗi nhầm người rồi lủi thủi đi. Má đúng là bách nhục, chả hiểu nổi bản chất con nhỏ này nữa. Đơn giản chia tay vẫn làm bạn thôi mà có nhất thiết phải coi nhau như kẻ thù ko cơ

chứ. Làm cả ngày như kẻ thất thần cứ suy nghĩ về chuyện hồi sáng. Đến chiều thì bé Nhy có nhắn tin rủ qua nhà chơi với em nó. Cũng đồng ý, dù gì thì đi đâu cũng được cho đỡ khuây khỏa ngày tết, biết là qua nhà người khác, nên cũng thủ sẵn cả chục bao lì xì trong túi dự phòng đến khoảng 5h30 thì mò qua nhà bé Nhy chơi

Vừa chạy đến cổng đã thấy con bé ngồi ngoài lan can chờ mình rồi, vừa mới thấy xe mình chạy đến đã vội nhảy cẫng vẫy vẫy mình rồi lon ton chạy xuống nhà ra mở cổng ỳnh vô.

Đúng là nhà khá giả có khác, giờ mới đi vô tận trong nhà, chứ lần trước cũng chỉ dừng là ở phòng khách thôi. gặp ba má bé Nhi tui liền chào rồi vội vàng rút bao lì xì ra mừng tuổi 2 bác cũng chắc 2 bác mau ăn chóng lớn chăm ngoan học giỏi này nọ rồi cũng đc lì xì lại (sau này về nhà mở ra dòm mới biết mỗi bao ổng bà nhét cả 5 xì vô trong)

mà đúng là bánh ít đưa đi bánh qui đưa lại giờ nhìn cái nhà cũng 1 bầy con nít, tui cũng phải cắn răng cắn lợi lì xì ồi đưa mà xót cả ruột.

Xong xuôi cũng được mời ăn bữa cơm với gia đình. Rồi cũng nói chuyện với 2 bác, nói chung thấy 2 bác nhìn giàu có vậy chứ cách nói chuyện ko có tỏ vẻ bố đời. tui nể mầy con người dạng như vậy nè, chứ đa số thấy ở đời cây mình có tí chức tí quyền tí tiền là vênh cái mặt lên, nói chuyện ngông nghênh, nói thiệt chứ mốt chui xuống đất mà nằm thì thẳng ăn mầy với 1 ông vua số phận trở thành cát bụi nó cũng như nhau thôi. chẳng khác biệt được. bác trai thì làm Giám đốc của 1 cty hàng hải, bà vợ thì làm luật sư, ngoài Nhy ra thì còn đứa anh trai sinh năm 89, lúc đi xem bắn pháo hoa thì có nghe nhy kể ông này cũng hiền lành lắm, đang đi học trên sài gòn, tuần về có lần thôi

ăn uống với gia đình bé Nhi 1 hồi thì bé Nhy rủ tui đi dòng dòng bát phố.

Tui cũng ừ, sao cũng được. Rồi tui móc chìa khóa định dắt xe thì bé Nhy kêu

- Thôi thôi để xe ở đó đi, đi xe của em nè
- Thôi đi xe anh có sao đâu, tự nhiên đi xe em thấy kì ko ?
- Kì cái gì có tằm đâu mà kì - Em nó lè lưỡi ra chọc tui. Thui cất xe đi, lấy xe em mà chạy
- Ờ vậy cũng đc - Tui thở dài miễn cưỡng

Đúng là lần đầu được chạy SHi nhìn sang hẵn, nhưng ngật nổi tướng tá của tui cũng ko có cao ráo gì cho nên coi bộ cũng ko hợp. Dù gì thì dù có Sh thì cũng chả bao giờ bằng con Jupiter thần thánh của tui. Đến thời điểm bây giờ thì nói thiệt ko dấu gì các bác thì với khả năng tài chánh lương lậu của tui hiện tại, thì dành dụm khoảng năm là có thể mua đc 1 con Sh nhưng mà tui ko thích, tính tui thì trân trọng những cái gì đầu tiên mình có được, giống như cái chiếc Jupiter tui đang chạy, lúc đầu cũng là do tui nhờ bà già chơi hội 1 chân 500, chơi với thời hạn 3 năm, rồi ăn hội đầu luôn để mua xe, rồi hàng tháng tuy đồng lương eo hẹp nhưng cũng ráng dành ra 500 ngàn để đóng, bắt mí cái lương tháng ngày xưa của từ những ngày đầu tiên đi làm chỉ có 1tr7 thôi, trừ 500 tiền hội là còn 1tr2, phải đưa ba má tui mỗi tháng 300 ngàn tiền cơm nữa, vị chi ra chỉ còn 800k 1 tháng, để vừa ăn sáng, vừa đổ xăng, còn phải tiền đi chơi, rồi lâu lâu dính cái đám cưới nữa đủ biết hồi ấy tui cũng khổ sở cỡ nào rồi chứ gì, mà cây cuốc gần 3 năm như vậy tui mới chính thức là hoàn toàn dứt điểm cái tiền hội cho cái xe này, nên tui rất là trân trọng nó, để sau này đôi khi nhìn lại cái xe tui ko ngừng khích động bản thân là phải cố gắng trong công việc miệt mài kiếm tiền chịu chăm chịu khó thì mọi ước mơ nó đều sẽ đến được trong tầm tay thôi

Quay lại câu chuyện, giờ chỗ em thì hình như bé Nhy này nó dạn hơn bé Nhi nhà ta thì phải, vừa leo lên xe cái là nó ôm mình sát rạt, chắc bữa giao thừa thấy mình công nó giờ chắc được đà lần tới hay sao ấy... haizzz làm thân trai sao mà toàn bị gái lợi dụng thế này

Chạy được lúc tui mới quay lại hỏi :

E hèm, ôm dữ quá ha, y như là anh là bạn trai ko bằng

Con bé ngượng ngịu - Ờ thì em... em thích ôm ko cho hả ? xe của ai ?

Ờ còn có cái vụ bí quá nên bày ra cái vụ xe của em thì em có quyền ôm à T_T tui nghĩ

tui mới quay cổ lại nói, nếu đã ôm thì ôm cho chắc vô, ngồi sát vào, rồi dùng tay kéo sát người em nó vào người mình.

Bé Nhy lúc này rầm rập làm theo lời tui, nhưng cũng nhoài cổ tới nói vào tai tui : Cũng lợi dụng giữ quá ha, cứ y như em là bạn gái anh ko bằng, xí !

ai thêm lợi dụng, mà anh... cũng thích đấy ? xe của em nhưng mà ai đang chở ?

con bé im lặng với câu xoáy đều giả của tui - Chỉ biết nhéo vào bụng tui 1 cái đau điếng

Đến 1 quán nước, cũng tấp vô uống.nói chuyện 1 hồi thì đột nhiên bé Nhy rút bóp ra đưa tui 2tr rồi bảo em trả anh

Tui chả hiểu sao lại làm thế mới hỏi :

Ơ, sao lại trả anh, đừng nói cái vụ đêm giao thừa anh đỡ em 1 phát đập rồi giờ đền tiền nha !

- Ko phải, tiền này là cái bữa nhậu ở quán chợ đêm đó, khi ấy em có nói là rủ anh qua uống chung đừng lo tiền bạc ấy, mà sau đó say quá nên bắt anh trả đó, rồi hôm giao thừa em cũng chả nhớ nữa, mãi tới hôm nay em mới chợt nhớ ra nên giờ đưa luôn, hihi

Trời, má ơi con này sòng phẳng thấy ớn ko ? cứ tưởng hôm đó nó nói đùa thôi ai ngờ làm thiệt nè trời.

Tui mới từ chối - Thôi cắt vô đi, có bao nhiêu đâu.anh còn nhớ gì đâu vậy mà em cũng đào mộ lên được cũng hay

Thôi, em đã nói là em làm, anh đừng ngại.Tính em sống vậy quen rồi - Bé Nhy cứ năn nỉ

- Thì biết tính em là vậy, nhưng mà tính anh cũng vậy quen rồi, lúc ấy anh cũng kêu là khỏi cần mà - Tui ghẹo lại

- Một anh ghê luôn ấy - Con bé tỏ ra giận hờn vu vơ với tui mới ác chứ

- Thôi cắt đi, coi như tiền đó trừ vào tiền cái tiền em ôm anh là được rồi - Tui ghẹo cho con bé nó cười

- Xí, nói cho anh biết ghen hờn, dù ai có bỏ ra vài triệu muốn em ôm chưa chắc em đã chịu đâu đó, hehe - Con bé nói cái giọng ngông nghênh

- Ghê ha, thôi được rồi cắt tiền lại đi, cái quán cafe đầy người tự nhiên có 2 đứa khùng cầm tiền rồi đẩy qua đẩy lại thiên hạ nhìn nó ngứa mắt nó chọi cái chai vào đầu bây giờ .

Cuối cùng thì bé Nhy cũng nhăn nhó mà nhét tiền lại vào bóp cũng ko quên nói, vậy châu cafe này để em trả đó, tí đi ăn cũng phải để em trả lời.

- Ủ cũng được, mà khoan, gì mà còn đi ăn nữa hả trời ! ở nhà ăn chưa đủ sao

- Ở nhà em có ăn gì nhiều đâu, khoái ăn ở ngoài hơn, tết nhất ăn đồ nhà thấy nó hổng có vô - Bé nhi than thở thấy phát mệt

- Ờ được rồi

Rồi lúc sau tui có hỏi qua cái thằng bồ cũ của bé Nhy, hỏi nó tên gì nhà ở đâu mà bé Nhy cứ sợ hổng dám nói, cứ như là tui tìm trả thù ko bằng, Rồi có hỏi chuyên trước sao quen nó này nọ các kiểu nhiều lắm mà giờ trả nhớ rõ nữa ko dám kể mất công tâm bậy với các bác thì mệt, cái nào nhớ thì tui kể thôi.

Sau đó chở bé Nhy đi ăn uống này nọ.Thì lục túi xem điện thoại mấy giờ rồi thì mới để ý gần chục cái tin nhắn với cuộc gọi nhỡ của Bé Nhi >”

Má mệt với cặp Song Nhi này, chơi với bé Nhy này thì lại quên khuấy bé Nhi của... mở ra đọc thì toàn thấy em nó hỏi mình đang ở đâu làm gì vậy, ở dưới này buồn quá, đại loại là thế. Tui mới nhắn là đang đi ăn với bé Nhy em nó rep lại tin, ” ờ thôi vậy mấy người đi chơi vui về đi” , 1 cái tin nhắn cộc lốc vậy đủ hiểu bé Nhi là ta lại giận hờn tui cái gì rồi, chả hiểu nổi con gái nữa T_T nhiều lúc chả biết đâu mà lần.Đi ăn với bé Nhy rồi thì trở về nhà bé Nhi, chào 2 bác rồi ra về.

Về đến nhà lập tức nhắn tin lại cho bé Nhi (khúc này tui ko nhớ rõ chi tiết chỉ nhớ cái cốt truyện nó thôi)

- Ủa, người đẹp giận người xấu rồi à ? - Tui nhắn 1 tin qua
 - Xí, người đẹp đầu rảnh mà thèm giận người xấu
 - Vậy chứ sao tự nhiên nhắn tin cho người xấu cái tin gì cộc lốc vậy
 - Tại người ta thích
 - Thôi, cái cười coi ^__^, người đẹp mà giận là xấu lắm ấy
 - Thôi, ko có nhây nữa, em thua anh rồi, về nhà chưa ?
 - Về rồi cô nương
 - Đi chơi với chị Nhy có vui hơn là đi chơi với em ko ?
 - Đi với ai mà chả vui
 - Nhưng phải có 1 người hơn chứ ? anh trả lời đi !
- Mẹ đúng là con gái, lúc nào cũng thích phân biệt hơn thua nhau từng ti từng tí 1
- Thì đi với em vui hơn nhiều được chưa
 - Em thấy anh miễn cưỡng làm sao ấy nhỉ
 - Có miễn cưỡng đâu, đó hoàn toàn là lời nói xuất phát từ tận đáy lòng của... thằng bạn anh đó mà - Tui ghẹo
 - Xí, suốt ngày ghẹo em, bộ hồng ghẹo em anh ko ngủ ngon hả
 - Hehe, mà thôi em ngủ ngon nhé, nt này giờ đt anh hết tiền rồi...
- Cứ tưởng là kết thúc cuộc gọi rồi thì khoảng 5' sau bé Nhi gọi tới.
- Số seri cái card vt 100k nè, anh nạp vô nha, em nhắn tin qua liền nè
 - Thôi, ko cần đâu
 - Em nói có nghe hông , lì quá vậy rồi cúp máy cái rụp
- Rồi tin nhắn số seria đt gửi đến - Giờ ko nạp chắc con bé ko nhìn mặt tui lun quá T__T. nạp xong tui nhắn lại
- Rồi anh nạp rồi
 - Hihi, vậy có phải ngoan hông
 - Để bữa nào về lại biên hoa anh mua trả lại cho em, cảm ơn em nhiều nha
 - Thôi trả lại làm gì , anh tính toán mấy cái đó làm chi với em
 - Thấy ngại ngại sao ấy
 - À mà anh còn nhớ cái vụ bữa em nói anh ko ?
 - Vụ gì em ?
 - Thì cái vụ zia quê em chơi đó, anh hồng nhớ hả
 - À à nhớ rồi
 - Vậy anh zia quê em được hôm, zia đi mà, ở dưới đây, em cũng buồn lắm
 - Ngày mai anh còn phải cùng mấy thằng bạn trong lớp đi chúc tết thầy cô cũ nữa, nên chắc mừng 4 anh xuống được
 - Hồng có chắc gì hết trơn á, hứa đi, mừng 4 anh phải xuống đó
 - Dạ rồi, con hứa ạ .

- Hihi vậy có ngoan ko, thôi ngủ đi, em ngủ đây

Ở cái đêm, dự người ta đi xong cái là chốt luôn 1 câu tạm biệt đi ngủ luôn ta.kể cũng nể con bé này thiệt.y như là hoàn thành dc tâm nguyện rồi buông xuôi nhắm mắt lìa trần vậy đó bà con.

- Ủ em ngủ ngon - Tui cũng nhắm lại rồi cũng ra xóm chơi quỳnh bài tiến lên vài ván cho đỡ vãng kết thúc ngày mùng 2 tết năm ấy.

21. Chương 21

Đến chiều mùng 3, bé Nhy cao còn gọi điện thoại, rủ tui đi uống nước. Mà nghĩ lại hôm qua đi rồi hôm nay đi nữa thấy nó nhạt nhẽo sao ấy dù là đi chơi với gái đẹp, nhưng mà cảm thấy ko có hứng thú lắm vì trước mắt tui còn mấy sòng tiền lên đang chờ không phải tui mê bài bạc hơn gái mà chỉ là tết nhất còn bữa cuối muốn hưởng thụ trọn vẹn cái ngày tết, với lại dưỡng sức, ngày mai còn cày kéo xuống Cà Mau nữa. Tại phải đi xe máy, chứ đi xe ben tết nhất này làm gì mà có

Với lại tui nghĩ xuống đó chắc sông ngòi cũng chẳng chật lắm, đi xe máy lượn lách cho thoải mái. nên cũng trả lời qua loa với bé Nhy vài câu cho qua chuyện rồi kiểm cái lý do vớ vẩn nào đó thoái thác. Đánh bài 1 hồi bạc 5 ngàn 10 ngàn đánh đến tận 11h công cả lưng, run cả tay, hoa cả mắt, cào cả ruột mà còn bị thua hết gần 200k Thôi kệ vậy là xong tết, chỉ còn 1 tiếng nữa là tạm biệt 3 ngày tết cổ truyền âm cúng (tình tui đổ đen cũng chỉ dừng lại 3 ngày này thôi chứ ko có lậm quá, chơi cho giải trí, chứ tui chỉ đam mê mỗi cá độ bóng đá, bữa trận Mu với Norwich mẹ nó bị gãy 5 xị đau hơn cả thiên.)

Lúc này dòm lại cái điện thoại thì thấy tin nhắn của bé Nhi gửi từ lúc nào rồi:

- Anh đang làm gì đó

- Anh đang quỳnh bài vừa xong

- Mê quá quên người ta luôn ra hen

- Có đâu, tại đt để chế độ silent thôi T_T

- À anh đi ngủ sớm, mai đi sớm tối sớm cho nó khỏe

- Mới 11h ngủ cái gì cô nương

- Thì người ta đã kêu là ngủ sớm thì đi ngủ sớm đi sao cứ cãi người ta quài zậy

nhìn tn chắc con bé đang tức tối lắm thì phải nên tui cũng ráng xuống nước chiều theo ý em nó

- Dạ rồi thưa má, giờ con tắt đèn đi ngủ sớm, mai còn lên kinh ứng thi đây

- Ủ vậy có phải là ngoan ko, bye, em ngủ đây

Tiền sư bố cái con bé này nhắn tin cái kiểu gì kì cục vậy, cứ đoạt được cái mục đích ý đồ gì là ngắt câu chuyện 1 cái ngang xương tui mới nhắn lại

- Bộ ko tính chỉ đường cho anh xuống hả, lỡ anh chạy tầm bậy vượt biên qua campuchia luôn thì sao ?

- Hihi, quên mất, anh cứ chạy theo hướng QL1, rồi tìm tới TX năm căn đi rồi tới đó gọi cho em

- Ủ rồi ok gái, ngủ ngoan

Nt xong tui cũng chưa ngủ dc mà cũng ráng hiếp dâm nốt cái film trên starmovie tới gần 12h30 rồi soạn đồ balo xong mới chịu đi ngủ ko quên cài báo thức 4h sáng mai dậy.

Khởi hành chuyến đi, có hỏi thăm bạn bè thì tui nó kêu chạy từ đây xuống cần thơ khoảng 5 tiếng, rồi từ cần thơ về Bạc Liêu cũng phải thêm 4 tiếng nữa, vị chi ngọt ngét mất gần 9 tiếng của cuộc đời. Thề với các bác nếu ko vị cái lời hứa, cho tui tiền tui cũng ko rảnh mà mò xuống đó. nghĩ đến cái cảnh ngồi trên xe chạy 9 tiếng đồng hồ y như đi làm giờ hành chánh thì cực khổ biết chừng nào.

Cái vụ trên đường chạy xe thế nào thì tui khỏi kể nhé, cho nó nhanh tới cái đoạn các bác đang mong đợi nhất, chứ rề rà khéo tới chap 22 còn chưa có >”

Tới thị xã 5 căn cũng phải tới gần 3h chiều tại trên đường đi còn ghé mấy quán cafe vãng nghỉ mệt, áy nó nguội nữa.

Móc điện thoại ra gọi cho Nhi:

- Alo em hả Nhi

- Dạ em đây em đây - Giọng con bé hớn hở - Sao rồi anh, anh tới chưa, anh đang khúc nào, nói em...

- Thôi má, hỏi từ từ thôi, dồn dập thế, anh tới nơi em nói rồi nè. Đang ghé quán cafe xyz đấy, tới call anh nhé

- Dạ vâng anh (rồi nghe đầu bên kia tiếng cười nói hí hửng từ con bé nó mừng)

- Cúp máy, tiếp tục nằm thở trên bãi vông, giờ mới thấy thoải mái làm sao T_T

Cuối cùng bé Nhi cũng đến, ở quê có khác mặc đồ thấy hiền ghê ghớm, ko bù cho hồi trước, giờ nhìn nét na hần bà con à.

Vừa thấy mình em nó đã nhảy cẫng lên y như mấy đứa con nít được mẹ đi chợ vừa mua ón quà nào đó ấy, thấy cảnh tượng này thiệt cũng bỏ cũng lặn lộn ở trên xuống đây với em nó. Rồi bé Nhi vội vàng chạy vô trong quán tính tiền cho phần nước tui đang uống

Tui đang tính gọi khoan khoan, thì con bé đã chạy tọt vô cái quầy tính tiền... rồi lủi thủi đi ra...

Tui mới cười, làm gì mà hăm hở thế, đã bảo khoan từ từ, anh tính tiền rồi mà, giờ thấy quê hông, haha - Đi từ sáng đến giờ chỉ chờ có dịp ghẹo con bé như thế này thui

- Bé nhi đỏ cả mặt ngượng ngịu rồi vô, lấy chân dậm dậm xuống đất rồi thùng thảng đi ra xe kêu tui ra lẹ đi...

Thiệt mắc cười con nhỏ hết sức, bị hổ hơi bị nặng... Tui cũng nhanh chóng nháp ngụm cafe dài rồi chùi miệng, lụm cái bao lô mang ra xe rồi đi cùng em

Trên đường đi tui có dò hỏi lại lần nữa:

Nè Nhi

- Hả anh

- Mấy lần nói chuyện em nó tía má em hiền lắm phải ko

- Dạ anh, xồi ôi tía má em hiếu khách lắm anh cứ yên tâm đừng có lo

- Ủ, hỏi lại lần nữa cho đỡ yên tâm, chứ giờ quay về Biên hòa vẫn còn kịp

Đi cũng 1 đoạn khá xa ấy, giờ chả nhớ rõ đường đi nữa. Nhưng cuối cùng thì cũng tới cái xã của em. Đập vô mắt tui là cái khoảng sân lớn chà bá ở nhà em. cái này mà trên thành phố thì chỉ có bán tiền tỷ @@! Nhà cửa của bé Nhi chắc chắn là không bằng bé Nhựt cao rồi, được cái nhà đồ 1 tấm rồi sát bên cạnh nữa là 1 gian nhà dùng để làm kho làm bếp v. v, cũng sáng sủa, đằng sau là 1 cái vườn um tùm cây tả vạy đủ rồi Khi vừa dất xe đến sân là 1 tập đoàn toàn chó cỏ @@ bu vào sữa tui y như là thằng ăn trộm ấy. bé Nhi thì cứ hét, Kì im ko, Lu lu ko có cần nha hông, tao táng mày chết giờ, Kìlu ko có sữa nữa cho tao coi sao mày lì... như con chó vậy. Tui nghe con bé nó đồ ị con chó mà mắc cười muốn chết

Lúc này má bị Nhi mới lò dò ra cửa, tui cũng vội vàng khoanh tay chào bác. Bác gật đầu nhớn miệng cười rồi 2 má con lùa cho để cho tui đi vào nhà.

Kêu tui lên đây lâu chưa con bé kể về cháu cho bác nghe phần nào rồi, thôi đường xa vào cất đồ rồi đi tắm đi con, để má kêu con út (bé Nhi) dọn cho con cái phòng trên gác

- Con dọn rồi má ơi

- Ủ vậy mày giúp ảnh cất đồ lên phòng đi, tao ra vườn bắt con gà làm thịt chiều nầy cho tía mày với ảnh tối nhậu

Giờ mới cảm nhận thấy là dân miền tây họ thực sự hiếu khách thực sự ấy các bác à, hiếu khách từ cái cách má bé nhi gọi tui là con xưng má sao cảm thấy gần gũi thế ko biết nữa...

khi đưa tui chai xà bông bồ kết be Nhi cứ nói: anh cứ coi đây là nhà đi đừng có khách sáo nha hông, nhà em ai cũng dễ hơn trơn á, lâu lâu có người tp về chơi nhà em quý lắm

Tui cũng chỉ nhớn miệng cười lại chứ cũng chả biết nói gì hơn

Sau đó thì tắm rửa xong thì tui cũng chả còn sức đâu mà đi hóng cảnh, nên leo vô phòng ngủ lun. Nghĩ lại lúc ấy tui vô duyên hết sức, vô nhà người ta cái vô tắm xong vô ngủ thấy hơi kì kì, nhưng mà cơ bản thì thật sự cũng mệt quá, tối qua ngủ trễ, dậy sớm đi nữa

Chợp mắt đc đến khoảng 6h thì lúc này bé Nhi vô gọi tui dậy rồi

- Dậy đi anh, ngủ như heo zậy trời

- À ờ gì thế, đang ngủ ngon mà, tui cũng quên khuấy đi, cứ tưởng là đang ngủ ở phòng trọ nhi chứ ko nhớ ra đang ở quê em nó

- Tía em về rồi nè, rửa mặt đi rồi xuống chào hỏi rồi ăn cơm luôn.

- Chết mẹ, sao em ko nói sớm, tui lật đặt mặc quần áo tề áo thung quần jeans rồi lao vào nhà vệ sinh tầng trên (trên gác có 1 gian nhà vệ sinh chung chứ ko có riêng từng phòng)

Xong rồi lật đặt xuống chào hỏi tía em: nhìn tía em cũng hơi già trước tuổi, nhưng tướng ta nhìn đúng dân miệt vườn lắm các bác, ko nhớ rõ để ta sao cho đúng ý nữa, nói chung là ko cao lắm như cái bụng thì bự, làn da rám nắng, với mái tóc muối tiêu.

Khoanh tay chào hỏi đàng hoàng rồi được mời ăn cơm mà nói cơm cho có vị chứ thực chất má bé Nhi chơi nguyên nồi cháo gà thả vườn, đĩa gỏi gà bóp ngó sen, thêm đĩa gà luộc với lục phụ ngũ tạng nữa má cái này nhậu chắc tới ngày mai chưa hết.

Mới đề bác ổng phán cho câu: con trên biên hòa là gì của Nhi ?

- Dạ con là bạn của nhi mà coi nó như em gái vậy đó bác - Tui run run trả lời - Bé Nhi thì cứ ngồi cười cười làm tui chả hiểu mô tê gì

rồi bỗng ông vỗ vai tui cái bốp :

- Con đã là anh của nó thì bác cũng coi con như con vậy đó, nên xuống đây chơi cứ tự nhiên đi nghe ko mậy, đừng có ngại gì cả

Dạ vâng ạ - Tui như con thỏ cũng run run nuốt từng lời mà ổng xả mà nhét thật vội vào đầu

- Tết nhất nhà chỉ có vậy thôi, con thông cảm nhé

Lúc này tui cũng tạm lấy lại phong độ

- Dạ bác ơi, mỗi ngon quá trời vậy ở trên con còn ko có mà ăn đây

- Để tía nói cho con nghe, gà đây là gà thả vườn ko đấy, ko có như loại gà công nghiệp cái thịt nó mềm xèo như con hay ăn đâu

- Dạ vâng

- Nghe bà nó nói vừa chiều con mới xuống đây vậy còn sức để nhậu với tía mà ko ?

- Dạ vâng, cũng ráng được tía

Xong bé Nhi kê miệng qua thì thâm to nhỏ với tui

Đồ tía em hồng phả như em đâu, cẩn thận đấy, tía em uống là no rồi nghỉ chứ ko có say rồi nghỉ đâu

Đm tui bít ngay mà, đoán trong đầu đồ bố già này đồ xúc vật rồi nhưng thôi kệ lần đầu xuống đây cũng phải ráng tạo nét với bố già chứ phải ko các bác.

Xong ông vác cái bình nước 20l mà chúng ta hay mua 10k 1 bình để uống nước ấy các bác, nó có cái vòi để bóp nước chảy xuống đấy, nhưng mà toàn là rượu. Ngập hơn nửa bình... dự cũng phải hơn 10l, mẹ ơi nhìn là con muốn ngộp rồi. ông kê cái bình trên cái ghế con, 2 má con nó thì lui xuống bếp ăn cơm rồi riêng rồi, chỉ còn tui với bố già thôi. Xong ông lấy cái chén ra, bóp cái van cái, rượu ngập chén rồi từ từ uống cạn, nhả mặt cái rồi vỗ cái chén vào đùi ra kha “ “ “ “ “ y như trong mấy phim Đất Phương Nam luôn ấy, biểu lộ trạng thái sáng khoái khi uống rượu mãnh liệt hết sức à ko phải gọi là quá đáng !

Rồi tui cũng mời bố già mà làm 1 chén. làm 1 chén xong giờ tui mới biết là rượu này là nước loại 2, nó nặng lắm các thím ợ, mấy cái rượu đài trà chợ búa các bác hay uống thường là loại 4 cao lắm là loại 3 thôi, chứ ko có cửa mà loại 2 đâu. Nhưng cái hậu nó thì khỏe lắm, uống đến đầu rần rần cái cổ họng chui xuống ruột tới đó. má đã quá, lâu lắm rồi mới được chơi cái rượu ngon thế này, làm tui phấn khởi cực kì. Rồi 2 tía con tui y như bắt đc cái tần số của nhau 2 sao mà 2 cha con ngồi chém gió trên trời xuống đất, hết nói chuyện, em đem đàn ra gảy ra ca cải lương om xòm. cứ thế cái chén đc bơm đầy rồi đưa qua đưa lại 2 cha con. Review vậy cho các bác nào xác định muốn cưới gái miệt vườn thì cũng nên chuẩn bị tâm lý trước bố vợ luôn nhé, ko biết ăn nhậu thì xác định luôn đi.

2 cha con lai rai cũng tầm đc 2 tiếng là lúc đó tui bắt đầu liếng xiếng rồi. Ông bố thì cứ cười ha hả kêu đô tui coi vậy cũng hơi hơi cứng, đủ ăn hiếp mấy thằng nhóc trong xóm rồi. Thiệt lúc này tui còn choáng hơn cả lần uống Rum tại phòng Bé Nhi ấy các bác ạ... Vật vờ lắm, tui mới xin kiếu, mò mẫm đi xuống vườn để vào phòng vệ sinh... ruột cuộc thấy cái nhà vệ sinh nó sáng đèn, tui mới lảo đảo để đi vô. thấy cửa ko khóa (mà sáng hôm sau tui mới biết được quy tắc phòng vệ sinh dưới đây là chả có cánh cửa nào có khóa cả, cửa đóng thì đc mặc định là có người, cửa mở toang thì hiểu là ko có ai bên trong) cơn ới nó trào tới họng rồi mặt mũi lơ lơ tui mới mở vôi canh cửa, tay bùm miệng để cơn ới nó ko trào ra ngoài xồng vô thì thấy bé Nhi đang tắm..

Xồng vô thì thấy bé Nhi đang tắm.. Bé Nhi chợt hét cái á lên, tui thì lúc này chả còn sức đâu mà quan tâm đến việc trần truồng của bé Nhi nữa giờ là tui ới xối xả vô trong đó, bé Nhi sợ quá nép mình qua 1 bên rồi vỗ ngực tui bùm bụp cho tui ợ hết ra. nghe tiếng kêu tiếng má bé Nhi trên vọng xuống, Có gì đấy út mà hét lên thế.

Bé Nhi vội cuống lên mà đáp

- Dạ ko má ơi, con chuột nó chạy qua, làm con hú zia !

Rồi bé Nhi cứ thế mà vượt cái lưng vỗ nhẹ nhẹ cho nó dễ trào hết ra cứ khe khẽ bên tai là trời ơi sao mà lấy quá vậy rồi sao em đang tắm lại xồng cửa vô tùm lum ta là hết ấy, nhưng mà tui cũng chả còn sức đâu để mà

Song rồi bé Nhi dùng cái gàu múc nước để xối các đồng chè tui xả ra, giờ mới quên mất là loạng choạng khi chui vô nhà vệ sinh, tai trái tui ôm cái eo của bé nhi, tay phải thì vịn vào tường để có chỗ đứng, tui thì đang khom khom người để ới, khi ới 1 trận hoành tá tràng nhất từ tết đến giờ thì khi vô tình bắt ngờ tui nhồm người dậy thì mặt tui đập thẳng vào cặp buồm của bé Nhi T_T, làm em nó mất đà bắt ngờ té về phía sau rồi do quán tính bị trượt té làm chân bé nhi đập vào chân tui làm tui cũng bổ nhào vào người bé nhi, mặt tui lại lần nữa úp vào ngực em nó lần nữa, lần này thì quả thực dù ko muốn thì tui cũng chả còn sức đâu mà vực cái mặt của tui khỏi 2 bầu vú của bé Nhi. Bé Nhi khi ngã cũng chỉ kịp á 1 tiếng nhỏ chứ ko dám kêu to như lần trước, dưới ánh đèn quả ớt lơ mờ dưới quē (chứ ko phải đèn pac tiết kiệm mà trên thành phố ta hay xai) - Với con mắt lơ lơ kèm cái đầu đang bưng bưng quay tới quay lui, nhưng tui cũng có thể thấy rõ cái bầu vú của em nó tròn trịa và múp như thế nào. bé nhi lúc nào dường như trần truồng trước mắt tui, còn tui chỉ độc cái quần jean thôi, cái áo lúc nhậu nóng quá cởi mẹ quăng trên nhà rồi. bé Nhi giờ chả nói gì cả còn tui thì tạm thời ko còn tra tấn cái bầu vú của em nó nữa. Tự nhiên cảm thấy đằng sau có 2 bằng tay từ đầu ôm vô đầu mình rồi đẩy đầu tới tới miệng bé Nhi... Bé nhi dần trườn trườn người xuống 1 xíu cho 2 thể xác có độ cân bằng để môi tui và môi bé Nhi có thể thoải mái mà cắn lưỡi nhau. vâng thưa các bác, và đây là lần thứ 2 tui hôn bé Nhi, nhưng cái không gian nó hoàn tác khác xa với cái lần trước, vào các thể hết sức là khó chịu, lần này thực sự tui không còn kiểm soát đc lý trí của chính tui nữa rồi, tui hun em mãnh liệt mặc dù biết chắc cảm giác nó sẽ ko trọn vẹn như những lúc tỉnh. Nhưng cảm giác đó tui vẫn còn nhớ mãi... cho đến tận giờ này. 2 bờ môi cuốn lấy nhau như chưa bao giờ được hôn ai đó, sợ nó sẽ bị ai đó cướp mất đi. Trong chính lúc hôn ấy 2 tay bé nhi dần dần tới cái thắt lưng của tui và cố gỡ

nó ra, rồi cái khóa quần jean của tui cũng đc bé Nhi cố gắng hết sức gỡ ra, rồi em nó như 1 thói quen như khi đi ngủ với khách, dùng bàn tay mềm mại để nắm thẳng nhỏ của tui mà vuốt ve, tui bây giờ cũng chẳng còn sức đâu để mà quan tâm đến việc đôi tay thon thả của em làm gì thẳng em tui, tui cứ chỉ hôn tới tấp vào miệng em, rồi em chợt nghiêng người 1 phút để cho tui nằm nghiêng qua bên trái ko còn tì vào người bé Nhi khiến em nó đau, khi này bé Nhi đường Nhi chủ đề hôn tui, đôi tay vẫn xoa xoa thẳng nhỏ, bây giờ đôi bàn tay tui đã có thể thoải mái mà khám phá vùng ngực huyền thoại của mà đã quá bao nhiêu dịp tui bỏ lỡ. Thực sự giờ ngồi viết lại tui cũng thực sự ức vì lúc đó quá say nên cảm giác sung sướng cũng ko có nhiều, rồi 1 hồi sau vật lộn thì cái quần jean và quần xi của tui cũng đc lột ra sạch sẽ 2 cơ thể trần nhộng lại quấn vào nhau trong cái không gian mù mịt ấy... đôi tay của em vẫn cố gắng vuốt ve để cho thẳng bé của tui ngày một cứng hừng. Đôi bàn tui bắt đầu chuyển từ vùng ngực và xuống dần vùng kín của em, cái mu em thiệt sự tui ko rõ đã qua bao nhiêu thẳng rồi nhưng thiệt vẫn còn săn chắc lắm, cavat vẫn còn chưa có, mà khi ấy cũng chẳng biết là còn thâm hay không tại tui cũng ko có vết máng mà thấy rõ đc, luôn 2 ngón tay vô l* n em cái ọt, bây giờ thì mới thấy nước dâm thủy của em bắt đầu lênh láng, nhưng quả thật cũng do say quá nên cũng ko có sức mà vọc mạnh, tay trái tui giờ đã lòn qua cái đầu em kéo sát đầu em môi tôi hơn, bây giờ chân trái của em đã giơ cao hơn bang cái hang ra để đôi tay tui dễ dàng khám phá từng tiếng thở rên nhe nhe vang lên đều đặn, tui thì thở như chó quả thật lúc này nếu có 1 điều ước, tui ước mình đừng có bị say quá mức như vậy để có dễ dàng thao tác hơn: ((nước dâm thủy từ âm hộ của em vẫn chảy ra âm ỉ, phía trên mu có 1 lớp lông tơ màu đen còn non nên mỗi lần chà vào tui có thể cảm nhận cảm giác ko quá sâu xùi. Đôi mắt nhắm nghiền của bé Nhi tỏ vẻ hưởng thụ thỏa mãn này giờ bèn từ từ mở ra rồi thì thêm nói khẽ với tui... Anh có thực sự muốn dứt vô không?

22. Chương 22

Anh có thực sự muốn dứt vô không ? – Nhi thì thầm từng chữ từng chữ một phọt vào não tui

Đang trong cơn vật lộn với cơn cuồng dâm, Phần con hầu như đã lấn át phần người, ngoài thể xác tui như 1 con thú dữ đầu óc mù mịt hẳn đi với thân thể khoa thân của em, còn tinh thần thì bị nhiều thứ chi phối lắm, ma men với dục vọng đang bật co với con tim. 2 dòng suy nghĩ đá nhau chan chát

Lý trí nó hồi thúc: Mẹ mày, em nó chờ mày gặt đầu kia, mày còn chờ gì nữa, đó không là ao ước bấy lâu của mày sao. Dù gì con bé đó cũng là Cave thôi, là 1 con cave rẻ tiền không hơn ko khác. Thì mày ngại cái gì nữa mà chần chừ. Cũng đã hơi lâu rồi mày còn chưa gần gũi đàn bà. Thôi cứ coi đây là 1 dịp ày xả hết đi

Nhưng song song đó thì con tim lại mách bảo: V à, mày hay tỉnh lại đừng có đổ thừa vào cơn say mà lại đi quá đà như vậy. em nó đã chịu nhiều thiệt thòi trong cuộc sống lắm rồi, em nó còn tin vào ai nữa đâu, bộ vẫn chưa đủ sao mà mày muốn mất luôn 1 người cuối cùng mà em nó hy vọng. Nếu cần tình dục mày vẫn có thể bỏ tiền ra kiếm vài con bitch ko được ả, chẳng phải mày đã nói với tao là loại gái nào nên chơi và loại gái nào ko nên chơi sao ? giờ tại sao lại mẩu thuẫn như vậy, đừng lại vẫn còn kịp...tao xin mày...

Sau khi đầu óc phải lắng nghe 2 bên đấu đá nhau...Tui lấy hết bình tĩnh ít ỏi trong cơn say mà trả lời bé Nhi:

Anh... Anh xin lỗi em. Ko có bcs... nên anh không thể anh không muốn em liên lụy (nhưng thiệt sự lúc đó tui cũng chẳng biết là tui sẽ làm em liên lụy chuyện gì). Anh xl em, tui vừa nói mà 2 hàng nước của tui cứ thế mà trào ra... Lại 1 lần nữa, lần này là lần thứ 2 tui khóc vì em. Không hiểu vì sao tui lại khóc, chắc có lẽ tui hối hận bản thân mình lại đi quá đà với em như vậy, giọt nước mắt có thể tạm cho là lời xin lỗi chân thành mà tui gửi tới em ngay lúc đó mà không có từ ngữ hoặc còn sức để mà tui nói với em. Nhi lúc này thì nhắm nghiền đôi mắt lại, Hít 1 hơi thật sâu rồi thở ra 1 hơi thiệt dài rồi thở thê thê với tui. Lỗi ko phải do anh đâu. anh đừng bận tâm nữa nghe không ? Không được suy nghĩ nhiều chuyện này nữa nghe không ? anh say rồi, chẳng hiểu gì đâu, anh ngốc lắm(mà giờ ngồi nghĩ lại tui cũng chẳng còn biết tui ngốc vì cái gì, chung quy bọn con gái xưa giờ vốn khó lường rồi, đến cả ông Sir Alex ông đọc trận đấu đối phương vãi như vậy mà về nhà vẫn ko thể bắt bài được vợ ông). Thôi để em đỡ anh dậy mặc đồ vô. Mặc công tía má biết là mệt đó.

Rồi em từ từ diu tui dậy, mặc đồ cho tui, rồi em đưa con mắt ti hí qua khe cửa xem thử có ai ở ngoài không rồi nhanh chóng mở ra rồi đẩy tui ra ngoài rồi đóng cửa cái phập. Vừa chui được ra ngoài, tui té nhào cái ầm rồi cũng lò mò đứng dậy rồi bám vô cái bụi chuối ới nốt phần còn lại Rồi mò ra cái chum nước (hoặc gọi

là cái vai, cái phi), dùng cái gào mức 1 miếng nước rồi xúc miệng rửa mặt để định thần lại 1 chút. Nghĩ lại cảnh tượng vừa rồi thật không tin vào mắt mình nữa. Bần thần thờ thẩn cả lúc thì thấy ông già bé Nhi mà xuống

Cha nhà mày, đồ yếu thế con trai, làm tao đợi mày mãi này giờ ở trên. Còn chịu nổi ko hay đi ngủ.

Tui trầm nghĩ, mẹ nếu đã ko chịu được đứa con thì mình chịu luôn thằng bố. Tui quay lại gần gần đầu, liếc liếc đi tới. Dạ uống tiếp đi tí ơi, con còn chịu nổi. Rồi lão đảo tới chỗ ông già rồi vịn vai ông nhờ ông dìu lên nhà trên. Nói cho oách vậy thôi chứ tui xác định là thí mạng cùi này chiến với ông rồi. Dù gì ở xóm tui cũng có số má vậy mà về đây bị ông quay như quay để nên cũng tự ái ít ra tui què ông cũng phải chột với tui đêm nay. Quay lại, 2 cha con tiếp tục trà dư tửu hậu. Đúng là ở quê nhậu có khác thành phố. Thường thường các thím nhậu ở nhà thì cũng đến giờ cả xóm đi ngủ thì cũng biết điều mà giải tán hội nghị chứ ở đây thì nhà nào nhà lấy cách nhau cả cái vườn, tha hồ mà la hét. Nghe tí chơi cái bài vọng cổ Ghe Chiếu Cà Mau sao mà thấy dân miệt vườn là thú vị và bình dị đến thế. Dường như cái bài này là Quốc Ca của Cà Mau hay sao mà thấy đa số ai dân cà mau cũng thuộc lâu lâu bài này (các thím dân Cà Mau vô confirm dùm cái). 1 hồi sau thì bé Nhi cũng tắm xong rồi đi lên bắt đầu dọn dẹp mấy thứ linh tinh trên sàn cho gọn bót. Tui bây giờ thì cứ gục mặt xuống ko dám nhìn bé Nhi, nhớ lại chuyện vừa xong vẫn cứ thấy gượng gượng thế nào ấy. Còn Nhi thì hình như tỉnh bơ như chưa có chuyện gì xảy ra. Vẫn cười nói vui vẻ. Thì ông già nhiti tự nhiên quay qua nói

À nè con út, hát 1 bài đi, tí đệm cho. này giờ có 2 người hát qua hát lại, chán quá.

Dạ thôi, con hông hát đâu tí ơi - Em nó hông nhăn nhó như đứa con nít - Con toàn nghe nhạc trẻ tí làm gì biết đánh.

mồ tổ cha mày, mày cứ hát đi, tao đệm cho - ông bắt đầu lầy rồi thì phải

Vậy thôi tí đánh được bài: Bài Thánh Ca Buồn hông

nhà mình thờ Phật ai lại hát bài đó, bài khác đi

người ta đã hát rồi còn kì kèo này nọ, sợ ông luôn - Tui nghĩ

sau 1 hồi suy nghĩ bài hát này mình thuộc và cả tí em nó biết đánh, em nó cũng chốt ra được 1 bài

Vậy thôi tí đệm cho con bài Hành trình trên đất phù sa đi, bé Nhi nhanh mặt ra mà cười hi hi

Rồi ok... rồi 2 cha con, kẻ đánh người hát y như các tài tử cải lương người xưa. Đúng là bài này mà đưa cái giọng gái miền tây vô nữa thì quả thật không có loại múa nào chịu nổi sức ép với cặp đôi hoàn hảo này.

Tui cũng gật gù dùng cái muỗng gỗ vô cái chén lóc cóc leng keng tạo lên dàn hợp tấu không thể nào ảo hơn...

Sông quê ơi, nắng mưa bao ngàn xưa,

Tôi không quên lũy tre xanh hàng dừa

Về Bạc Liêu nghe hát sáu câu đồn vọng cổ

Cà Mau cuối nẻo chung tình gửi lại đôi lời...

Giờ nghĩ lại... mỗi lần có dịp về miền tây. Tui lại nhớ đến những cảnh này 1 cách da diết. Đúng là 1 khi đã đi miền tây (phải đúng chỗ nha) thiệt sự là chẳng nhớ về... day dứt và bồi hồi lắm.

Hát xong, Bé Nhi liền cười hihi, rồi dọn dẹp tiếp rồi mang xuống bếp. Để lại 2 tí con sát phạt nhau tiếp, nói chuyện với ông 1 hồi mà tui chẳng biết tui gục lúc nào chẳng hay... Chỉ nhớ mơ hồ (mà ko hẳn là mơ hồ nữa, đến hôm sau bé Nhi có kể lại tui nghe) là 2 tí con em nó người xách hông, người ôm chân tui, vác tui xuống bếp ngủ đờ. Rồi 2 cha con dọn dẹp đồng tàn tro. Nghĩ lại cảnh xuống quê em nó nhậu, được cho tắm, cho ở, cho ăn, rồi có cả người dọn, rồi có người vác vào giường để mà ngủ thiệt sự tui ko còn mặt mũi nào nhìn đời nữa các bác à, Thiệt sự lúc đó mà tỉnh tí, có cái xéng chắc tui cũng dám đào cái lỗ rồi chui xuống tự lập mình luôn ấy

Sáng hôm sau, à ko phải là đến tới trưa hôm sau, mơ màng dậy đã thấy mình đang nằm trên cái đi văng (hoặc gọi là cái phản làm từ gỗ ấy) đầu kê gối đắp chăn, đắp mùng đàng hoàng rồi) lộ mọ dậy, cũng biết

điều, tui vội vàng tháo mũn gấp mũn đàng hoàng lại. Thấy tui đang loay hoay tìm chỗ cất, má bé Nhi thấy vậy liền nói, ầy, mũn cứ để đó đi, để má cất cho. có bàn chải khăn mặt gì chưa, má lấy ầy.

Tui gãi đầu đáp: dạ khỏi, con có cất đồ trong bao lô rồi, để con lên phòng lấy ạ

Ừ vậy để đó đi, bắt cất cho. Đi lấy mà đánh răng rửa mặt đi con. tội thằng bé mới xuống đây đã bị tía nó hành rồi haizzz

Tui gãi đầu: dạ đâu có đâu má rồi nhanh chân lên tầng trên rồi vào phòng lấy đồ vệ sinh cá nhân.

Sau khi làm mọi thủ tục pháp lý thì giờ mới thấy bé Nhi xuất hiện, chả biết con bé làm gì từ sáng giờ. Vừa gặp tui đã reo lên như từng... có cuộc chia ly. Anh tỉnh rồi hả... Đi chơi tham quan ko em dẫn đi...

Đi đâu gái !!!

Đi đến nơi mà bất cứ ai xuống đây đều muốn đi- Em nó nói cái giọng kì bí

- Ủ vậy đợi anh chào má đã

- Ủa, em nhớ má em có để anh ra đâu, mà xưng hô tự nhiên. “như người hà nội thế” - Em nó giả giọng của người Bắc nghe mà phát ghét >”

- Kệ, anh cứ đấy, làm gì anh rồi cười nham hiểm xuống nhà chào bác gái... rồi đi cùng với em nó, để xem xem, cái nơi thần thánh đó là con mẹ gì

23. Chương 23

Lật đật lên phòng lấy cái chìa khóa xe, lon ton đi xuống thì bé Nhi vậy nói: - Anh bị khìn hông, nghĩ sao mà đi xe máy. Cất đi, cũng không xa đâu. Cất cất đi dùm tui cái ông nội, lười thấy ớn à - Bé Nhi cười nghiêng ngả trong khi cái mặt tui méo xéo đều hiểu cái gì.

- Ờ vậy đi bộ - Tui tiu nghỉu.

- Đi bộ mới lơn mơn chứ - Bé Nhi nheo mắt nhìn tui Công nhận con bé mau quên thật, cứ nhắc đến mấy cái tự lạng mạn này nọ là lại làm tui nhớ tới chuyện tối qua. Thấy mình cũng lầy quá xa vậy rồi vậy mà bé Nhi vẫn tỉnh bơ với tui. Phải chăng đối với em, mấy cái chuyện đó nó quá tầm thường chả còn tí cảm xúc nào chẳng ?

- Mà nói anh nghe, cái nơi mà em miêu tả nghe gì mà thấy hấp dẫn quá vậy - Vừa đi tui vừa nói chuyện

- Anh hỏi nhiều quá à, anh cứ đi theo em đi, rồi sẽ biết thôi - Em nó nhõng nhẽo.

Đi được 1 đoạn tui lại hỏi:

- À em nói nè, dưới xã em, có nhiều gái đẹp hông ? Sao đi từ sáng tới giờ không thấy 1 con mắt nào hết vậy ?

Chợt con bé lườm tui cái roẹt:

- Không có, dưới đây con gái xấu quắc à - Em nó trả lời cái giọng cuống quýt như che dấu 1 sự thật bí hiểm nào đó

- Thật khó đó cô nương - Tui lườm lườm ghẹo ghẹo

- Ờ nói thiệt mà - Rồi con bé đi nhanh hơn trước ra vẻ ngượng ngịu, làm tui phải dí theo rồi nói

- Ờ, chắc ở đây con gái nó xấu lắm hen, xấu chắc toàn cỡ như em ko nhỉ - Tui cười ha hả

- Cái gì ? dám kêu em xấu hả, chết nè chết nè - Con bé cứ thế mà néo tui, làm tui chạy thấy mẹ, 2 đứa dí nhau như 2 đứa con nít đang nô đùa dưới cái nắng chang chang (Giờ nghĩ lại mới cảm thấy 1 điều. Cái khoảng thời gian ấy bên em, tui như là đứa trẻ suốt ngày kiếm chuyện chọc em, rồi bị chọc lại, chả ai chịu thua ai. Nói chung là ko có khái niệm tuổi tác dính dáng vào 2 đứa, tự nhiên lắm. Không như bây giờ, kể từ ngày tui bắt đầu quen gấu tui... Chẳng đường chinh phục gấu, tui đã có nói sơ sơ qua ở phần chap bonus. Tả ngắn gọn vậy thôi nhìn tưởng cuộc tình toàn màu hồng... chứ thật sự cũng chua chát và nhiều sóng gió

lắm. Tui không thể có cái bản tính như con nít như mỗi lần đi cùng với Bé Nhi được. Ở bên gấu hiện tại. Tui lúc nào cũng phải ráng tỏ ra là 1 thằng đàn ông có bờ vai rộng để che chở cho người mình yêu. Biết suy nghĩ xa hơn về tương lai của 2 đứa chứ không còn sống theo kiểu hiện tại được ngày nào hay ngày đó như hồi xưa. Nói chung trải qua mỗi người con gái. Tui đều đúc kết và rút ra được nhiều bài học để ko phải gây lỗi lầm ở người sau. Và người con gái này (gấu tui) chắc có lẽ là người cuối cùng của đời tui. Mà sau khi trải qua mấy mối tình cả từ thời lớp 3, cho đến lúc vào học trường cấp đến tận bây giờ. Tui cũng đang lưỡng lự sau khi kết truyện này (ko biết chừng nào) thì có nên viết về truyện vợ sắp cưới của tui không ? Hay có lẽ viết về những chuyện ở biên hòa đại loại như chuyện Giang Hồ biên hòa và những luật lệ ngầm. . vv... Thôi tới đâu hay tới đó... tâm sự các bác cho vui tí

Đi 1 hồi thì cũng tới nơi, tui thở phà phò như chó. Con bé nhìn tui mà chọc:

- Thấy khiếp hông, đi có 1 tí mà để mệt rồi, đúng dân thành phố có khác !
- Ê, không có chọc nha, anh mệt thật chứ bộ, 8 năm trời mới đi bộ 1 lần, làm sao chịu nổi sức ép của Hoa Kì
- Thôi vô nhà uống nước đi ?
- Ủa vô nhà là sao ? - Tui thắc mắc hỏi
- Thì cái trại nuôi tôm sú này là của nhà em mà ?
- WTF ? Thiệt không hay quăng bomb với tui đó bà nội !
- Thiệt chứ nói xạo với anh mần chi ! Tía em là chủ cái trại này mà. Nhà còn cái vườn nhãn nữa. Không biết tía em có trong ko, hay đang ở bên vườn nữa.

Má nghĩ lại cái hôm bệnh viện ngồi nói chung với bé Nhi, cứ nghĩ con bé quăng bomb gì đó. Giờ mới thấy là đúng thật.

- Ờ thôi vô nhà uống nước đi em, anh sắp thành ma khô rồi, khát muốn chết.
- Ủa lẹ dô nhà nghỉ 1 xú. Rồi đi tiếp.
- Trời còn đi tiếp hả - Tui nhăn nhó cái mặt
- Thì tới rồi, chẳng lẽ ở trống không ? Phải đi ra trại mới có chỗ chơi chứ - Con bé chu mỏ lên hống hách nhìn... mún cắn cái nữa
- Thôi, mệt em quá. Vô nhà uống đi.

Vô nhà, thấy thằng 1 thằng nhóc, đoán chắc lớn hơn nhi mà nhỏ hơn tuổi hơn tui. Nó cởi trần mặc quần đùi, đang đứng đưa trên chiếc võng mồm nhai nhải cái bài gì quên mẹ nó tên rồi mà có khúc: Zìa tới đầu làng, con chim sáo nhỏ hát vang cả làng ấy... Quên rồi. Còn nhớ câu đó lắm. Tại vừa vô nhà, nghe thằng đó hát, bé Nhi vội vô tát thằng bé 1 phát:

- Trời thấy gớm không, bắt quả tang tại trận anh Đen trốn việc ra đây nằm hát nha. Em méc tía em nè.

Rồi con bé giả bộ rút điện thoại ra rồi gọi cho tía em nó:

- Alo, Tía hả, dạ út đây tía, tía về trại mà xem anh Đen kia ! Ảnh đó hả ! Dạ tía, anh đang đứng đưa trên võng, mồm phì phèo thuốc, đang hát nhan nhản kia kia...

Còn thằng tên Đen thì: đứng cmn hình khi thấy con bé nó troll. Cứng cả mồm, à ko, cứng cả người trên võng. Hồi sau chột thằng con giầy nẩy lên.

- Trời bé Út ! gọi thiệt hả, chết Đen rồi, sao lại làm thế.

Tui nhìn 2 đứa mà ko tài nào nhịn nổi cười. Cứ bụm miệng mà cười khe khẽ. Con bé Nhi chơi với tui riết coi bộ trình độ chọc ghẹo cũng tăng lên hẳn thì phải.

- Ai biểu cái tội lười mần chi !

- Có đâu, trưa nắng ngoài chòi nóng quá, Đen mới vô nhà chứ bộ - Thằng Đen nói mà gãi gãi cái đầu

- Hihi em đùa thôi, chứ có gọi đâu. Ghé vô đây thăm anh thôi, anh Đen làm cho em ca trà đá đi, em khát nước quá.

- Tuân lệnh tiểu thư - Rồi thằng Đen lon ton chạy xuống sau nhà pha ca trà.

Tui mới quay qua khều bé Nhi:

- Đừng nói là osin nhà em đó nha! Xưng tiểu thư mới ớn chứ.

- Đâu có, hihi, anh Đen này gần nhà em đó. Thấy hiền lành, chăm chỉ. Hồi nhỏ hay qua nhà chơi với em lắm. Rồi lớn xúu nghỉ học thì theo tía em phụ. Giờ thì tía em giao cho cái trại này để trông.

Vừa nói xong thì Đen vác ca trà đá lên, mặt tươi cười.

- Ủa mà anh này là anh nào vậy Nhi

- À anh này là anh V, bạn... à anh của Nhi trên Biên Hòa - Con bé bối rối ko biết dùng đại từ danh xưng nào cho chuẩn

- Ủa vậy hả, dạ em chào anh V, em tên Đen

- Ủ chào Đen

Rồi thằng Đen rót ra cho tao 1 cốc trà. Đều cần ngại gì, tui nốc cái ực hết ly, xin thêm ly nữa làm 1 phát 3 ly. Mới thấy sướng sao. Đến bé Nhi, thằng Đen nó rót cho nó, mà uống theo đúng cái kiểu tiểu thư, cái mồm chu chu này, uống từ từ, xong chùi miệng thấy phát ới.

Xong thằng Đen kêu:

- Ủa mà có thiệt Út xương đây thăm anh thiệt không ?

- Thì thiệt mà, vậy còn hỏi. Quê rồi, thôi đi về anh V - Con bé vùng vằng nắm tay tui giả bộ kéo đi về. Thì thằng Đen đã vội lên tiếng:

- Thôi con lạy má, nhõng nhẽo vừa thôi. Xuống đây là tui biết ý đồ gì rồi, lại còn giả vờ - Rồi thằng Đen cười ha hả

Thiệt sự này giờ tui như cái thằng người dưng đúng nghĩa, để cho 2 đứa nó độc thoại với nhau mà chẳng biết nói gì và hiểu tui nó nói gì.

- Xí, biết vậy tốt, Đen dẫn út ra chòi bắt cái gì ăn đi !

Thằng đen xoa xoa cái cằm suy nghĩ: - Mùa này tôm chưa có lớn, bắt ăn không có đã đâu. Ăn cá lóc nướng rơm ko ?

- Ăn - Bé Nhi mắt hí lại cười gật đầu hưởng ứng nhiệt tình, mà nói thiệt, tui còn hưởng ứng nhiệt tình hơn cả con bé. Thức dậy sáng ra chưa ăn uống gì đã bị con bé bắt cóc đi... Đã vậy còn đi xa nữa, làm tui đói muốn chết.

- Vậy đi thôi anh V, bé Út. Để em lấy cái vợt, và mấy cái nhanh cây.

Rồi 2 đứa lon ton đi theo ku Đen men ra cái ao nuôi cá. Thằng Đen tay cầm 1 nắm cám quăng xuống. Một đám cá loi nhoi lúc nhúc như dòi dành nhau ăn. Thằng Đen nhanh tay quơ lên đến 4 con cá, quay lại nhìn bé Nhi ra chiều hỏi xem đủ chưa. Bé Nhi hiểu ý liền trả lời. Bốn con ăn sao đủ, vớt thêm 2 con nữa đi anh Đen.

Thằng Đen thả 4 con cá lóc nhảy lồm chồm trên bờ. Bé Nhi với tui vội dùng chân đá đá ko cho nó búng xuống nước, rồi ku Đen nhanh tay khua thêm được 3 con nữa. Rồi đổ hết lên bờ, rồi nhanh chóng chụp 1 con quăng xuống nước. Rồi ku Đen nhanh chóng dùng mấy cành cây xiên thẳng từ hòng con cá tới tận đít 1 cách chuyên nghiệp. Đúng là dân quê có khác, mấy việc này làm lẹ làng vô cùng. Không quên lườm bé Nhi.

- Nhớ đó, ko có được méc chú 4 (tía bé nhi) nghe không ? Chú biết được là anh mệt đó.

- Dạ em bít rồi mà anh cứ lo - Con bé cười híp mắt khi thấy mấy con cá trên tay ku đen được thằng bé làm gọn gàng đâu vào đấy.

Rồi thằng đen nói:

- Giờ vô nhà lấy tí muối tôm với chanh rồi ra ruộng nướng ăn trưa luôn - Cả 2 đứa tui nhanh chóng đồng ý với quyết định không thể sáng suốt hơn của thằng ku Đen..

24. Chương 24

Rồi thằng đen nói:

- Giờ vô nhà lấy tí muối tôm với chanh rồi ra ruộng nướng ăn trưa luôn - Cả 2 đứa tui nhanh chóng đồng ý với quyết định không thể sáng suốt hơn của thằng ku Đen...

Lục 6 con cá, 3 đứa mỗi đứa cầm 2 cái cây đã được xiên vào họng con cá lóc, đi lon ton giữa trời nắng, ước mơ thầm kín lớn lao của tui ngay bây giờ là tìm được cái bóng mát nào đó, tiện vong luôn và ngày mấy con cá này chứ bây giờ đói rã ruột ra đi 1 hồi vòng ra đằng sau cái trại nuôi tôm cá có 1 cái ruộng bỏ không, quãng đám cá ở đó cho bé Nhi giữ, tui với thằng Đen chia nhau ra tìm củi với rơm rạ... lục 1 lúc cuối cùng cũng đã nhiều và giờ là lúc tiễn trăm hậu tấu với món cá lóc nướng rơm theo kiểu cà mau miêu tả tí cho các thím hiểu cách nướng cá. (bác nào đang đói có thể next khúc này)

Đầu tiên là thằng Đen nó lục mấy cục gạch 4 lỗ rồi xếp thằng vòng tròn (mục đích là cho cái đám tro tàn còn nóng rực hồng ko bị gió cuốn đi, ngoài rồi nó còn tụ hơi nóng nhiều hơn => mau chín cá). 6 con cá được xiên 6 cái cây, thằng Đen nó dựng đứng 6 con cá lên mỏ cắm xuống đất, đốt cây còn dư từ miệng cá tới đầu cây được chôn xuống đất làm trụ để cá khỏi đổ. như vậy lửa sẽ ko bị bén vào cây mà chỉ dính vào cá. Xung quanh phía dưới là được thằng Đen trải rơm rạ tràn lán với củi khô mục. Rồi bắt đầu nổi lửa.

Cái cảm giác ăn uống cái gì mà chỉ bỏ công sức ra nó thường ngon hơn rất nhiều với mấy cái mà ta bỏ tiền ra mua ! có đồng ý với tui vậy ko các bác. Nếu bác nào có dịp, hãy thử 1 lần, thử 1 lần trải nghiệm với cảm giác hương gió đồng nó thổi ào ào giữa cái nắng trưa hè chói chan, mùi khói từ rơm rạ, thoang thoảng mùi cứt bò đặc trưng của vùng quê, hòa quyện với mùi thơm từ cá nướng. Cái thứ hỗn hợp ấy thiệt sự khi về biên hòa hay đi công tác ở các vùng trên đất nước, tui ko tài nào mà có thể tìm lại được cảm giác ấy lần thứ 2 đâu các bác ạ... Nó thích thú y như là lần đầu ta phát hiện ra 1 điều đặc biệt gì đó từ bản thân ấy.

Má nướng cá nó cũng là cả 1 nghệ thuật, nếu lửa to quá, nó sẽ khét lẹt mà cá vẫn chưa chín, nếu lửa non quá, thì sẽ rất lâu cá mới chín. cái chuẩn ở đây mà do thằng đen share exp là cái mẫu chốt là căn lửa, lửa lúc nào cũng phải cháy đều hết 6 con cá lóc đang trồng cây chuối. Trong lúc này, thì bé Nhi đang bứt lá chuối, còn tui đi gom rơm rạ tiếp cho thằng Đen nó nướng Cũng gần được 20~30p là thằng đen nó chọc vô mình 1 con cá, thấy lõm vô, vô coi bên trong nó trắng là đã ok. Lúc này, thằng Đen xé 1 miếng lá chuối để nhấc từng con cá lên rồi rồi để lên lá chuối cho bé Nhi đánh vẩy bị cháy xem. Tui xé 1 khoanh lá chuối nhỏ để đựng muối tôm và vắt chanh lên.

Cái món này ăn đã chiến quả thật là bá cháy các bác ạ, xé từng miếng thịt rồi chấm muối ăn, quả thực ko còn ngôn từ nào đã lột tả cái sự sung sướng. Bé Nhi cứ bóc được miếng nào là lại dứt cho tui ăn, làm đc 2, 3 phát tui mới để ý cái mặt thằng đen nó xụ ra y như đám ma, hiểu ý, tui mới từ chối rồi kêu dứt cho Đen ăn đi kìa dứt cho anh quài vậy, làm bé Nhi xụ cái mặt ra 1 đồng như thằng Đen luôn chả hiểu vì sao. Nói chung sau 1 hồi chiến đấu thì 6 con cá ko thấm vào đâu với 3 đứa tui, mà hầu như có 2 đứa tui ăn thằng Đen ăn ít lắm, chắc nó ăn ngán rồi thì phải

Ăn no say thì cái điều tất lẽ dĩ ngẫu là phải khát nước. Bé Nhi lại than khát. tui thì khám dấm than, tại làm khách cho có phải làm cha người ta đâu mà đòi hỏi, thế là thằng Đen lại dẫn bọn tui đi hái dừa. Quả thật sống ở mặt đất này, ko có tiền ko sợ chết đói, chỉ sợ các bác ko có sức để kiếm ăn thôi. Mà thôi nói chung tả hơi nhiều về mấy chuyện ăn uống linh tinh hơi nhiều rồi. next qua khúc hái dừa luôn nhé.

Cuối cùng cá ft dừa no say. Thì bé Nhi chốt 1 câu với thằng Đen mà làm cả tui chưng hửng.

Thôi anh về trai trông tiếp đi, để em dẫn anh V đi chơi - Bé Nhi nói cái giọng quả thực y như nói với 1 đứa osin khi đã lợi dụng xong

Ờ, giờ mình Đen về hả - Thằng đen mặt mày trông thê thảm T_T

- Ủ đúng rồi - Vẫn cái giọng ngây thơ từ bé Nhi

rồi con bé nắm tay tui kéo đi... để lại thằng đen thui thui lết bộ về.

Khi ấy tui thấy tội thằng đen sao sao ấy, cũng trách luôn cái tính ngây thơ của em, em nó chả biết ý tứ gì hết trơn. Tui tính ý từ đầu cũng hết chắc ku Đen này nó cũng thương thâm trộm nhớ bé Nhi nhà ta, mà do chẳng con bé quá ngây thơ ko nhận ra mà chỉ coi Đen như người anh thân thiết từ nhỏ mà ko nhận ra điều này, hoặc giả sử Nhi đã biết, nhưng mà ko thích Đen có lẽ tui sẽ tìm hiểu chuyện này...

Đi với Nhi mà trong đầu cũng có nhiều thắc mắc, tính hỏi nhưng rồi lại thôi. Vì chưa phải lúc. Bé Nhi thì vẫn tung tăng vừa đi vừa nô đùa, hết bứt lá cây rồi lại ngắt hoa dâm bụt từa lưa. Tui thì khi căng da băng ắt hẳn lại bị trùng da mắt. Cơn bùn ngủ lại kéo đến. Cứ ngáp lên ngáp xuống lon ton theo con bé. Đi được 1 khúc thì con bé dẫn tui đi ra sông. Nơi này cũng vắng vẻ lắm nên tui cũng hơi sờ sợ, rủi đang tắm mà có 1 bầy con gái ào xuống đê ra hiếp thì quả thực cũng ko biết chống đỡ ra sao. Tui tính từ chối mà con bé nó cứ năn nỉ quài, lại dở cái chiêu nhõng nhẽo, mỏ chu ra, 2 chậm dậm dậm xuống đất, người thì ông ẹo nhìn phát ớn nổi cả da gà... Cuối cùng đành phải gật đầu miễn cưỡng chiều cho em nó vui

Nhưng mà tui cũng nói trước:

nói rồi ấy nha tắm thì tắm, nhưng đừng có giả vờ chết đuối với anh đó ?

- Xí, hồng thềm - Bé nhi đá mắt lườm xéo tui cái.

- Tui cũng mon men gần đến bờ ngồi chưa dám xuống. Bé nhi mới hỏi

- Bộ anh ko dám xuống tắm à, trưa vậy tắm mát lắm !

- Thôi anh thấy ớn ớn sao ấy, nơi đây lại vắng vẻ, lỡ có biến thì...

- Xí'""", con trai gì nhát thấy ớn... Rồi em cởi luôn cái áo, tụt cái quần thun ngắn em đang mặc xuống quăng lên cành cây(còn mỗi áo ngực và...) rồi nhảy cái tùm xuống sông

- Trời đất quỷ thần ơi, gì vậy gái... mồm tui vẫn còn há ra, bờ ngõ thì con bé chọi thẳng vào mặt tui 1 câu:

- Gớm không, của em có cái gì anh thấy hết rồi còn bày đặt. Rồi em nó cứ vô tư tắm tiếp. Thiệt sự nhìn cái dáng trắng bóc của bé Nhi lặn ngụp dưới sông lại làm tui xị cả máu cam part 2 Có nhất thiết phải dày dạn tui cỡ đó ko chứ. Tui có làm gì nên tội mà ông trời lại hành hạ tui như vậy. Đang tắm rửa ông trời thì bé Nhi lại í ới từ dưới lên. Xuống đây tắm đi anh. nước mát lắm. hihihih

Tui thì đang gãi đầu ko biết sao. Cuối cùng cũng chả dám cởi cái áo để nguyên quần vậy, nhảy cái ào xuống nước. Cái cảm giác tối qua lại ào về làm tui có gì đó ngại ngại với em, nên ko dám lại gần con bé chỉ sợ lại ko kiềm chế được thì chết mẹ

Mà công nhận nước mát thiệt, mấy khúc khác ko biết sao chứ ko này nước sông sạch ghê, 2 bên là hàng dừa xanh nghiêng bóng che mát cả bãi tắm, khúc tui tắm nó bị lồm vào sâu bên trong nên con bé dường như biết được nên mới dạn như vậy. đang tắm ngon 1 mình thì bé Nhi bơi gần lại chỗ tui như có ý định trên ghẹo gì đó, đề phòn tui mới nói:

- EEy eey... tránh xa ra nha... đừng có thấy tui đẹp trai mà có ý định xấu ấy nha

- Xí, cứ y như là gì hồng bằng, thấy người ngợm anh bắn quá hà hồi này lợm rơm lụm củi, rồi nhọ nôi nó dính vô kia kia. Thấy xích lại gần bờ đứng, để em kì cho

- Ủay, cái này nói có vẻ nghe được à nha gái, biết massage luôn ko, làm luôn 1 thể tí anh bo

- Bo hả, bo cái gì - Giọng khiêu khích từ bé Nhi tuôn ra

- Ủ thì tí... anh công em về

Nói đến đây mới nhận ra là mình ngu, người ta nói ko ai đập cứt của chính mình 2 lần. Nhưng giờ thì có tui là kẻ đó. con bé Nhy cao đã là 1 sai lầm tui dính rồi, giờ lại vô tình dính thêm phốt thứ 2 nghĩ lại mình khờ hết sức

- Thiệt hả, hứa rồi đó nha. rồi bơi vô trong, em kì cọ cho.

Tui cũng nhắm mắt xuôi tay cho số phận. biết trước ngày về có lẽ ko có sáng sửa gì cho lắm rồi. Tui đưa bộ lưng vạm vỡ ra cho bé Nhi kì cọ... công nhận là đã thật... nhưng tui lại ko dám quay lại đằng sau nhìn em... chắc các bác biết tui sợ thấy cái gì đúng ko ? 2 bàn tay mềm mại trắng trẻo của em đi kì cọ đến đâu tui lại rúm vai lại về đã tới đó. Rồi con bé làm đủ trò hành hạ cái vai tui, nào là đâm rồi về bập bọ lên đó rồi tự cười 1 mình. làm xong chợt em nó nói xong rồi... Tới phiên anh... đổi chỗ kì lại cho em.

25. Chương 25

Nghe câu nói ấy từ nhi như ngàn vết dao xuyên thẳng qua tờ rym tui. Quả thực nó còn thốn hơn cả việc có con cá sấu nào mò đến và tấp dức tờ rym như lời mấy bác hay ghẹo tui trên face nữa ấy

Quả thực tui vẫn chưa hiểu rõ tính nết của Nhi với tui như thế nào nữa ? em vẫn hoàn toàn tin tưởng tui (ít ra là 1 phần nào đó) nhưng đôi lúc lại quá dễ dãi đối với 1 người dưng như tui. Hay chẳng cái việc cởi quần cởi áo khi đi khách đã làm em chại sồn với tui. Ít ra em cũng phải biết cảm giác của tui chứ, 3 lần 7 lượt cứ đưa tui vào mấy cái tình huống nhạy cảm này cùng em. Mà người đầu tiên đa phần là em chủ động. Quả thực đến lúc này tui đã biết em đã có tình cảm với tui rồi. phải chăng do mang thân kiếp con gái xã hội đã mặc định là phụ nữ ko đáng mở lời trước ??? Hay có phải chăng... em do mặc cảm cái nghề tay trái em đang làm và sợ tới ko dám chấp nhận 1 người yêu đã từng bị hàng chục thằng đàn ông tỷ đè ? tui ko rõ suy nghĩ của em như thế nào ! chứ còn riêng về phần tui. Quả thực từ ngày chia tay con bồ đầu tiên tới tận lúc gặp Nhi đã làm tui dần coi thường đàn bà, tui cũng chỉ toàn quen qua đường lảng nhăng chủ yếu cũng vì tình dục thôi, tình cảm tui hoàn toàn ko đặt nhiều hy vọng, cho nên vẫn chưa có đứa con gái nào từ dạo ấy có thể khiến tui đang nhậu mà bỏ ngang giữa chừng vì họ và cũng vậy nên tui chả thèm lụy cha con đứa nào, tới được thì cũng xếp hình, ko tới dc thì biến đi kiếm các khác và tiếp cái vòng lẩn quẩn ấy... cho đến khi gặp bé Nhi. Thì cái cảm giác muốn được bên bé Nhi thấy em nó vui vẻ nói cười, được bao bọc chở che em nó thì nó chiếm phần nhiều hơn là vì tình dục. Bởi thế có 1 số bác vẫn thường cmt và inbox riêng cho tui qua face hay yahoo hỏi tui là tại sao ko yêu luôn bé Nhi lúc đó luôn đi, hay là ngại bé Nhi làm việc đó nên giờ tui cũng giải thích cho các bác hiểu rõ hơn suy nghĩ và tâm trạng tui lúc đó. Thực ra là ko phải ko muốn yêu mà chắc có lẽ bé Nhi vẫn chưa khiến tui thay đổi suy nghĩ và bản tính của mình. Chắc có lẽ bé Nhi có suy nghĩ, Cứ cho đi tình dục sẽ đổi lấy tình yêu, nhưng trường hợp đó đối với tui hoàn toàn phản tác dụng ^^!

nghe em nó nói vậy tui mới quay lại gãi đầu nói ngập ngừng

- Cơ mà người em có bản đầu mà nhờ anh kì
- Nhưng mà em thích được hông ? con bé phồng cái má ra nhõng nhẽo
- Tui mới nhăn mặt ra trả lời trong bế tắc
- Haizz sao lúc nào em cũng...
- Thôi được rồi, khỏi nhờ anh. cảm ơn nhiều- Nói cái giọng giận dỗi rồi toan đi lên bờ
- Tui mới nhanh chóng níu vui em lại. Thôi được rồi má. Suốt ngày cái gì ko như ý là lại giận hờn vu vơ ko à - Tui cố ghẹo cho con bé cười lại
- Ai bửu, người ta nói nhẹ ko muốn, ưa nặng ko hà
- Thôi được rồi, con lạy má, quay lưng lại đi mà nói trước anh chỉ kì lưng thôi đó nha.
- Dạ bít rồi Xí, em lè lưỡi ra trêu tui

Em bắt đầu vén cái mái tóc mượt mà màu nâu của em ra đằng trước ngực, chìa ra 1 bờ vai trắng bóc có 2 sợi dây áo ngực chạy dọc 1 sợi ngang đập vào mắt tui. Mấy lần trước được ôm ấp em đều hoàn toàn trong tình trạng tỉnh thần ko mình mẫn chút lần này đầu óc tui hoàn toàn tỉnh táo à ghen

Đôi bàn tay tui đặt lên lưng em xoa bóp đầy vẻ miễn cưỡng ngại ngần. Con bé thì cứ cười hì hì nói chuyện bâng quơ chả tỏ vẻ gì ngại cả, còn tui thì cứ lâu lâu con bé hỏi gì cứ ừ ừ đại. Thật sự giờ mới thấy em thiệt sự gợi cảm. THiệt sự nếu ko biết trước quá khứ em thì tui cũng sẽ đoán ngay đây là 1 cô bé quả thực hồn nhiên, ngây thơ với vẻ đẹp trong sáng. với tính cách mà có lẽ ko có 1 đứa con gái nào giống em, toàn mang

điều bất ngờ tới tui 1 cách ko tài nào đỡ được. Và chuyện gì cũng tới, bản tính sinh lý của đàn ông mà các bác thằng em của tui lại bắt đầu rục rịch làm thằng anh khó chịu. Do đứng sấp lá cà để massage cho em, nên dương như em cảm nhận đc điều này của tui thì phải. Liền nói vu vơ

- Chưa chi mà đã khó chịu rồi hả anh V

- Cóó... có đầ... uu - Tui ập a ập úng

- Trời chuyện bình thường thôi mà có gì đâu mà anh ngại dữ vậy, em còn từng cầm vào nó rồi mà - Con bé trả lời tình bơ

- Ủ... à thì có chút chút

- Con bé Nhi này sao cứ thích khoét vào nỗi ngại thầm kín của tui vậy trời, tui nói câu nào là con bé cứ cười ghẹo tui câu đó

rồi bé Nhi quay cổ lại nói:

anh thiệt sự có thấy em đẹp ko ?

- Ủ có, bàn tay tui vẫn đều đặn massage cho em

- Có thấy em dễ thương ko ?

- Ủ có

- Có thấy tiếc khi em làm gái ko ?

- Ủ tất nhiên là có

- Vậy 1 đứa cave có quyền được yêu ko ai đó ko anh ? - Em bắt đầu nói cái giọng nghèn nghẹn

- Tất nhiên, chắc chắn là có rồi - Tui vẫn thản nhiên trả lời

- Anh V có bao giờ yêu thầm ai đó mà bị người ta vô tâm ko nhận ra chưa ?

- Có chứ em, tui vừa nói, đôi tay vẫn đều đều bóp đôi bờ vai mềm yếu của Nhi - Khi ấy là lớp 11, anh có thầm thương cô bé tổ trưởng tổ anh.

- Chị ấy đẹp ko anh ?

- Ko em, nhìn bình thường lắm, bản tính anh ko có quan niệm nhiều về cái đẹp trong chuyện tình cảm. cô bé ấy nhìn bình thường như bất cứ gái ko nổi trội nào trên trái đất này. nhưng có ta có duyên lắm, những hành động tính cách cử chỉ của cô ta làm anh thích thôi. hồi ấy mỗi lần đi học chỉ cần thấy cô ta bước vô lớp mỗi ngày dường là anh mãn nguyện lắm rồi

26. Chương 26

- Chắc có lẽ, phải có người đàn ông nào thực sự yêu con người em. chấp nhận cái quá khứ của em. Níu tay em ra khỏi cái đồng bunn chắc khi đó em mới bỏ nghề, mà chắc chả có thằng đàn ông nào trên đời, lấy muốn yêu 1 con đ*~ như em đâu - Em vẫn sụt sùi khóc

Tui lặng người 1 lúc... hít 1 hơi sâu... rồi thở hắt ra đầy vẻ mệt mỏi... MÀ NÓI NHỎ NHẸ VỚI EM RẰNG:

VẬY EM CÓ MUỐN ANH CHÀNG MÀ EM THẦM YÊU CHO EM 1 CƠ HỘI KO ?

Anh sẽ cố gắng khuyên nhủ anh ta !!!!

Tới đây các bác cũng dần hiểu và hết thắc mắc là cái người con trai mà em kể tui có biết hay ko biết nhé ! tui hiểu hết đấy chứ! tui biết là người con trai ấy em tả chính là tui... Đến lúc này tui trò chuyện với trong vài trò người gián tiếp làm cầu nối giữa em “với cái anh chàng mà em thầm yêu”

- Bé Nhi gạt đầu 1 cách hạnh phúc mặt mũi vẫn sụt sùi nước mắt

- Mà chàng anh ấy bảo anh rằng em ko được ko nữa, chứ em có khóc như vậy anh ta không có thích đâu

- Anh nhắn với ta là bé Nhi hết khóc rồi, nhìn nè - Rồi em quay mặt lại cười hi hi với tui mà đôi mắt đỏ hoe vẫn còn lấm tấm giọt nước mắt

- Ủ vậy giờ nín đi nha không ! tí về thấy mắt em đỏ hoe, mắc công tía lại mắng anh vì làm cho em khóc bây giờ

- Vậy anh ấy có cho em 1 cơ hội ko - Em quay qua hỏi tui !

- Anh ấy bảo anh là cho anh ấy thời gian suy nghĩ rồi anh ấy sẽ trả lời em sau, vậy em yên tâm chưa ! thôi lên mặc đồ vào đi, để vậy hồi nữa có chuyện lớn xảy ra ấy, khi đó đừng có trách anh

- Ừ sợ, em có anh ta bảo vệ rồiplez rồi đi lên - Con bé cũng ko thua gì mà tấp lại tui

- Gớm ko, à để anh lên trước xem có ai không? Rồi có gì em gọi em lên sau

Mò lên xem xét tình hình ko thấy ai, rồi tui gọi em lên. Và nói thật cái việc nhìn thấy con gái cởi đồ và mặc đồ vô là cái thích thú nhất của mỗi thằng đàn ông, cái cởi đồ ra nó khiến cho cánh đàn ông chúng ta hồi hộp náo nức trước 1 đứa con gái chuẩn bị show hàng ra cho ta thit thì ngược lại khi nhìn thấy 1 đứa con gái từ lúc nó khóa thân đến lúc mặc đồ vào lại làm cho tui cảm thấy cảm giác vừa phát hiện ra 1 điều kì thú nào đó trong phút chốc mà cả thế giới ko ai biết được chỉ cả 1 mình mình... Nói chung là khá biến thái

Khi con bé mặc đồ xong. tui cũng toan con bé về nhà luôn, chứ cái quần ướt nhẹp vậy nó ẩm ẩm, gió vào trúng gió cái lại liệt dương nữa thì khổ toan tính đi thì bị bé Nhi nói phong lông:

haizzzzz trên đời có con ma nhà họ Hứa

Ủa anh hứa gì với em - Tui quay lại gỡ đầu, cảm thấy hơi chột dạ

Tui nhớ hồi nãy có ai hứa là sẽ công tui đó hen? sao ai đó mau quên quá zà ta ! - Con bé nói mà cái mặt ngông nghênh xĩa xối tui thấy phát ghét !

Rồi nhớ rồi, leo lên - Tui khom người xuống chuẩn bị chờ cực hình giáng xuống lưng, lẳng tai nghe từng bước chân bị nhè dẫm trên cát tiến tới gần tui ngày càng 1 gần và phịch. 2 quả bưởi đập thẳng vào lưng

Coi bộ bé Nhi cũng ngang ngửa với bé Nhy cao chứ cũng ko thua kém gì.

Nhưng mà đc cái cũng thon thả nên dễ công hơn.

Cái lần công bé Nhi này thì khác hẳn với công bé Nhy cao. nếu như công bé Nhy cao như tui công 1 cô tiêu thư không nhèo cảm giác hơi e ngại thì khi tui công Bé Nhi như đang công 1 đứa con nít ấy, suốt buổi cứ trêu ghẹo tui trên lưng. ko có vấn đề ngại ngùng cả, đi đường bà con cô bé đi qua ai cũng cười làm tui thẹn muốn chết

Về gần đến nhà tui liền đứng thẳng người dậy tỏ vẻ ko muốn công nữa sợ mắc công tía má con bé thấy rồi nói này nọ

- O sao ko công nữa - Bé Nhi nhõng nhẽo

- Thôi sắp tới nhà rồi đi tí có sao đâu - Tui nói đại cho qua chuyện

- Xí, người gì mà keo kiệt, rồi con bé cũng lon ton đi về

Về đến nhà cũng mệt lã cả người. Chào má bé Nhi rồi lên phòng lấy đồ đi tắm

Xong rồi cũng xuống nhà phụ má bé Nhi chế củi này nọ, làm mấy việc linh tinh, chung quy vận động phụ giúp gì đó cho đỡ chán. bé Nhi thì ở trong bếp nấu nướng đồ ăn.

Rồi cũng vô phòng mò cái điện thoại xem có biến gì không ?

Mở ra thì thấy 1 đồng tin nhắn của bé nhy cao, với chục cuộc gọi nhỡ. Khiếp làm gì lắm vậy trời, đại loại cũng là mấy tin nhắn hỏi thăm tự kỉ thôi. Tui cũng bấm số gọi lại: (nhạc chờ giờ tui vẫn nhớ cái bài Nếu thích em thì anh hãy nói ngộ ái nị ấy >”

- Alo, bé Nhy hả, anh V đây

- Ờ anh V hả

- Ủa, chuyện gì mà nt cho anh lắ m thế, còn cả gọi nhỡ nữa này
- Hic, anh đi đâu mà tối qua cho đến sáng giờ em gọi anh chả được gì vậy, nhắn tin cũng ko trả lời... Làm em cứ lo bị bọ n nó (cái bọ n bữa gặp hôm giao thừa) bắt cóc rồi chứ
- Hihi làm gì có người đẹp, ăn ở lương thiện như anh, ai nỡ bắt cóc
- Thấy ơn hông, mà anh đang ở đâu vậy ?
- À anh đang ở dưới quê bé Nhi chơi !
- Ờ vậy hả - Giọng đang tươi tỉnh nghe đến đây tự nhiên xiu hẳn
- Sao thế, có gì buồn hả kể anh nghe coi
- À không, thôi anh đi chơi vui vẻ, rồi cúp máy cái rụp T__T

Mẹ mấy đứa con gái nào, sao tính nết nó khó hiểu quá nhỉ @@!

Chán cũng ko thèm buồn gọi lại. ở trên phòng nằm ngủ 1 tí, thì bé Nhi lên phòng gọi xuống ăn cơm cùng gia đình. còn có cả ku Đen cũng tới ăn cùng nữa (à quên kể các bác là bé Nhi còn có 1 người anh nữa, do lấy vợ khác tỉnh và ở rể tại quê vợ luôn, có về nhà 3 ngày tết thôi, mừng 4 tết là ổng về cùng với vợ ổng rồi) Lúc này nhìn thấy tui xuống mà nom bộ cái mặt thẳng Đen nhìn tui mà chả vui tí nào. Mới có mấy tiếng mà trạng thái của nó thay đổi với tui nhanh ghê. Chắc cũng vì chuyện hồi trưa... Thôi kệ...

Vô bàn ăn, thì lúc này thằng Đen nó còn cay tôi hơn lúc đầu nữa... cũng tại vì... con bé Nhi cứ gấp thức ăn cho tui lia lịa... haiz ai được gái gấp đồ ăn cảm thấy hạnh phúc chứ tui thì rơi vô hoàn cảnh này chả muốn tạo nào

Nhìn cả buổi cơm mà thằng Đen thiếu điều lao vô xé xác tui ra ấy các bác nói chung là tui hiểu cảm giác GATO của nó mà ko tào nào giải thích cho nó hiểu được. Cho nên cuối buổi ăn cơm. tui mới tới sát bên nó mà nói nhỏ:

Đen ở đây biết chỗ nào mần chuột đồng ngon ko, lai rai với anh tí:

- Dạ, có đây, anh đợi tí em về nhà lấy xe qua rước anh, nhớ mang nón nhé

Ừ - Xong tui thay đồ mang tiền đầy đủ rồi cũng xin phép tía má bé Nhi và bé Nhi đi chơi ngắm phố ở đây tí.

Ra ngõ đã thấy tiếng bô xe thằng Đen đang tới rồi, tui cũng cười giả lả với nó rồi leo lên xe... Đi trên đường tui cũng chỉ nói chuyện vu vơ linh tinh về cuộc sống ở đây thôi chứ chưa vô vấn đề chính được... còn nhiều điều muốn hỏi và nói với nó lắm... hy vọng sắp tới sẽ bộc bạch hết cùng nó...

Vô cái quán nhậu mang tên Má Năm má 6 gì đó chả nhớ rõ nữa. coi bộ chuột ở đây chất hơn chuột chỗ tui, to béo, mập mập lắm, thế là gọi luôn 1 đĩa nướng xả ớt, đĩa chiên dòn, với cái lẩu chuột nữa. Đong cho 1 chai rượu 2 xị với cái ly nhỏ, cũng may nó ko vác ra cái ly cối là mệt.

Vài ly đầu 2 anh em cũng xã giao uống chạy ko mỗi, coi bộ thằng đen uống cũng ổn. Khi mỗi màn bày ra, rượu cũng tu hết được 2 chai rồi, đến chai thứ 3 thì tui cũng bắt đầu vô vấn đề chính

- Ủa đen nè, nói thiệt anh nghe nhé, hồi chiều hình như em ko ưa anh phải ko ?
- Dạ đâu có anh, anh có gì đâu mà em ko ưa - Nó cười huề
- Hi, chỗ anh em với nhau, anh bắt bài hết mà, nói nghe nè, anh ko có gì với Nhi đâu em cứ yên tâm, chỉ coi như em gái thôi à.
- Ủa vậy là anh chỉ coi út như em gái thôi hả
- Ừ, em đừng có nghĩ linh tinh, mà nói anh nghe, em thích cái út phải ko ?
- Dạ... *gật đầu* - Rồi gãi tai gãi đầu ra vẻ bối rối ngại ngùng
- Kể anh nghe về út tí coi anh ko rõ 2 đứa ntn với nhau nữa- Tui tò mò

- Dạ, út từ nhỏ trong xóm đã chơi với thân với em rồi, 2 đứa hồi nhỏ đi đâu cũng có nhau, quây banh cả xóm ra... Hồi đó còn nhỏ thì em coi út như em gái, hay người bạn thân thôi, lớn tí xíu thì nhận ra đã thích út từ lúc nào ko hay rồi... rồi nó tiếp tục bộc bạch tâm sự thầm kín về bé Nhi cho tui nghe

Hồi ấy, 2 đứa có làm chuyện gì sai mà bị tía bé út quaoanh thì em đều chịu đòn dùm bé út, tất nhiên là ổng đầu có dám đánh em tại có phải con ổng đầu, vậy em cũng đứng ra xin ăn đòn hộ mới tểu - Rồi nó gãi đầu rồi cụng ly với tui.

Bé út nhìn bên ngoài hồn nhiên vậy thôi chứ bên trong yếu đuối lắm anh vương à. tía má đánh chửi bao giờ khóc đầu. Khi bị ăn đòn xong hay chạy qua tìm em rồi rúc đầu vô ngực em khóc lóc kể lể ầm ức lắm. ĐƯỢC cái cũng mau cười mau khóc, mau nhớ cũng mau quên... nói chung kì cục lắm hihi

Nhớ có lần, có mấy thằng xóm trên nó hay tụ tập, bé Nhi đi đường tối về cùng với em thì bị tụi nó ghẹo. em liền lao ra đánh tụi nó, rồi hậu quả nè cái vết sẹo ngay mí mắt nè anh thấy ko - Thằng bé chỉ vào cái sẹo bị mờ của nó.

Coi bộ em cũng hy sinh cho con bé quá hen? thế đã tỏ tình chưa ?

- Haizzz có rồi anh, nhưng bé út vẫn chỉ coi em là anh trai thôi, bé út kêu là đang coi như anh rồi chuyện sang người yêu nó kì kì sao ấy ko thích nghĩ được, nên tốt nhất làm anh em vẫn vui hơn

- Rồi em... - Tui bỏ lưng câu nói

- Bé Nhi đã vậy thì biết sau được hả anh... Thôi thì thà được bên cạnh út thấy út vẫn yên ổn khỏe mạnh, em thấy cũng vui rồi...

Tui đang định nói sao ko kiếm mẹ con khác đi, người đầu mà si tình dữ vậy mà cũng ngại ko nên nói mất công lại có cái chai rượu vào đầu

- Mà anh nè

- Sao em ?

- Bé Nhi lên Biên Hòa sống có bị ai bắt nạt ko anh ?

- Trời có anh làm gì có ai dám bắt nạt... hehe, có nó bắt nạt người ta thì có

- Vậy cũng đỡ, em chỉ sợ sống ở quê lâu, lên thành phố xa hoa với nhiều loại con người, ko rõ tốt xấu, rồi lại làm tổn thương bé út nữa rồi làm út xa đạo thôi, từ ngày út lên Tp, ngày nào em cũng hơi lo lo cho út

- Hi, ko sao đâu em, bé Nhi nhìn vậy chứ cũng ngoan lắm - Nói vậy thôi chứ thực sự tự nhiên cảm thấy trong lòng nó hơi chột dạ và áy náy với lương tâm.

Ăn nhậu với nó 1 tí, tâm sự về nhiều thứ nữa mà ko nhớ rõ nữa... rồi 2 anh em cũng chở nhau đi uống cafe 1 chap đến cỡ 11h tối mới mò về...

Ở quê đúng khác, chạy đến đâu chó nó sủa ầm ĩ, 1 con sủa là cả đám chó trong xóm nó cũng sủa theo... Giờ tui mới hiểu tại sao trên mạng nó hay chửi nhau là chó hùa >"

Về tới nhà, thấy tía bé Nhi đang ngồi lai rai 1 mình trước hiên nhà cũng chào ổng tiếng hỏi thăm linh tinh trẻ rồi sao chưa ngủ mai còn mần rồi xin đi vô nghỉ tại cũng mới làm tí với thằng Đen rồi. mà công nhận cái thể loại ngồi 1 mình uống tui thề tao ko làm được... trừ khi thật buồn đau khổ bế tắc con mẹ gì đó thì tui mới làm vậy thôi. chắc tía bé Nhi thuộc cái dòng uống ghiền cmnr

Vô nhà giờ cũng trễ, mà nói thật ở đây ban đêm cũng âm u lắm các bác ợ

Mò mẫm lên phòng, rồi nhắn tin vớ vẩn cho bé Nhy rồi cũng suy nghĩ về chuyện hồi chuyện, lỡ hứa cho bé Nhi 1 cơ hội nhưng thực sự ko phải là 1 cơ hội để tui và bé Nhi tới nhau... mà là... 1 CƠ HỘI LÀM LẠI CUỘC ĐỜI...

Tui đang suy nghĩ cách nào đó giúp em dứt hẳn chân ra cái con đường này. Vì quả thật ở tận đáy lòng tui với bé Nhi chỉ là lòng thương hại của 1 cô bé bị tổn thương thôi. Chứ ko phải là tình cảm rung động của trai gái, mong các bác hiểu..1 hồi tầm 12h cũng chìm vào giấc ngủ

Bước sang ngày thứ 3, cũng là ngày cuối tui ở đây

Sáng sớm 4h sáng mà gà nó thi nhau gáy inh ỏi rồi. Nghe mà nhức cả đầu

Cổ nhắm nghiền đôi mắt để võ về giấc ngủmãi hồi sau cũng ngủ lúc nào ko hay... đến khoảng gần 7h30 thì phải... Thì cũng ko ngủ đc nữa

Thức dậy rửa mặt đánh răng đã thấy bé Nhi bưng lên tô canh cua to chà bá mời ăn sáng rồi ăn tô này xong chắc no tới chiều

Xong thì có ra mấy cái vườn chơi với bé Nhi, tui cứ sợ con bé nó mà hỏi, cho nó cơ hội gì thì chết mẹ... bé Nhi thì cứ nghĩ tui sẽ cho bé cơ hội yêu nhi, nhưng tui thì đang nghĩ cách cho em nó làm lại cuộc đời... mà còn chưa ra.

Đi chơi linh tinh đến trưa thì về nhà ăn cơm. Trưa hôm đó, tui có tâm sự nhiều với má bé Nhi, má cũng thích tui, cũng nhẩn nhủ gửi gắm bé Nhi trên đó chăm sóc bảo ban. Tui cũng xin phép là chiều này về, mà xin về công nhận khó thiệt họ cứ níu kéo cứ y như mình về là cả cái làng này bị diệt chủng ấy mùi mẫn lắm... Tui cũng lấy xe chạy ra đầm tôm thăm thẳm Đền 1 xú nói chuyện với nó. Hôm nay có vẻ sau khi đc tui thả thông tư tưởng chính trị về đường lối phát triển của đảng Cộng sản của Mac- Lenin cho nó nên coi bộ nó cũng gần gũi lại với tui như bữa đầu. 2 anh em cũng tâm sự, khuyên nó ráng làm lụng này nọ, có dịp rảnh lên biên hòa thăm Nhi thì ghé tui nhậu phát. nó cũng nhờ tui trông nom bé Nhi “hộ” nó. Coi bộ thằng này cũng thương con nhỏ này thật mà tội thằng bé số con rệp quá... ko hợp khẩu vị bé Nhi...

Đến chiều ăn bữa cơm gia đình thân mật với cả nhà bé Nhi. Tui soạn hành lý lại rồi rời Cà Mau về biên hòa... bé Nhi thì ở lại quê. qua rằm tháng riêng, Nhi mới lên lại Biên Hòa

27. Chương 27

Chạy từ Cà Mau về Biên Hòa xem vậy mà khá chua chát, cũng ráng chạy đến cần thơ cũng gần 12h rồi tấp vào nhà nghỉ ngủ... rồi tới sáng mới về lại... Đến trưa thì về tới nhà rồi nhắn tin cho Nhi biết cho con bé yên tâm.

Về tới nhà rã rời như 1 chiến sĩ sau khi chiến trường Campuchia về mà hồng ai mừng rỡ hơn chơn thì ra là 3 bà chị với má tui đang sát phạt tiến lên với nhau.

Chả thèm quan tâm thằng con zai, thằng em yêu quý của các bà mới về chỉ ở cái xong lại tiếp tục tập trung vào chuyên môn, mà nói tí về gia đình tui. Thiệt tui không hiểu sao cái ông tổ trưởng khu phố có trao nhầm tấm bằng Gia Đình Văn Hóa cho nhà tui vì thành tích của khu phố ko nữa. Nhóm máu của cả gia đình tui chắc thuộc nhóm máu Đỏ đen chứ ko phải nhóm O, A, B, C, D như bình thường đâu các bác ợ

Hồi ông già tui còn sống, thì ông máu đá gà lắm, có thời gian cả nhà mất ngủ vì cái đám gà ông già tui nuôi sau vườn, chủ yếu nuôi bán, ông có tay nghề nuôi gà lắm, anh H cũng học nuôi gà từ ông già tui. Nhưng do chính quyền truy quét dữ quá, nên cũng không dám nuôi nhiều như trước, chỉ mang đi đá là nhiều, về sau khi sức khỏe hơi yếu yếu thì ông nuôi gà độ chỉ yếu là thú vui khi về già chứ không còn sức vác đi đá như xưa, bà già tui ngoài cái nghề nấu rượu gia truyền cùng với ông già tui và bán tạp hóa (trá hình thôi) thì bà còn ghi phơ cho các con đề ăn huê hồng từ chủ đề (và đó cũng là lý do tui không dám public địa chỉ nhà tui cho các bác biết), còn 3 bà chị kia, thì bà khoái chơi bài tứ sắc, bà thì tiến lên, bà thì phỏm, bình linh tinh còn tui chỉ khoái cá độ đá banh như các bác đã biết đấy

Nói chung mỗi nhà 1 cảnh tui phận cũng làm con nên mấy cái thú vui của đời của họ tui cũng không xía vô, miễn đừng có lạm quá phá gia bại sản là đc rồi...

Đúng là khi đi đâu đó xa xôi rồi sau đó trở lại căn nhà mà ta sinh sống thường có cảm giác rất yên bình và thoải mái, hôm qua vẫn còn thiếu ngủ nên giờ ngủ bù tí cho lại sức. Mà bật mí với các bác 1 câu là tui bị dính phải căn bệnh ngủ lang các bác ạ, có nghĩa là ngủ ở mấy nơi khác, tui thường khó thích nghi lắm, phải trằn trọc mãi mới ngủ được chứ trở về lại cái giường của tui, cái gối đầu ấy, cái gối ôm ấy, kê đầu 1 phát là thẳng liền.

Đến chiều thì dậy ăn cơm. Mà tết nhất nói thật tui ngại ăn cơm nhà lắm, quanh đi quẩn lại cũng Hột vịt kho tàu, 1 nồi khổ qua nhồi thịt chà bá, ko thì cũng 1 xấp bánh tráng quấn rau với thịt heo luộc chấm mắm... Nhìn ngón ngón quá không nuốt nổi nên thôi mà nhà tui mấy ngày hậu tết thì ăn cơm linh tinh lắm, ai hứng thì vác tô ra đơm cơm ăn thôi chứ ko có chờ nhau. Bèn nhớ đến bé Nhự, nên tui móc điện thoại ra bấm số bé Nhự...

- Alo, cho hỏi đây có phải là số đt của ca sĩ yến Nhi em gái Yến trang không thế ?
- Nhầm rồi, đây là số Bảo Nhi(y) anh gì ấy ơi - Con bé hiểu ý ghẹo lại
- Ồ thế thôi nhé, sry làm phiền, anh cúp máy - Giả vờ giận dỗi
- Ấy khoan, hihi, ghẹo tí đó mà, anh về Biên Hòa chưa ?
- Anh về rồi, mà đang đói quá, tính đi ăn 1 mình, mà sợ buồn nên chưa biết rủ ai đi cùng đây - Tui giả dờ khích con bé
- Em rảnh nè, hihihi, ghẹo em quài, cho em đi zới, em cũng chưa ăn gì ?
- Đùa chứ, em thay đồ đi, tí anh ghé, mà make up vừa vừa thôi nha, làm quá nhìn muốn...
- Muốn gì ?
- Muốn ới... - Rồi vậy cúp máy đang còn khỏi nghe con bé nó rửa...

Tắm rửa vệ sinh chym cò sạch sẽ, dắt chiến jupiter thần thánh chính chủ, nhiên liệu đầy bình, 2 kính chiếu hậu đầy đủ mới được rửa sau chuyến đi Cà Mau ký sự về thẳng tiến đến nhà bé Nhự

Vừa đến cửa đã thấy con bé ngồi trên cái ghế dựa rồi, chơi nguyên cái váy trắng màu mè hoa lá hẹ, đội thêm cái nón rộng vành... Thật ko khác nào con nhà tiểu thư... Đúng là 2 con bé Nhi này tuy trùng tên nhưng quả thật tính cách đến gu ăn mặc đều hoàn toàn khác nhau, nếu bé Nhi với tính cách khó hiểu, pha chút tình nghịch và ăn mặc có phần gợi cảm sexy thì bé Nhự này tính tình có vẻ nét na thùy mị, dễ thông cảm cho người khác và ăn mặc có phần sang trọng chau chuốt kỹ lưỡng từng bộ phận lắm.

Vừa thấy tui con bé đã lon ton đi tới... giờ mới để ý thêm cái guốc cao gót nữa có nhất phải dìm tui cỡ đó không ? đã cao rồi còn làm vậy nữa

Tui mới hỏi:

- Ủa ko hôm nay ko thích đi SH hả ?
- Xe nào mà hông được, thích hông, dắt xe vô nhà đi, lấy xe em mà đi – con bé phồng má lên mà đối đáp...riết 2 con này đi với tui riết rồi lờn mặt, toàn học mấy cái tính bố lão...từ tui

Hơi què què mới bồi thêm phát nữa:

- Ủa mà nón bảo hiểm đâu, đội cái nón rộng vành vậy hông sợ hugo nó vịn à
- Ủa hugo là ai – mặt con bé bơ ra
- Là mấy anh chiến sĩ công an giao thông bán mặt cho đất bán lưng cho trời vì dân vì nước đó em – tui ghẹo
- À, anh mô tả nghe mắc cười quá, hihi, hông sao đâu, anh cứ chạy đi, ông nào thôi... em lo cho !!!
- Đừng có xạo nha má, em lo khóc thì có !
- Ồ thật mà, hông có khóc đâu, phone cho ba em cái là ok hehe

Mẹ, gia đình con bé Nhự cao này chắc lại con ông cháu cha cmnr - Tui thầm nghĩ về thôi đôi có cái vấn đề này nữa tới đó xem nó gọi bác Nhanh hay bác Chậm, rồi kiu con bé lên xe.

Lần này leo lên xe, bé Nhự ngồi kiểu nghiêng 1 bên, 2 chân chéo lên nhau (tại mặc váy mà), 1 tay gác lên đầu gối để chặn cái váy khỏi bay 1 tay ôm eo tui. Đi đường người ta toàn dòm tui... à ko... toàn dòm bé Nhự thì đúng hơn... chắc ai cũng nghĩ 2 đứa tui là tình nhân thì phải. _____. !

Hôm nay thấy tui, hình như con bé nó mừng như chúa sống lại phải, lúc nào cũng cười, rồi cứ kể lể mấy ngày qua, làm gì, ăn gì, rồi không có ai đi chơi rầu thú vị ruột. Rồi con bé cũng hỏi thăm bé Nhi này nọ linh tinh qua loa. Hồi sau tui hỏi bé Nhy:

- Hôm nay muốn ăn cái gì người đẹp ? mà cái gì ăn cho no nó xịu nhé, đói lắm rồi đấy.

- Hihi, hay đi ăn chả lụi đi, lâu quá em chưa ăn...

- Ủa, vậy cũng được, sẵn sàng người đẹp...

Kể sơ cho các bác món chả lụi này, hình như món này ngoài 1 số tỉnh ở miền Trung có ra thì ở cái miền nam này tui chưa thấy có ai bán, ngoài Biên Hòa chỗ tui, mà ở Biên hòa cũng chỉ có 1 con phố nó bán thôi chứ nơi khác nó cũng chả bán. Nếu ai có dịp ghé Biên Hòa hãy thử thưởng thức cái món ăn dân dã này. Nó thuộc 1 trong nhiều món ăn vặt có thể “no”. Hiện ở Biên Hòa thì các bác có thể tìm ghé ở Bửu Long, nếu đi từ Bình Dương sang, vừa qua Cầu Mới thì các bác quẹo trái...đi khoảng 2km, cứ ngó về bên tay phải sẽ khắc thấy 2, 3 quán. Món ăn có lẽ vì không được phổ biến rộng ra các tỉnh khác, 1 phần là vì gia truyền, có nhiều nơi nó cũng tập tọt làm bán nhưng thực sự ăn cho ra gì và phần thứ 2 là làm cái này rất tốn thời gian, lật vặt lắm nên đa số vô ăn mấy quán chỗ này toàn con cháu trong gia đình bu vô phụ người nướng, người gói nhân, người chạy bàn, người trong xe, người lật rau tĩa bánh trắng... khách ra vô lườm lượp, ăn thì biết nó được làm từ lớp vỏ bánh trắng phơi sương mềm dẻo, được gấp gọn gàng bằng 2 đốt tay, bên trong có nhân gồm thịt heo xay nhuyễn, tôm, rồi người ta xiên nó qua 1 cái cây rồi nướng lên phết mỡ heo cho chín đều, 1 phần chả lụi hiện tại là 12 ngàn (1 người có thể ăn 2 phần là ứ hự). Khi ăn, dùng phần bánh trắng đã được phơi sương được cắt tĩa bằng hình vuông cho rau sống dưa leo, xoài, rau răm, bỏ 2 miếng chả lụi vô rồi cuộn lại như gói cuốn... và chấm với nước chấm đặc trưng, cay cay, ngọt ngọt, hơi mặn mặn... nói chung là khẩu vị đặc trưng của người miền Nam.

2 đĩa bào như chiến hạm, công nhận con này ăn cũng ác chiến. Hai đĩa chiến đấu gần 7 phần mà không xi nhê, bেম hết gần cả 5, 6 đĩa rau của người ta...

Ăn xong con bé rủ đi uống sinh tố ngoài bờ kè, thôi thì cũng chiều lòng thấy có vẻ vui vui làm tui cũng thích lây. Tự nhiên thích cái nụ cười tươi của bé Nhy, nếu bé Nhi nhà ta mang nụ cười khúc khích nhí nhảnh, thì bé Nhy này lại mang nụ cười mím lộ rõ 2 cái nướm đồng tiền xinh xắn với đôi môi chúm chím. Cũng vác xe chạy ra bờ kè, mà mắt cứ phải địa hugo xem nó cứ đứng đường không. Thà tránh còn hơn, chứ không có rảnh mà mong gặp đó để con bé Nhy test. Đến nơi tui lo cất xe, để bé Nhi gọi nước, rồi ra ngồi, 2 đĩa nói chuyện linh tinh từ trên trời dưới đất.

Đang nói chuyện ngon lành, chợt bé Nhy khựng lại. Tui cũng thấy là lạ nên tui quay mặt ra đường thì...gặp ngay thẳng bồ cũ bé Nhi chạy quá dừng lại nhìn 2 đĩa tui chằm chằm. Xong rồi đề máy chạy cái eo... Bé Nhy chợt quay qua kêu tui:

- Thôi về đi anh, em nghi có điều không lành.

Tui quay qua cười:

- Trời có gì đâu, nó có làm gì đâu mà sợ chỉ là chạy ngang qua thôi mà (và thật sự thì đến bây giờ tui vẫn còn hồi hận vì ko nghe lời bé Nhy...)

Bé Nhy bây giờ nói chuyện với tui mà cứ dè chừng dòm ra đường, xong rồi lại đưa mắt nói chuyện với tui, tui cứ cố trấn an con bé là có gì đâu phải sợ, chỗ này đông người mà. Mà chắc nó cũng không thù dai đâu rồi 2 đĩa nói chuyện luyên thuyên trên trời dưới đất tiếp... Uống hết sinh tố, mua thêm cả cá viên chiên, nhai hết cả 2 cái tấy, 2 đĩa tui tính tiền ra về. Do hồi này tui châu chả lụi tui trả rồi, nên châu này bé Nhy dành trả, tui tính trả luôn mà con bé không cho. Cũng thích cái cách chơi con bé này. Tui để con bé tính tiền tui tranh thủ băng qua bên kia lấy xe trước... Đang lon ton băng qua bên kia, tới chiếc xe, tay dứt vào túi móc chìa khóa ra thì tui nghe tiếng xe máy nẹt bô từ đầu ập tới, 3 thẳng từ đầu ập tới bắt tự cầm ống tít từ phía sau lao tới tui. Lúc ấy tui chỉ kịp nhớ bị bọn nó phang 1 phát đầu tiên ngay bả vai, phát thứ 2 ngay lưng và phát cuối là ngay đầu tui...rồi bắt đầu cảm thấy choáng váng đầu óc rồi tui gục xuống tại chỗ...chỉ vờn vờn nghe những tiếng chửi thề của bọn nó lẫn át tiếng hét của bé Nhi đang gào bên kia đường...rồi chìm vào cơn bất tỉnh lúc nào chả hay..

28. Chương 28

Sau khi dần dần mở chậm chậm đôi mắt ra là tui đã cảm nhận được dàn âm thanh hifi của mấy bà chị và bà già của tui vang lên rồi... nhưng vẫn nghe đâu đó tiếng khóc của ai đó... Khi mở hẳn đôi mắt 1 cách mệt mỏi giờ tui mới thấy rõ mọi người đang vây quanh tui trong cái phòng hồi sức. bà già thì cứ mừng rớt rít lên hỏi tui tùm lum, tui chỉ biết nhăn mặt mà gật đầu đại chứ uốn nói gì vì thật sự cũng đều biết gì để nói gì bây giờ... chỉ thều thào là con ỉn không sao đâu. bây giờ mới để ý ngó ra ngoài là 1 bên xóm tui nó đang đứng ở ngoài nhưng tui vẫn nhìn ra cái dáng người cao cao của bé Nhự đang khóc tởm về mừng rỡ lắm. Giờ mới nhìn lại thấy rõ đầu tui đã băng bó tùm lum, 1 bên vai trái bị chém khâu 9 mũi, và bầm dập 1 số bộ phận mà tui cũng chả hiểu vì sao lại có.

bỗng nghe tiếng cần nhằn quen thuộc của bà già tui:

- Mồ tổ nhà mày, ra đường chơi quậy phá cho cổ vào, rồi bị bọn nào nó đánh cho hên ày là có con bé kia (rồi bà già tui chỉ tay về phía bé nhự, tui nhìn qua mà thấy con bé cúi gầm mặt xuống có vẻ ngại ngùng ân hận gì đó) không là ngáp rồi đó, thằng con trời đánh thánh vật...

Thiệt là lúc này ko có sức cãi chứ tui có quậy phá gì đâu, bị thọt oan mà.

- Thôi má, nó mới tỉnh làm 1 tràng vậy, nó ngáp thật luôn đấy - Giọng bà chị 2 trều mền bào chưa cho tui
Cả nhà tui thì có bà chị 2 là thương tui nhất từ nhỏ đến giờ, quen được con nào cũng nhờ bà test rồi tư vấn hết ấy)

- Chị 2 nói đúng rồi đấy má, suốt ngày cần nhằn con cái, mà mày cũng liệu hồn đấy, nhà có mỗi mày con trai, có chuyện gì má mình để ko kịp đâu

Nói đến đây cả phòng ôm bụng cười còn tui phải nín cười tại vì cười là cái đầu nó rung rung lại ảnh hưởng đến vết thương. bà chị 3 tui là thế, có cái tật nhây y hệt tui, bà già tui liền cốc đầu con chị 3 vì cái tội ăn nói lạnh chanh.

Nói thiệt trừ ông già tui trầm tính ra thôi chứ cả nhà tui mà tụ tập ở đâu là như cái chợ ở đó, suốt ngày cãi nhau ghẹo nhau từ mẹ đến con...

Lúc này bà già kêu mấy bà chị rút ra, để mấy thằng xóm tui vô thăm. Nó đợi nãy giờ ở ngoài.

Chưa chi đã thấy anh T (anh này các bác nào chưa biết rõ cứ tạm hiểu là anh đại trong xóm tui được rồi) bước tới hỏi thăm, 1 đám lu bu phía sau. Chỉ có bé Nhự là ngồi trên ghế với con đôi mắt. anh H cùng với mấy thằng khác bắt đầu hỏi thăm sức khỏe linh tinh, mà cái đó chỉ là phụ, cái vấn đề chính tui biết rõ là tụi bạn tui muốn hỏi là thằng nào đã chơi tui thôi...

Anh T mới hỏi:

- Mày làm cái lồn gì mà bị chơi lén vậy, tính mày trong xóm tao thấy lành lặn mà V ?

- Trời, cũng biết em bị chơi lén nữa hả ?

- Tao chơi với mày từ nhỏ chả lẽ không biết, nó chơi mày trực diện thì không đời nào mày bị đến nỗi này đâu? đ* mẹ nó, nói tao nghe, nó là thằng cù l' n nào vậy ??? mày làm gì nó mà là xả mày ?

- Tui mới im lặng (ko muốn nói vì thằng đó là bạn trai cũ của bé Nhự, tui ko muốn làm bé nhự khó xử) nên mới nhìn qua bé Nhự...

Bé Nhự liền bước tới nói:

Thằng đó là bồ cũ của em đó anh. Vì đi với em mà thằng chó đó nó ghen mà chém anh V. Nếu cần thiết, các anh đi với em, em chỉ nhà thằng đó cho.

lúc này tui cũng hơi bất ngờ là bé Nhự lại đối xử với thằng kia như vậy, chắc con bé dứt tình với nó thật rồi

- Anh T mới nói:

- À ra vậy, đụ mẹ thằng nhóc ác, thôi em cho anh số điện thoại đi, tối anh sẽ gọi em. Giờ em ở đây chăm sóc nó đi. Bọn anh đi nhậu cái. Tối có sức mà "làm việc"...

Bỏ lại bé Nhự ở lại, đám xóm tui kéo đi

Bé Nhự giờ cứ cầm cái tay, rồi mân mê linh tinh rồi khóc

em xin lỗi anh, vì em mà anh lại như vậy... - Nước mắt nước mũi lấm tẩm rớt ra nhìn con bé còn tội nghiệp hơn cả tui nữa

- Thôi, làm gì mà khóc dữ vậy - Tui thều thào nói, em khóc nhìn em xấu quá gái ơi, tui ráng ghẹo cho con bé đỡ nín

- Dạ, vậy em không khóc nữa

- Mà sao hồi nãy lại nói vậy với tui bạn anh. Em ko sợ... - Tui bỏ lửng câu nói

- Sợ gì anh, em còn gì với nó nữa đâu, em thiệt ko ngờ nó lại đối xử với anh như vậy. cũng tại em mà anh vậy - Vẫn ngâm cái điệp khúc tôi có tội =. =!

- Thôi đừng vậy nữa, dù gì thì anh cũng bị dính chương rồi, trách móc gì nữa.

Mà lúc đó có em ở đó, kể anh nghe lại đầu đuôi lúc đó xem, thực sự lúc đó anh bị nó phang vào đầu là anh xụi lơ rồi chả biết gì nữa, mở mắt ra cứ tưởng thăng lên rồi chứ

- Cái anh này, tui nói xúi quẩy ko hà, hic hic giờ nghĩ lại lúc đó, em vẫn còn sợ đây nè

- Sao kể anh nghe coi, vòng vo quá

- Là vậy nè, lúc anh bước qua bên đường lấy xe, lúc đó em đang đưa tiền trả, nhìn qua bên kia thì thấy 3 chiếc nó tấp tới chỗ anh. thằng Cường (bồ bé Nhự) cầm con dao nó lao xuống cùng 2 thằng nữa nó cầm ống tít phang và chém anh túi bụi, anh sợ quá, vội lao ra giữa đường hét mọi người tới cứu anh. Lúc đầu họ còn ngỡ quá chưa biết chuyện gì. vẫn chỉ hóng chứ chưa làm gì bọn nó cả, đến 1 hồi thấy anh gục xuống rồi, em mới xanh cả mặt, gào to ơi là to, người ta mới bắt đầu lao tới, thì nó chém anh 1 phát nữa rồi nhanh chóng nhảy lên xe. có mấy người đi theo mà không kịp, tại vì nó làm nhanh quá. Thực sự khi thấy anh bất tỉnh, em sợ lắm, khóc tùm lum tà la, rồi em nhờ mấy anh gần đó chở anh đi bệnh viện tỉnh. hên cũng may là bệnh viện cũng gần đó.

- Rồi sao nữa...

Lúc đưa anh lên cái xe wave do 2 anh trai kia em nhờ đưa bệnh viện, em cũng nhanh lấy cái điện thoại của anh. rồi khi đưa đến bệnh viện cấp cứu. Thì khi chờ, em mở danh bạ ra rồi mò số dt của ai, em gọi hết người đó lên đây

- Rồi sao nữa - Tui hỏi - Thì chưa đầy 15' gia đình anh em chưa thấy ai lên mà thấy nguyên 1 đám hồi nãy bạn anh đó. khiếp quá, cứ y như cảnh sát 113 đấy, chưa gì mà gọi cả cả chục thằng lên, mà cho em hỏi cái anh hồi nãy nói chuyện với em trong danh bạ của anh lưu là đại ca T đúng ko ?

- Ủ ổng đó

- Hèn gì, lúc em gọi, câu đầu tiên hỏi em là ?

thằng V có bị sao ko gái ?

câu 2 là đang ở đâu ? rồi ông cúp mặt lảng xẹt, mà đầu bên kia ổng la lớn lắm mà sao anh lại quen với mấy người giang hồ đó vậy, người gì đâu mà xăm trổ tùm lum tay chân

- Trời, xóm anh ko đó, nhìn vậy thôi chứ bình thường tui nó vui tính lắm.

vậy nãy ở ngoài đợi có thằng nào trêu ko ?

- Dạ ko anh, mấy ảnh hỏi em bạn thằng V hả, em ừ, rồi mày ảnh đứng ở ngoài đợi anh thôi...

- Mà thằng Cường bình thường nó giang hồ lắm hả em.

- Em cũng ko biết nữa, lúc quen thì thấy nó hiền lắm... rồi càng ngày nó càng đổi nét... Rồi đến giờ thì em ko nhận ra là nó ai luôn

(đến khúc này thì tui lại càng ngày thấy càng thẳng buổi này lại giống y hệt bồ cũ con bé Nhi nhà ta, sao bọn con trai bây giờ nó phủ vẩy trời, ko ăn đc toàn đập đổ, xl nếu có 1 số bác nào thấy nhột chứ tui nghĩ vẩy thiệt đó, chia tay rồi thì thôi mẹ đi, toàn làm mấy cái việc đàn bà ko à)

- Haizz thôi đừng có kể nữa, anh sắp ói máu chết rồi đây. nghĩ thấy tức thay cho cả em. hên mà ko như...

- Như gì hả anh - Con bé tò mò

- À không có gì (xem nữa là tui lộ ra cái bí mật của bé Nhi) mà sáng giờ em ko về nhà hả ?

- Dạ, em ở đây cùng với má anh cả đêm, mà yên tâm, em gọi về nhà rồi, nhà em cũng gần đây chứ đâu có xa. Mà anh yên tâm nằm viện đi. Mấy tiền viện phí em trả từ đêm qua hết rồi.

- Cái gì ?, em trả làm gì ? - Tui dầy nầy

- Hihi, có gì đâu mà anh làm thấy ghê quá vậy, có bao nhiêu đâu, em nheo mắt cười hi hi...

- Mà anh đói chưa, em lấy cháo cho anh ăn nhé ?- Rồi con bé gỡ bịch cháo hoa để phía trên giường bệnh

- Ủ, cũng hơi hơi, mà đâu ra có mà hay vậy ?

- Em mua từ sáng rồi... hic... ko bít nó nguội chưa nữa, mắt con bé bỗng xù xuống khi thấy cái bịch cháo hoa nguội ngắt nguội ngơ... tui thấy vậy cũng ko nỡ phụ lòng tốt quá mức của con bé 1 cách quá đáng

- Không sao đâu em đổ vô cái tô nhựa đi, anh ăn sau chả đc

Rồi con bé trút cháo ra đút cho tui ăn. rồi 2 đứa có nói chuyện linh tinh 1 chút thì thấy con bé cũng đuối đuối vì thức khuya rồi

- Mà thôi, mắt em xưng húp lên vì thức đêm với khóc rồi đó, thôi em về nhà ngủ tí đi. Tối còn đi với tui anh T rồi còn kể lại cho anh và các bác nghe nữa anh cũng muốn nghỉ tí

- Dạ, thôi anh nghỉ tí đi, em về đây, tối em lại ghé..

29. Chương 29

Thực sự thú thật với các bạn là ngoài việc giúp tui có thể việc mạch lạc câu truyện này mà có thể viết những mẩu đối thoại hay các tình huống và sự việc đã xảy từ bé Nhi hỗ trợ thông tin mỗi khi tui không nhớ rõ. Thì ngoài ra còn có anh T nữa, cũng hơi ngại khi đến khúc này quả thật tui cũng ko nhớ rõ cho lắm bởi vì tui ko có chứng kiến lúc đó mà chỉ có 2 người là bé Nhy với anh T, cho nên tối qua mới rủ ổng đi cafe, rồi vòng vo lảm nhảm 1 hồi tui cũng cố kéo câu truyện về thẳng Cường để cho ổng review lại. Sau 1 hồi ôn lại chuyện xưa thì rút cuộc cũng tường tận.

Bây giờ để tiện các bạn có thể lường tượng ra cái ngữ cảnh hôm đó, tui xin phép được kể lại với lời văn là 1 trong những người chứng kiến lúc đó, danh xưng sẽ khác nhé. Bởi vì lúc ấy tui đang băng bó chằng chịt ở bệnh viện

Kể 1 tí lại về anh T cho các bác biết, Cái khoảng thời gian này có thể nói là quang huy hoàng nhất của anh T, lúc này ở biên Hòa thì rộ lên 2 băng đảng khét tiếng và cũng khá ghét nhau vì giành địa bàn là Băng của Hưng Vườn Điều và Băng của Long Thanh nguồn thu chính của 2 băng này theo lời anh T kể mà tui biết đa phần là Sòng bạc, Nếu Long Thanh lấy địa bàn chính của mình ở Hồ nai và các khu vực lân cận đó thì Hưng Vườn Điều quản lý các khu vực như Amatar, Tân Hiệp, Tân hòa và nội thành Biên Hòa. chính vì thu nhập từ bài bạc nên cần số lượng tay chân bảo kê khá là nhiều, 1 phần là quản lý xòng, quản lý khách hàng tiềm năng và thể loại bá dơ các kiểu và thứ 2 là bảo vệ địa bàn. Lúc ấy thì anh T tui thì đi theo anh Long Thanh bảo kê. Thỉnh thoảng thì đi chém mướn đòi nợ thuê đơn cử có nghe kể anh từng đc gài vô mấy cái sòng bài của tui băng bên kia để phá rồi đánh nhau bên đó gây động để tui nó khỏi làm ăn. Nói chung nói sơ sơ cho các bác tạm hiểu anh T từng là người như thế nào. Chứ bây giờ mấy ông cầm đầu vào khám, băng nhóm đa phần giải tán, hoặc hoạt động chìm chứ ko có hổ báo lồng lộn như xưa. Kể cho các bác biết thu nhập của 1 thằng giang hồ nó như thế nào luôn. có lần anh T kể, được giao cùng với mấy thằng khác tổ chức gây sòng ở sau nhà thờ Hà nội, công việc anh chỉ cần ngồi trên Sa lông, ngắm tui nó lác bầu cua, thằng nào bố láo tả bậy bạ mà ko có tiền là túm cổ vô trong phòng có đội ngũ làm việc riêng. nói chung

là quản lý cho các sòng nó trôi chảy ko có bất nháo. kẻ lác cũng đều tay mà người chơi cũng yên tâm ko bị dợt, tại nếu chơi ở đây mà đóng tiền xâu đoàn hoàng thì thằng nào bá láp tả bậy ko có tiền trả thì sẽ được đền, còn số phận thằng đó thì các bác tự xác định nhé thì ngày cũng có 500k ~ 1 củ mỗi người

Anh T được cái, ngoài tay chân ra, ảnh còn có cái đầu. Phương trâm của anh là biết dừng đúng lúc, ko lạm vô quá sâu, rút chân ra kịp, ko thì giờ hàng thánh chắc anh em tui cũng góp gạo đi thăm ổng rồi. mà hồi đó tuy ổng toàn chơi với anh đại của đất biên hòa, nhưng ko bao giờ từ bỏ hay ngoảnh mặt với tụi xóm tui. Nhưng cũng ko cho thằng nào gia nhập theo ổng hết vì sợ nhúng tràm rồi thì kết cục cũng là bóc lịch ăn cơm với rễ rau muống chan nước muối thôi. Thôi nói vậy thôi. chứ giờ thì ổng tu rồi chỉ còn lại những vết hình xăm ngày xưa để lại làm dấu tích thôi

Nếu có bác nào nằm vùng mà nghe tui kể nhận ra anh T thì bé bé cái mồm lại cái nhé

Kể từ lúc về khỏi bệnh viện, anh T kéo cả đám bọn xóm vô quán cháo lòng tiết canh mỗi thằng lai rai vài xị xong thì ai về nhà nấy. Tối 6h tập trung trước xóm rồi kéo nhau đi uống cafe đến tầm 7h thì anh T bấm số điện thoại gọi Nhị:

- Alo em là Nhị hả ?

- Dạ vâng ai vậy ạ ?

- À anh là anh của thằng V hồi sáng có kêu em làm thổ địa giúp anh cái địa chỉ thằng dân chơi kia ấy em !

- À anh T đó hả

- Ủ em, bây giờ anh nói này, cũng ko cần em chỉ nhà nó đâu. Giờ em khéo mồm tí, gọi nó ra uống cafe bịa lí do gì đó để nó đi đi, rồi nhắn tin cho anh biết cái địa điểm. uống xong rồi em về, việc còn lại để cho anh

- Vậy thôi hả anh

- Ủ làm vậy, đỡ liên quan tới em

- Dạ vâng... vậy để em thử

(khúc này thì tui nghe bé Nhị kể lại)

Bé nhị lập tức bấm số gọi thằng Cường:

- Alo

- Sao có gì ko người đẹp ?

- Sao anh lại làm thế ?

- Tui làm cái gì ?

- Anh còn chối nữa hả ? rõ ràng hôm qua em thấy anh đánh anh V mà

- Ủa tui đánh ai kệ tui, liên quan gì tới cô, bộ tui đánh bồ cô cô tức hả?

- Anh ơi ko phải là bồ tui, anh đừng có nói cái giọng đều đó nha? với lại tui với anh còn gì nữa đâu, sao anh cứ ám tui hoài vậy ?

- Kệ tôi, có ảnh hưởng gì ko ?

- Giờ anh muốn sao mới để tui yên đi

-... - Thằng Cường im lặng 1 hồi rồi nói

em à, em cho anh 1 cơ hội làm lại đi, anh hối hận vì đã chia tay em lắm, vì vẫn còn yêu em nên anh ko muốn bắt cứ thằng con trai ở bên cạnh em... blah blah...

- Giờ tui nói anh nghe nha, bây giờ nói chuyện qua điện thoại ko giải quyết được cái gì đâu. sóng nó chấp chờn lắm chả nghe rõ câu đc câu mất ko à. Giờ anh đang ở đâu vậy? ghé nhé em, rồi ra quán nước nói chuyện, em muốn tối nay giải quyết cái cuộc tình này đi, chứ em mệt mỏi lắm rồi

- Vậy em đợi anh 10' anh mặc đồ rồi ghé nha em liền

(Giờ thì tui quả thật công nhận con bé Nhy này nó lanh thiệt, dụ thằng kia vào rọ 1 cách trót lọt mà ko làm cho nó nghi ngờ gì)

15' sau trễ 5' so với dự tính phóng tên đạn đạo của Triều tiên, dân chơi Cường lên đồ, xịt nước hoa thơm phức thẳng tiến đến nhà bé Nhy với hy vọng cứu vãn đc mối tình cù nhây cù nhưa mà hần đã nở đap đở

thấy thằng đó đến, bé Nhy cũng ra hiệu đợi con bé tí. Chộp cái nón bảo hiểm, bé Nhy dắt xe ra cổng

- Ủa sao em ko đi cùng xe với anh như... mọi khi

- Dạ thôi, tại xe hết xăng, tí uống nước xong em ghé đở luôn

- Ủ vậy cũng được - Mặt thằng Cường xiu xuống như dầm phải c*t'

(mà các bác cũng hiểu lí do vì sao bé Nhy chủ động muốn đi xe riêng rồi chứ gì ???)

2 đứa dắt nhau vô 1 quán cafe Góc Phố, nơi này trang trí cũng khá đẹp.

vừa vô đây, bé Nhy gọi nước rồi xin vô nhà vệ sinh. bấm số gọi cho anh T biết địa điểm. Rồi cúp máy ra nói chuyện với nó, rồi kể năn nỉ, người từ chối, đưa qua đẩy lại và chốt lại của bé Nhy là:

Em đã cho anh nhiều cơ hội lắm rồi mà anh vẫn vậy thôi. Anh còn nhớ cái hôm ở chợ đêm. anh đã chửi thẳng vào mặt em là con đĩ ko ? anh nghĩ sao nếu bị người mình yêu chửi như vậy ??? anh biết em đau thế nào ko ? anh biết gia đình ra sao mà ? nghĩ sao lại nghĩ em làm cái nghề bẩn thỉu đó !!! anh xúc phạm cả người mình yêu như thế thì đừng có mở miệng nói yêu em

(và tui cũng nhắc các bạn trẻ 1 điều luôn nhé, trong tình yêu của các bạn, có lúc vui, có lúc buồn, có lúc toàn màu hồng và cũng có lúc xảy ra cãi vã, tui mong các bạn nên noi gương thằng chó đẽ này. Đừng vì nóng giận, mà cái tôi nó cao quá rồi buông ra lời xỉ vả với người mình yêu để giành được phần thắng. Xin lỗi tui nói thẳng là trong tình yêu, khi cãi nhau chẳng có ai thắng ở đâu cả đâu. mà chỉ có người thiệt thòi thôi !!! Mỗi khi cãi vã hãy cố kiềm chế cảm xúc. Nhịn 1 tí chả có làm ảnh hưởng đến tiền ăn sáng và kinh tế gia đình mình đâu mà lo. Trừ khi nào con ghê các bạn nó quá đáng 1 cách không thể chấp nhận thì tốt nhất là ngắt con mẹ cái cuộc nói chuyện và để ngày mai tỉnh táo rồi giải quyết tiếp, chứ đừng có hơn thua từng tí từng tí với con gái đẽ rồi khi 2 cái đầu nóng lên xảy ra chia tay. Nói thiệt với các bạn thì 2, 3 ngày đầu chúng ta có thể thoải mái tự do, sung sướng lắm. Nhưng cứ thử 2, tuần hay 1 tháng sau xem sao hối hận có kịp ko ?. Họ dễ tha thứ cho chúng ta bất cứ điều gì chỉ trừ khi ta chửi thẳng vào mặt nó là đồ cave, con đĩ chuyên dạng háng cho người ta phang, nói sai về nó vậy, nó tức và căm lắm... nhớ nhé các bạn trẻ !!!)

Nói vậy song bé Nhi đặt tờ 50 chục lên bàn rồi bỏ về mặc kệ thằng Cường có níu kéo ở lại. Rồi bé Nhy phóng xe về. ghé tiệm bán cháo mua 2 bịch rồi chạy thẳng qua bệnh viện thăm tui rồi kể lại cho tui nghe chuyện vừa xong và cùng tui hóng tin từ anh T

Về phần anh T, sau khi nhận được đt bé Nhi, Lập tức chạy thẳng đến nơi đó căn bọ nó, Cả bọ đi 5 xe “9” người, (tại sao đi lẻ thì tí nữa tui kể các bác khác rõ), 4 thằng ngồi sau cầm 3 con dao thái lan, và 1 thằng cầm ống tuyết. Anh T đi con sport, 4 xe còn lại thì 2 chiếc 67 chiến hay dùng để đua của bọ xóm tui và chiếc Dream lùn cũng đã độ sơ qua Cam xăng nồi trái ngày ấy hay vác ra Bồn Nước đua lăm với chiếc còn lại là wave tàu. Vừa thấy bóng bé Nhy bước ra. Cả bọ đề máy trước chuẩn bị tư thế vì sắp sửa biết thằng nhóc kia sắp ra theo.

Thấy bóng nó dắt xe ra rồi chạy, cả đám bắt đầu rê sau theo đuôi nó y như mấy tay hình sự bám đuôi con tin ấy, mà cái này khác cái là giang hồ me nhóc ác

Nhà thằng này ở Cổng 2 quẹo phải vô doanh trại quân đội, nếu bác nào biết khúc này thì khá vắng ngoài cái hồ nước và vài cái ghế đá mé bên trái, còn bên phải chỉ toàn là tường của quân đội rào kín, anh T gạt đầu ra hiệu úp thẳng nhóc ở đây. Lập tức 1 xe có thằng cầm ống tuyết phóng lên, thằng cầm ống tuyết lập tức vọt thẳng vào tay nó, làm anh con ngã nhào ra, 4 xe kia đằng sau lao tới chặn đường nó, ngay lập tức, anh T gạt chống và lao tới thoi cho nó 1 quả ngay mặt làm thằng con choáng váng ko biết trời đất, bồi thêm 1 cú sút như sút 11m vào giữa lồng ngực nó. Nếu bác nào đã từng bị sút 1 quả như vậy thì có thể đủ hiểu cảm giác. anh T ra 2 đòn nhanh và lẹ vậy thôi đủ khiến nó gục rồi, ko cần nhiều, rồi xách cổ nó đưa lên xe, anh T ngồi sau kè nó ngay giữa cho thằng đệ nó chạy sport. Lúc này anh rút con dao thái lan ra kè vào mạn sườn nó mà nói:

- Đm mày há mồm cái tao đâm chết mẹ mày nha con

3 xe con lại, 1 con đi trước để hồng công an, 2 chiếc sau kè theo.

Cuộc bắt cóc dân chơi Cường D ặc xảy ra nhanh chóng chưa đến 30s

Còn 1 thằng còn lại đi riêng thì giờ mới là nhiệm vụ của nó, cầm ông tuyết, nó phang nát cái xe cho bể rồi hết cái xe, rồi kéo ga bỏ về...

30. Chương 30

Sau khi bắt cóc thằng nhóc ác ấy trên đường chạy từ cổng 2 về tới nhà cũng trót lọt. Lần này anh T bắt thằng nhóc thẳng về xóm tui luôn

Về tới xóm, tấp vào nhà 1 thằng có cái sân rộng đằng trước. nơi này chuyên tụ tập ăn nhậu hút cò đập đá của xóm tui. Ông bà già thằng này thì đi Mỹ hết rồi. hàng tháng chỉ việc gửi tiền cho nó ăn xài thôi. Bởi vậy mọi cuộc thác loạn ở xóm tui hầu như chỉ ở 2 nơi, 1 là nơi này và 2 là chơi ngay giữa đường

Lúc này mặt của dân chơi Cường D ko còn 1 giọt máu. Xuống xe, anh Cường “diu” nó xuống bằng vài cú bợp tại gọi là khích lệ đôi chân của nó mau vững bước tới bàn nhậu:

Đm mày đi nhanh lên coi kú, Bộp - Anh T táng vào mặt nó bằng cái nón bảo hiểm. Cuối cùng diu mãi ảnh mới vô bàn. dân chơi Cường được vinh dự ngồi đối diện anh T

Sau khi ổn định vị trí xong xuôi, mỗi màn cũng dọn ra từ trước chờ anh T đón dân chơi này về “nhậu chung”. Anh T đổ đầy ly rượu, rồi quơ tay đổ xuống đất thành 1 hàng ngang 3 lần rồi lăm bầm: Rượu này con cứng thổ địa, mong người đừng có hành thẳng nào trong đây trúng gió nha

31. Chương 31

Rồi thì 2 đứa tui cũng ngồi cà cưa 1 hồi thì quả thật đúng là có khác viếng thăm tui. Tí xeo vô phòng tui nằm và hỏi tên tui, trên tay cầm bịch đường sữa đến thăm tui xưng là đệ anh T, tui thì cứ à ừ chả biết mô tê gì vì tui thì chả biết thằng Tí xeo tí xiếc gì. nó đến hỏi thăm vài câu rồi kêu ra về, tui cũng gật đầu. mãi về sau này khi anh T kể lại tui mới biết đầu đuôi câu chuyện...

Có lẽ có thể kết thúc cái chuyện giang hồ về xóm tui từ chap này được rồi, các bác có thể chào vĩnh biệt anh T lần cuối tại đây. Vì có cho tiền thì thằng Cường D cũng chả dám dính vào bé Nhy nữa huống hồ là đụng đến tui.

Sau cái vụ này, tui nằm bệnh viện khoảng thêm 3 ngày nữa thì hết chịu nổi sức ép của Hòa kì rồi, ngày nào cũng phải hít thở cái bầu không khí của mùi sát trùng, tiếng rên la, tiếng em bé khóc. Quả thật ko biết đối với các bạn địa ngục nó nằm đâu chứ với tui nó chính là cái bệnh viện ấy. Sinh lão bệnh tử, đau khổ đều có hết ở trong đây. Cho nên bằng mọi giá, vượt qua mọi biện pháp an ninh được thắt chặt 24/24 với dàn bảo vệ canh chừng nghiêm ngặt với hệ thống an ninh tân tiến. tui đã thoát đc cái nơi chết tiệt này 1 cách an toàn

Vài ngày sau đó thì vào lịch học rồi nên Bé Nhy cũng lai vãng đến nhà tui báo đời. Tui lại thể thân vào nhân vật Mr Lonely như thường ngày. Tự do thoải mái ko ai kèm cặp. Do lúc này tui cũng hơi có số má ở công ty nên báo bệnh xin nghỉ hẳn 1 tuần trời cũng ko ai dám hó hé.

Đến khoảng ngày 15 thì như lịch trình bay thì đúng là bé Nhi bắt đầu trở về Biên Hòa. em nó vừa đặt chân tới ranh giới giữa Bình Dương và Biên Hòa đã nhanh chóng nhắn tin cho tui y như công chúa sắp về làng thăm hỏi tình hình dân chúng ấy

- Em lên biên hòa rồi anh V ới hihi - Bé Nhi nhắn qua tui

- Ủa, đi đường xa có mệt ko gái ?
- Dạ hông, em quen òi. mà anh đang ở đâu ak
- Anh đang ở nhà tu
- Cái gì ?hihi, sáng tu chiều hú tối uống milu hả ? - Con bé lại bắt đầu ghẹo
- Ủ, anh mới cạo đầu quy y cửa chùa hôm qua xong
- Ủa mà hôm nay hồng đi làm à ? em nó hỏi
- Đã kêu anh từ bỏ trần tục r', giờ đang mài rèn kinh Phật
- Xí, toàn bốc phét ko hà, thôi hỗn cà rồn với anh nữa, em về phòng sắp xếp đồ đây
- Mô Phật, chúc thí chủ bình an, bần tăng thăng đây

Có lẽ các bạn để ý từ chap 1~ chap 31 có vẻ từ khi tui quen đc em tới giờ nó khá bình yên và màu hồng có phải ko ? ko 1 tiếng cãi cọ, ko 1 chút giận hờn vớ vẩn lằng vằng nào vào đây !!! vâng có lẽ nó sẽ mãi như thế nếu như ko có sự xuất hiện của bé Nhy từ đầu sản vô câu chuyện này, nếu như tui đã không quên bẻ đi cái lời hứa mà tui đã gieo vô trong não em 1 niềm tin mãnh liệt hồi ở cà mau và từ đây bắt đầu sóng gió nổi lên, thổi bùng với mối quan hệ giữa 3 chúng ta 1 cách vô vậ mà đến ngay cả tui còn ko thể kiểm soát được... . Các bạn và tui có lẽ đã có quá nhiều phút giây êm đềm rồi... hãy chuẩn bị chờ cơn sóng gió ập đến kể từ giây phút này.

Khởi nguồn của cơn bão này bắt nguồn vào đúng cái tối đó khi Nhi vừa mới về. Tối đó lập tức em nhắn tin cho tui chủ động rủ đi chơi. nhưng mà cái đầu nó vẫn còn băng gạc nên tui cũng ngại đi đó đây vì phải vác thêm cái nỗi cơm điện nữa nên cũng từ chối khéo kêu bạn này nọ.

Đến khoảng 1 tiếng sau đang nằm thưởng thức mấy bộ phim lẻ thì lần này lại là bé Nhy đến nhà tui báo đời. đến nhà thăm tui dường như cho có lệ hay sao ấy các bác ợ, vừa đặt đít chơi được 5' con bé đã rủ tui đi chợ đêm ăn uống

Tui cũng từ chối khéo tại bảo đi mắc công đội nón bảo hiểm va vào vết thương đau lắm

- Đi với em anh khỏi cần đội, em bao cho, hihi - Con bé tự tin tuyên bố như đúng rồi còn hơn cái tin ngày tận thế
- Thôi, mắc công mấy bố hugo nó vịn nữa
- Nó vịn em lo cho
- Nhưng mà... - Tui bối rối
- Đi đi mà, năn nỉ đó, mình đi 1 mình buồn lắm - Bé Nhy chu mỏ lên không nhẽo
- Sao em ko đi với bạn em ?
- Tui nó có kèo hết rồi T_T, huhu - Con bé giả vờ khóc thấy mà ghét
- Ủ đội rồi ngồi chơi đó đi, anh lên phòng thay đồ cái

Mà nói thiệt với các bác cách ăn mặc tui giản dị lắm, có thể vài tấm hình gần đây tui show lên cho các bác coi, có vài tấm tui đi chơi mặc quần kaki áo thun, có tấm đi đón vợ đám cưới còn mặc cả áo công nhân T_T khi vừa đi làm về đón em. Style ăn mặc bình thường lắm, tiêu chí là gọn gàng sạch sẽ, thoải mái. nên tui hay đóng vào người mấy bộ đại loại như quần jean áo thun, hoặc sơ mi.

Xuống nhà đi với em, nói thiệt tui đôi khi có 1 bệnh là suy nghĩ nhảm. Trong đầu tui lúc ấy chỉ muốn suy nghĩ, Cầu trời khẩn Phật cho con gặp được thằng hugo nào đứng đường nó vịn vào rồi xem con bé nó hồ báo ra sao. Rồi thì lại liên tưởng đến cái cảnh con bé bối rối bị thằng công an bắt nạt rồi tui lao ra nhét vào mồm nó 2 tờ 100k rồi đi tiếp. Và đúng là lần này may mắn thật các bác ạ, giả như nó cũng linh nghiệm với mỗi trận cầu banh mà tui bắt độ thì khỏe biết mấy

Chạy đến bùng binh tam hiệp. Lập tức có 1 chốt công an nó đứng. Vừa chạy từ xa 50m, nó đã thấy bọn tui ko đội nón liền sẵn ra đường trước thủ sẵn cầm đèn pin rọi vào mặt tui, chờ tui đến là ngoắc vô đây. Nói thật ai ko biết sao chứ lúc đó tui quả thực còn mừng hơn là fanpage tui có 3k like ấy

Nó ngoắc vô. bé Nhự đập vai tui kêu ở yên trên xe đi, để con bé giải quyết

Tui cũng ừ, để xem con bé làm ăn ra sao với bọn này

Bé Nhự móc điện thoại ra trước bấm số ai đó, rồi đi tới cái thằng thối

- Gì đây, mẹ thằng kia, thối vài còn đ' xuống xe hả- Chiến sĩ giao thông hỏi ?

- Dạ, chú ơi chú nghe máy dùm con cái

- Nghe làm gì ? ai gọi ?

- Dạ bác con - Bé Nhự nói

- Tao ko có nghe máy ai hết, còn thằng l'n kia mà có tắt máy xe xuống đây ko ?

tui cũng à ừ, tắt máy gạt chống xuống

Xe ai đây ?

- Của cháu - Bé nhự đáp

- Có giấy tờ bằng lái gì ko ?

- Cháu để ở nhà rồi

- Ko nón bảo hiểm, ko giấy tờ xe, thôi giam xe là được rồi - Thằng kia bắt đầu giở giọng chuẩn bị hút máu

- Chú giam xe con là ngày mai chú dắt xe về nhà con ráng chịu đó nha- Bé Nhự nói với cái giọng bỗ đời

Lúc này thằng này què quá rồi, lập tức rút tờ biên bản ra ghi liên tù tì

Bé Nhi liền bấm nút gọi cho 1 cái số nào đóalo, bác C hả, dạ bác ơi, lính bác họ bắt xe con. giờ con xin chú ấy mà chú ấy ko tha con sao giờ chú ?

Con kêu nó nghe của điện thoại của bác cái

- Anh ơi, bác em muốn nói chuyện với anh

- Tao ko có nghe điện thoại của ai cả ? - Và cậm cụi ghi tiếp lên biên bản

Bác nghe rồi đó, bác ấy ko chịu nghe điện thoại

cháu nhìn bằng tên nó tên gì cho bác cái

Nhìn 1 hồi bé Nhự nói tiếp với người đàn ông bên kia đầu dây* dạ ổng tên N. V, Long bác ạ

Thôi được rồi cúp máy đi cháu..

Đúng 10s sau. điện thoại thằng CSGT này rung lên, đi ra xa nó nói chuyện gì đó, cứ dạ dạ, em xin lỗi xếp... Rồi quay lại bọn tui với khuôn mặt cười cầu tài

Thôi 2 em đi đi, lần sau nhớ đội nón đảng hoàng nhé...

Ủa sao ko giam xe tui luôn đi - Bé Nhự hổng hách nói

Mặt thằng kia sụ lại như đồng cứt, ngượng chín cả mặt ko nói đc câu nào

Bé Nhự nói: thôi lên xe đi tiếp đi anh. vừa leo lên xe con bé còn nói phong lông: đã kêu là có người muốn gặp mà ko chịu nghe máy, nhẹ ko ưa, toàn muốn ưa nặng ko hà...

Quả thực lúc này tui nhìn con bé với anh mắt khác lắm, y như 1 vị anh hùng vừa chiến thắng trở về cứu thoát cả buôn làng ấy, đúng là con bé nói thật. Đi được 1 quãng xa tui mới quay đầu lại hỏi ?

Ủa hồi nãy em gọi đt cho ai vậy ?

- Dạ cho bác em
- Bác em làm cái gì mà oai như hùm thế ?
- Dạ, làm phó phòng CSGT tỉnh Biên hòa thôi anh

Cái đêm gì mà kinh vậy - Tui nghĩ thăm - Coi bộ gốc nhà con này cũng to lắm.

Cuối cùng thì đến chợ đêm mà ko được cái chốt CSGT nào nó chặn lại lần nữa, nếu có chắc lại có chuyện hay để hóng...

Vô chợ đêm do đang có vết thương nên tui cũng kiêng vài thứ, thứ ăn đc thứ thì ko, gọi ra cũng nhiều món mà toàn để bé Nhy nó bào. mịa con bé này chứ chắc nó nhin cả ăn sáng ăn trưa ăn chiều để chờ đến tối nó ăn 1 thể cho tiết kiệm hay sao mà quả thực nó bào kinh khủng khiếp các bác à, món ăn hôm đó tui ko nhớ rõ nữa nhưng mà khi tính tiền ngót ngét cũng gần 600k các bác ợ mà đồ ăn ở đây cũng rẻ cho có mắc đâu, món nào cao lắm là 70k thôi, có lấu là 100k. Quả thật ăn ở quán xá đông đúc mà con bé này chả có ý tứ gì cả, mà nếu như con bé lascote đi, thì có ai nói gì đâu chả ai quan tâm, đằng này đẹp người đẹp nết, ngồi ăn mà ai cũng chú ý đôi khi xuyết xoa tẩm tắc khen thăm... như vậy mà lỗ lòng nào... chắc có lẽ đây thần kinh ngại của con bé bị đứt từ thuở nào rồi

Tính tiền xong xuôi (bé Nhy bao) còn bé liền bắt tui chở đi uống nước

Mô phật, lạy thánh ala, amen, ko biết cái bụng con bé nó có đầy ko nữa, tui đây đã no ứ hự rồi vậy mà đòi đi uống sinh tố nữa chứ.

- Thôi anh no lắm rồi.
- Hổng chịu, em khao anh ăn rồi, anh phải khao lại em châu nước, hihi
- Cái đệt, tính toán dữ vậy, nhưng mà tính toán lại thì tui có lỗi cũng chả lổ gì so với châu ăn uống vừa rồi
- Tui nghĩ thăm
- Ủ rồi vậy thì đi

2 đứa lon ton qua bên kia đường dắt xe ra rồi đi. bé nhy lần này bước lên xe, xong rồi ôm tui 1 cách ngon ơ trong khi chưa xin phép tui lấy 1 tiếng, riết thiệt sự tui thấy mình bị lợi dụng 1 cách quá đáng mà thôi kệ, tui cũng hơi thính thích cái sự lợi dụng này, chỉ quay lại lườm con bé cái rẹt, con bé đáp lại là nụ cười lòi ra 2 cái núm đồng tiền và vài hạt gạo li ti...

Tui đề ga lên vừa định phòng đi..

Thì thấy chiếc xe Airblade của của bé Nhi từ đâu tiến tới dựng trước mũi xe tui... lườm tui với ánh mắt đồ ngầu, khuôn mặt lạnh tanh của em mà tui chưa bao giờ thấy xuất hiện từ những ngày đầu. Khẽ bật nụ cười phỉ khinh đời, em phóng ga vút đi giữa dòng người nhộn nhịp bỏ lại 2 đứa tui vẫn còn ngỡ ngác chưa hiểu cái quái gì đang xảy ra...

32. Chương 32

Tui ngoái lại xái cả cổ để nhìn bóng em hút đi giữa làn người xen lẫn mù mịt mùi khói. khẽ liếc quá nhìn bé nhy cũng quay lại nhìn giống tui, khi quay lại thấy con bé bỗng ngần ngại điều gì đó rồi bậm môi hỏi tui

- Bộ bé Nhi giận gì hả anh?
- Anh cũng không biết nữa- Tui gãi đầu
- Em nghĩ chắc... à thôi anh đuổi thi bé nhi xem sao - Rồi bé Nhy lập cập bước xuống xe. 2 tay khoanh lại nhìn tui cười y như mẹ tiễn đứa con trai lên đường nhập ngũ vậy đó
- Ồ sao em không lên xe
- Thôi đi lẹ đi anh... hihi anh không hiểu chuyện con gái đâu (và đến bây giờ viết lại tui cũng đều hiểu, các bạn đọc giả cả hiểu ko ?)

- Nhưng mà xe của em

- Trời có gì đâu... hihi. tí mang về nhà cho emem đi uống sinh tố tí, tí bắt taxi về cũng đc...

Đang đòi co thì bỗng điện thoại có tin nhắn của bé Nhi với vồn vện

” Anh được lắm !!!... ”

Tui gật đầu cái rồi đuổi theo, chạy đến cuối đường là đến ngã 3, chả biết con bé chạy hướng nào, tui quẹo trái chạy ra chợ biên hòa rồi lòng vòng bờ kè mà chả thấy bóng dáng con bé đâu

Liền móc điện thoại ra gọi cho em

Từng dọt tí tí tí cách 2s cứ lần lượt vang làm mà chưa cái tiếng cách của nút gọi từ đầu số bên kia. Mịa nó chứ sao con bé ko nghe máy, nghe máy dùm tui cái coi gái @@! - Tui nghĩ lắm nhảm trong đầu

Tui đảo vài vòng nữa mà vẫn ko thấy bé Nhi đâu, cũng mà là ko gặp bố hugo nào tại ko có đội nón... ko lại vãi tội ra...

Thất thêutui bấm số gọi bé Nhỵ

Em đang ở đâu vậy ?

Dạhihi, em đang ăn kem trong công viên Biên Hùng đó anh !

- Đợi tí anh ghé

- Mà sao rồi, thấy bé Nhi chưa ?

- Ko thấy em ơi, thôi cúp máy nhen

- Dạ

Chạy vô biên hùng, mò tới quán kem thì thấy con bé vẫn say sưa miệt mài với món kem tươi- Dân chơi như vậy ít ra cũng phải ăn mấy quán kem 50k 1 ly chứ: - ?, ai đòi lại đi ăn kem tươi 3k 1 cây thế này - Tui lại nghĩ nhảm về con bé

Vừa thấy tui đến, con bé đã ngoắc ngoắc cái tay, mồm thì vẫn mút chùn chụt cái cây kem socola 1 cách nhảm nhở

Anh ăn kem màu gì, trắng, đen hay cả hai

Thôi anh ko đâu, bụng dạ đâu nữa mà ăn

Mặt bé nhưng tỏ vẻ gì đó chừng hững hờ thất vọng, xong rồi cũng nhanh chóng giữ lại cái vẻ tươi tỉnh...

À thôi em thấy anh hơi mệt rồi đó hihi, thôi em chở anh về nghỉ nhé.

- Ủ em, tui thở 1 hơi dài, cảm giác hơi khó chịu gì đó chả tả nổi, trong khi bé Nhỵ tính tiền, tui rút điện thoại ra nhắn cho em:

- Anh gọi sao ko nghe máy, nhận đc tn reply cho anh mau nghe chưa ?

Rồi nhét vào túi quần ra lấy xe để đi về nhà

Đặt lưng xuống giường mà cơn ngủ như cứ trêu ghẹo, chả thể nào mà chợp mắt được, ức chế thần kinh, liền vớ lấy cái remote chỉnh tivi coi mấy kênh starport... rồi chìm vào cơn ngủ lúc nào chả bố con thằng nào biết @@!

được khoảng 1 lúc sau tầm 1h thì đt bỗng reng om xòm, bật dậy mò mẫm điện thoại thấy tin nhắn của bé Nhi sent tới:

- Đang bận trong nhà nghĩ có gì ko - 1 tin nhắn cụt lủn mà làm tui chững hữngtui liền gọi là... thì con bé ko bắt máy

Lập tức tui nhắn tin lại

- Em đang ở đâu, nói anh biết đi, anh lay em đó nhi

- Mắc mớ gì quan tâm tui, hỏi làm gì ?
- Sao lại không quan tâm, em đang ở đâu vậy gái T_T
- Nhà nghỉ XXX, gần ngã 4 tân phong, thôi em làm tiếp, quên mẹ cái tên nhà nghỉ đó rồi tại ko có ấn tượng lắm với cái chỗ đó

Lập tức tui choàng dậy, lục đục thay đồ rồi xuống nhà lấy xe phóng thẳng tới chỗ đó, tại cũng ko biết cái nhà nghỉ này chỗ nào, nên chạy đến ngã 4 tân phong hỏi tùm lum từ bác xe ôm đến bà bán bánh mì. cuối cùng cũng mò ra được, nhưng khi đến thì đêm vắng rồi, cái nhà nghỉ chết tiệt này nó đóng cửa như nhốt khách đến sáng mai mới thả về ấy. nên tui cũng ko vô được đánh phải ở ngoài đợi em đến sáng..

Cái khoảng thời gian từ lúc đó tới sáng gần 5 tiếng đồng hồ mà đối với tôi còn hơn cả 2 năm đi nghĩa vụ quân sự Suy nghĩ nhiều lắm, hồi tưởng lại dây mơ rễ má sự việc, xâu chuỗi lại mọi thứ diễn biến, tui nhận ra tui phạm phải 2 trọng tội đáng bị chu lồ đít cho các bác thông nát cái ass

Thứ 1: dám nói xạo, à ko cái này là dám từ chối đi với bé Nhi mà đi với bé Nhị, trong khi lúc đầu là nói một rồi bị phát giác đi chơi với người khác

Thứ 2: là quên mẹ nó cái lời hứa mà tui đã hứa với em hồi ở quê

Nếu ko tính thêm 1 tội phát sinh nữa là dám làm bé Nhi của các bác buồn

Rồi tui lại tự trách bản thân tùm lum, nói chung nhiều suy nghĩ lắm đa phần tự mình bóp dái mình. Rồi suy nghĩ phải làm sao bây giờ làm cách nào để con bé khỏi phải làm cái điều mà tôi không muốn nó xảy ra tí nào đối với 1 cô bé mà quá đặc biệt như vậy ?

Làm thế nào ? tui đã tự đặt câu hỏi này từ lúc tui hứa với bé Nhi từ lúc đó chờ đến giờ nhưng vẫn ko tìm ra đc đáp án, có lẽ cái nghiệm phương trình này nó chưa từng xuất hiện sách dạy toán lớp 12 sao ? chẳng lẽ ko 1 thằng Giáo sư tiên sĩ nào giải ra được cái nghiệm này đăng đi thi ăm giao Nobel sao, chẳng lẽ lại phải đóng vai trẻ trâu lon ton lập thốt trong xin tư vấn giải quyết tình huống này ? (cái này đùa)

Chạy 1 vòng kiếm quán nước, mua 1 ly cafe với gói Jet, trở lại vị trí đối diện nhà nghỉ tui bập thuốc nghi ngút suốt đêm với nỗi lo sốt ruột không biết sáng mai gặp em rồi sẽ ra sao. biết ăn nói gì đây..

Chờ mãi chờ mãi thì cũng đến, giống như sắp sửa chờ đón 1 thứ gì đó mà vừa mong đợi nó xảy đến, mà cũng hy vọng nó cũng dừng đến ấy các bạn à T_T, tâm trạng rối ren lắm.

Thấy em bước ra, tui liền đứng dậy, đóng vai 1 kẻ thảm hại, ăn năn hối lỗi, quyết tâm cải tà quy chánh từ bỏ tà ma ngoại đạo hay hứa với đảng và nhà nước sẽ làm 1 công dân tốt hơn sau 1 lần đi trại cải tạo về

Nhưng sự đời nào có như ta mong muốn... Nhưng thấy bản mặt mốc meo của tui vì thiếu ngủ. mặt bé Nhi chỉ biến dạng khoảng 2s vì bất ngờ sau đó liền nhanh chóng lại cái khuôn mặt ám khí từ tối qua, bơ tui như người đứng nước lã T_T, mẹ kiếp nó, sáng sớm sao mặt mày lại thế rồi - Tui nghĩ thầm

EM... em - Tui gọi ới ới, rồi kè xe sát xe em.

- Sao, có gì hông? hông có tui đi zia à ghen.
- Anh đợi em từ tối qua tới giờ đó - Tui kể lể công cán cái việc đợi con bé từ đêm y như là bắt được 1 thằng hacker vớ vấn nào đó dám dấn vào sever chúng ta
- Kệ anh, mắc mớ liên quan gì đến tui, xí - Con bé nguýt dài, mắt ko thèm tui mà ngó nghiêng đâu đó
- Sao em kì vậy ? sao lại làm như thế ? em cứ hờ 1 tí thấy chuyện gì ko vừa lòng mình là lại dậm ra đồ đống như thế... chả giống như bé Nhi anh quen ngày đầu chút nào
- Tui ra sao kệ tui, không mắc mớ gì tới anh hết, anh thì hay rồi, tui rủ đi chơi thì không thèm đi, kêu mệt này nọ, vậy mà đi với chị Nhị được, đã vậy còn ôm ấp nói đến đây tui cứng họng luôn các bác ạ, bao nhiêu sự chuẩn bị trước từ hồi thức tui đã lên 1 list các tình huống em sẽ trả lời tui vậy mà đến lúc này thì nó bị delete hết trong bộ não có vài cục sạn của tui @@!

Tui chỉ ấp a ấp úng dc vài câu thì bé Nhi bồi thêm 1 phát vào mặt tui

- Dù gì thì anh cũng quen em trước, rồi mới quen chị Nhị sau cơ mà. anh biết em mới ở quê lên cơ mà. em còn nhớ em đã từng hứa gì với em cơ mà!!!

từng cái cơ mà của là từng giọt nước mắt con bé lại tuôn ra.

Giá như... quả thật giá như bây giờ có cái xẻng thì tui cũng ráng đào cái mồ rồi chui xuống mà tự lập mà chết quá... quả thật tui chả còn biết sử dụng câu nói nào để reply lại nữa. tui như thằng chết câm chết đần im lặng nhìn be Nhị lau 2 giọt nước mắt rồi phóng ga lao vút đi mất...

Chả buồn thêm tí nữa... có tí thì cũng chả biết làm gì sất, tui thất thểu chạy xe lại nhà để võ về cơn ngủ bị đánh mất từ hồi này... .

Đến chiều dậy và cả hết ngày hôm sau, tui bấm số bé Nhị mà thuê bao quý khách hiện ko ll được... xin quý khách vui lòng thử lại vào mấy chục lần sau T__T... tui cũng đâm ra chán nản rồi dần tự nhục dần dần. đâm ra chả muốn đi đâu nữa ai gọi cũng kệ mẹ, có vài cú tn của bé Nhị mà tui cũng chả thèm buồn đọc. Thu mình trong căn phòng với mấy bộ phim tẻ nhạt trên kênh HBO hay starmovie.

Đến tối ngày hôm sau nữa thì đt bé Nhị bỗng gửi tin nhắn đến cho tui:

Anh rảnh ko, ra bờ kè uống nước. qua đón em nha

tui mừng còn hơn việc ngày hôm qua đều có chuyện gì xảy ra, vậy mà bố con nhà nó cứ đồn ầm lên là tận thế... làm mấy ngày nay xôn xao ở văn phòng tui, mấy thằng nhân viên cứ ríu rít lên kêu xin phát lương trước để kịp làm nhưng gì còn ắp ử trong đầu. tui reply lại ngay

- Ủ, anh qua liền, em thay đồ trước đi.

Rồi lên đồ hoành tá tràng thẳng tiến nhà bé Nhị với tinh thần chiến sĩ cao ngùn ngụt xuyên thủng cả nóc nhà lao vút lên không trung và đâm lủng tầng ozon

Đến nơi, thì thấy bé Nhị bước ra. lần này có vẻ khác mấy lần trước tui hay đón em. Có cái gì đó ở trực giác nó mách bảo tui như thế, lần này em makeup cũng đậm hơn, chứ ko có đánh môi son hay và đánh phấn cho cái gò má hơi ửng hồng... thấy nó lờ lợt lắm. em mặc cái váy đen ngắn đến sát gối với cái đôi gót chót vót và kèm theo đó là mùi nước hoa ngoại sực nức mùi thơm tu i dám cá nó là 1 loại cũng khá đắt. và 1 phần nữa thấy ko bình thường là đương giện hồn sao bỗng đứng lại bỏ tất mà tha cho tui dễ dàng và chủ động rủ tui uống nước như thế, có nằm mơ tui cũng chả mơ được nữa ấy...

Em nở 1 nụ cười mà có vẻ gì đó hơi nhạt nhạt chứ ko có nhí nhảnh tung tăng trong vài 1 cô bé lí lắc như trước...

- Tui nở 1 nụ cười cầu tài y như cười với 1 đứa con gái mà tui gặp mặt lần đầu ấy, nó gượng gịu gò bó lắm...

Thôi lên xe đi em, đây để anh đội nón cho, tui làm mặt ngoan ngoãn giả nai

- Thôi, để em tự đội đc rồi cảm ơn anh, giọng nói lạnh lẽo lại vang lên

- À ừ thôi. anh chạy nhé

- Dạ

2 đứa tấp vô 1 quán nước, ổn định vị trí tui mới cười cầu tài với em rồi hỏi

Em uống gì:

Em uống bơ dầm

À chị gái ơi, cho 2 ly bơ dầm nhé, tui gọi giống em

À thôi, em ko uống bơ, gọi em dâu đi

- O cái đệ con này, có nhất thiết phải troll nhau thế ko, rồi tui cũng cố sửa lại cái thực đơn cho bà bán nước T__T

quay lại, để làm cho cái không khí bớt ngột ngào giữa cái trốn sô bò náo nhiệt người cười nói qua lại thế này mà tui chả thấy như thế chút nào. Dương như cái chỗ tui ngồi chỉ có 2m vuông mà tui xem nó như có

bốn bức tường đc ai đó xây rào kín vô hình được cách âm theo chuẩn của phòng thu nước ngoài ấy. Nó im ắng ngọt ngào để độ khó vải cả chịu ra...

em hết giận anh rồi hả - Mà tui mới rặn ra 1 câu ko thể vô duyên hơn

- Ai mà thêm giận anh, anh có lỗi gì đâu

- Trời ko giận mà coi cái mặt kia, bí xị thấy ớn hông, cười cái coi người đẹp

- Hông, hông thích cười lúc này

- Xạo xạo không, rùi tui ghẹo ghẹo cù léc con bé để chọc nó cười cố gắng thay đổi không khí cho nó rộng 1 chút

- Ờ, tránh ra nha, hông có đụng vào người tui à ghen - Bồng bé Nhi nghiêm giọng lại

- Trời, giận thôi mà... (mà tui cũng từng đụng đến... chứ có phải là chưa gì đâu mà làm thấy nghiêm trọng dữ vậy T_T)

lúc này con bé cứ cầm cùi vào cái điện thoại bỏ mặc lời nói của tui

- Mà nói chứ rử ăn uống nước có gì ko vậy ? tui tò mò hỏi

- Ủa bộ chứ có gì mới rử anh đi được hả, em nhớ hồi trước húng là anh đi với em mà (rồi con bé cầm cùi với chiếc đt trên tay)

- Nhưng mà lần này anh thấy sao sao ấy em à, nó có cái gì đó khoảng cách giữa 2 anh em mình quá, tui gãi gãi đầu tỏ vẻ bế tắc trầm hại.

- Thì tự chính anh tạo ra cái khoảng cách đó mà. chứ đâu phải em

- Anh biết, anh xin lỗi... nhưng mà

đang ẽ a giải thích lỗi phải thì bồng bé nhi nghe điện thoại rồi đứng phắt dậy, vẫy vẫy cái thằng nào đó đi chiếc Nouvo tấp vô. tui mới hỏi nhỏ

Ai vậy em

- Không liên quan tới anh, em cười với cái khuôn mặt lạnh nhạt nhẽo

- Thằng đó đến tự nhiên kéo ghế ra ngồi, bây giờ em coi tui như người ngoài mà chỉ chú tâm đến thằng đó

- Ủa ai đây em, thằng đó cười với bé Nhi rồi nhìn về tôi

- À xe ôm của em thôi anh, hihi

Mặt tui lúc này bần thần ra thiệt đ' hiểu cái lòng gì đang xảy ra nữa

- Trời, em ghẹo anh quài, thằng cờ hó kia ông ọ ghẹo lại đùa tình với bé Nhi

nếu như tao ko kiềm chế chắc có lẽ cái ass của mày nở hoa với tao rồi thằng chó đẻ - Tui rửa thắm

- Dạ, không tin anh hỏi ảnh đi - Bé nhi nói vs thằng đó

- Ủa vậy thiệt hả anh.

Mẹ kiếp, ko có bé Nhi ở đây chắc bố cho cái ly vào đầu mày rồi con, nhìn bố sáng sủa vậy nghĩ sao tưởng thật hả, còn hỏi lại xác mình nữa- Tui nghĩ nhầm trong đầu

- À ừ... - Tui ráng cười gượng gạo

- À thôi đi luôn chứ em, giờ cũng hơi trễ rồi

- Dạ đi luôn cũng được

- Giá như thỏa thuận nhé thôi

- À thôi, anh trả tiền nhà nghỉ thôi, đêm nay free cho anh hết đêm...

Cái ĐKM nó vậy là điều tui dự đoán là thật cmnr... từ đầu khi đến đón em tui đã cảm thấy nghi ngờ rồi. em ghét anh có nhất thiết phải làm như thế với anh ko Nhi, chẳng lẽ muốn ăn căn lưỡi chết em mới vừa lòng - Tui đau khổ thầm trách em

Tính tiền cho các bác ơi, thằng chó kia nó hô bà bán nước với niềm phấn khởi

Tui nhìn qua bé Nhi với con mắt biểu lộ sự ngỡ ngàng với khuôn mặt biểu cảm phải làm gì bây giờ đây với em

Bé Nhi liền nói:

Anh ko chở em đúng hông? vậy em đi với anh hen - Lại vẫn là khuôn mặt lạnh tanh và nụ cười nhạt với đôi mắt lảng lơ bất cần đời

- À thôi để anh chở...

Tui nặng nhọc tiến tới con xe rồi chở em đi theo thằng đó tìm nhà nghỉ...

Có nằm mơ tui cũng ko dám mơ có ngày tui lại dính vào hoàn cảnh này...

33. Chương 33

Quả thực nếu nói ko đi, để bé Nhi ngủ với nó quả thực tui ko đành lòng, vì đó ko phải tính cách của tui. Nếu như chuyện này xảy ra vào mới ngày đầu tui quen em thì chắc tui cũng kệ mẹ em nó, muốn làm gì thì làm vì tui ko thích xen vào công việc của người khác. Đằng này 1 phần lỗi cũng là do tui (nên các bác cũng khoan trách con bé vội, cái tuổi 18 này nó rắc rối cả rồi lắm, huống hồ lại là con gái, cũng giống như hồi nhỏ đi học, các bạn thích con nhỏ nào đó, toàn ghẹo cho nó chú ý tới mình chứ ít khi nào mà quan tâm người ra mặt lắm, lại kêu ko phải đi tuổi trẻ là thế !!!)

Bỏ thì ko đành vì ít ra cũng thương con bé, mà đi theo thì chả lẽ tiếp tay cho giặc Tui khi ấy chỉ biết suy nghĩ vừa chở con bé, rồi lựa lời mà khuyên giải thôi... Nói thật là khi ấy cảm giác của tui nó phũ phàng các bạn à. Chả hiểu dù ko có mối liên hệ nào ràng buộc với em nhưng cảm giác như đang bị thằng cờ hó chạy trước nó cảm chừng trước mặt vậy đó. ỨC CHẾ ĐEK TẢ ĐƯỢC

Chở em nối đuôi theo thằng kia vì tui ko muốn chạy song song với nó để nó xen vào câu chuyện 2 đứa

- Em vẫn chưa bỏ nghề được hả em ? - Tui quay đầu lại hỏi với cái giọng lạnh lẽo, khuôn mặt bơ ra

- Em nói với anh bỏ hồi nào? mà chuyện này chả xía gì đến anh cả- Con bé gắt gỏng lên

- Sao mà cứ hờ tị lại làm như vậy vậy?(em có biết là các bác hận em lắm ko)

- Kệ em, em nói rồi, trước đây em làm vì em thích, còn bây giờ em yêu nghề ko được hả - Giọng nói cương quyết

- Chẳng lẽ vì yêu nghề em lại bán rẻ thể xác của mình cho 1 thằng khác dễ vậy sao ?hay là vì em hận anh mà em làm thế

- Chả vì ai cả, em đừng nói nhiều nữa, vậy anh có chở em ko, hay em đi với nó- Cắc cớ với câu hỏi của tui, con bé trả lời gằn để qua loa

Tui thở dài mệt mỏi vì cái độ lý và bướng của em...

- Anh thất vọng về em quá Nhi à, thôi em muốn làm gì làm - Tui tuyệt vọng buông ra câu nói đó...

- Bộ em ko thất vọng về anh hả. trước giờ em có thấy anh chen ngang vào công việc của em đâu, sao giờ anh lại làm thế ?

- Thôi được rồi, nói nhiều quá - Tui bực mình hét toáng lên.

con bé liền khoanh tay im thin thít đằng sau lưng xe tui, chắc có lẽ cũng bất ngờ vì đây là lần đầu tui nổi nóng với em. Tui cũng biết cảm giác tui bây giờ cũng đang nóng rồi, nên cũng ráng im lặng ko muốn nói 1 câu nào nữa giữa khoảnh khắc này.

Cuối cùng thì cũng đến nơi, thằng kia chạy vào trước đặt phòng. em bước xuống xe rồi phán: cảm ơn anh, được rồi anh về đi, mai anh chở em về đc rồi

Khuôn mặt lạnh tanh với cái đầu nóng hừng hực của tui nó ghì cái miệng của tui lại. chỉ gật đầu rồi nhìn con bé lon ton bước vô trong.

Gật đầu với em nó là về nhưng mà sao về được hả bác. tui lại tiếp tục diễn cái tuồng như hôm nọ, lại mua ly cafe vs gói thuốc rồi lại tiếp tục chiêm nghiệm về cuộc đời đời ngày mai sáng

Vật vờ được lát thì có sdt bé Nhự nhắn tin:

- Anh đang làm gì đó, hihi
- À, anh ngồi ngắm sao
- Trời, lãng mạng dữ hôm, bộ hôm nay uống thuốc trễ giờ hay sao mà lại bị như thế - Con bé ghẹo tui
- Hơ hơ, lý hen, dám chửi anh khùng ha, nhớ đó
- Em có chửi đâu, tự anh nói mà, anh xem lại sms trước đi, hihi
- À mà nói nè, nt thì nhắn dài dài ra xiu đi, nhắn gì co mấy dòng, phí tiền quá
- Dạ - Con bé reply lại ko thể ngắn hơn
- Con lạy má, cái này con ngắn hơn mấy cái kia nữa. mà giờ đang làm gì thế mà rảnh nt cho anh vậy
- Dạ, em đang game anh, hihi, chơi quài buồn quá nên nhắn tin cho anh í mà
- Trời, con gái mà cũng chơi game hả, chơi game gì thế gái
- Dạ audition đó anh, anh có chơi ko ?
- Ko em ơi @@! anh còn teen như em đâu mà chơi ba cái game đó. có volam thì anh từng chơi ngày xưa thôi ko cần đợi bé Nhự reply, tui bồi thêm 1 tn nữa
- À mà em nè, anh có cái hỏi cái giúp anh cái nhé
- À game volam đó ngày xưa em cũng từng chơi rồi. mà anh nhờ em tư vấn gì zậy ?
- Ví dụ có ai đó ko giữ lời hứa nào đó với em? thì em sẽ ra sao ?

vừa nhắn xong liền nhận được cuộc gọi của bé Nhự

tui liền nói:

ủa sao ko nhắn tin mà gọi luôn à

- Dạ, hihi, tư vấn phải qua giọng nói nó mới thấm đc anh ơi vả lại nhắn tin ba cái chuyện này mệt lắm
- Ủ cũng đúng - Tui đồng tình
- Để xem, nếu ai thất hứa vs em đó hả, Nếu như bình thường đối vs bọn con gái thì hẳn họ sẽ tức giận và ầm ục lắm, vì con gái họ coi trọng lời hứa lắm, họ ghét ai làm họ mất niềm tin mà họ ấp ủ kì vọng vào người đó lắm. Nhưng còn với em thì khác, em thì trước tiên em đặt nghi vấn trước tại sao người ta thất hứa, để xem nguyên do có chằm chước tha thứ được ko? chứ ko có vội vàng phán xét, vì con người mà, ai chả có khuyết điểm, trừ cái trường hợp thất hứa 1 cách quá đáng hay cố tình, hay hứa phong lông thì chắc ẹ... em cũng phải tức giận thôi hihi...
- Ủm, vậy giả dụ nếu người làm em giận là người em thương thì em sẽ làm gì ?
- Người em thương đó hả ?
- Ủa
- Chà chà, sao giống cái chuyện của em với thằng Cường thế, khi em thương ai thật lòng thì em dễ lụy vào người ta lắm, lúc nào em cũng ở thế bị động hết ấy. Bởi vậy mà có lẽ trong tình yêu em luôn là người thiệt

thời hihi, Nhưng mà nếu em tức, thì chắc em cũng chỉ biết trốn 1 góc để khóc cho thỏa giận thôi. Chứ cũng ko muốn người mình thương bị ảnh hưởng gì vì cơn giận của mìnhhihi

giá như con bé Nhi đc như bé Nhị thì hay biết mấy, mà thôi, mỗi người có 1 cá tính riêng, có 1 suy nghĩ riêng, đừng ép ai giống ai, giống nhau hết thì cuộc đời nó bị công bằng rồi, mà bị công bằng thì nó ko còn là cuộc đời nữa đâu, mà nó là thành ra 1 cái cuộc chơi có luật lệ sòng phẳng rồi

- À thôi em đi ngủ đi, trể rồi, anh bận chuyện tí, cảm ơn em nhé
- Dạ anh hihi, có gì thì cứ tâm sự với em hen ^^! thôi em ngủ trước hen, ngủ ngon nha anh
- Ủi gái, bái bai...

Cúp máy tui lại quay lại với dòng suy nghĩ cũ của mình, Bây giờ nghĩ lại bản thân mình, chả có lý do gì mà giận em nữa, và cả các bác nữa, với tui thì em chả là gì của mình, lúc trước mình quen em thì nó đã làm rồi chứ có phải vì mình mà bán thân gì đâu, nó giận hay ko thì con bé nó hứng làm thôi trước sau chả vậy, còn phần các bác, thì chuyện về bé Nhi nó cũng xảy ra rồi, cứ coi như sai lầm của em ngày xưa đi, vì dù cho các bác có than thở cỡ nào thì tui cũng vẫn viết đúng câu truyện của nó thôi, có bẻ gãy ngòi bút bịa ra 1 tình huống khác để vừa lòng hình tượng bé Nhi trong lòng các bác đc đâu

Đúng là thức đêm đầu cũng hơi khôn ra, lần này tui cũng chả rảnh mà ngồi hiến máu cho lũ muỗi nó cứ vo ve bên tai chờ cơ hội là đớp tui, liên lấy xe rảo vòng quanh rồi tắt vô chỗ mấy ông xe ôm đêm ngồi tán phét với ổng, chừng 5h30 sáng tui mò lại cái nhà nghỉ ấy chờ em tiếp

thì khoảng 8h con bé bước ra mà không thấy thằng kia đâu. hình như đang bấm số gọi taxi, tui liền chạy tới với bộ mặt lạnh tanh

- Lên đi, anh chờ về
- Trời đã nói khỏi đợi em mà, anh chờ em tới sáng lên đó hả
- Ko, anh mới ngủ dậy, vô tình ăn sáng gần đây thôi
- Đừng có xạo, nhìn mặt anh bơ phờ thế kia cơ mà - Khuôn mặt con bé lộ rõ sự tội nghiệp vì biết tui chờ con bé cả đêm
- Thôi, lên đi chờ về - Mặt tui vẫn lạnh tanh
- Dạ... - Bây giờ khuôn mặt bé nhi tỏ vẻ gì á ngại lắm. Tui cũng hy vọng con bé hối hận chút ít gì đó vì đã làm cái chuyện chó chết này với tui

Đoạn đường trở em nó về nhà, 2 đứa chả thốt lên đc câu nào, mỗi đứa 1 suy nghĩ riêng... Quả thực 2 đứa tui ko còn như ngày xưa nữa rồi, từ những ngày đầu quen em, chở em nó sau xe lúc nào cũng rộn ràng, kể chọc người ghẹo, tung qua hứng lại mà giờ này cảm giác 2 đứa nó nặng nề lắm. Chở em về nhà, chưa kịp để em nói câu cảm ơn rõ ràng, tui liền kéo ga vụt đi trong tích tắc..

Về đến nhà, móc điện thoại ra tui nhắn cho em 1 tin:

- " Lần sau em đừng làm vậy với anh nữa, anh chưa lần nào như vậy đâu, nhưng mà đừng có để anh khinh em "

rồi chìm vào giấc ngủ nhanh chóng... Đến khi tỉnh dậy thì có tin nhắn từ bé Nhi gửi tui ko biết từ khi nào

- Hi, anh nghĩ em ra sao cũng được, Nhưng anh nè, anh mãi mãi không bao giờ hiểu được em đâu. hiểu được cô bé mùa đông này đâu. Đôi khi mọi chuyện ko như ta nghĩ đâu ^^! thôi anh thức đêm mệt rồi, anh ngủ đi

34. Chương 34

Sau khi ngủ dậy thấy cái tin nhắn đó, tui cũng chả cũng hơi đâu mà thắc mắc đặt nghi vấn làm mẹ gì nữa, tại vì 1 phần cũng buồn con bé nên cũng chả có tâm trí đâu để quan tâm, quãng cái điện thoại đó, giờ cũng tầm 4h chiều, tui ra xóm chơi với mấy thằng bạn cafe cà pháo gì đó rồi nghe bọn nó kể lại chuyện cái hôm bắt cóc tui nhóc kia rồi xử ra sao tại vì bữa nọ giờ cũng quên khuấy cái vụ đó, nên hóng hớt đưa cà

đến tận tối. Rồi bàn qua chuyện bóng đá rồi hỏi cấp kèo này nọ làm vài ván coi đỡ buồn. Và vài ngày sau đó tui lâm vào trạng thái cảm xúc rơi tự do có nghĩa là chẳng muốn nhắn tin cho ai, đi chơi với ai, ai đi tới cần thiết lắm mới bắt máy còn ko cũng kệ bà nó reo. Cảm thấy cuộc sống nó thiếu vắng thứ gì đó mà nó đã ở bên mình 1 khoảng time khá gần bó rồi tự dừng mất tiêu, hụt hẫng như mấy đứa bị thất tình vậy đó, nhưng mà hoàn cảnh tui thì nhẹ hơn, chỉ thấy chán đời thôi. Lúc ấy có khoảng time tui suy nghĩ sẽ bơ luôn bé Nhi, mặc em nó ra sao thì ra. một phần vì bị gái nó chơi 1 cú như vậy thì mặt mũi nào nhìn lại nhau. đến khi hết 1 tuần nghỉ phép bệnh thì tui lại bắt đầu lao vào guồng quay của công việc như trước. à mà Công ty mới này của tui nó cũng mất dạy lắm, nâng lương ko phải cứ đến tết nó nâng đâu, đến hè nó mới nâng, bởi vậy cái khoảng time sau tết là đám nhân viên bọn tui lại ra sức hì hục làm hết công suất. Nhưng mà về phần bé Nhi thì có lẽ là ko, từ lúc tui quyết định dứt mình ra cuộc sống của em sau cái ngày hôm đó thì tối nào tui cũng nhận được 1 tin nhắn chúc ngủ ngon của em vào khoảng độ gần giữa đêm, đều đều như vậy mà tui ko thèm reply 1 tin nhắn nào, đôi khi vì cái tôi của thằng con trai, vì lòng tự ái bị tổn thương sâu sắc mà tui lại như thế. Nhiều khi cũng tự nghĩ tại sao con bé làm lại như vậy với mình ? phải chăng đó là việc làm ăn năn mà con bé có thể làm với tui. Lúc ấy tui cũng có cái suy nghĩ tiêu cực như 1 số bác đã nói, bé Nhi đã có cái tính bốc đồng, ko biết quý trọng bản thân, hờ tì là đem ra cho người khác thỏa mãn mặc dù biết chuyện đó ko có lợi cho bản thân thì thử hỏi ai mà dám yêu Nhưng cũng may mắn là tui chỉ dừng lại với em ở mức thương em thôi, nên cũng chính vì thế mà tui không thể bỏ mặc em được...

Vào khoảng time này, thì bé Nhy cũng quay lại lo học đại học nên tui cũng ko muốn gặp nhiều, thỉnh thoảng có hay call tui rủ đi ăn mà tui toàn cancel.

Tình hình chiến tranh lạnh giữa tui với bé Nhi diễn ra tổng cộng khoảng 3 tuần. Thì cũng là lúc tui cũng ko thấy con bé nhắn tin vào hằng tối nữa. Cũng thấy là lạ, tự dừng đang đều đều tay vậy mà sao con bé ngưng rồi nhỉ, hay là nó nản rồi? tui nghĩ thầm - Cũng chính vì sự ngưng đột xuất đó nó làm tui tò mò và nhớ lại cái tin nhắn mà hôm tui ngủ dậy, bé Nhi nhắn cho tui. Ngồi nghiền cái tin nhắn tui mới suy nghĩ sao tự dừng con bé nó lại nhắn vậy nhỉ? chuyện nó rành rành ra trước mắt vậy rồi kia mà, làm thế nào mà con bé bảo chuyện ko như tui nghĩ ? tui quen con bé cũng đc mấy tháng chứ có ít đâu, thế nào lại bảo tui ko bao giờ hiểu em nó, nếu có thì chỉ có hiểu chưa hết mà thôi. Rồi lại nghĩ đến con bé, sao đêm nay lại ko nhắn, ngày nào cũng chờ cái tin nhắn của con bé rồi tui mới yên tâm đi ngủ, cơ mà sao đêm nay lại ko có ? hay con bé bị gì đó, hay nó đã thực sự muốn dứt ra khỏi tui như tui mong muốn - Đêm ấy tui tự hỏi tự trả lời như 1 thằng điên. Cuối cùng quyết định ngày mai tui sẽ tìm cách gặp em để sao tình hình ko có tui mấy tuần qua em như thế nào và hiện tại thì ra sao... - Nghĩ vậy tui quăng cái điện thoại 1 góc rồi trùm chăn ngủ tới sáng...

Sáng mai đi làm, ráng hoàn thành mọi công việc thật sớm, tại tính tui cũng hay về trễ lắm, chuông xong đôi khi cũng chẳng để ý mà cặm cụi làm, xong việc mới yên tâm mà về chắc cũng vì cái tính này nên tui cũng đc mấy ông xếp thương mà chiều cõ

Đến chiều đúng giờ sách ba lô về đúng giờ mà cha con nhà nó nhìn tui với ánh mắt khác lạ lắm, đôi khi mấy việc làm bất thường dễ lắm người ta chú ý thiệt các bác ạ

Về đến nhà ngồi suy nghĩ chẳng lẽ giờ tự nhiên gọi cho con bé, rồi hẹn ra quán nào đó, rồi dè ra mà hỏi chuyện nghĩ lại cũng thấy vô duyên, với lại đang trong giai đoạn bơ nhau, tự nhiên lại đi rủ đi chơi có lẽ khó chấp nhận chuyện đó, nghĩ nát óc, tui mới rặn ra đc cái phương án cũng khá chua chát, nhưng coi bộ có phần khả quan để mà có thể tiếp cận con bé. Mặc đồ vào, tui phóng xe ra cái quán nước đầu ngõ phòng em, cái quán hay bán chè thái đối diện cổng công viên Biên Hùng đó các bác. Chỉ còn mỗi cách là canh đầu ngõ đợi con bé ra rồi đi theo xem nó đi đâu, rồi sau đó lựa tình huống nào đó giả vờ tiếp cận con bé (mà nói thật nghĩ lại cái ngày ấy coi bộ tui cũng khờ thật các bác à, coi bộ cũng rảnh mà làm như vậy, nếu như bây giờ chắc tui đẹp mẹ cái tự ái qua 1 bên mà gọi thẳng con bé ra 1 chỗ nào mà nói chuyện cho nó vuông rồi, chứ ko rề rề như vậy đâu)

Gọi chai nước ra rồi tính tiền trước, Ngồi đợi con bé mà sốt cả ruột lên, bập thuốc liên tục, thấy con bé nào trong cái hẻm ga đó mà phóng ra tui cũng nhìn chăm chăm, đôi khi có đôi 3 con nó hoang tưởng nhìn thấy tui chăm chăm nhìn nó tưởng nó đẹp lắm làm cái bộ mặt chảnh ngược lên trời nhìn thấy phát ói

Đợi mãi cũng tới tận 7h tối thấy con bé phóng xe ra, lập tức tui cũng bật dậy, lấy xe phóng theo sau, hôm nay con bé mặc cái quần jean ngắn quen thuộc khoe ra cái cặp đùi trắng bóc, với cái áo thun đen, đằng

trước có hình mấy cái mèo kitty vớ vẩn nào đó với đôi giày búp bê mà thời đó đang thịnh hành ấy đứa con gái lắm (cái này tui tả trước thôi, tại về sau gặp tui mới thấy rõ thôi, chứ chạy xe vậy, hơi đâu để ý ba cái đó)

Mà công nhận con bé phóng nhanh thật, đường thành phố đông xe mà nó lạng lách rồi vút đi thoăn thoắt, nếu tay lái tui ko cứng chắc có lẽ cũng mất dấu con bé (à Nhi nếu em mà có đọc đc chap này thì anh khuyên em chân thành bỏ cái việc hiện tại em đang làm đi, em chuyển qua cướp dợt, hay đua xe mướn cho người ta được rồi đấy)

Theo đuôi con bé qua 3, 4 con đường thì cuối cùng dừng lại tại 1 quán Phở ở bên Phúc Hải. tui đoán chắc con bé đi ăn tối rồi. nên cũng chưa muốn tiếp cận lắm, đứng ở bên này đường, tui nói rút bao thuốc ra mời chờ con bé ra. mà bình thường lúc đi ăn với tui, thấy bé Nhi ăn cũng bạo lắm, vậy mà từ bên kia đường ngó qua thấy con bé ăn lâu thấy sợ, ăn mãi ko thấy xong. chỉ muốn xông thẳng qua quán phở rồi chửi vào em nó là Ăn lẹ lên dùm cái coi, có biết tui đang ở bên kia đường rình em lâu lắm rồi ko...

Ăn mãi cũng xong, lẹ tiếp tục đi theo sau lưng con bé đến tận khúc chợ đêm, thì con bé gửi xe bên Công viên biên hùng rồi đi bộ vô chợ, tui đoán chắc vô đó đi dạo hay mua đồ linh tinh nữa rồi. tui cũng lật đật gửi xe rồi đi sau đuôi em và giữ cự li 5m, tui thề với các bác là trong đời tui chưa bao giờ mà làm cái hành động theo dõi ai bao giờ cả. Vì quả thật tui cũng chả rảnh và cũng chưa có ai mà đủ khiến tui phải làm như thế... ngoài bé Nhi. Và chắc có lẽ vì thế mà kinh nghiệm theo dõi đối tượng tui chả có tí kinh nghiệm nào cả. Vừa lơ là 1 chút, tui đã mất mẹ cái dấu của bé Nhi rồi. Sợ phí công cả 1 buổi đợi rồi rình em, tui cuống cuống đảo mắt lia lia, đi hết gian hàng này đến gian hàng khác xem con bé đang trốn ở cái góc chết tiết nào. Mà tìm hoài ko thấy đâu cả. ầm ỨC XEN LẤN CẢ MỆT MỎI, 2 tay tui chống vào đầu gối thở hắt ratrong đầu nghĩ thầm, mẹ vậy là phí mất cả buổi trời, coi như công cốc rồi

Bỗng từ đằng sau, chợt có 1 bàn tay nào đó khều khều vào vai tui nhẹ nhàng rồi kèm theo giọng nói quen thuộc mà nãy giờ tui đang tìm

Sao rồi, tìm em nãy giờ có mệt hơn ?

Nghe được tiếng bé Nhi tui liền quay lại liền giật mình:

- Trời đất, em ở đâu chui ra vậy

- Hì, hôm nay giỏi quá hen, dám đi rình nghe ta ha, ko nói rõ lý do, em méc công an cho coi - Con bé nở 1 nụ cười tươi roi rói, nhí nhảnh - Đây nè, Đây mới chính là cái nụ cười mà con bé đã đánh mất từ 3 tuần trước đây nè, bây giờ ko hiểu sao mà tìm lại được hay đến thế

- Anh có rình gì em đâu - Tui gãi đầu cười cầu tài

- Đừng có xạo, hồi ở quán phở, ngó qua bên kia đường là em đã thấy anh rồi, em giả vờ ko thấy anh đó thôi

- Vậy hả, àừ - Tui gãi đầu bối rối, tự nhiên giờ cảm thấy mặt mình nó ngu ngu thế nào ấy

- Vậy chứ ai đó gần cả tháng trời mất tích, tự nhiên giờ theo dõi em là sao?- Bé nhi tay chống cằm ra chiều suy nghĩ chờ câu trả lời của tui...

tui ấp a ấp úng trả biết xoay xử ra sao thì em nó bồi thêm

- Vậy chứ ai đó gần cả tháng trời ko nhắn nể 1 cái tin nhắn cho em, giờ tự nhiên theo dõi em là sao- Lần này đôi mắt 2 mí của em căng ra chăm chú nhìn tui..

tui cười cầu tài mà chỉ biết nói

35. Chương 35

- Vậy chứ ai đó gần cả tháng trời mất tích, tự nhiên giờ theo dõi em là sao?- Bé nhi tay chống cằm ra chiều suy nghĩ chờ câu trả lời của tui...

tui ấp a ấp úng trả biết xoay xử ra sao thì em nó bồi thêm

- Vậy chứ ai đó gần cả tháng trời ko nhắn nể 1 cái tin nhắn cho em, giờ tự nhiên theo dõi em là sao- Lần này đôi mắt 2 mí của em căng ra chăm chú nhìn tui..

tui cười cầu tài mà chỉ biết nói:

- Bởi vậy... bởi... - Tui ấp úng suy nghĩ ko biết nói gì

- Bởi vậy sao - Con bé 1 tay khoanh trước ngực, 1 tay xoa xoa cái cằm nhón nhọn, mắt nheo lại chờ câu trả lời thỏa đáng từ tui

- Thì bởi vậy hôm nay anh tìm em để dẫn em đi ăn đền bù lại nè - Tui chợt nghĩ ra cái câu này ko thể mượt hơn được nữa

- Ủa vậy chứ sao gặp em từ đầu ko rủ luôn, mà phải lén lút theo sau mãi rồi đợi khi bắt gặp mới rủ - Con bé bắt bẻ

Mẹ nó chứ, theo như tình hình từ cuba gửi về thì tui đang trong thể chủ động cơ mà, tự nhiên giờ bị con bé vận hòng rơi cái tởm xuống thể bị động rồi

- À thì... thôi vô quán ăn đi, rồi từ từ anh trả lời, đứng giữa hàng quán người ta vậy tự nhiên nói chuyện chán hết mặt tiền quán người ta rồi...

- Hi hi, cái này được nè, tìm quán nào đi - Con bé nheo mắt lại cười

thế là 2 đứa tản bộ đến đầu cổng chợ đêm để tấp vào 1 quán ăn vừa đi tui vừa sẽ nghĩ sẽ chuẩn bị nói gì khi ngồi xuống ghế. Chứ này giờ bị con bé bắt bẻ giữ quá, văn phong ý tứ nó bay chí chóc trên trời rồi

Gọi bia, mời ra xong xuôi, Bé Nhi vẫn đều đều quên được cái câu hỏi cũ

- Sao nói thật cho em biết đi, sao tự dừng lại đi theo em vậy?

- Ủ thì tại mấy tuần này ko gặp em, ko biết em như thế nào, nên anh mới...

- Ủa vậy sao anh ko gọi đt em 1 tiếng

- Tại vì... anh... - Tui ngập ngừng

- Vì anh ngại hả - Con bé bậm môi lại, đá ánh mắt sắc lẹm về phía tui

- Thì tại hôm qua, ko thấy em nhắn tin, anh tưởng em bị gì rồi

- Trời ơi, hôm qua máy em hết tiền nên ko nhắn tin được đó thôi, anh làm gì ghê vậy - Hihi, tưởng anh ko quan tâm mấy tn em gửi chứ.

- Đâu có

- Ủa vậy chứ sao anh ko nhắn lại, bộ vẫn còn giận em hả - Bé Nhi ngậm miệng

- Ủ, trước đó thì có, nhưng nghĩ lại thì hết rồi

- Sao lại hết - Con bé hỏi 1 câu hết sức vớ vẩn đều đều biết nói sao

- Thì tính anh đâu có giận ai dai đâu

- Ờ ko có dài ha, có gần cả tháng à - Con bé làm cái mặt đều giả

- Bắt bẻ nữa là anh giận tiếp đó nha, tui lườm sát rạt

- Hihi biết rồi, ghẹo có tí đã cộc rồi...

- Nói anh nghe coi, cả tháng này làm cái gì ko ?

- Thì sáng em ngủ tới trưa, dậy ra tiệm ăn, rồi chiều đi học Anh Văn ở trung tâm, tối tối thì đi chơi đây đó vs mấy con nhỏ bạn.

- Vậy thôi hả - Tui chờ đợi 1 việc gì đó nữa của con bé sẽ nói tiếp

- Hết rồi - Bộ muốn làm gì nữa hả

- À không, thôi đồ ăn ra rồi, ăn phở rồi, còn bụng ăn nữa không - Tui cố ý bẻ ngang câu chuyện, bởi vì biết điều tui muốn nói thời điểm này là ko hợp lý tẹo nào

- Xồi ôi, bình thường anh trai, chuyện nhỏ - Con bé trề môi ra tru tréo

Khui bia, 2 đứa cụng rỗng rỗng và nói chuyện linh tinh. Ít ra thì tui cảm giác thì sợi dây khoảng cách giữa 2 đứa ít nhiều cũng rút ngắn lại rồi. Cũng ko còn như cái lúc tui chở em về hồi bữa. trong lúc 2 đứa đang uống, lâu lâu cũng có mấy dân chơi ngồi bàn bên cạnh thò ly bia ra cụng với bé Nhi, con bé cũng cười mỉm rồi cụng lại. Chung quy chắc cha con nhà nó cũng địa bé Nhi này giờ rồi nên giờ trò muốn làm quen. ăn uống 1 hồi sau cảm thấy đến lúc rồi, tui mới bắt đầu giải đáp thắc mắc mà tui cần tìm lại giải về con bé

- À nè em

- Dạ sao anh

- Có chuyện này anh muốn nói với em

- Dạ sao chuyện gì

- Cái vụ hôm đi với bé Nhy đó

Bỗng mặt bé Nhi đang vui bỗng tắt hẳn

- Dạ rồi sao anh

- Thực ra anh với Nhy ko có gì đâu, chỉ coi nó như em gái thôi

- Ủa vậy hả - Mặt con bé y như giải tỏa 1 điều gì đó

- Ủ, hôm em rủ anh, anh từ chối, quả thực là anh cũng hơi mệt, với lại đầu đang đau, ngại đội nón bảo hiểm lắm. nên từ chối, lúc sau thì bé Nhy nó đến tận nhà rủ anh đi, anh cũng tội con bé đường xa mò lên đây, ko đi cũng thấy kì, rồi tui kể cho bé Nhi nghe cái vụ ko đội nón bảo hiểm gặp hugo

- Trời, chị như dữ vậy à - Con bé há hốc mồm kinh ngạc

- Ủ, đã vậy cũng y như em, bà cũng khỏe lắm

- Xí, cái anh này, lúc nào cũng đem em ra so sánh với chị Nhy ko hà

- Mà nè, còn cái lời hứa mà anh hứa với em hồi dưới quê đấy, em nhớ ko ?

- Anh đừng có hỏi em nhớ ko? mà phải hỏi ngược lại là anh đã quên chưa đó

- Hi, vậy anh hỏi em nhé - Tui trở lại cái giọng ôn tồn chân thành

- Em nghĩ sao nếu như cái anh chàng em thầm yêu dắm cho em cơ hội trong khi em ko biết yêu chính bản thân mình trước ?

Con bé cùi gằm mặt xuống bàn

Em nghĩ sao trong khi lúc nào em cũng hờ hững chuyện gì ko vừa ý cái là em bắt đầu làm ba cái chuyện linh tinh để cho người khác tức chết? em còn trẻ bồng bột quá em biết ko, nhiều khi em phải học cách chấp nhận những chuyện ko mong muốn xảy ra. sống ở đời còn nhiều thứ em chưa nếm trải, mới có tí em đã vậy rồi thì sau này ra sao ? em có nghĩ anh chàng em thầm yêu, anh ta có chấp nhận cái chuyện em giận anh ta cái là em thân mình ra cho người thỏa mãn ko ?

Bé nhi lúc này thì vực mặt lên cười mỉm và nhìn tui bằng ánh mắt tinh quái:

vậy khi em làm vậy rồi, cảm giác anh ra sao ?

- Anh có thấy ức chế ko ?

- Có cảm thấy bị ai đó phá vỡ lời hứa ko ?

- Hi, em làm vậy cũng chỉ để cho trải qua cái cảm giác mà em đang gánh chịu thôi

- Anh hiểu, nhưng cũng đâu đến mức mà em phải làm đến mức đó, thì làm sao anh ta cho em cơ hội được

- Vậy nếu như mọi chuyện không phải như vậy ? thì anh nghĩ sao ? có dám cho em cơ hội ko ?

- Ko như vậy nghĩa là sao ? - Anh không hiểu, anh không hiểu từ cái tn trước em đã gửi rồi

Lúc này 2 đứa cũng hơi ngà ngà rồi, nên những mẩu đối thoại trên có vẻ hơi sến đụ 1 xíu, hơi vòng vo loãng ngoằn ngoèo xíu

- Em nói rồi, anh ngốc lắm. anh ko hiểu được em đâu. Từ lúc sau cái buổi tắm sông dưới quê em với anh, nghe lời anh khuyên thì em đã suy nghĩ lại rồi nên cũng chẳng tiếp ai nữa đâu.

- Vậy sao em còn

- Gượng đã để em nói tiếp, cái tối hôm gặp anh vs chị Nhi ở chợ đêm, em chỉ bày trò chọc anh lúc giữa đêm thôi, thực ra em ngủ có mình ên trong đó à.

- Vậy còn hôm anh chở em, cái thằng - Tui hỏi dồn

- Thằng đó là bạn em, nó bị gay anh ơi. nó chơi chung nhóm với bọn em(về sau mới biết nhóm con bé còn có cả less và bê đê mịa cái băng đảng của em bá đạo thật. em nhờ nó giúp em thôi. vô đó em vs nó tâm sự chuyện tình cảm rồi lăn ra ngủ thôi

- Ủa thiệt vậy hả - Tui sáng mắt ra vì vừa vén đc 1 bí mật làm tui chập chờn gần cả tháng trời

- Ko tin thì em gọi nó ra cho anh gặp

- Hi, thôi. Giờ thì anh hiểu mọi chuyện rồi. em cũng đóng kịch tài quá hen - Tui lườm con bé

- Hehe, bé Nhi mà - Con bé giương con mắt láo lếu nhìn tui

- Mà anh sẽ nghĩ em ra sao, nếu như em ko kể anh biết chuyện này ?

- Chắc... anh... chắc anh giận em dữ lắm đó

- Hihi, em nói rồi, em ko hiểu được em đâu

Sau khi hiểu ra mọi chuyện đầu đuôi, thì tui cũng nhẹ nhõm người, ít ra cái tính trẻ trâu nông nổi của em chắc cũng đã bớt lại. chưa bao giờ tui thích bị troll như hôm nay, nói chung con bé cũng khá láu lỉnh mà bày ra ba cái trò này. cũng may là hôm nay mọi chuyện cũng đã sáng tỏ, nếu ko chắc tui bị mất đi 1 người như em rồi. Bây giờ thì có lẽ con bé cũng gần như dứt ra được cái nghề này rồi, vậy coi như thành công cũng được 60%, 40 % còn lại tui phải làm là giúp em dứt điểm công việc này, định hướng lại cho em cái tư tưởng về tình yêu và vạch ra cho con bé 1 lối đi trong tương lai, cho con bé bước tới, vì bây giờ tui thấy em sống chả có mục đích gì cả, chứ ko thể nào ăn ở ko như vậy, vì con bé còn trẻ mà đã nghỉ học sớm vậy rồi dễ sa ngã lắm. (mà đã sa ngã cmnr) và cuối cùng là giải quyết cái lời hứa của tui với em. tui ko thể yêu em (lý do tui đã từng nói) nhưng cũng ko thể bơ cái lời hứa mà quăng nó qua 1 bên... Bất chợt trong đầu tui nảy ra 1 suy nghĩ

Tại sao mình ko kết hợp cả 2 cái lại nhỉ: “trước mắt tui sẽ tạm thời” sẽ là bạn trai của em” vì như vậy, đã giải quyết xong cái lời hứa với em, và trong vai trò 1 người bạn trai, tui cũng dễ dàng để uốn nắn em hơn, trước mắt là tui suy nghĩ vậy, còn về sau để làm thế nào tui tách mình ra khỏi em, mà em vẫn ko quay trở lại con đường cũ mà có 1 nghề nghiệp ổn định thì chuyện đó cứ từ từ, tui sẽ tính sau...

36. Chương 36

Sau cái buổi ăn uống và làm hòa hôm đó, tui ko có nói trực tiếp với em là làm bạn trai hay cho con bé cơ hội, các bạn biết sao không? con gái mà? ai đời cộc lại đi tìm trâu, đang không tự nhiên đâu ra phán anh sẽ cho em 1 cơ hội quen anh rồi blah blah đủ thứ điều kiện đi kèm thì chả khác nào tui quá vô duyên và với con bé tui như 1 kẻ ban ơn cứu rỗi em, đã phẳng cái lòng tự tôn của bọn con gái xuống dưới hố? không!!! tui ko làm thế trong tình yêu và nhất là là giả vờ yêu ai đó, phải làm càng từ từ, gần gũi càng tốt. Sau buổi tối đó, đưa em về tận nhà, ông bà ta xưa đã nói rõ: muốn nhanh thì cứ từ từ, tui ngấm ngấm lên ỳnh hần 1 kế hoạch “giải cứu thần chết”

Sau khi đưa em về, trước khi đi ngủ tui mở đt ra nhắn cho em 1 tin chúc ngủ ngon, nhìn vậy chứ cũng gần 1 tháng trời rồi giờ mới nhắn cho con bé cảm giác xúc động đù chịu được... Đùa chứ nghĩ lại thấy bản thân cũng hơi chớ sau khi biết đc sự thật con bé troll mình. Nếu như tui có suy nghĩ như bé Nhy thì đâu đến nỗi. Nhìn vậy chứ bé Nhy có nhiều cái tính hay mà tui cần học hỏi lắm.

Tui bắt đầu lên 1 dự án suy nghĩ sẵn trong đầu, đây có lẽ là cuộc tình có tính toán chi ly mà lần đầu tiên trong đời tui áp dụng. Kế hoạch ước tính là tuần đầu tiên, tui sẽ bên em nhiều hơn, gần gũi thân mật với em hơn trước, cốt cho em nó hiểu sau khi biết em, không làm những chuyện sai lầm như tui đoán, thì tui bắt đầu có cảm tình và bắt đầu bày tỏ tình cảm với em

Tuần thứ 2, tui sẽ bắt đầu dạy đời con bé nhiều hơn bằng vài điều mà tui từng vấp ngã trong cuộc sống, ít ra giúp con bé chín chắn hơn, bớt cái tính nóng nảy, bùng bột mà tuổi trẻ thường dính phải (dự tính phải lần sang cả tuần thứ 3 đối với trường hợp đặc biệt này, bởi vì tính cách con người muốn thay đổi ko phải là ngày 1 ngày 2 là có thể)

tuần thứ 4, tui dự là sẽ giúp con bé quán triệt tư tưởng về cái nghề cave, nói rõ và sâu hơn về cái được và mất đằng sau cái hậu của công việc này

tuần thứ 5 và 6, tui sẽ nói chuyện với em nhiều hơn về tương lai, ước mơ của con bé. Dạy cho con bé cách xài tiền bằng chính mồ hôi mình làm ra chứ ko thể ăn bám tiền của gia đình mãi được.

và 2 tuần cuối cùng cũng là khó khăn nhất tui sẽ dạy em cách... Rời xa tôi 1 cách êm thấm, đánh dấu mốc ngày tui ko còn tồn tại bên em để nâng đỡ em nữa, mà em phải bước chân vô đời để nó xô đẩy mà em vẫn sẽ hoàn toàn ko bị shock rồi đâm ra ngựa quen đường cũ. Và 2 cái tuần cuối cùng này cũng làm tui đau nhất hằng đêm mỗi khi kê đầu xuống gối ngủ

Kể từ ngày sau đó, tui chủ động với em hơn trong mọi cuộc đi chơi. Sáng đi làm thì chiều về tui ghé qua phòng em rồi chở con bé đi học, rồi tui chạy về nhà tắm rửa căn tan học là chạy lên rước rồi chở đi ăn. Rồi 2 đứa lết ra bờ kè tui bắt đầu test trình AV của con bé như thế nào. Chơi đến tối thì chở em về phòng. Đêm thì 2 đứa nhắn tin vu vơ qua lại cho nhau tầm 12h thì tui xin kiếu đi ngủ mai còn đi làm. 1 tuần liền diễn ra như vậy đi lặp đi lặp lại 1 cách thuần thục thì có bị mù bé Nhi mới ko nhận ra sự thay đổi tình cảm của tui đối với con bé. Tuy ko ai nói với ai điều nào nhưng cả 2 đều hiểu được rằng, chúng tui đã bắt đầu trở thành 1 đôi cặp kè. Bằng chứng là những lần tui chở em, em cũng bắt đầu ôm tui chặt cứng từ phía sau, đi dạo ngắm phố phường, 2 bàn tay của tui với em đan chặt vào nhau như bị sợ lạc vào cái biển người đang đập lên nhau mà sống, những cử chỉ thân mật như vuốt tóc, bẹo má em hay con bé thường nhéo tai tui mỗi khi 2 đứa chọc ghẹo nhau.

Nhớ có lần dẫn dẫn con bé vô rạp phim xem phim gì quên bà cái tên rồi

- Anh mua vé còn em mua bắp với Pepsi - Bé Nhi chia việc ra
- Trời khôn dữ vậy má - Tui bấu môi
- Ủ vậy để vậy em mua vé cho, anh mua đồ ăn đi - Bé Nhi hất cằm lên ngông với tui
- Trời khờ dữ vậy má - Tui nguyệt dài ghẹo
- O cái ông này, thích bị quánh phải hông? hiền quá lớn mặt hen, kết thúc từ hen là bé Nhi lấy tay béo vào tay tui, tuy ko đau nhưng tui cũng bộ giấy đành đạc biểu lộ trạng thái quá đáng như là vừa bị con chó nó tấp phải
- Thôi được rồi, để anh bao hết cho, khổ quá, tí bù lại chở anh về được rồi
- Á à, có âm mưu gì đen tối phải không? con bé nheo mắt lại tỏ ra nguy hiểm
- Mẹ, em toàn nghi oan cho người xấu ko vậy?
- Thôi hồng cà rớn với anh nữa, lẹ đi vô coi sắp tới giờ chiếu rồi kìa

Tui cũng mau mắn mua 2 hộp bắp, 2 ly PepSi cho con bé ôm rồi chạy qua quầy bên kia mua 2 vé, rồi hiền ngang bước qua cánh cổng soát vé với đằng sau là em đang lự khự xoay sở vs những thứ cầm trên tay, nhìn con bé y như ô sin của tui vậy đó làm cha con tui nó đũa nào cũng nhìn tui bằng ánh mắt thần phục

ko quên kèm theo cái suy nghĩ: mẹ cái thằng chảnh chó nghĩ sao con bé dễ thương này lại quen cái thằng mắc dịch vậy cơ chứ

nhưng cũng chỉ tồn tại được chốc lát thôi, vừa ngồi vào ghế cái là tui được hưởng 1 cái cốc rở đau từ bé Nhi

- Phụ - Á - Ngon ha, ko phụ em mà đi 1 mạch vô trong hen, làm em lon ton chạy theo anh, xém đổ rồi á - Bé Nhi lườm

- Hi - Tui gãi đầu, ai biểu anh bao làm chi ^^!

- Ờ nhớ nhá, vậy lần sau em bao, ráng mà làm y như vậy đó - Bé nhi trả treo

- Ủ, bình thường, mà quảng cáo lâu quá nhỉ, ko biết chừng nào nó vô phim chính đây - Tui ngắt cuộc nói nhằm 1 cách nhanh chóng

- Từ từ chờ tí có giờ - Bé Nhi trấn an tui

Tui nhớ mang máng thì hôm đó xem phim Ma hay kinh dị gì đó, nói chung cũng hơi ghê ghê sợ sợ đối với... Bé Nhi.

- Anh, em mượn cái tay - Bé Nhi thều thào vs tai tui

- Làm gì - Tui khẽ hỏi lại

- Em sợ, mỗi lần em sợ, em phải nắm thứ gì đó và... Cẩn

- Hả??? à ừ cũng được T_T, mà nhẹ thôi đó...

Thế là tui chìa đôi tay qua cho con bé nắm... Cứ đến mấy cái khúc gay cấn, âm thanh ai oán cất lên, nắm chặt tui rung rung, rồi đưa lên mạng găm găm, y như 1 con thỏ đang gặm cà rốt vậy đó, đến khúc có biến xảy ra, âm thanh dồn dập, là con bé giật thót người lên rồi hả mồm thật to táp vào ngón tay tui T_T, làm tui cũng phải la theo mọi người, nhưng khác ở chỗ họ sợ họ la, còn tui thì chả sợ mẹ gì mà đau quá... Kết thúc buổi xem phim thần thánh đó, bàn tay trái của tui toàn dấu răng và nước miếng của con bé... Cách tới già

Tui cũng ko nhớ tổng thiệt hại trong 1 tuần lấy lộ đó hết bao nhiêu nhưng so với đồng lương của 1 thằng làm văn phòng quen của tui thời đó thì cũng nhịn vào cuộc nhậu với bạn bè lại, đúng là khi yêu nhau tốn tiền thật các bạn nhỉ. Đùa tí thôi, chứ cũng chả có liên quan tiền bạc gì đâu, tui đã từng chứng kiến 1 cặp đôi yêu nhau đúng nghĩa bằng niềm tin luôn đó, chuyện là vậy có 1 thằng xóm bên cạnh tui, nó đi làm phụ hộ, quen với 1 nhỏ con gái nào đó, bị cha mẹ ruồng bỏ, nghe đâu ba mẹ con nhỏ này bảo nếu quen nó thì lấy đồ theo nó luôn đi đừng ở trong nhà này nữa (chắc là vì thằng này ko có tương lai) nhưng cô bé này vẫn quyết tâm yêu thằng này, rồi 2 đứa dọn về ở chung, thằng này do còn phải lo ăn học cho con bé, nên ra sức cày kéo, làm chiều về, tắm rửa cái lại lao vào chiếc xe ra ngã 4 đường chạy xe ôm cho tới tận đêm (tại thằng này ở phòng trọ). Cuộc sống đôi bạn trẻ này khá chật vật vậy mà anh chàng này cũng cuối cùng cũng lo được cho người mình yêu học xong đại học. Nhưng chuyện đó chả là gì, cái hay là anh ta chứng minh cho cha mẹ cô ấy biết rằng, duy làm cái nghề gì thì anh ta cũng sẽ đủ nuôi sống vợ và con mình. Sau gần 3 năm bỏ nhà theo trai, thì cha mẹ cô gái này rút cục cũng phải công nhận anh ta là 1 thằng có chí rồi tổ chức kết hôn. Rất may là cô gái này nghe theo tiếng gọi của con tim mà bỏ theo anh ta (tui ko khuyến khích các cô bé yêu thằng nào rồi bỏ nhà theo trai nha) cái này là họ có niềm tin vào tương lai, sống có ước mơ vào 1 ngày nào đó, họ sẽ vươn lên thôi. Giờ thì chàng trai đang làm tài xế xe tải chở vật liệu xây dựng, còn cô nàng này thì hiện tại đang làm nhân viên trong công ty tui... Các bạn thấy tình yêu của họ đẹp ko?

Lan man 1 tí chuyện ngoài lề, trở lại câu truyện ngay đây

Vậy là 1 tuần đầu tiên đánh phủ đầu con bé cũng đủ khiến con bé hiểu được ý đồ tình cảm của tui rồi. Nhưng mà nghĩ lại bản thân đôi khi tui cũng hơi chạnh lòng, nắm tay em đi tung tăng mà trong người ko có tình cảm giác của sự thích thú.

Nhìn các cặp đôi khác cũng sánh bước cùng chúng tôi, thấy họ hạnh phúc với 1 nửa của mình, được yêu thật sự 1 ai đó tự nhiên nhìn lại bản thân mình sao trông trái quá. Nhìn em hạnh phúc bên tui thế nào, sao tui lại cứ lo lắng 1 điều gì đó mơ hồ, nếu sau này ko có tui bên cạnh rồi em sẽ ra sao?

Đôi khi nở với em vài ba nụ cười a dua khi thấy con bé cười òa lên vì 1 điều gì đó, nhưng nghĩ lại thấy tui có lỗi với con bé điều gì đó, ít ra là sau này hy vọng em sẽ hiểu tại sao tui lại như thế.

1 tuần bên em, 1 tuần đầu tiên chính thức tui làm người yêu hờ của em, đó là 1 tuần mà tui nhớ rõ nhất, chắc cũng ko thể quên, nhiều kỷ niệm vui giữa 2 đứa lắm, mà tui ko tiện kể hết, chỉ sợ nó lan man, đại loại như việc đang chờ giữa đường rồi đếm biển số xe đằng trước rồi cộng lại, rồi đi chơi xe hết xăng bắt tử, 2 đứa lại kẻ ngồi, người đẩy phía sau. Khi thì dẫn con bé vô nhà banh của bọn con nít chơi, nhìn con bé vui đùa với bọn trẻ con tui chả phân biệt được tuổi tác thực sự của con bé nữa. Còn nhiều lắm nhưng cũng ko đủ trí nhớ để có thể tả rõ chi tiết cho các bác hiểu được. Chỉ có thể kết luận được rằng

Đối với bé Nhi, đây là 1 tuần em được sống trong hạnh phúc thật sự, cái câu hỏi, 1 con đã có được yêu không đã được tui trả lời rõ ràng

còn đối với tui... Có lẽ kế hoạch đã đi đúng hướng!!!!

Chap Bonus: Ngày 14/11/2012 - Lần gặp bé Nhi thứ 2.

Lâu quá ko nhắc đến thì hiện tại, toàn kể chuyện quá khứ ko à, hôm nay đổi gió 1 xíu nhé, ít ra chap này nó cũng hé lộ tí tí đến những chap sau mà các bác sắp theo dõi

Số là sáng ra, chị đẹp của tui nhắn tin bảo mới phát hiện ra 1 quán ốc vớ vẩn nào đó, nó ngon bổ rẻ lắm được con nhỏ bạn làm chung nó chỉ, rồi rủ tui tối nay chờ chị ấy đi ăn thử. Mà tính tui thì sẵn chiều vợ con rồi lên cũng ko có lẩn tránh mấy chuyện này lắm, thích thì đi thôi, nhưng mà trở cmn trêu là đến trưa, bà Nhi nhà ta lại nhắn tin rủ tối đi uống nước nói chuyện gì đó. Lúc đó phân vân chả biết chọn kèo nào, bỏ chị đẹp ở nhà thì nó giận cả tháng chứ chả đùa, bỏ bé Nhi thì cũng được chả sao cả, nhưng ít ra cũng muốn gặp con bé để hỏi thăm sức khỏe, xem dạo này ra sao, rồi có mấy khúc quên hỏi lại luôn và ít ra đến tận ngày hôm nay mới có chuyện để viết chap bonus này. Suy nghĩ cũng ko quá lâu tui mới chọn ra giải pháp là sẽ đi với chị đẹp của tui sớm hơn 1 xíu và hẹn bé Nhi đi trễ 1 xíu, cầm đt nhắn lại cho bé Nhi

- Vậy khoảng 9h được không em, buổi tối anh bận đi công chuyện rồi

- Dạ, cũng hồng sao ^^! vậy nhé!

- Ủa, bye nhé, hẹn tối gặp, anh làm tiếp đây

- Cục cưng ơi - Tui nhắn cho gấu tui

- Trời đất, xưng hô gì mà làm buồn ối quá cha ơi - Gấu rep

- O anh toàn thấy người ta nhắn vậy với người yêu họ ko mà

- Sến lắm, đừng có nhắn như vậy

- Vậy à T_T, chứ sao

- Phải nhắn là: tục tưng của anh ơi mới chuẩn)

- Giỡn quài, mà nè, có gì tối nay 6h khởi hành nhé người đẹp

- Gì mà sớm quá vậy anh? trời vẫn còn sáng lắm

- Thì tại tối nay anh bận qua nhà chị hai rồi, ăn đầy năm thằng ku bi đó mà, tính ko đi với em đâu, qua đó sớm luôn đó, mà tại thương em quá, anh mới xin bả qua trễ để đi với em đó - Tui nói xạo ko ngưng mồm

- Ủa, hihi, sao cũng được, thôi anh làm đi, tối gặp ^^!

- Ủ, bye tục tưng

Thở phào nhẹ nhõm vì mọi việc cũng ổn thỏa, tui lại lao vào giường quay công việc chờ đến 2 cái hẹn tối nay..

6:00

- Đâu chỉ đường anh coi, cái quán thần thánh như em miêu tả nó nằm ở đâu

- Thì anh cứ chạy thẳng đi, chưa chi đã hỏi rồi
 - Hì, đùa tí thôi, người đẹp dễ câu quá, biết vậy quen nhỏ khác sướng hơn
 - Hả, cái gì *nhéo tui 1 cái rõ đau* Dám tò tí te với con nào, em cắt...
 - Cắt cái gì - Tui gờm giọng
 - Thì... Cắt... Em cắt tóc kiểu khác chớ sao - Con bé chống chế
 - Ồ, em cắt tóc kệ em liên quan gì tới chuyện anh ngoại tình
 - Ồ, em cũng ko biết có liên quan ko nữa, anh cứ thử mèo mỡ với con nào đi, xem tận thể có đến sớm hơn 1 tháng với anh không
 - Ủa vậy em ko sợ cô đơn à?
 - Cóc sợ
 - Sao không?
 - Thì lúc đó, em sẽ theo anh ngổm luôn, haha, thế là hết sợ - Gấu tui cười khoái chí
 - Khiếp thấy ghê hơn, lỡ anh xuống địa ngục thì sao
 - Haizzz thì đành ở trên trời nhìn xuống dưới xem anh ra sao vậy
 - Ích kỷ quá, anh biết mà, thế nào em cũng bỏ anh lên trời trên, để anh ở dưới đó 1 mình mà, biết vậy cái ngày hôm đó, con đường mưa đó, anh ko gặp em thì...
 - Thôi mệt anh quá! suốt ngày cứ lôi cái ngày đầu gặp em ra than thở rồi giá như - Thì bởi vậy, giờ anh phải gánh cái của nợ sau lưng nè- Dám kêu em là của nợ hả, chết nè - Con gấu đấm thùm thụp vào lưng tui
 - Ai lúng phối bây giờ, nhẹ thôi má
 - Ê ê dừng lại - Gấu tui bỗng hét lên hốt hoảng
 - Gì vậy em
 - Bộ ko thấy đèn đỏ hả?- Gấu tui nói
 - Trời còn 3s đèn vàng cơ ma, qua vẫn kịp mà
 - Thôi, dừng lại đi, chờ 20s ko có mất mát tí gì đâu, qua như vậy nguy hiểm lắm, mắc công có chuyện gì nữa
 - Dạ vâng, thưa người đẹp. - Tui nhẹ giọng nịnh hót
- 2 đứa tui là như vậy đó các bác, lúc nào đi với nhau cũng xàm xàm đủ chuyện trên đời, ghẹo nhau dữ lắm, nhưng 2 đứa đều hiểu mấy điều đó cũng chỉ là nói chuyện phiếm nên chả để bụng tí gì
- Rồi tới rồi, cái quán này nè - Gấu tui chỉ tay
 - Ủa đây hả, anh tưởng nó to lắm, ai ngờ chỉ là cái xe đẩy, trưng mấy loại ốc rồi kê mấy cái bàn bán ngoài vỉa hè hả
 - Ủ, nhìn dân dã vậy thôi chứ ngon lắm đó chớ bộ - Gấu tui liếc xéo
 - Làm anh cứ tưởng, nhưng mà anh cũng thích mấy quán này, vừa ăn vừa hít mùi khói xe, thích phết
- Sau khi 2 đứa an tọa, 1 con bé, chắc con bà chủ ra hỏi tui ăn gì
- 2 ăn chị gọi món gì ạ - Con bé chìa bộ mặt niềm nở ra
 - À ở đây có bún riêu ko em - Tui ghẹo
 - Dạ... Dạ... Ko anh - Con bé lúng túng
 - Vậy thôi có bán chè, hay bánh gì ko?- Tui ghẹo tiếp

- Cái anh này, suốt ngày ghẹo người ta, em đừng để bụng ghen, em lấy cho chị đĩa ốc hút, 1 đĩa sò lông nướng phết mỡ hành, 1 đĩa ốc xào bắp nhé

- Dạ vâng chị - Mặt con nhỏ phụ quán dẫn ra - 2 anh chị uống cái gì không?

- Ở đây em có bia gì không? - Tui hơn hử hử

- E hèm - Gấu tui giả vờ ho sang sang

- À thôi, lấy cho anh 2 chai nước ngọt đi, tui tui nghỉ xuống giọng

- Hi, thấy ngoan và dễ thương ghê ko - Gấu tui cười mãn nguyện

- Haizz, biết vậy cái ngày ấy... Giá như

- Thôi thôi, stop dùm con cái bố ơi, suốt ngày lại cái ngày ấy - Gấu tui ngắt lời tui

- Đùa thôi, hihi, má ơi, làm lẹ lẹ con cái, 2 đứa con đói lắm rồi đó

Được rồi, có ngay đây, 2 đứa đợi má xúu, mén, xúc cho ảnh chị đĩa ốc hút trước đi, tao bắc cái bếp than trước cái

rút cuộc 2 vợ chồng tui cũng bào hết, về sau gọi thêm vài món nữa, chiến đấu cũng gần tới 8h30, mới chịu buông súng đầu hàng. Tui chở con ghé về. Phóng về biên hòa cho kịp chuyến đò với bé Nhi

Chuông điện thoại reo

- Alo, anh nghe Nhi ơi

- Ủa anh đang ở đâu zợ, tới chưa em tới rồi nè

- À đợi anh xúu, em đang ở đâu thế?

- À em đang ngồi ở quán nước trong văn miếu Trấn Biên nè

- Ủ được rồi chờ anh xúu, 10' nữa anh tới liền

- Dạ vâng hihi, đi cẩn thận đó nhà, từ từ thôi, ko phải vội

- Biết rồi gái, thôi cúp máy đây

- Dạ

Chạy mãi cuối cùng cũng tới, thôi quán nước kia có con nhỏ nhìn đáng quen quen, mặc cái váy màu đen, đang gác 1 chân lên chân kia, tay thì nhịp nhịp gõ lên bàn, mồm thì lẩm nhẩm hát vu vơ... Biết ngay là bé Nhi, liền phóng xe vô chỗ em rồi hỏi

- Chị ơi, cho em hỏi, chị có phải là Nguyễn thị Nhi ko?

bước Nhi ngược nhìn tui rồi bụm miệng cười

- Nhầm rồi anh gì đó ơi, ở đây có Kiều Bảo Nhi thôi

- Haha, thấy ghê ko, tới lâu chưa

- Dạ cũng hơi hơi... Lâu

- Tới gì sớm quá vậy, mới 9h15 mà

- Thì ai biểu anh hẹn 9h, sao ko hẹn 9h15 đi

- O vậy lỗi tại anh à

- Ko, chắc lỗi tại ông xe ôm đó thôi, hihi - Con bé lại bụm miệng cười

thôi ngồi đi, anh uống gì để em gọi

- Anh thích uống cafe hơn, lấy cho anh chai C2 đi

- Thấy ớn hông, cái tật nhây, miết ko bỏ được

- Thì ko vậy, anh đâu còn là anh...
 - Hì hì, dạo này anh sao rồi
 - Cũng khỏe, mà công việc dạo này hơi bận, tại anh cũng vừa làm thêm ở ngoài, đêm về anh còn làm thêm trên nữa T_T
 - Trời làm công ty ko đủ ăn nữa hả, mà còn phải làm ngoài
 - Hì, máu kiếm tiền mà, anh với thằng bạn hùng vốn, mở xưởng sản xuất bột trét tường, anh thì trước làm bên khâu kỹ thuật nên mấy cái công thức anh nắm rõ lắm, anh lo nguyên liệu vs chất lượng sản phẩm, còn bạn anh thì lo phần nhân công vs sản xuất
 - Vậy còn đầu ra thì sao
 - Bọn anh có mấy thằng bạn làm thầu xây dựng, nên chuyện đó ko quan ngại lắm, quan trọng làm ra đủ ko thôi, nhưng mà cũng ko làm nhiều, 1 lần nhập về có vài 10 mấy tấn bột thôi
 - Hì, vậy có lời nhiều ko anh
 - Tính ra thì cũng ko nhiều lắm, tại chi phí linh tinh phải chi cả, rồi tiền cho người mình mượn, bọn anh chỉ quản lý, coi thôi, chứ đâu làm gì, nên chả bao nhiêu, coi như kiếm thêm thôi, còn em dạo này sao rồi
 - Em vẫn khỏe re, long nhong người đường quai à, anh thấy da em có vẻ đen ko?
 - Có đâu, vẫn trắng mà, mà làm vừa vừa thôi, để ý sức khỏe xịu nữa đó- Tui cản dạn
 - Dạ em biết rồi hì hì - Thôi nước tới rồi uống đi anh
- Sau khi chai nước bưng ra tui mới bắt đầu câu chuyện
- Mà hẹn anh ra đây có gì ko?
 - Ủa bộ anh hồng nhớ lần trước anh nói gì với em hả?
 - Nói gì ta, anh nhớ anh nói nhiều lắm T_T
 - Thì anh nói anh viết truyện về em, rồi có gì kể lại cho em nghe đó
 - À, cái vụ đó áy hả, anh mới viết được 13 chap rồi
 - Viết đến đoạn nào rồi? - Bé Nhi tròn mắt hỏi tui
 - Thì đến cái khúc đang ko, bỗng em nhảy cái tùm xuống cái hồ đá đó... Nghĩ là mà phát sợ với em
 - Hì hì rồi có ai ủng hộ truyện anh viết ko?
 - Thấy họ toàn chửi anh sồn quai à - Tui tiu ngửi than thở
 - Ủa sồn là sao?
 - Có nghĩa là viết ít quá, sao ko viết nhiều nhiều lên cho họ đọc đấy
 - Vậy sao anh ko viết nhiều thêm, ấy ảnh trên đó khỏi chửi
 - Anh cũng ko biết làm sao nữa, tại anh viết tùy hứng lắm em ơi, đôi khi đang viết, anh mở trang bóng đá đọc tin 1 hồi sau mới có hứng quay lại viết tiếp, đôi khi lại quên cả nhớ, lại phải ngồi suy nghĩ khờ người 1 hồi mới nhớ ra được mấy cái tình huống tiếp theo. Lâu lâu lại lên face xem cmt của mọi người kiểm động lực 1 hồi rồi lại viết tiếp
 - Ủa anh cũng chơi face hả, face anh tên gì, có gì em vô xem với, xem anh viết lách như thế nào, rồi khi nào quên, inbox hay gọi đt cho em cũng đc, em kể à viết
 - Ủ, face anh tên anh luôn, Trần Đức Vượng, có gì inbox cho anh biết cái.
 - Dạ vâng, mà mấy ảnh chị có nói gì về em không?

- Có, họ nói nhiều lắm, tại cmt nào của mọi người anh cũng xem mà, có người khen em có cá tính, nhí nhảnh, có người cũng trách em bông bột, nói chung nhiều lắm, nhưng mà theo anh cảm nhận thì ai cũng mến em
- Trời, chỉ qua lời văn của anh miêu tả về em mà làm họ mến em hả
- Thì em sao anh viết vậy? họ suy nghĩ và cảm nhận ra sao, sao anh biết được, à nói mới nhớ em nè anh có chuyện muốn nói
- Dạ, nói đi anh
- Em còn nhớ... Lần đó... Anh xuống quê em... Rồi lúc nhậu với tía em rồi sau đó ko?
- Trời đất ơi, hihi, em bùm miệng cười, sao ko nhớ hả anh, em hiểu ý anh rồi, anh yên tâm mà cứ viết đi, với em thì ko có vấn đề gì đâu. Hi
- Em ko ngại khi anh viết mọi thứ tối đó chứ
- Hihi, ko đâu anh, em giờ sống đâu như trước nữa đâu mà anh lo, em giờ sống nhìn về phía trước thôi, những thứ gì ở quá khứ em ko care đâu. Nhưng cũng ko chối bỏ nó vì nhờ có nó mà có mình của ngày hôm nay, ko phải anh đã từng dạy em như vậy hả ^^!
- Ủa vậy thì tốt rồi, nhìn em giờ vậy anh cũng mừng hộ các bác
- Rồi sau đó 2 chúng tui nói chuyện phiếm linh tinh rồi dẫn nhau đi ăn mì gõ rồi chào tạm biệt nhau, kể về biên hòa, người đi Sài Gòn..

37. Chương 37

Bắt đầu sang tuần thứ 2 và thứ 3, tui sẽ ít kể đến những diễn biến li ti, những mẫu đối thoại suông giữa tui với bé Nhi mà sẽ kể đến nhiều hơn những điều tui dạy đời con bé, như vậy có lẽ sẽ đi vào trọng tâm hơn những ý mà tui muốn truyền đạt đến các bạn

Lần này, tui dẫn bé Nhi ra 1 cái bến đò gần ở Bửu Long, nơi này khá yên tĩnh, tui ko nhớ tên nó là gì nữa, Nơi này nó có 1 bãi đất trống lớn lắm, chiều chiều hay có mấy cặp đôi thả diều, bên cạnh nó 1 cái bên đò có cái ghe, chở khách qua bên kia sông.

- Ủa ra đây làm gì vậy anh - Bé Nhi tò mò hỏi trong khi trên miệng vẫn hút sọt soạt ly nước mía
- Lâu quá anh ko ra đây rồi? - Tui cười nhặt trong cái ánh nắng chiều tà
- Ủa vậy trước đây anh hay ra lắm hả - Bé Nhi tròn mắt nhìn tui
- Cũng ko hẳn là hay ra, chỉ mỗi khi buồn hay có gì u uất trong lòng mới hay ra thôi
- Ủa vậy hôm nay anh có gì buồn hay có gì u uất trong lòng hả?
- Trời, làm gì mà em hỏi anh nhiều quá vậy, thấy khiếp ko?
- Đâu có, chỉ tại em thắc mắc thôi mà- Bé Nhi trề môi ra cái cố

Tui móc điều thuốc ra mời, kéo 1 hơi dài rồi thở ra... 1 lạng 1 chút ngắm cảnh sông nước đang chảy bất tận. Rút thêm 1 ngao nữa rồi tui chọi điều thuốc xuống sông.

- Trời, gì mà phí quá vậy, nó chưa tàn mà đã liểng đi rồi - Bé Nhi nhìn tui
- Em thấy điều thuốc kia ko - Tui nói
- Dạ, thì sao anh

- Nó trôi lượn lơ theo dòng sông cũng giống như mỗi con người chúng ta, đang lặn ngụp giữa dòng đời này. Khi nó còn ở trong tay anh, nó còn tác dụng nhưng 1 khi quăng xuống dưới đó rồi, nó ko khác gì rác

- Ủa vậy là sao - Bé Nhi tò mò khó hiểu

- Thì nó đã bị ngấm vào nước rồi, cũng như con người chính ta, bị ngấm vào bụi trần của dòng đời này... Nhưng mà em nhìn điều thuốc xem, em thấy nó vẫn cứ trôi, lướt đi mà không quay đầu lại ko?

- Dạ vâng, tất nhiên rồi, tại nó phải trôi theo nước dòng, sao đi ngược lại được

- Ủ, đôi khi trong cuộc sống này đó em, đôi khi ko nhất thiết cứ phải ngoảnh đầu lại là hay. Thứ gì nó xảy ra với ta rồi thì nó cũng chẳng dừng lại là đã từng xảy ra thôi chứ ko phải là mãi mãi nó luôn xảy đến với ta, nên chúng ta chẳng việc cứ việc ngoảnh đầu lại mà nhìn nó. Ai cũng có quá khứ cả em à, ngay cả anh cũng vậy, mà chẳng có cái quá khứ nào tốt đẹp với mình cả, nhưng anh vẫn ráng sống mà nhìn về tương lai

- Vậy nếu như mình ko biết cái tương lai của mình trôi về đâu thì sao, cũng như điều thuốc kia, ko biết nó sẽ chìm ngấm vào lúc nào?

- Hi, em so sánh sai rồi, điều thuốc kia nó chìm ngấm cũng như là chấm dứt hành trình của nó tương tự với con người là chìm ngấm xuống lòng đất ấy. Khi tương lai mình ko biết trôi về đâu, thì khi đó em phải đặt câu hỏi vậy chính bản thân mình là mình muốn đặt cái dấu mốc từ đâu trước đã. Em cứ sống vật vờ ngày qua ngày mà ko chịu đặt 1 xuất phát điểm bắt đầu từ đâu thì làm sao có tương lai. Có chăng là ta muốn đặt nó 1 tháng hay 1 năm nữa hoặc có thể là ngay bữa giờ... Nó vẫn luôn kịp nếu ta muốn

***2 đưa tui im lặng nhìn ánh hoàng hôn buông xuống sau rừng cây. Tui vẫn nhâm nhi điều thuốc hít ngấm từng cụm lục bình trôi qua, còn bé Nhi thì nhìn xa xăm đầu đó và chắc đang suy nghĩ lời tui nói... ***

Một lúc sau chắc có lẽ trời hơi tối, tui chở em ra quán nhậu trước cổng công viên văn hóa Bửu Long (đến tận giờ này thì quán này vẫn còn bán, họ bán mấy món mực, khô đuối đủ loại về đồ khô, mà đặc biệt nhất quán này họ có món gỏi xoài với khô đuối, ngon cực các bác à)

- Hôm nay nhậu 1 bữa với anh nhé, lâu quá rồi chưa uống gì

- Vậy chứ bữa mới uống là gì - Bé Nhi nói

- Bữa là uống bia, mà chỉ giải khát át thôi, người có 2, 3 chai chứ mấy

- Ủ, hihi, vậy anh muốn sao cũng được - Bé Nhi gác 1 chân lên chân kia, tay chống cằm, ánh mắt mơ hồ nhìn ra ngoài đường

- Má ơi, cho con con khô đuối, mấy con mực vs đĩa gỏi nhé, à cho 2 chai O độ luôn nhé

- Ủa nhậu mà uống O độ hả trời - Bé Nhi trừng mắt nhìn tui

- Đâu có, gọi vậy thôi chứ bên trong là rượu mà

- À, hihi. Mà uống vừa vừa thôi ấy, mai anh còn đi làm nữa, phải biết giữ gìn sức khỏe nữa nghe chưa - Bé Nhi dặn dò

- Dạ, biết rồi người đẹp - Tui lườm bé Nhi

Sau khi rượu mồi bùng ra, tui rót 1 ly cụng thổ địa trước, nhậu trước thanh thiên bạch nhật thể này mà hỗn láo dễ dính chưởng từ mấy cơn gió độc địa vô tình nó ập đến lắm. Có thờ có thiêng, có kiêng có lành, tốt nhất là như vậy. ăn nhậu 1 lúc thì tui mặt giả bộ gài hàng

- Em thích ăn món này ko?

- Trời đúng gu em luôn đó chứ phải giỡn - Bé nhi nheo mắt lại cười, mồm vẫn ko quên nhiệm vụ bào nát cái món gỏi, món ưa thích của bọn con gái khoái ăn vặt

- Sao ai cũng có sở thích riêng của mình vậy nhỉ, ngay cả việc chọn người yêu mình cũng có sở thích riêng ỗi người

- O vậy chứ anh thích người yêu mình như thế nào? - Bé Nhi 2 tay chống cằm, đôi mắt chớp chớp chờ câu trả lời của tui

Tui mần nguyện vì đã gài hàng thành công, cười nheo cái, rồi trả lời

- Anh đó hả, anh thích người yêu mình thì đầu tiên là phải có cá tính trước, 1 có gái mà ko có cá tính, cứ khù khù khờ khờ, nhát gan, thiếu tự tin thì chả bao giờ có thằng nào nó muốn nói chuyện hưởng hờ yêu, cá

tính ở đây là cả tính tình nữa, phải hiền lành chứ ko phải nhu mì, phải cứng rắn chứ ko phải hung dữ. Thứ hai cô ta phải biết yêu bản thân mình trước, rồi sau đó sẽ yêu anh

- Ô tại sao, anh ko sợ người yêu anh ích kỷ à?

- Sao phải sợ, cô ta phải biết yêu bản thân mình trước thì mới có thể yêu 1 ai đó cũng giống như mấy nhà sư đi thuyết pháp vậy đó, họ phải sống theo lời phật dạy thì mới có thể mang những lời đó đi giáo hóa chúng sanh, chứ ko thể nào họ ăn thịt, ăn cá, rồi bảo mọi người hãy ăn chay, có đúng ko?

- Ồ, đúng ha - Bé Nhi ngẩn người ra tỏ vẻ ngộ ra 1 chân lý nào đó

- Thứ 3 là phải biết tin tưởng, vì tình yêu mà ko có sự tin tưởng ở nhau thì ko nhanh thì muộn, vài 3 hôm cũng lại cãi nhau vì nghi ngờ rồi cũng nhanh chóng chia tay, chả bền vững đc

- Vậy thứ 4 là gì?- Bé Nhi hóng hớt

- Thứ 4 ấy hả, là phải hiểu người mình yêu (chính vì cái điểm này mà tui đã “say nắng” chị đẹp của tui hiên tại đây các bác ạ), hiểu là sao, đôi khi ko cần phải nhớ rõ anh thích ăn cái gì, thích màu gì, ghét cái chi. Mà chỉ cần hiểu khi nào anh cần thứ gì, khi nào anh giận thì sẽ biết cách ra sao, nhất là khi cãi nhau biết dừng lại đúng lúc dừng có đi quá đà

- Vậy còn thứ 5 - Bé Nhi xiu giọng xuống 1 cách tuyệt vọng sao khi những điều tui bắn ra

- Thứ 5 hả, ko được... Cao hơn anh... Haha- Tui cười lớn

Xí, người đâu mà đòi hỏi tiêu chuẩn thấy ớn ko, chắc em không đủ tiêu chuẩn làm người yêu được rồi quá - Bé Nhi than thở đều giả

- Thì ai biểu em hỏi anh muốn người yêu như thế nào mà, nhưng mà cái muốn thì chả bao giờ đủ với con người, có rồi lại muốn thêm. Bởi vậy anh bằng lòng với cái cục nợ bên cạnh anh thôi, rồi tui lấy tay bẹo má bé Nhi

- Trời đất, dám kêu em cục nợ hả, *rồi bé Nhi lấy tay nhéo tai tui*

- Đùa tí mà đã động thủ rồi, hic hic

- Ủa mà sao không thấy anh đã động gì đến sắc đẹp hết vậy? anh ko thích gái đẹp à?

- Đây là anh chọn 1 người để yêu, để bên mình suốt đời, chứ đâu phải chọn 1 người anh thích, nếu bảo anh chọn 1 dạng con gái anh thích, anh chọn đứa nào đẹp ngay

- Anh cũng khôn quá ha, mà nói thật, nghe anh kể em cũng thấy tủi tủi, còn nhiều thứ nữa lắm, em mới trở thành cô gái như anh nghĩ được, nhưng anh cứ yên tâm đi, em sẽ cố gắng thay đổi kể từ ngày hôm nay, em đã biết được anh cần gì ở người anh yêu rồi, đợi đi chống mắt lên mà xem!

- Chà quyết tâm dữ nhĩ - Tui gậy cái cằm tỏ vẻ đắc chí vì con bé đi đúng kế hoạch tui vẽ ra, có vẻ bé Nhi khá nghe lời tui, nhưng tự nhiên tui cảm thấy hơi sợ hãi điều gì đó, chỉ sợ 1 ngày, con bé thay đổi theo y như tui muốn, đâm ra tui lại yêu em thật thì vậy chẳng, kế hoạch giả vờ yêu em liệu còn tồn tại???

- Chứ sao, hehe, bé Nhi của anh mà, con bé nhí nhảnh trả lời

- À vậy chứ em thích kiểu người yêu như thế nào?

Bé Nhi liền lấy tay chỉ thẳng vào tui - Chỉ như anh thôi - Bé Nhi nói

- Trời, vậy là sao - Tui giật mình

- Hì, chỉ cần giống như anh là được rồi, chả cần đòi hỏi gì thêm, ở anh hội đủ các yếu tố để em yêu rồi

- Khiếp, lâu lâu mới thấy em nịnh anh được lần

- O có nịnh đâu, thật mà

- Haha, vậy thì anh cũng khỏe, khỏi cần phải cố gắng thêm điều gì nữa rồi

thôi uống đi, nói chuyện miết này giờ có 1 xị uống chưa hết

- Dạ, hihi, mà chắc giờ em bớt uống rượu lại quá!
- Ủa sao vậy - Tui thắc mắc
- Thì em đang trên con đường trở thành người yêu hoàn mỹ như anh suy nghĩ mà, ai đời lại đi uống rượu - Con bé chu mỏ ra lí lẽ
- Haha, thấy ghê ko, mà anh quên kể em nghe điều thứ 6 là anh thích được ngồi nhậu với người yêu của mình à
- Cái anh này, tráo trở thấy ớn ko, rồi liền lấy tay nhéo tui cái đầu điên
- Thôi uống đi cho vui, đừng có kiểu uống rượu với tâm niệm uống cho quên đời, quên sầu. Mình uống rượu tâm trạng là đang hòa quyện vào men say, thưởng thức nó, điều đó mới lý thú chứ, hiểu chưa cưng?
- Dạ hiểu rồi, bé ly cầm ly rượu tu cái ực, rồi nhăn mặt - Em chả thấy hòa quyện gì cả uống vô như uống nước gì đó hơi cay thôi, chả cảm nhận được gì
- Thôi anh bó tay với em rồi, kiểu như em là kiểu uống chiến đấu rồi?
- Ờ chiến đấu mà có bao giờ uống lại anh đâu, anh ko chiến đấu đâu hả

Rồi 2 đứa cứ trò chuyện rỉ rê vậy đến gần hết đêm, tui lại chở em đi về phòng... Có vẻ hôm nay tui nhồi nhét vào đầu em hơi nhiều điều tui muốn truyền đạt tới em, hy vọng con bé sẽ ngốn hết những điều mà tui nói... Vẫn còn nhiều lắm Bé Nhi à... Em cứ chờ đi..

38. Chương 38

Đến vài hôm sau. Tui tránh ít tiếp xúc với bé Nhi đi 1 xíu. Chủ yếu là tui muốn có 1 khoảng lặng để suy nghĩ về bản thân mình, 1 phần nếu gặp tui nhiều quá, rồi tui lại nhồi nhét vào đầu em thêm nữa đâm ra nó dư thừa. Tui lấy cớ là đi công tác ở Sài Gòn dăm ba hôm để tạm lánh mặt xíu nhưng vẫn không quên giữ liên lạc qua cho nhau bằng những cuộc gọi đt hay nhắn tin ngọt ngào

Sau vài hôm, tui “giả vờ” trở về lại biên hòa và rủ con bé đi đây đó. Có lẽ bé Nhi cũng đã nghỉ ngơi để lãnh hội đủ rồi...

- Alo, em hả
- Dạ, em đây
- Ủa, anh mới về biên hòa rồi nè
- Ủa, anh đi công tác về rồi à
- Ừ, đáng lẽ đi cả tuần mà nhớ em quá nên xin về sớm đó
- Xạo xạo ko! bộ chứ ko phải bị người ta đuổi về à
- Trời làm gì có, anh mà, thằng nào mà dám đuổi anh. Thôi ko giỡn chứ mới chạy xe về cũng hơi mệt, anh nghỉ tí, đợi tối anh đền bù lại cho
- Khiếp, cứ y như làm gì có lỗi ko bằng, mà nói đền bù nghe ghê thế, hihi
- Haha, thôi vậy nhé người đẹp bb
- Hihi, dạ bye anh.

Không biết ngày xưa ông già tui, hướng cho tui học cái nghề Hóa chất có sai lầm không? Nhiều khi tui cũng tự tiếc nuôi với bản thân mình sao ngày đó không thi vô trường Cao đẳng sân khấu điện ảnh, thì chắc giờ tui cũng đóng vài ba bộ phim hoặc cũng đang cộng tác với Sân khấu kịch nào đó với hàng cuối tuần có vài trăm người đến xem tui diễn tuồng rồi Nhiều khi cũng tự sướng với bản thân mình rằng, tui mà đóng kịch chắc khối kẻ học trường đó ra còn thua tối... Đùa vậy thôi tua nhanh thời gian đến tối để tiếp tục câu chuyện nhé ^^!

- Lẹ đi gái ơi, làm gì mà lâu lắc vậy - Tui đứng trong phòng trọ bé Nhi, đang lạy lục con bé trong phòng vệ sinh thay đồ vs make up

- Hì, đợi em 1 xíu, sắp xong rồi

- Máy cái 1 xiu của em rồi -

- Thì cũng gần chục cái chứ mấy - Giọng con bé nhí nhảnh vang lên trong phòng vệ sinh

- Anh cho em thêm 5' nữa, nếu ko ra, anh phá cửa bắt cóc ra đó

- Xí, thách anh dám đố

- Ủi cứ đợi mà xem, anh nói là anh làm đó, bây giờ là 7h15 rồi, 7h20 ko thấy cánh cửa thần kì Doremon ấy ở mở ra... Đừng có trách tai sao anh trẻ trâu

Rồi tui mới điều thuốc hút... Thường thường tui hút 1 điều thuốc hầu như chỉ có 5', có lần tui đã cần đồng hồ thử (tui hút JET), thì hầu như kết quả 100% nó giao động từ 4'50s đến 5'10s

- Anh ra ngoài phòng hút thuốc đi, đừng có hút trong phòng của em, hồi hết phòng em rồi- Tiếng bé Nhi la oảng oảng

- Trời thánh ghê vậy má, xin lỗi nha hơn, để anh ra ngoài - Tui lại lê lét ra ngồi trên con xe, nhịp nhịp nhâm nhi tiếp, rồi ôn lại những thứ mà tí nữa đây, tui lại tiếp tục dạy con bé...

Điều thuốc cũng tàn, mà vẫn chưa thấy con bé ra, tui lù lù tiến tới cánh cửa phòng vệ sinh rồi giả vờ ho rồi nói phong lông

- E hèm, bây giờ hình như là 7h20 rồi thì phải. Mà vẫn chưa thấy người đẹp của tui xuất hiện. Ko biết có nên xông vào giải cứu công chúa khỏi tên quỷ dữ ko ta

- Cửa không có khóa đâu, nhưng mà em thách anh dám vô đó - Bé Nhi ở trông vọng ra

- Vậy đừng có trách các hạ vô tình nhé - Nói xong tui đẩy nhẹ cánh cửa ra thì... Mẹ nó, bé Nhi chui ra, nhảy phóc đến ôm tui rồi hét lớn: “HỪ”

- Hù con mắt em, lớn rồi con chơi trò con nít này à- Tui thản nhiên nói

- Ô, sao ko anh giât mình - Giọng con bé tủi nghiủ - Vẫn ôm tui trước phòng vệ sinh

- Anh có sợ đâu mà giât mình - Tui thanh minh

- Nhưng em hù, dù có hay không, anh cũng phải giả vờ giật mình chứ, biết chưa - Bé nhí giả vờ nói cái giọng hờn dỗi

- Ờ rồi được rồi, vậy làm lai đi - Tui cười méo miêng vì cái tính trẻ con của em

- Hù - Bé Nhi thì thâm vào tai tui

- Hếtttttttttttttttttttt hôn‘nnnnnnnnnnnnnnnnnnnn - Tui tru tréo và giả vờ rùng mình

- Hihi, nhìn anh đóng kịch tếu quá - Bé Nhi nhìn tui bằng con mắt hồn nhiên

Nghe đến cái từ bé Nhi kêu tui đóng kịch, tự nhiên cảm giác lại sợ sợ, hên đây chỉ là giả vờ giết mình, chứ tui thật sự sợ hãi khi 1 ngày nào đó, bé Nhi nhìn tui với nụ cười khinh rồi nói vào tai tui.” Anh đóng kịch yêu em giỏi quá đấy, ha màn được rồi đó ” thì không biết lúc ấy sẽ ra sao nữa...

- Hì, ai biểu em kêu anh giả vờ làm chi - Tui ấp úng nói lại vì đang mải suy nghĩ đến những đến trên

Rồi tự nhiên 2 đứa chả nói với nhau 1 câu nào, đôi tay của bé Nhi ôm eo tui dần dần chuyển lên phần đầu của tui, 2 cặp mắt cứ nhìn nhau trân trân. Theo sách báo thì điều này có lẽ là sắp sửa hôn nhau rồi. Tui phán đoán như thế, mà nghĩ lại từ bữa giờ, đóng vai yêu con bé mà không hun hít sờ mó gì coi bộ cũng ko hợp lắm, mà nghĩ xa 1 chút thì những hành động này chẳng ảnh hưởng lắm đến bé Nhi, ít nhất là cho cả thằng bồ sau này của em nó... Chỉ là hôn môi nhau thôi mà...

Mắt con bé dần lim rim lại rồi chờ đợi hành động gì đó từ tui tiếp theo. Tui cười mỉm rồi lấy tay xoa nhẹ vào mái tóc của em và kê miệng vào miệng em, trao cho em 1 nụ hôn thật nhẹ nhàng... Thiết từ từ... Không dồn dập... 2 cái lưỡi từ từ tìm tới nhau và trao nhau từng giọt nước miếng chứa hàng triệu vi khuẩn mà các nhà khoa học đến ngày nay vẫn chưa đặt tên kịp cho bọn nó. Chắc có lẽ lâu lắm rồi em nhỉ. Vẫn chưa có người đàn ông nào, trao cho em 1 nụ hôn mà nó đúng nghĩ như tên gọi của nó. Mà thay vào là những nụ hôn dồn dập chiếm đoạt tàn bạo, ko 1 tí cảm xúc nào. Thân hình nhỏ nhắn của em nép sát vào người tui làm tui có thể cảm nhận ở phần ngực trái, con tim em nó đập nhanh như thế nào, vuốt ve bờ vai khi hôn, tui có thể cảm nhận sự run rẩy, mong manh mà từng sợi dây cơ nó đang dày xéo nhau bắn bật. Chắc có lẽ cũng khá lâu rồi, con bé mới có lại cảm giác này. Giống như cảm giác 1 ai đó lần đầu tiên biết yêu mà được nắm tay bạn gái. Cảm giác nó run sợ đến mức nào...

- Thôi đi được chưa- Tui chợt dứt nụ hôn kéo dài gần 20s (ước chừng vậy chứ cũng chả rõ lắm)

- Hihi, dạ - Bé Nhi từ từ buông 2 tay ra rồi quay vô gương chỉnh lại tóc tai xem mọi thứ đã ổn chưa rồi xúng xính bước ra ngoài

- Để đó đi, để anh khóa cửa cho, tui dành lấy cái móc khóa từ em

- Dạ, hihi

Xong xuôi gạt chống xe rồi quay đầu xe lại, cài nón bảo hiểm vô. Thấy bé Nhi đang lay hoay với cái nón bảo hiểm

- Đây, để anh đội cho, rồi vén cái mái tóc em qua 1 bên rồi đội vô, cài khóa kĩ càng

- Plez... Bé Nhi thè lưỡi ra nheo mắt nhìn tui

- Đi nhé người đẹp - Tui đề máy rồi ngoài cổ lại hỏi với

- Dạ vâng

- Ôm chặt vô, té giờ đó, đừng có trách

- Xí, hồng thêm ôm - Bé Nhi trề môi ra thách thức nhưng 2 tay vẫn thò qua eo tui, 2 bàn tay đan chặt vào nhau y như sợ tui sắp sửa lao đi với vận tốc ánh sáng rồi bỏ rơi còn bé lại phía sau

Tới quán nước, tui không thèm hỏi bé Nhi thích món gì mà gọi luôn

- Cô ơi, cho con 2 ly bơ dầm, 1 ly nhiều sữa 1 tí nhé

- O sao biết món em thích mà gọi thế

- Tại vì anh để ý, đi quài với em, thấy em toàn gọi món này

- Vậy có biết vì sao em thích ko?

- Chắc có thể nó gắn liền với em 1 kỷ niệm nào đó? chứ ko hẳn là món em em thích ăn

- Dạ, đúng đó anh, rồi bé Nhi chống cằm mơ màng kể về câu chuyện bơ dầm nhiều sữa của em nó

Hồi nhỏ đó anh, nhớ xịu à, lúc em ở quê. Lúc đó gia đình cũng còn khó khăn lắm, chứ ko được như bây giờ, lúc đó bà nội em còn sống, mỗi lần em đi học về mà có điểm 10 là nội lại dầm cho em 1 trái bơ, rồi bỏ sữa vô để cho em ăn, hôm nào mà được 2 điểm 10 thì nội dầm 2 trái. Đến khi học đến lớp 8... Thì nội mất, thế là chả còn ai dầm cho em ăn, dù có bao nhiêu con điểm 10 đi chẳng nữa... Bởi vậy mà từ đó, mỗi lần đi uống nước, quán nào có bán bơ em đều gọi... Nhưng vẫn ko có quán nào có thể đem lại cái mùi vị quen thuộc mà bà em làm cho em ăn - Giọng bé Nhi nhỏ nhẹ xuống

- Thì ra là vậy, hi, nhìn vậy thôi chứ xem ra đằng sau cái món bơ dầm của em còn là 1 câu chuyện nữa hử. Đúng là đằng sau mọi việc làm, con người ta đều có lý do chính đáng riêng của họ, dù đúng dù sai, thì chỉ có người trong cuộc họ mới hiểu, cũng như anh, cũng từng trách em cái vụ hôm bữa đi nhà nghỉ với thằng gay kia đó...

Bé Nhi nhoèn miệng cười - Em là vậy đó anh, đôi khi mọi việc, mọi điều em làm, ẩn chứa đằng sau nó luôn là 1 câu chuyện, thấy em làm vậy đây, nhưng người ngoài sẽ chẳng thể hiểu tại sao em lại như thế, nhiều khi

em làm những chuyện cho người khác mà chả bao giờ kể lể công sức, đôi khi còn là những việc mà họ chả hay biết, rồi đến sau này, họ mới nhận ra được điều em làm... Hihi... Chắc có lẽ đó là tính cách của em rồi

Hi, thôi bơ dầm có rồi kìa, ăn đi cô nương - Tui bẻ ngang câu chuyện, ko bẻ sớm ko khéo bẻ hết chiến thuật của tui mất.

- Dạ vâng, hihi, mà anh cũng thích ăn bơ dầm giống em luôn hả

- Không, anh thích uống cafe hơn.

- Đừng nói là đằng sau nó có 1 câu chuyện vì sao thích giống em luôn nha

- Không, làm gì có, đơn giản anh thích cái vị đắng của nó. Với 1 phần nữa, uống cafe hút thuốc mới ngon.

À mà nói tới uống cafe tui kể chuyện ngoài lề 1 tí

Có lẽ dường như đây là thói quen của tui rồi... Trên đoạn đường tui đi làm. Có 1 quán cóc nhỏ bán cafe của đôi vợ chồng già, quán này cũng ko đông khách lắm chỉ với chục cái ghế, và 3, 4 cái bàn cùng với 1 xe bán nước. Vợ bán cafe, chồng bán vé số. Có lẽ họ đã bán khá lâu rồi, khách ở đây toàn là cánh xe ôm vô gọi ly cafe rồi đem cái bàn cờ tướng ra đánh giết thời gian. Cứ mỗi khi sáng dậy, tui thường đi sớm trước nửa tiếng để đến quán này làm 1 ly cafe với vài điều thuốc gọi là chào ngày mới, thói quen này có lẽ đã được tui giữ cũng đc 4, 5 năm trời. Mỗi lần đến chỗ này tui vội gọi, bà cụ kêu tui ngồi nói chuyện với ông cụ rồi sẽ có cafe liền. 1 phần tui thích quán này chắc có lẽ cũng do tính cách 2 cụ rất chân thành... 1 phần thấy 2 cụ cũng già rồi mà vẫn còn bận rộn bên cạnh, thiệt tuyệt làm sao, mỗi sáng tui ghé mà gặp ông cụ là khỏi cần xem báo thì tui cũng biết ngày hôm đó có gì, xảy ra vụ gì. Ông cụ chắc trình độ chém gió max lvl rồi hay sao mà mỗi lần gặp tui y như bắt được đài vô tuyến, kể lể hết chuyện này đến chuyện kia, mà gần đây nhất là vụ anh chàng bê đê bị chặt ra nhiều khúc ở Bình Đa chắc các bác có biết, quả thực tui cũng chả có thời gian xem báo, toàn do ông lão kể tui nghe mỗi sáng. Tui uống cafe tính tiền theo kiểu tháng, cứ đến mỗi đầu tháng, tui lại đưa cho bà cụ 500 ngàn, dù biết mỗi lần tui uống ly cafe hết 8 ngàn, thêm 2 điều jet cũng có 10 ngàn, 1 tháng 26 ngày cũng hết 260 ngàn. Nhưng có lẽ do tui đồng cảm với cuộc sống của những người già, kiếm sống trông cậy vào xe nước này mà mưu sinh, thì số tiền của tui giúp 2 cụ cũng chả là gì...

Quay trở lại câu chuyện tiếp nhé

Thấy bé Nhi đang tập trung vào chuyện môn, tui liền rủ con bé chơi 1 trò (bật mí với các bác là cái trò này cũng có thể áp dụng cho các bác nào đang chuẩn bị đi kìa gái hay đang trong giai đoạn tìm hiểu gấu của mình thì cũng có thể lôi ra áp dụng được nhé ^^! khá hay đấy)

- Chán quá nhỉ?em chơi với anh trò này ko?

- Ủa trò gì anh?

- Vậy giờ nhé, trò này thì cũng chả biết đặt tên sao, chung quy luật chơi dễ lắm, mỗi người sẽ tìm ra 1 điểm tốt của đối phương mà liệt kê, lưu ý là đức tính bên trong cái người nhé, chứ ko phải ngoại hình đâu đó cũng chả cần thắng thua, quan trọng xem anh với em hiểu nhau, và nhận xét nhau tới mức nào?

- Hay quá ta, coi bộ lạ à ghen, ok le's go

- Lady first! - Tui nhìn con bé

- Anh hả, xem nào... à Dừng cảm, anh còn nhớ ngày đầu tiên gặp em chứ

- Rồi đến anh, anh thấy em khá Sòng phẳng - Tui nói

- Tốt bụng - Bé Nhi nheo mắt cười

- Cá tính - Tui đá lông nheo nhìn con bé

- À... Vui tính, mà hình như là phải gọi là vui tính 1 cách quá đáng thì có - Bé Nhi nói

- Em thì Hay Cười - Tui nói

- Còn anh thì tính cách sâu sắc triết lý

- Hôn nhiên

- Uống bia nhiều - Bé Nhi nói

- Cái này không tính, nó đâu phải là tính cách, nó thuộc sở trường của anh rồi - Tui cười ha ha

- Ờ vậy thì anh có tính tốt là: biết lắng nghe

...

2 đứa tự sướng với nhau cũng nhiều lắm, trên trời dưới đất nhưng tui nhớ rõ nhất câu cuối cùng tui nhận xét về mà tui đã gài sẵn từ trò chơi này

- Cuối cùng... Đến phiên anh nha - Tui nói- Anh thích em, vì em có 1 trái tim

- Ô trái tim là sao - Bé Nhi hơi nghiêng đầu về 1 bên, nheo mắt tỏ vẻ khó hiểu

Em có 1 trái tim tốt, về cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng. Bản chất em là 1 cô gái tốt, ko làm gì hại ai, 1 mang trong người 1 trái tim nhân hậu, nó đã nhiều lần phải tổn thương rồi cũng vì nó tổn thương đâm ra nó gây cho em những việc làm sai trái sau này, mà không gì khác chính là việc bị người bạn trai cũ của em bỏ, rồi em đi làm gái. Ấy, khoan, đừng có ngắt lời anh. Cái này là anh nói thiệt. Nhi nè, đôi khi mình sống trên đời đó, em đừng quá lụy vào 1 ai khác, dù cho người đó là chính anh hay bất cứ 1 người nào khác. Em biết sao không? Vì ko có gì khẳng định được rằng 1 ai đó sẽ mãi mãi ở bên cạnh mình, rồi đến 1 ngày nào đó, vô tình vì 1 lý do nào đó, họ rời xa ta, cách vì trái tim mình quá lụy vào họ, đâm ra hình bóng họ ko thể thoát trong tâm trí mình. Đôi khi cũng vì lụy vào 1 đó, ngoài việc “cái giá” của em bị hạ thấp đến mức sát đất, thì trong mắt đối phương, em ko khác gì 1 đứa ô sin bị người ta xoay như chong chóng.

- Vậy là anh ko muốn em lụy anh hả?

- Chính xác, ko riêng gì anh mà bất cứ 1 ai khác

Em phải biết, em cũng là 1 cá thể giữa hàng tỷ cá thể khác đang đứng trên trái đất này, em có điều kiện hơn rất nhiều cô gái trẻ khác. Em phải có lòng kiêu hãnh của riêng em. Yêu 1 ai đó, quả thật rất thiêng liêng và đáng tôn trọng, nhưng em đừng có nhầm lẫn về tình yêu mà trong đó 1 kẻ luôn yêu nhiều hơn người còn lại. Đó chỉ là tình yêu 1 phía thôi

Nếu như anh nói như thế đâm ra mình hờ hững trong tình yêu thì sao?

- Không hẳn em à! nếu là tình yêu thực sự, thì không có sự so sánh ai yêu ai nhiều hơn trong này đâu. ý anh ở đây có nghĩa là mình sống đừng có lụy vào 1 ai quá, rồi khi họ ko còn, mình đâm ra lạc lõng vì đã quen được họ dịu dặt rồi sau đó bị ngã xuống đất... Thay vào đó, em phải tự mình học cách đi giống như họ, ngoài ra có thể dịu dặt họ, chứ đừng bao giờ làm 1 kẻ bị người khác dịu dặt? em biết vì sao ko

- Hì, biết chứ, vì nếu mình chủ động, làm 1 kẻ tự đi, hoặc dịu dặt kẻ khác, thì dù có hay không còn họ, mình vẫn đứng được bằng đôi chân của chính mình mà ko bị khụy ngã, phải ko?

- Ừ tốt, này giờ những điều anh kể, có nhớ rõ ko?

- Hứ, nghĩ sao ko nhớ, riết thấy anh giống ông cụ non ghê rồi đó

- Hì, hãy nhớ rõ lời anh nhé. Anh thích em có 1 trái tim và trái tim đó luôn cứng cỏi ^^!

- Dạ, em hiểu rồi

Ngồi 1 hồi sau thì 2 đứa tui, đứng dậy và chở nhau đi ăn hủ tíu 1 lúc sau thì tui chở em về phòng và tui cũng chạy về nhà... Thở phào nhẹ nhõm vì giáo án hôm nay cũng hoàn thành xong xuôi..

39. Chương 39

Trong thời gian 3 tuần đầu tiên bắt đầu bên bé Nhi, mỗi ngày một tui lại cố nặn nát óc ra để tìm có để dẫn em vô câu chuyện của mình, rồi chỉ dạy em 1 chút, đôi khi tui sợ làm quá đâm ra tui lại là 1 người anh hay 1 người bạn của em chứ ko phải là 1 người yêu, nên quả thật trong việc này thiệt ko dễ 1 chút nào. Nhất lại là 1 đứa con gái thông minh như em. Ngoài những việc tui đã chỉ bảo em nó như thế nào thì đã kể cho các bạn ở 2 chap trước, đó chỉ là những mẫu đối thoại chính mà tui còn nhớ cận kề thôi, ngoài ra tui còn tâm

sự với em nhiều lắm. Nhất là khi 2 đứa gọi điện thoại cho nhau giữa đêm. Đúng là con gái họ nhiều chuyện thật, con bé đem ba cái chuyện xảy ra ở chỗ em học rồi kể lể với tui, rồi chuyện thăng hàng xóm nó đánh vợ, chuyện trong nhóm của con bé ai chơi xấu chơi đẹp, rồi đến chuyện vợ chồng anh Hưng taxi... Rồi đến cả việc mấy thằng con trai trong xóm em nó cua em nó, cũng được con bé lôi ra khoe như 1 chiến tích

Nếu mà nói tui dạy dỗ chỉ bảo con bé thì quả thực có phần không đúng lắm, tui đến với em như 1 người yêu, nhưng từng bài học tui chỉ em lại trong vai trò một người tri kỉ, tui sẵn sàng lắng nghe em than thở bất cứ thứ gì về cuộc đời, rồi sau đó rút ra lời khuyên cho em. Để dạy em bớt cái tính nông nổi, tui lại đem bản thân của mình ra mà kể cho em nghe cái tính cách ngày xưa của tui, rồi kể cho em nghe cái được và mất của cái tính này. Để dạy em cách học chữ Nhẫn, tui lại dẫn em đi câu cá chung với tui, rồi lại kể lể về tác dụng của việc câu cá giúp con người ta nhẫn lại, sống chậm lại, ngắm đời. Tui cũng hay dẫn con bé đi chùa vào mấy buổi tối, hay lại dẫn con bé về nhà tui rồi lại đem ra vài ba cuốn sách gối đầu ngủ của tui như: Đắc nhân tâm, Quảng gánh lo đi mà sống, 50 việc cần làm tuổi 20, Nghệ thuật đứng trước đám đông, Trưởng thành – trách nhiệm là chính mình... Đó là những cuốn sách tui sưu tầm hoặc đc bạn bè tặng (đến bây giờ thì kệ sách nhà tui cũng tăng lên thêm vài chục quyển rồi)... Và đem ra cho bé Nhi đọc, rồi 2 đứa lại thảo luận rôm rả cũng may là con bé cũng thích thú với những quyển sách của tui. Nhưng mà dạy mà ko thực hành thì cũng như không... Nên tui quyết định test thử xem con bé đã thay đổi mình đến đâu bằng 1 vài chiêu tui vẽ ra

Bắt đầu vào 1 ngày nọ, tui rủ em đi uống nước và hẹn em nó tại quán chè Thái đối diện công viên Biên Hùng vào lúc 7h tối, 8h tối tui mới tắm rửa, thay đồ rồi chạy lên quán để gặp em, trễ hẳn 1 tiếng 15' so với lịch hẹn hò, đến nơi thì thấy con bé đang chăm chú cầm cuốn sách tui cho em nó mượn đọc say sưa, đến nỗi tui đến còn chả biết, đến khi tui ngồi xuống rồi gọi nước con bé mới nhận ra tới vừa đến

- Ủa anh đến hồi nào zà - Bé Nhi nhe răng ra cười, vuốt vuốt cái mái tóc rồi gấp cuốn sách “Quảng gánh lo đi mà sống” lại mà hỏi tui

- Trời say sưa đến mức đến lúc nào mà cũng ko biết à trời, anh vừa đến thôi

- Gì mà hẹn người ta 7h giờ mới tới thế, em tưởng anh không tới luôn chứ

- À, anh mới đi chơi với con nhỏ trong công ty ấy mà, nhỏ đó rủ anh ăn tối, còn tính rủ anh đi xem phim, mà quên mất là có hẹn với em, nên nhớ ra nên từ chối, đến đây

- Vậy hả, hihi, vậy ăn no chưa? tí sao có bụng đi ăn với em tiếp được?- Con bé vẫn nhí nhảnh hỏi tui

- Ủa, anh tới trễ không giận anh hả?

- Mắc gì giận, hihi, trễ chút có sao, em ngồi đọc sách của anh cũng được mà

- Ủa vậy chỗ hồng có ghen khi anh đi ăn với con nhỏ trong công ty à

- Ko, mắc gì mà ghen - Bé Nhi trả lời với khuôn mặt đầy vẻ ngạc nhiên

- Xạo, sao ko ghen - Tui nhăn nhó cái mặt

- Thì ảnh với chị ấy là đồng nghiệp, đi ăn với nhau thì bình thường thôi có gì đâu ^^! với lại em luôn tin tưởng anh mà, việc gì phải ghen ệt người ra - Bé Nhi trả lời tỉnh bơ

- Haha, do em nói đó nha, mai anh rủ cô ấy đi ăn lại đó

- Xí, rủ đi rồi cho em đi cùng luôn nha - Bé Nhi đưa cái mặt hồng hách ra chề giêu tui

- Vậy thôi hồng rủ nữa, ở nhà chùm trăn ngủ cho khỏe

- Ồ, biết vậy tốt đó - Bé Nhi vẫn đưa cái khuôn mặt đáng ghét ấy nhìn tui

- Nói vậy chứ cho anh xin lỗi vụ đi trễ nhé, tính anh đúng hẹn, ít khi nào trễ giờ lắm, tui có hẹn với người khác nên quên em thôi

- Hihi, thì em có trách gì anh đâu, anh tới trễ thì biết anh bận chuyện gì đó mà, thì em cũng tranh thủ đọc sách nè, cơ mà lần sau hẹn với em không được quên nghe chưa? bé Nhi đưa tay ra nhéo lỗ mũi tui

- Dạ con biết rồi má

Xem ra con bé cũng tiến bộ, cũng học được cách chờ đợi 1 ai đó, và cái quan trọng là biết tin tưởng vào người yêu mình... Nhìn cái thái độ và sự bình thản của em là tui để hiểu em nó tin tưởng tui như thế nào rồi...

Vẫn cảm thấy chưa đủ đô, cần phải làm thêm vài quả như vậy nữa và quả thực là tình huống này từ lúc 2 đứa bắt đầu yêu nhau hình như vẫn chưa từng xảy ra đó là cãi nhau. Thiết là giờ nghĩ lại cũng nực cười, ai đòi yêu nhau, bình yên không muốn mà lại muốn cãi nhau. Nhưng ở vị trí tui thì khác, tui là 1 người dúi dất em trong vài trò người yêu hờ thôi, nên tui cũng thiết sự muốn trải qua cái cảm giác cãi vã với em xem bé Nhi phản ứng như thế nào... Nhưng quả thực là khó làm Bé Nhi tức giận lắm các bạn à. Tui đã thử đến việc ko nhắn tin 1 ngày trời với em nó với cái lý do hết sức vô duyên là bận đi làm rồi coi tivi, (gặp con nhỏ khác là nó chửi lên đầu cha tui rồi, xem tivi mà ko có time nhắn lại 1 tin hết có 10s à) vậy mà bé Nhi vẫn chả giận hờn gì mà chỉ khuyên tui xem tivi ít lại có hại ắt. Thấy ko khả quan, tui lại chuyển qua cái màn cho con bé leo cây, rủ cho cổ rồi tui lại không tới. Rồi nằm nhà xem phim, con bé gọi lại cũng không bắt máy luôn. Những đến khoảng 1, 2 tiếng sau lại nhận được tin nhắn từ bé Nhi: “anh ơi, anh đang ở đâu thế, anh có bị làm sao không thế, sao em gọi mà anh không bắt máy, giờ em lo lắm, ko biết anh có chuyện gì ko nữa, nên nhận được tin nhắn thì rep em liền nha”

Mẹ ơi, tui cứ ngỡ con bé sẽ tức lồng lộn vì bị tui troll vậy mà lại đâm ra lo lắng cho tui lỡ có việc gì nữa chứ, chẳng lẽ những lời tui dạy có tác dụng nhanh như vậy sao? chẳng lẽ muốn cãi nhau với em lại khó như vậy sao? vò đầu bứt tai mãi mới tìm được 1 cách. Và quả thực cách này khá trẻ trâu và ngoài tầm kiểm soát của tui vì phải cần thêm 1 người hỗ trợ, nói thiết với các bác chứ giờ nghĩ lại, thấy cái cách tạo ra cãi nhau của tui này khá đều, đôi khi ngồi nghĩ lại mà vẫn mắc cười... Thì theo dự định của tui, thì sẽ nhờ 1 thằng nào đó (nháy mắt với nó trước, tui nhớ sau vụ này tui mất châu cafe oan mạng cho nó), gọi điện thoại tới Bé Nhi tán tỉnh, trước 1, 2 bữa với tần xuất dày đặc... Rồi tới hôm tui sẽ hẹn em đi ăn uống gì đó, rồi nhá cho thằng bạn, để nó gọi đến bé Nhi, rồi tui sẽ giả vờ kiểm soát bé Nhi quen thằng khác bỏ tui, kế hoạch là vậy và sau đây tui xin review lại bữa đó...

Cách đó 2 bữa, là thằng bạn tui đã gọi dt đến bé Nhi, với cái mồm của thằng bạn tui nó dẻo hơn cả đường mạch nha thì bé Nhi tuy ko có cảm tình với nó nhưng cũng vẫn trả lời những câu nó hỏi. Đến bữa nay thì tui hẹn bé Nhi đi uống nước trước cổng Công Viên Bửu Long, do tui chọn chỗ này thì nó được cái sân khá rộng và vắng, tiện cho việc... Cãi nhau

Đang uống nước nói chuyện bình thường thì thằng bạn tui gọi đến số bé Nhi và ghẹo, tui vẫn giả vờ thản nhiên uống nước và xem ko có chuyện gì, 2 đứa nói chuyện 1 hồi, rồi bỗng bé Nhi cúp máy. Tui mới quay qua hỏi: ủa ai vậy em

- Dạ, cái anh này em mới quen, anh rủ em đi ăn đồ biển mà em không đi
- Trời, cái thằng đấy giàu vậy à (tui nghĩ thầm trong bụng, đm thằng bạn mình sao nó quăng bomb dữ vậy trời)
- Dạ anh, hihi, anh kêu, anh làm quản lý cho công ty gì đó lớn lắm. Rủ em đi bar biếc tùm lum ấy
- Ủa vậy hả, sao em ko nói anh.
- Nói anh làm gì, hihi, có quan trọng đâu mà phải nói - Bé Nhi nhe răng ra cười.
- Vậy chẳng lẽ đến hôm nay anh phát hiện ra có người kua em thì em mới nói à - Tui hơi lớn giọng.
- Trời, hôm nay anh sao vậy, ai bảo anh ta kua em? Em coi anh như là bạn thôi mà - Bé Nhi thanh minh.
- Chứ còn gì nữa, không không nó gọi điện thoại cho em, rủ đi chơi này nọ là đang kua em rồi, có người khác kua em, em phải nói cho anh biết 1 tiếng chứ, mấy bữa trước, có chuyện gì em cũng kể anh nghe hết cơ mà, sao giờ lại không?
- Trời ơi trời, coi anh Vượng nhà ta ghen kia trời - Bé Nhi tỏ bộ mặt khó hiểu nhìn tui kèm theo nụ cười ngạc nhiên tếu tếu, em nói lại nhé, em với anh ta chả có gì đâu mà, anh thích nói chuyện với em thôi, thì em nghe mấy em có mất tiền đâu, còn anh rủ em đi em đâu có đi.
- Thiết là không có gì ko? - Tui tỏ vẻ nguy hiểm trên khuôn mặt

- Thiệt - Bé Nhi khẳng định

- Vậy đưa máy đây, anh gọi nó, hỏi thử

- Nè, để em bấm số ảnh cho anh gọi

Tui mở loa ngoài rồi bắt đầu nghe

- Alo, em iu gọi anh đó hả - Giọng nói đều giả của thằng bạn tui vang lên.

- Cho tui hỏi ai đầu dây vậy? - Giọng nói nghiêm trọng của tui nói lại.

- Ủa không phải Nhi à, tui là Tuấn, người yêu của Nhi, còn anh là ai vậy mà cầm máy bé Nhi - Giọng thằng Tuấn bạn tui hổng hách trả lời lại.

- Vậy là sao - Tui quay qua nhìn bé Nhi chờ 1 câu chờ lời thích đáng.

- Ko có mà ảnh bị điên ấy, đưa điện thoại đây em nói ảnh cho - Bé Nhi đành lấy cái điện thoại.

- Khoan, để anh hỏi nó tiếp, tui dứt lại điện thoại và bắt đầu tỏ vẻ trẻ trâu đầy nghiêm trọng đúng với cái tuồng mà tui vẽ ra cùng với thằng bạn mình.

- Mày nói cái l' gì mày nói lại coi thằng kia, tao nghe chưa rõ.

- Anh nói chuyện đàng hoàng lại nhé, tui chưa có chữ thề với anh nha, nếu anh điếc thì tui nói lại cho anh nghe cho rõ, tui là người yêu bé Nhi được chưa.

Xong chữ được chưa là tui liền cúp máy, rồi trừng trừng nhìn bé Nhi

- Vậy là sao em, em giải thích cho anh đi.

- Trời ơi, anh ấy anh bị điên ấy, tự nhiên kêu em bỏ ảnh, em chả hiểu gì hết trơn.

- Em đừng có xạo, có phải em lén lút quen thằng đó rồi dấu anh đúng ko.

- Em đã bảo không có mà, sao anh cứ gán ghép cho em như vậy chứ.

- Vậy chứ sao anh gọi điện thoại lại, nó bảo là bỏ em kìa.

- Ai mà biết ảnh, anh tự nhận chứ có gặp mặt nhau bao giờ đâu mà yêu vs chả đương với ảnh - Bé Nhi trả treo.

- Làm sao mà anh biết được em với thằng đó chưa gặp nhau - Tui bắt đầu lớn giọng dần dần

- Em đã nói rồi, ổng là thằng cha nào em có biết đâu, đang ko gọi đt đòi làm quen, rồi giờ anh gọi, ổng lại bảo là bỏ em.

- Em đã có xạo nữa, ngay từ đầu, em đã dấu anh là gọi đt với nó rồi, giờ còn dấu anh vụ này nữa. Thiệt sự, anh thiệt không hiểu em như thế nào nữa, chẳng lẽ em ham giàu như vậy sao? tui bắt đầu vu khống cho bé Nhi

- O, cái anh này, gì mà ham giàu ở đây, anh đừng có nói như vậy nữa nha, em ko phải hạng người đó đâu...

- Chứ em là hạng người gì, chưa biết chừng, em đã ngủ với nó rồi cũng nên - Tui nhấn giọng ở cái câu này, vì tui biết rõ, câu này sẽ là xuất phát điểm cho cuộc cãi nhau này.

Chợt bé Nhi lấy 1 tay vuốt má qua 1 bên má, thở dài 1 cái rồi đưa 2 tay nắm lấy tay tui mà nói bằng cái giọng đầy ảm ức, nghèn nghẹn ở cổ họng.

- Anh nè, em chỉ muốn nói cho anh biết 1 điều, từ ngày đầu quen anh đến giờ chưa khi em làm điều gì có lỗi với anh, mong anh hiểu điều này.

Giờ em biết anh đang nóng. Cho nên anh có thể chửi đổng hay nói bất cứ cái gì xúc phạm đến em, nhưng điều anh vu khống cho em là ko đúng. Em hiểu là đang bức, nhưng anh hãy bình tĩnh lại đi, chính anh đã dạy cho em cách kiềm chế cảm xúc của mình, anh dạy em như thế, vậy tại sao anh lại như vậy, nếu như trước mặt anh là bé Nhi của 1 tháng trước thì có lẽ sẽ khác sẽ khác anh à, chứ ko phải bình tĩnh mà nói những câu này đâu. Bởi vậy, anh đừng bao giờ nói những câu xúc phạm em nữa nhé, em là của anh, mãi

mãi là của anh. Chứ ko phải của 1 ai khác nữa mà có thể ngủ tùy tiện với bất cứ đứa nào, anh hiểu ko? - 2 giọt nước mắt của bé Nhi bắt đầu ngân ngấn lệ.

Chắc có lẽ màn kịch của tui diễn chưa chuẩn, chắc có lẽ nó chưa đạt tới cảnh giới tối thượng max lvl, thì cho có thể là bé Nhi quá thánh thiện mà thôi, tự nhiên cảm thấy bản thân của mình thiệt sự chớ để khi mà phun ra câu đó với bé Nhi, nhưng cuối cùng ko “được cãi nhau” mà tui còn bị be Nhi dạy đời lại cho... Thiệt là nhục nhã vô cùng tận. Sau quả đó thì tui xin lỗi bé Nhi rồi rít rồi đền bù cho con bé bằng 1 châu Lầu cá, rất may con bé không để bụng gì sau vụ đó

Vậy là thời gian thắm thoát cũng trôi qua 3 tuần yêu nhau, càng ngày tui càng cảm nhận tình cảm bé Nhi trao cho tui ngày 1 nhiều hơn. Càng như vậy, tui lại càng có thể có lỗi và lo lắng cho chính bản thân mình. Có 1 người bạn cũng trạc tui tuổi ở Đà Nẵng cùng từng hỏi tui, nếu có phép màu nào đó được trở lại lúc đó: cậu có chịu yêu bé Nhi thật lòng ko? tui liền trả lời dứt khoát với anh ta là ko!!! Biết vì sao không các bạn, Vì ở ngay hiện tại, con tim tui đang đập chung nhịp với người yêu của mình, thì dù có phép màu đưa tui trở lại ngày đó, thì trong đầu tui vẫn chỉ có người mình yêu thôi, sao có hình bóng bé Nhi được... Nếu như cậu bạn ấy hỏi, cậu có hối hận khi ko yêu bé Nhi không? Thì câu trả lời từ tui... Chắc có lẽ là... Có..

40. Chương 40

Có lẽ các bạn cũng thắc mắc là tại sao lại không thấy bé Nhy ở những chap gần đây... Thì đây là chap đánh dấu sự eback của em nó đây. Đúng là do bỏ thời gian quá nhiều bên bé Nhi, tui lại quên khuấy đi bé Nhy, quên khuấy ở đây là ít chơi với em nó nhiều hơn trước, mà chỉ thỉnh thoảng nhắn vài 3 tin nhắn vớ vẩn đến em nó hỏi thăm thôi. Cho đến 1 hôm (nhớ không nhầm nó rơi vào khoảng đầu tuần thứ 3, tình từ ngày tui và bé Nhi bắt đầu yêu nhau) thì nhận được cuộc gọi từ bé Nhy trong giờ làm việc

- Alo, Nhy hả, anh nghe
- Dạ, mà ủa anh đang làm hả - Bé Nhy hỏi
- Ủa gái, đang trong công ty, có gì không thể
- Dạ, em đang chán đời anh ơi, tối rảnh ko, đi nhậu với em 1 bữa
- Trời, chán đời đi nhậu hả, haha, ừ cũng được, vậy mấy giờ, ở đâu?
- Có gì 7 rưỡi anh ghé nhà em nhé
- Ủa, vậy đi hen, bb nhé
- Dạ vâng, bb anh, chúc anh làm việc vui vẻ

Cúp máy rồi tui mới chợt giật mình là đã quên khuấy bé Nhy từ lúc nào, chắc con bé ko gọi chắc tui cũng chẳng nhớ. Trong đầu tui ngoài công việc ra thì ngày nào cũng rảnh bóp bóp cái hộp sọ mình cho nó có chút nếp nhăn để mỗi khi gặp bé Nhi, tui lại tiếp tục diễn tuồng và dạy bảo em nó, chẳng còn chút chỗ trống nào để dành cho bé Nhy như hồi trước nữa. Nghĩ lại cũng cảm thấy bản thân mình hơi hơi bị có lỗi, cho nên quyết định tối nay sẽ gặp bé Nhy

Tui lại bấm số điện thoại để gọi bé Nhi

- Alo, em nghe anh - Bé Nhi trả lời
- À tối nay anh có tí chuyện, chắc tối nay ko gặp được đâu nhé gái
- Ủa bạn chuyện gì thế anh - Bé Nhi hỏi
- À chuyện gia đình ấy mà, để xong việc anh kể à nghe (nói đúng hơn là xong việc đi với Nhy, anh bịa chuyện à nghe)
- Dạ, hihi... Thôi vậy đi nha, vậy có gì tối đi chơi với đám bạn em cũng được
- Ủa, nhớ về sớm đó nghe ko
- Dạ vâng, thưa đại ca

- Ừ ngoan, thôi bye nhé, anh làm đây

- Vâng bái bai ^^!

Vậy là xong giải quyết ổn thỏa với 2 bà chị cùng tên này, tui lại lao đầu vào làm việc, đôi khi cũng suy nghĩ về bé Nhi, không hiểu con bé như vậy mà lại chán đời, thiệt khó hiểu... Thôi cứ chờ đến tối khắc rõ

7h15 tui lên đồ rồi chạy xe đến nhà bé Nhị. Đến nhà gọi đt cho bé Nhị, thì thấy con bé lao ra rồi

- Vẫn không đội nón bảo hiểm à - Tui ghẹo em nó

- Hì hì, thôi, tuân thủ luật pháp

- Vậy ko sợ hư cái tóc mới uốn hả

- Hì hì, ghẹo em quài, sao mà biết em mới uốn tóc- Bé Nhị hỏi

- Thì bữa tóc em nó thẳng, bây giờ thì thấy đổi qua uốn từng lọn, nhìn biết liền - Tui trả lời

- Hì, anh tinh mắt quá hen, thôi đi đi anh

Rồi 2 đứa ghé vào 1 quán chân gà bia hơi, gọi mấy đĩa lòng heo nướng, vài con cút, mấy xiên phao câu gà nướng, 1 đĩa thập cẩm cổ heo ra... Nói chung quán đó bán gì, bé Nhị gọi hết mỗi món 1 thứ... Đúng là cổ máy bảo đồ ăn này vẫn chưa lụi nghề tí nào, nghe con bé gọi món, mà thằng nào đang nhậu trong quán cũng nhìn trơ mắt ra... Thiệt là vẫn cái tính vô tư khi gọi món, chả biết ngại ngùng gì hết trơn

Cầm chai bia đổ đầy ly cho bé Nhị tui mới bắt đầu hỏi em

- Nói anh nghe sao mà chán đời mà rủ anh nhậu thế này

- Hì, có chuyện này em muốn như anh tư vấn xiu thôi

- Ủa vậy hả, sao chuyện gì, kể anh nghe nào

- Chuyện là vậy, ba má em, tự nhiên không không mai mối em cho thằng cha nào đó, mà em chả ưa ổng tẹo nào, cứ gọi ổng về nhà ăn cơm chung rồi bắt em ra nói chuyện với ổng, mà em thấy gượng gạo lắm chả thoải mái tí nào

- Vậy ổng nhiều tuổi rồi, nghề nghiệp ra sao?

- ổng trạc tuổi anh thôi, đang làm chức gì lớn lắm trong cty của ba ổng, ổng có kế mà chả quan tâm đến mấy thứ linh tinh đó - Nói xong bé Nhị cầm ly bia cụng với tui rồi uống

- Chà chà, vậy ý em thì sao

- Thì tất nhiên là không ưa ổng rồi, ý có chức quyền, nói chuyện bố đời lắm anh ơi, ko có như anh đâu - Bé Nhị thở dài

- Trời sao lại đem anh ra so sánh gì kì vậy

- Thì thiệt mà, nói chuyện thì dẻo mồm thật mà thấy toàn ba xạo ko à, nghe nó giả tạo lắm... Hic... Chắc em chết mất với thằng cha này quá

- Haha, vậy là anh hiểu rồi, thế là giờ em bị thằng đó nó hành đúng ko?

- Dạ vâng, em đã nói với ba má là muốn học ra trường rồi mới yêu đương mà cứ mai mối cho em quài à.

- Hì, cha mẹ nào mà chả vậy, con gái ngày xưa 18t mà chưa ck con là phụ huynh các em nó lo sốt cả vó lên rồi đấy em à

- Haha, nhưng bây giờ thời đại nào rồi mà còn tư tưởng đó nữa chứ, mà anh có kế nào giúp em tách khỏi cái thằng cha này ko, ko là ổng ám em riết, tại ông thân với ba em lắm, cứ lấy cớ tới thăm ba em để gặp em ko à

Tui trầm ngâm nhai nhóp nhép cái chân gà rồi suy nghĩ

- Giờ anh chỉ em vậy nhé, mọi việc chỉ có thể giải quyết nhanh nhất nếu tui đi đúng trọng tâm, bữa nào ông đó lên, em cứ nói thẳng với thằng cha ấy là

Em ko có yêu anh và thực sự hiện tại em cũng chả muốn yêu ai giờ này, em chỉ muốn học cho xong, anh hiểu chứ, bởi vậy anh đừng có làm phiền em... Rồi em cũng đi nói ba má em y như vậy luôn đi... Rồi mọi chuyện cũng đầu vào đó thôi

- Dạ, chắc có lẽ em ngại mà vẫn ko nói thẳng ra cho ba mẹ với cái thằng cha đó, để lần sau nghe lời anh, em sẽ nói hết thử xem

- Ủ, nếu ko được thì cứ bảo anh, anh chỉ em nước cờ cuối chắc chắn thành công

- Chiêu cuối gì mà ghê vậy anh - Bé Nhy tò mò

- Thì cứ làm theo lời anh trước đi, nếu ko đc, anh kể cho nghe

- Hì hì, dạ vâng, mà dạo này thấy anh bận rộn dữ quá hen

- Sao em biết

- Thì thấy xưa, gọi anh cái là anh đi với em liền, giờ rủ anh toàn cancel

- Hì, tại dạo này, anh đi với Nhi nhiều nó vậy

- Anh với Nhi giờ quen nhau rồi à

- Ủ, 2 đứa yêu nhau cũng được mấy tuần

- Vậy em đi nhậu với anh, bé Nhi ko ghen đó chứ

- Đố em làm bé Nhi ghen được đó, haha - Tui cười lớn

- Hì, xem ra Nhi cũng may mắn quá ha, quen được 1 người như anh

- Trời em nói gì ghê vậy, anh cũng bình thường thôi mà, ko tốt cũng chả xấu, nói chung là chả làm hại ai, tuân thủ luật pháp, sống có trách nhiệm với cộng đồng thôi

- Nói chứ, tính em thì thẳng tính, có gì nói đó, chứ quả thực là lúc trước, em thích anh đó - Bé nhy nhoẻn miệng cười với tui, tiếc là trẻ quá, bị bé Nhi cướp mất

- Hì, anh biết chứ, tui nở nụ cười gương gạo, gì chứ mấy cái này thì anh cũng cảm nhận được, nhưng anh nghĩ làm anh của em thì tốt hơn... Hihi

- Hì, vậy sao mà lại chọn Nhi mà ko chọn em

- Đôi khi trong chuyện tình cảm nó không có cán cân đâu em à, nó đến với nhau tự nhiên thôi, anh ko chọn nhi mà nhi cũng ko chọn anh.

- Hì, vậy giờ anh quen với nhi, nhưng vẫn sẽ bên cạnh em khi em cần như lúc trước chứ

- Hì, tất nhiên là vậy rồi, em cứ yên tâm, khi buồn hay gặp chuyện gì khó khăn, cứ gọi cho anh, anh sẽ giúp em hết sức có thể

- Thiệt hông, móc ghéo đi- Bé Nhy chìa đôi bàn tay ra chờ tui móc vào

- Thiệt, hihi, cứ vậy nha - Tui đưa bàn tay vào và móc ghéo với bé Nhy - Thôi uống đi em...

- Dạ vâng

Sau đó 2 chúng tui mỗi đứa làm 2 bình 2l rồi nghỉ... Chở con bé về... Ko dám cho uống nhiều mắc công lấy..

41. Chương 41

Vậy là quay đi quay lại cũng thấm thoát hết 3 tuần bên em. Nếu tính xa hơn chút thì gần mấy tháng chơi quen em. Đôi khi tui cũng muốn tượng lại cái khung cảnh ngày đầu tui gặp con bé tại bên xe cũng giống như thỉnh thoảng khi viết chap tui cũng xem lại những chap đầu tui viết... Quả thật thì ở em, tui hơi khó

tin vì em đã thay đổi gē gớm như vậy 1 cách chóng mặt. Nhiều khi cũng tự đặt câu hỏi, nếu như tui gặp em sớm hơn... Gặp em vào cái khoảng thời gian em vừa chia tay bạn trai thì chắc em sẽ ko dính vô cái nghề oái ăm đó. Nhưng nghĩ lại cũng chưa chắc, nếu như tới Noel đó tui ko quờn mà bỏ mặc em ko tò mò chuyện bá tánh thì chắc tui cũng chả có cơ để đc gần em. Đối với những người con trai khác, đối với họ, em thực sự khó gần lắm, em luôn tỏ ra thờ ơ với bọn nó. Ngẫm lại mới thấy đôi khi người ta họ có cái duyên mới gần kết đc với nhau chứ ko thể ko ko lao xộc tới rồi nói anh muốn làm quen với em.

Theo như kế hoạch tui đã vạch ra cho các bạn biết thì đến tuần thứ 4 thì tui sẽ giúp em dứt luôn cái nghề và nhất là cái tính hờ 1 tí nông nổi rồi trở chứng không nhẽ vác thân đi làm gái... Nhưng sẽ ra nghĩ lại chắc khỏi cần vì tui thấy tính nết của bé Nhi có vẻ cũng thuần phục được rồi. À quên kể các bác chuyện này, có lần đi uống nước, tui với em có tâm sự về chuyện 2 đứa

Cũng vô tình thôi, tự nhiên bé Nhi hỏi tui:

- Anh nè
- Sao em, gì mà đang vui vẻ, tự nhiên cái giọng nghiêm trọng thế này
- Chơi với em 1 trò được ko?
- Á đừ, hôm nay hứng chí còn rủ anh chơi với em nữa hả
- Ủa, tất nhiên gòi, mà trò này hay lắm, bạn em mới chỉ em xong
- Đâu, trò gì đâu, kể nghe thử - Tui nhấp ngụm cafe rồi lột dép hóng
- Trò này là như vậy nè, người ta gọi là trò nói thiệt, mỗi người sẽ hỏi mỗi người 1 câu hỏi và bắt buộc người kia phải trả lời thiệt lòng của mình
- Vậy là dù hỏi cái gì cũng phải bắt buộc trả lời thiệt à
- Tất nhiên gòi- Bé Nhi thân nhiên đáp
- Lỡ em hỏi mấy cái thăm kín của anh, sao mà anh dám chơi
- Hihi, ghẹo hoài, chơi đi nha - Bé Nhi năn nỉ với cái giọng ỡng ẹo mà làm tui nổi cả da gà
- Ủa... Rồi rồi, mà em hỏi trước đi, chắc em bày trò này em thủ hàng sẵn rồi hen
- Hihi, rồi em hỏi trước nhé. Từ xưa đến giờ thì anh yêu tổng cộng bao nhiêu người rồi
- À đợi anh, đợi anh đếm - Rồi tui xòe bàn tay ra, đầu ngón lên trên ra chiều suy nghĩ - Anh yêu má anh là 1, ba là 2, chị 2 là 3, chị 3 là 4, chị tư là 5, cu Bo là...
- Trời đất ơi, ý của em hiểu là anh yêu bao nhiêu người con gái rồi đấy... Thế mà anh cứ trả lời gì đâu ko à, đằng hoàng xú coi, oánh chết bây giờ- Bé Nhi gờ cái nắm đấm ra hù tui
- Nếu thực sự mà nói thì yêu ko tính em thì chắc chỉ có 2 người thôi, 1 người hỏi anh học cấp 3, và 1 người hỏi anh học trung cấp
- Ủa, rồi đến anh hỏi em đi
- Chà chà, hỏi gì đây trời, tui gãi cằm suy nghĩ, à đúng rồi, vậy nói cho anh nghe cái cảm giác mà lần đầu gặp anh, em nghĩ anh như thế nào?
- Hihi - Bé Nhi bụm miệng cười - Muốn nói thật hả? ko được quê đó nha
- Ờ, ko có quê đâu, anh quê là khó huề lắm
- Hi, thì cái buổi đầu tiên gặp anh, tự dưng khuya khoắt, lợi có thằng cha nào mon men đến gần bắt chuyện, người thì nồng nặc mùi rượu, rồi đòi mượn điện thoại, làm có ấn tượng xấu về anh quá chừng luôn á. Hên là vắng người em ko dám chửi, chứ có ai bên cạnh là em la lên rồi. Nhưng đó là phản ứng lúc đầu thôi chứ về sau tự dưng lại cảm thấy giọng nói anh có vẻ gần gũi, tạo cho người ta cảm giác thân thiết nên cũng đỡ sợ chút chút.
- Haha, vậy giờ thì sao - Tui hỏi tiếp

- Đợi câu sau đi, giờ đến em hỏi tiếp, anh yêu em vậy có coi thường em chút nào khi biết qua khứ em từng là gái đứng đường ko?
- Anh đến với em xuất phát là từ 1 người bạn, 1 người anh, thì anh đã chẳng quan tâm vấn đề đó rồi huống hồ là bồ em, hỏi nhằm quá nha
- Hihi, em hỏi cho chắc thôi, rồi anh hỏi em tiếp đi
- Nếu như 1 ngày nào đó, mà nó làm cho em shock, hụt hẫng như mỗi tình đầu, vậy em có quay lại cái nghề đó nữa không?
- Ko, chắc chắn là không - Bé Nhi trả lời dứt khoát luôn và ngay
- Chắc chứ? - Tui hỏi lại
- Chắc chắn ạ - Bé Nhi gật đầu cái rụp - Bây giờ thì em biết bản thân mình có giá trị như thế nào rồi, em đã hiểu cái nhân cách của 1 người con gái nó mong anh như thế nào rồi, nó từng vỡ và em đang từng ngày nhặt từng mảnh để dán lại, từ còn nứt nhưng ít ra nó ko có bấy nhầy như xưa
- Chà chà, dạo này có vẻ nói chuyện triết lý sâu sắc quá nhỉ, trả bé Nhi ngày xưa lại cho tui dùm đi...
- Haha, ai biểu mấy cuốn sách của anh nó hay mần chi, em đọc sắp xong rồi đấy, chuẩn bị kiểm thêm cho em đọc đi
- Ủ, đọc xong thì anh đưa sách khác mà đọc, rồi tới em hỏi đi
- Dạ, vậy Giữa tình yêu và Thành đạt, anh sẽ lựa cái nào nếu đc chọn 1
- Haha, chơi khó anh quá ha... Nói em nghe, từ nhỏ anh đã có 1 ước mơ, à ko cái này phải nói 1 mong muốn. Là nếu 1 ngày nào đó, anh gặp phải 1 người con gái anh thực sự yêu thì anh có thể đánh đổi cả gia tài mà để có thể được bên cô ta ^^!
- Có mới nói đó nha - Bé Nhi lườm lườm ghẹo tui
- Thiệt mà, anh có suy nghĩ như vậy từ nhỏ đến giờ, rồi đến anh hỏi nhé
- Dạ - Bé Nhi lấy 2 tay chống cằm, mắt nheo lại hóng tui hỏi
- Nếu 1 ngày nào đó, anh ko còn ở bên em, thì em sẽ như thế nào

Bé Nhi trầm ngâm suy nghĩ 1 hồi rồi trả lời

- Em cũng không biết, tại chuyện chưa xảy ra, em cũng chưa biết sẽ ra sao nữa, mà chắc lúc đó em sẽ khóc nhiều lắm rồi sau đó ra sao thì em ko lường trước được... Mà anh làm gì hỏi kì quá vậy, ko được nói vậy nữa nghe chưa
- Hihi, dạ biết rồi chị 2 - Tui cười cầu tài, xua tan cái bầu không khí hơi bị trùng xuống sau cái câu hỏi trở trêu ấy. ít ra thì ngay lúc đó của tui và hiện tại đối với các bạn thì cũng mom men biết được cái viễn cảnh sắp tới thì bé Nhi sẽ ra sao rồi đó... Tui thì còn đang lo con bé sẽ làm cái gì đại đột nữa ko đây... Bởi vậy từ giờ đến ngày đó tui luôn cố gắng làm cho bé Nhi cứng rắn, đừng quá lụy vào tui quá

cái trò chơi nói thật đó thì tui chỉ nhớ đến những ý chính tui kể các bạn nghe thôi, còn về sau thì 2 đứa ngày càng hỏi nhau những câu vớ vẩn ko chịu được, tui xin phép ko tiện kể ra... Mắc công tui mất hình tượng với các bác

Bước sang tuần thứ 4, có lẽ kế hoạch như dự định nên drop này. Tui sẽ nhảy qua bước hướng em thành 1 con người tự lập, xài tiền bằng của chính mình làm ra, bước đầu tiên là sẽ nhồi cho em cái tư tưởng của 1 người kinh doanh bằng những quyển sách “Dám Thất Bại, ” Những người phụ nữ làm thay đổi thế giới“, Người bán hàng vĩ đại nhất thế giới“, đây là những quyển sách tui phải lòng xức ở mấy hiệu sách và cảm thấy phù hợp với con bé mà mua về. Và tất nhiên mấy cái này chỉ là mớ lý thuyết, đọc rồi hiểu chứ chẳng làm 1 ai đó giàu liền hay sao sao đó, nhưng ít nhất là nó đánh vào cái tư tưởng của người đọc, cái thái độ tích cực hơn về chuyện kinh doanh, cách ứng xử... V... V...

Sau khi để cho con bé 3 ngày trời vui mải kinh sử, vào 1 ngày đẹp trời tui xin về sớm hơn mọi khi và chở bé Nhi ra KCN biên hòa, đứng trước cổng công ty Taiwan vina để hóng gió, nói là hóng gió nhưng có chủ đích của tui

- Ủa bộ hết chỗ đi chơi rồi hay sao mà ra đây chơi vậy anh - Bé Nhi ngồi trên chiếc xe của tui, đung đưa đôi chân, hỏi tui

- Hì, hít mùi khói xe riết cũng chán, dẫn em vô đây hít mùi hóa chất của mấy nhà máy thải ra cho đổi vị đó mà

- Xí, người gì mà ác như thấy sợ - Bé Nhi ra vẻ trách móc với khuôn mặt đều giả

2 đứa ngồi nói chuyện xàm xàm với nhau 1 tí thì công nhân trong cty bắt đầu tan ca. Khung cảnh thì chen chúc nhau, người này chen người nọ, công nhân công ty này khá là nhiều các bác à, gần chục ngàn người đấy. Có những con người họ hồi hã ra về để trên tay cầm bó rau được bán trước cổng, có người thở phào nhẹ nhõm vì cuối cùng cũng đã được thoát ra khỏi cái địa ngục ít nhất là đối với họ, người việt nam mình, ít ai coi công ty là nhà mà bám trụ trung thành sống chết với nó lắm

Tui khêu bé Nhi mà nói

- Em thấy người ta tan ca về ko?

- Ở ờ dạ thấy, đông qua trời vậy nè trời

- Ủ, em có thấy họ quá giống nhau ko?

- Giống nhau ở điểm gì?

- Họ đều mang màu áo giống nhau, đều lai lưng ra 1 ngày 8 tiếng trong đó để làm việc, cốt đến cuối tháng có được đồng lương rồi lại chi hàng đồng tiền chi phí sinh hoạt, trong khi 1 ngày họ làm cả đồng công việc. Nhưng họ đều tự hào vì công việc mình làm, họ bỏ sức lực ra để có đồng tiền được mùi mồ hôi của mình

- Bé Nhi thì giờ này im lặng suy nghĩ -

- Nhưng tiếc 1 cái, là họ ko có học em à, cũng vì ngày xưa điều kiện khó khăn nên họ có điều kiện, nên bây giờ ko có bằng cấp gì trong tay, họ đành phải chấp nhận cái công việc hiện tại. Em thua họ ở cái em vẫn còn ăn bám từ tía má em, nhưng cũng rất may mắn là em vẫn còn cơ hội để nắm lấy.

- Giá như anh nhỉ, giá như hồi đấy em ko nghỉ học, thì chắc giờ này em đâu có vật vờ như thê này?

- Ko có gì là quá muộn đâu em à, bạn anh có dạy tại một trung tâm giáo dục thường xuyên, nó kể có cả 1 ông gần 40 tuổi còn đi học đó thôi

- Dạ vâng

- Em đừng nhìn anh như vậy mà nghĩ trước đây anh sướng, hồi học cấp 3, 3 tháng hè, anh đều đi làm đủ thứ việc để kiếm tiền đặng gửi mẹ để đầu năm có tiền mua sách vở đó

- Ủa, nhà anh lúc đó khó khăn lắm hả

- Ko, dư dả là đằng khác, nhưng anh thích làm vậy, ít ra anh trân trọng sách vở bút thước của mình vì nó là mồ hôi mình làm ra nên anh quý lắm

- Vậy anh làm những gì? bé Nhi tỏ vẻ tò mò

- Phụ hồ cũng có, đi lơ xe, bán vé số, đi đào cống, bán báo, bốc vác, giao hàng, phụ nhà hàng, phụ quán cafe... Hầu như anh đều có nhúng tay quá hết rồi

- Trời đất ơi, gì mà làm nhiều thế vậy

- Có làm rồi thì mới biết cái khổ của nó mà biết lo học lo làm nếu ko muốn tương lai mình sẽ gấn bó với mấy cái nghề đó chứ

- Hì, xem ra tưởng anh học xong rồi đi làm công ty, rồi thăng tiến lên lương cao, ai ngờ mấy cái nghề đó mà anh cũng trải qua rồi hen

- Haha, đôi khi nhờ mấy công việc đó, anh mới được ngày hôm nay đó...

Thôi chạy đi đâu hóng gió rồi kiếm cái gì ăn đi, anh đói quá

- Dạ vâng, hi

Rồi sau đó 2 đứa đi lòng vòng bát phố rồi kiếm gì ăn...

Vậy là kế hoạch hướng nghiệp cho em bước đầu coi như cũng xong... Tui cũng đã cố làm cho bé Nhi hiểu được tui muốn nói... Coi như khai thông cái tư tưởng của em... Còn bước thứ 2, tui sẽ cố gắng tìm hiểu về em thích cái gì để có thể cùng em tạo ra bước đi khác... ít nhất là trong vòng 4 tuần cuối... 4 tuần mà sau đó em phải tự mình đứng vững cứng cỏi giữa cuộc đời này mà ko còn đôi bàn tay tui dìu dắt trên mỗi bước chân nhỏ nhắn của em... Cố lên nhé cô bé mùa đông của anh... Đừng làm anh thất vọng, anh biết đó ko phải là thói quen của em ^^!

42. Chương 42

Sau cái buổi chở bé Nhi vô KCN mà tâm sự với em, tui coi như là 1 màn dạo đầu để khai thông tư duy cho em. Theo tui được nghĩ, em hoàn toàn có thể kiếm tiền từ công sức mình làm ra. Việc học của em cũng quá nhẹ nhàng vào các buổi tối 3, 5, 7 ở trung tâm anh vẫn, và cũng chẳng bao lâu nữa cũng kết thúc khóa học. Ngoài việc đó ra, em hoàn toàn rảnh rỗi ăn ở không, không thì cũng đi chơi với bạn bè và với tui. Các bạn đừng nghĩ tui ép con bé kiếm tiền quá sớm, bé Nhi khi ấy cũng đã 18 tuổi rồi, nghỉ học từ năm lớp 10. 1 tuần chỉ bỏ ra có 6 tiếng để học. Nếu như các bạn, bạn sẽ làm gì vào những thời gian rảnh rỗi còn lại. Và đó chính là lí do tại vì sao, ở kế hoạch tiếp theo, tui lại muốn bé Nhi kiếm tiền bằng đôi tay của mình. ít ra sau này, em nó sẽ không phải phụ thuộc vào người bạn trai của em từ đồng tiền của họ. Theo tui suy nghĩ, con gái đừng quá phụ thuộc vào đồng tiền của bạn trai mình, xem họ như cái máy rút tiền ATM thì đừng trách bọn con trai xem lại họ như cổ máy tình dục, phũ phảm.

Vài bữa sau, vẫn giống như mọi hôm như thường lệ, vẫn đợi em tan học ở trung tâm, tui lại chở em đi khắp phố phường để hóng gió, nhưng hôm nay, tui ít nói chuyện hay tâm sự với em, mà chủ yếu tìm hiểu sở thích từ em. Có rất nhiều người biết phát huy sở thích của mình để định hướng cho công việc của tương lai mình sau này, vì khi đó, cảm giác được làm 1 công việc mình yêu thích sẽ rất đam mê và có trách nhiệm với nó. Rất tiếc là từ hồi tốt nghiệp lớp 12 tui lại ko được như vậy, cũng vì khi ấy tui ko có ai định hướng cho tui 1 tí tạo gì chỉ có ba tui phàn: Tưởng ta mày nhỏ con vậy sao vào mấy cái ngành Kỹ thuật được, cực nhọc lắm, thôi nghe lời tao, theo ngành hóa chất đi, ở trong phòng thí nghiệm nó khỏe hơn mày à, trong khi ấy tui chả có tí hứng thú với môn hóa chất kể từ năm lớp 9, nhưng tui lại được cái may mắn là sau này tui lại biết cách phát huy cái thể mạnh mồm mép mình ở công ty... Đùa thôi chứ 1 phần cũng do có tay nghề nữa chứ giỏi nói ko giỏi làm cũng ko xi nhê với các nhà tuyển dụng đâu

Cầm ly bơ dầm nhiều sữa trên tay, bé Nhi thưởng thức nó say sưa, cứ nhìn tui rồi cười khúc khích bên ly cafe mà tui cứ há hốc chờ nó rơi từng giọt lỏng tỏng xuống cái ly

- Em nói rồi mà, gọi cái gì người ta làm mau mau mà uống, cứ khoải uống cafe ko hà - Bé Nhi ghẹo

- Kệ anh à nha - Tui trả treo

- Ờ kệ anh, chắc em ăn xong rồi đi về ngủ 1 giấc, sợ nó còn chưa xong nữa đó, haha - Bé Nhi nheo mắt lại mà cười chế giễu cho cái sự đại dột khi tui gọi cafe phin

- Thì ko có cafe, anh uống trà đá đỡ vậy - Nói xong, tui chộp ly tẩy nốc cái ực cho bỏ ghét

- Mà anh nè, coi bộ cái quán này, ae mình đi riết chắc chai mặt luôn he, ghé người ta quài

- Ừ chắc ko có 2 đứa mình ngày nào cũng ghé, chắc họ ế đẹp tiệm luôn đấy chả đùa

- Xí, nói quá ko à

- À quên mất, anh có chuyện muốn hỏi em nè gái

- Hỏi chuyện gì, mà thấy mặt anh nghiêm trọng thế - Bé Nhi tròn mắt nhìn tui, tay vẫn dầm dầm ly bơ trên tay

- Ngoài việc em thích hát nhảm, thích giao tiếp với anh bằng tiếng Anh, thích ăn vặt, thì em còn thích gì khác không?

- Ummmmmmmm, dạ... ... Có chứ - Bé nhi ngâm ngửa rồi trả lời

- Vậy chứ em thích cái gì nữa?

- Thích anh, haha

- Ủa, ko phải - Tui phải tay - ý anh là bản tính của em thích cái gì cơ

- À, để em nghĩ xem, em thích đọc sách nè, thích make up nè, và thích mua sắm

Nghe con bé nêu ra 3 cái thích mà tui chả tìm dc mối liên kết cho cái nghề tương lai của em. Nhưng cũng bất chợt, nhìn con bé ăn mặc, tui lại lóe lên trong đầu 1 suy nghĩ thần thánh

- Vậy chứ em thích mua sắm, vậy em có rành về cách ăn mặc của giới trẻ thời này ko

Nghe tui nói xong, bé Nhi liền đứng dậy, đung đưa, vắn mình qua, vắn mình lại như show cái dáng của em nó cho tui xem rồi nói

- Nè, anh nhìn thử coi, thấy em ăn mặc hợp mắt ko? Nói nhỏ cho anh và các bạn biết thôi nhé, ko được nói ai biết nghe chưa? ngay từ nhỏ, đồ của em là do em tự đi mua hết đó, hổng cần ai dẫn đi lựa cùng đâu đó, ngược lại em toàn dẫn bọn bạn đi mua đồ rồi tư vấn cho bọn nó đó - Bé Nhi nói cái giọng tự hào hết sức về cái thành tựu mà con bé đạt được

Mà ngẫm lại, con bé quả thật có cái mắt thẩm mỹ về thời trang thật, chưa bao giờ thấy em nó mặc đồ bê bối khi ra đường. Lúc thì quần jeans rách rất cách điệu đi với cái áo thun tay dài bó sát người, khi thì bộ váy đen cách đầu gối cả gang tay đi kèm cái áo khoác nho nhỏ với đôi guốc cao gót, khi thì đơn giản với quần jeans ngắn với áo thun đi cùng đôi giày nỉ. Kèm theo đó là 1 mớ phụ kiện linh tinh như dây chuyền, bông tai, đồng hồ, lắc chân mà con bé kết hợp rất chuẩn. Ngẫm lại, có vẻ con bé ăn mặc rất hợp mắt, dù cho tui ko biết trào lưu giới trẻ khi ấy là gì, nhưng nếu 1 người ngoài nào đó nhìn em thấy sẽ thấy em nó rất là phong cách, nổi bật giữa đám con gái còn lại. Tự nhiên tui lại cảm thấy sự hưng phấn gì đó từ trong thân tâm, ít ra thì cũng biết được con bé có tài về khoản ăn mặc... Sau buổi tối hôm đó chở em về, tui mỉm cười đắc chí vì biết được việc mình sắp phải đi gặp 1 người.

Coi bộ cũng hơi lâu rồi tui cũng chưa gặp nó, thằng Minh, thằng bạn chí cốt thời học trung cấp với tui, từng 1 thời ở chung phòng trọ, gói mì cửa đôi, ly rượu cần nữa, cũng từng bị ăn đập oan chung với tui, đồ đạc cũng được 2 đứa xài chung với nhau. Sau khi ra trường, với bằng khá trong tay, tui và nó có 2 ngã rẽ khác nhau. Tui an phận thủ thừa nộp đơn vào công ty an phận kiếp công nhân, còn thằng Minh thì không như vậy, nó ko theo nghề đã được học mà nhảy sang nghề tay trái... Thích kinh doanh buôn bán tự mình làm chủ. Khi ấy mỗi đứa 1 ngã nên tui ko theo dõi được quá trình nó khởi nghiệp ra sao, như thế nào. Nhưng cứ đến mỗi lần tết, nó đến nhà tui chúc tết, tui lại thấy nó ngày 1 khá lên trông thấy, thăm hỏi qua lại, nó cũng chỉ nói sơ là công việc cũng khá bận bịu, do tết nhất hỏi thăm công việc qua loa vậy thôi, 2 đứa tui lại cùng nhau ôn lại những kỉ niệm cũ của 2 đứa, giao lưu vài lon bia. Đến cái tết năm sau nữa thì thấy nó bắt đầu ra dáng dân chơi lắm rồi. Tò mò tui hỏi nó mới khai ra là kinh doanh buôn bán quần áo, giày dép. Đi lên từ từ, thì bây giờ, thì thằng Minh bạn tui đã là ông chủ của 1 shop thời trang cao cấp. Tui nghe nó nói vậy mà cũng chưng hửng, mẹ nó mới có 2 năm thôi mà sao nó lên dữ vậy nè nghĩ lại bạn thân tui khi đó, 2 năm làm việc cũng chỉ dừng lại ở mức nhân viên phòng kỹ thuật thấp hèn thôi. Thiệt là tui hết sức, nhưng thôi ko sao, thằng bạn mình nó giàu thì mừng cho nó chứ ai đời lại ghen tỵ. Rồi thì có lẽ đó là cái tết cuối cùng 2 đứa tui gặp nhau. Thằng bạn tui thì lại vùi đầu vào công việc, kiếm đâu ra đâu vô, mở thêm các cửa hàng khác cho nên mấy dịp tết tui ko thấy nó ghé tui nữa, lâu lâu có đến nhà nó thăm thì obz nó bảo nó ở trên SG rồi, ít khi về Biên Hòa lắm, có cho số điện thoại, và 2 đứa lâu lâu cũng gọi điện hỏi thăm nhau thôi.

Bấm cái số điện thoại mà tui lưu bằng cái tên thân mật: Minh dê...

- Alo, Đm mày hả Vương - Thằng Minh bắt ngờ

- Ủ, tao nè, dạo này mày khỏe không cu

- Khỏe như trâu điên đó mày, mà Trời, má nó, lâu quá mới thấy mày gọi cho tao, đm định mượn tiền phải ko, nói trước mượn vài triệu thì được chứ vài trăm ngàn thì đều có đâu
- Thôi, cái đm mày, suốt ngày nhây nhưa, dạo này mày sao rồi, công việc ổn chứ
- Nói chứ cũng lu bu mày à, mày cái quen được con ghê, nó cũng giỏi tính toán thế là có người lo sổ sách hộ, cũng đỡ vãi vl mày à- Thăng Minh khỏe
- Dù má ngon mày, vậy chừng nào cưới con nhà người ta, chả lẽ tính kiếm osin làm ko lương thiệt à - Tui ghẹo thằng bạn
- Haha, nói chứ cũng nửa năm nữa tao cưới rồi, sẵn dịp mày gọi, tiện thể dặn mày nhét heo ngày 5 ngàn trước đi, nửa năm sau, đập heo ra mừng đám cưới tao là được rồi
- Cái đó thì không phải lo, chỉ sợ đến ngày đó, quên mẹ cả tao, đến thêm mời thiệp nó mới căng, chứ mấy chuyện con con đó đối với tao là cái mẹ gì
- Haha, đm sao mà dám quên mày, ko khéo lại vác xác lên nhà tao, đòi thiệp ko chừng
- Thôi đều đùa nữa, nói vậy chứ mày rảnh ko, nhậu với tao 1 bữa coi, thêm nhậu mì gọi với rượu để với mày như hồi còn ở phòng trọ chung quá Minh à
- Mẹ nó, mày tưởng tao ko thêm à, nhớ hồi đó quá chừng V nhỉ, cũng chả hiểu sao hồi đó, tao với mày cũng lầy lội ghê. Haha, để xem... à... Thứ 7 này đi nhé. Tao về thăm bà già rồi ghé nhà mày nhậu luôn
- Ờ, giờ đó là đẹp rồi, đúng ngày hoàng đạo luôn đó bạn
- Có cần tao mua đặc sản gì từ Sài Gòn về làm mời nhậu ko ku?
- Thôi đm, vác cái xác qua nhà tao được rồi, để tao ra quán, kêu họ làm chục con chuột đồng cho tao với mày gặm
- Haha, được được, đủ má hợp gu tao đấy. Quyết định vậy nhé, có gì khoảng chiều chiều tao ghé, như sơn phết nhà cửa, quét dọn sạch sẽ lại đón mình nhé bạn
- Haha, rồi được rồi, con lạy bố. Nhớ đúng hẹn dùm con. Thôi làm gì làm đi, tao làm tiếp đây
- Ủ, ku, thôi bye.

Tui với thằng bạn tui thường nói chuyện sock óc nhau như vậy đấy, nếu người ngoài ko quen chắc cũng chả hiểu được mối quan hệ của 2 đứa, 1 phần thì chắc tính nó từ xưa giờ ko bỏ được, còn phần tính tui cũng thay đổi tí nhau sau mấy năm, nên tui nói chuyện với nó giờ có phần ko bén bằng nó. Nhưng chung quy nói chuyện với nhau là vậy chứ bước vô bàn nhặt bắt co với nhau thì tui chỉ hạ nó trong vòng 3 nốt nhạc. Nói không phải khoe chứ nhưng đó chỉ là ngày xưa thôi chứ bây giờ tui cũng chả biết nó như thế nào nữa.

Về phần thằng bạn tui sắp sửa gặp đây thế là xong. Tạm gác lại, tui muôn gặp nó để làm gì thì để về sau các bạn sẽ rõ thôi. Vậy là còn 2 ngày nữa mới là thứ 7. Hôm đó là thứ 5, tui gọi điện kêu bé Nhi tự về, tui ko đón được vì phải làm thêm 1 số bản báo cáo để ngày mai mang trình sếp. Sang ngày thứ 6, tui tiếp tục đi chơi với bé Nhi như thường lệ nhưng hôm nay thì ko thường lệ như mọi hôm.

- Ủa chạy đi đâu vậy anh - Bé Nhi ôm chặt cứng tui từ phía sau, rướn cái cổ lên mà hỏi tui
- À hôm nay anh lãnh lương. Nên dẫn em đi mua đồ cho 2 đứa mình luôn - Tui nói xạo chứ lúc đó cũng đói chết bà, nói xạo kiếm có theo ý đồ thôi
- Chờ ơi chờ, ghê ko, lần đầu tiên thấy anh dẫn em đi mua đồ đó nha
- Em nói câu đó làm anh tủi quá nha, cứ y như anh ki bo với em lắm ko bằng
- Hihi, em xin lỗi mà, thương thương, anh chàng đẹp trai ko được giận nghe ko - Vừa nói con bé thò tay lên trên nựng cái má tui
- Quê rồi, cứ giận đấy - Tui giả vờ hờn dỗi kiểu trẻ con
- Em thách anh giận em đấy, anh giận em thử coi, em nín thử tự tử cho anh xem

- Haha, xạo quá má ơi, nín thở sao tự tử được - Tui buồn cười vì câu đùa con bé
 - Hehe, anh cười rồi nha, cười là ko được giận, hihi, mà mua đồ gì vậy anh
 - Thì mua đồ cho em với cho anh luôn
 - Mà thôi, mua cho em làm gì, đồ em quá trời, anh thiếu thì em cho anh bớt mà mặc
 - O, vừa mới thôi giận... Giờ muốn...
 - À thôi à thôi, chạy xe đi, hihi - Bé Nhi ngắt lời tui rồi cười cầu tài...
 - Quán này được ko em - Tui ngoài lại hóng bé Nhi sau 1 hồi chạy xe
 - Thôi, thôi đừng ghé quán này. Nhìn to vậy chứ bán đồ vừa xấu vừa mắc, anh chạy tiếp đi, đến đường Võ Thị Sáu, anh rẽ trái nha, em chỉ anh cái shop này
 - Vậy hả, ờ cũng được
- chạy 1 hồi như lời con bé chỉ rút cục cũng đến
- Đây, nó nè, tấp vô đi anh - Bé Nhi chỉ tay vô cái shop quần áo.
- Cởi nón bảo hiểm rồi rút chìa khóa nhét tui, túi nắm tay bé Nhi đi vô cái shop đó lựa đồ
- *Dạ chào anh chị, anh chị muốn mua quần hay mua áo ạ
- À, quần jean em
- *Dạ, đây này là trưng quần jeans nè anh, anh xem thử mấy cái này xem hợp với anh không? đây là loại vải
- Dạ khỏi chị ơi, để 2 đứa em tự lựa được rồi, tí có gì hỏi giá em gọi chị - Bé Nhi ngắt lời con nhỏ bán hàng dẻo mồm đang giảng tờ mồi chèo tui
- *Dạ vâng, em ngồi ngay kia, có gì anh chị gọi em ra cũng được - Con nhỏ bán hàng cười ngặt nghẽo vì bị quê độ
- Em nhìn thử dáng anh xem, cái nào hợp với anh
 - Để em xem, thôi anh đừng mua quần jeans, anh nên mua quần kaki đi, nó hợp với anh hơn
- *Dạ, quần kaki nó nằm hướng này nè anh chị - Con nhỏ bán hàng lại mau mắn có cơ hội mở miệng*
- Dạ, em thấy rồi chị, cảm ơn chị nhiều - Bé Nhi nhìn con nhỏ bán hàng y như con bé đó cướp khách của chính bé Nhi vậy đó
 - Nhiều loại quá anh chả biết loại nào cả em à - Tui dẫn đó suy nghĩ
 - Tưởng anh cao trung bình, hơi đô đô, anh nên chọn kiểu hàn quốc, có túi quần cách điệu, đi với áo sơ mi trắng là hợp với anh lắm đó
 - Ủa vậy hả, đâu em chọn thử anh cái xem
 - Mà em sợ, anh mặc đồ đẹp quá, con gái nó kìa anh, rồi anh bỏ em thì buồn lắm
 - Haha, khéo đùa, em yêu của tui, sao tui dám bỏ
 - Giỡn thôi, đây anh thử cái này xem
 - Em thấy hơi rộng 1 xí, anh thử cái này xem, quần hàn quốc mặc ôm nó mới đẹp, đây lấy cái này vô thử đi, để đó em gấp lại cho
 - Cái áo sơ mi này cái cổ nhìn nó kì kì thế nào ấy? thôi đừng lựa cái này
 - Trời, áo gì mà mấy cái cúc áo nhìn nó ghê thế này, nhìn bựa quá
 - Nè anh, cái áo này nhìn hợp với anh nè, mang vô thử xem sao
 - Mà anh nghĩ anh nên mặc áo tay ngắn đi, chứ áo tay dài sắn lên ko hợp với anh, tại tay anh hơi to

2 đứa tui quần nát cái shop người ta, nhìn bé Nhi trong đó y như 1 tay bán hàng hay 1 nhà tư vấn đồ thực thụ lắm lúc có mấy khách hàng nhầm lẫn tưởng bé Nhi là bán hỏi cứ hỏi bé Nhi đồ này đồ kia ở đâu mà bé Nhi chỉ cười thích thú rồi chỉ ra con nhỏ đang đứng ở quầy hàng, chứ em cũng là khách như anh thôi

Quần cả gần nửa tiếng đồng hồ cuối cùng cũng chọn được 1 bộ quần áo đi đám cưới, 1 bộ để đi chơi đây đó

- Ủa em ko lựa đồ cho em hả

- Hì thôi, em đã nói rồi đồ nhà em nhiều lắm mua làm gì nữa

Rồi sau đó tui tự để cho bé Nhi hỏi giá, rồi tự kì kèo mặc cả trả giá cả một hồi, cuối cùng con bé cũng chịu khuất phục trước cái giá trót hạ của bé Nhi. Nếu ko muốn để bé Nhi nắm tay tui ra về tay ko và quảng lại mớ quần áo vừa lựa

Sau đó 2 đứa tui lết ra quán nước cũ hay ngồi 8 với nhau

- Coi bộ có vẻ em rành mấy vụ quần áo này ghê hen

- Trời, em mà - Bé Nhi ra giọng tự đắc

- Anh nói nè, anh thấy em thích hợp với việc buôn bán mấy cái quần áo đây Nhi

- Em đó hả, hihi, anh giỡn hoài, em có biết gì về kinh doanh này nọ đâu

- Thì em cứ thử xem sao, có anh bên cạnh mà lo gì

- Thôi ko được đâu anh ơi, anh thử nghĩ coi, phải có mối mình mua thì bán mới có lời, rồi còn cả việc kiếm khách nữa, rồi cả tiền vốn nữa, chứ việc bán này nọ thì với em cũng ko quá khó khăn. Em lo khoản đó thôi.

- Vậy chứ nếu anh nói anh giúp được em thì sao?

- Trời, anh ko đùa em đó chứ, hix. Quả thực em cũng muốn làm cái gì đó để kiếm tiền lắm mà sợ mình ko có đủ can đảm đâu anh ạ

- Hì, Thất bại là mẹ thành công mà, phải tập tễ thì mới biết cách tập đi chứ

- Hihi, hôm nay anh làm em bất ngờ quá, mà em nói trước, em chỉ có khoảng 10 tr làm vốn thôi đó, em sợ ko đủ đâu, có cần em bán xe ko?

- Thôi, điên hả, bán cái gì, muốn bị tía em rầy chết à, mà 10 tr đó đâu ra em có.

- Thì tía má gửi em, gửi riết em có xài hết đâu, nên em cất, giờ cũng ngọt nhét được chừng đó.

- Coi bộ em cũng biết để dành nhỉ. Mà thôi trước mắt cứ cất 10tr đó đi, chưa đến lúc lòi ra đâu. Cứ để đó anh lo cho.

- O vậy thì anh gánh hết cho em hả

- Hì, đừng quan tâm, anh có cách xử lý của anh, trước mắt thì em cứ chuẩn bị suy nghĩ cách làm sao bán được hàng đi, kiểm tra các mối quan hệ mà em quen tạo mối quan hệ gần gũi với khách hàng trước đi. Sắp sửa em hết được rảnh rang rồi đó

- Hihi, anh hù em quài

- Thiệt đó chứ, hù cái gì trời

- Dạ, có cơ hội thì thôi sợ gì

- Ủ, anh tin tưởng ở em...

- “hihi, làm anh thất vọng không phải là thói quen của em đâu”

- Hà hà, nhớ nói vậy đó...

- Hih

43. Chương 43

- Bộp - Dậy đi mây, mẹ rủ tao cho cố rồi lăn ra ngủ à
- A ề, ừ á ao au á ậy (vietsub: ai thế, đm sao đầu quá vậy) - Tui nói với cái giọng ngái ngủ
- Tao nè, mẹ ngủ gù say như chết vậy, bà già mày gọi mày mãi ko tỉnh, đành phải lên lầu để tao ra tay
- Ủa, lên hồi nào vậy, lâu chưa minh? - Tui vừa nói vừa dụi dụi mắt
- Mới lên thôi, dạo này tập tạ (cách nói khác của từ xếp hình trong của chúng ta) tại công ty luôn hả mây, sao chiều về lăn ra ngủ rồi?
- Đầu có đau, đêm qua thức đêm với em yêu, nên ngủ ít, chiều về mệt rồi ngủ lúc nào chả hay
- Vậy rồi có nhậu nhẹt gì ko? - Giọng thẳng Minh chừng hững
- Có chứ mày, ngồi đó đợi tí đi, thuốc lá để trong hộp tủ đó, gạt tàn để ở góc kia kìa, đừng gạt lung tung, đm éo ai dọn đâu. Tao đi rửa mặt cái- Tui lột cái thân vô nhà vệ sinh
- Đù, Mallboro luôn ta, dạo này lên đời rồi nhỉ
- Đầu có, tao hút jet thôi, cái này người ta cho tao cả cây, mà lười hút, hút ko hết đấy chứ - Tui nói với ra từ phòng vệ sinh.
- Ờ ko hết à, có gì cho tao mấy gói đem về hút phụ mày
- Ờ, muốn lấy bao nhiêu thì lấy, chưa lại tao bao đề phòng bắt chác giữa đêm
- Haha, đùa tí thôi, lẹ đi mày. Dạo này con ghê nó cấm nhậu, vãi quá mày à. Xin mãi nó mới cho đi đấy
- Bình thường thôi cu, mốt cưới đi, nó đeo cái xích vào chân mày, đi làm về bước chân ra khỏi cửa, nó kéo mày như kéo chó vô lại trong nhà đấy - Tui ghẹo thẳng bạn
- Nó mà làm vậy tao táng nó cấm mỗ chứ ở đó mà xích tao.
- Ờ mày ngon lắm thử đi rồi biết, à mà thôi đi lẹ đi. Dạo này tao cũng chưa chích choác ngum nào. Cũng vãi chảy cả ke luôn rồi
- 2 đứa lột thết xuống nhà, chào bà già tiếng rồi 2 đứa phóng xe ra quán thịt chuột gần đó
- Mây đi đâu thì đi về sớm dùm tao nha V - Giọng bà già tui nói với
- Dạ người đẹp, đúng 11h, con trai của má sẽ trở về với má
- Trời, bác gái khó tính ghê luôn đấy, con lâu lâu mới gặp nó lần mà chưa chi đã cấm cản tụi con đến với nhau rồi
- Mẹ mày, ngày mai nó còn đi làm nữa, đi về sớm hôm, sức đâu mai nó đi làm, à mày dạo này làm ăn sao rồi, lâu quá ko thấy ghé
- Dạ bác gái, giờ con trên Sài Gòn ko à, cũng ít về biên hòa lắm.
- Vợ con gì chưa Minh.
- Dạ chắc vài tháng nữa con cưới vợ rồi
- Ừ vậy là tốt rồi, ko bù cho thằng Vương nhà tao mày à- Giọng bà già tui than thở
- Thôi má vào nhà đi, đóng cửa hộ con luôn nhá, thôi đi lẹ đi mày, mẹ, lẽ mề thế- Tui ngoái cổ qua bên trái nói với thẳng Minh
- Ừ thôi 2 đứa đi đi, nhớ về sớm nha mày
- Dạ rồi má... - Rồi phóng xe lao đi...
- Ủa lại nhậu quán này à

- Ủ, mày còn nhớ nó chứ - Tui hỏi
- Sao không mày, nhớ ngày xưa có con nhỏ phụ quán ở đây dễ thương ghê, cua hay đéo dính. Giờ ko biết đâu rồi mày nhỉ
- Nó đi lấy chồng mẹ nó rồi, chờ đến phiên mày...
- Nghĩ lại hồi ấy nhậu quán này mòn cả dít cũng vì con nhỏ bán quán mày nhỉ
- Có mày rủ riết chứ tao hôm hồ đek gì, à mày ăn gì tao gọi
- Gì cũng được miễn là liên quan tới chuột đồng
- Rồi sau đó tui gọi vài món nhắm, xong gọi kết sài gòn đổ ra cho tui với nó cù cưa
- Cụng cái mày - Thành Minh mau mẩn
- Ủ cụng 100%, ko long đền nhé dân chơi - Tui thách đấu
- Ôi xời, nêu cần thiết tao nhai luôn cả đá ấy chứ
- Lên sài gòn sống riết, ko biết đồ lên đc bao nhiêu đây
- Cũng có lên đc nhiều đâu, làm tối mắt, ăn nhậu toàn xã giao cho vui chứ chả bao giờ tới ngưỡng mà lên
- Còn tao thì vẫn vậy mày à, mày nghỉ tao nghỉ, mày thích chơi với tao tới mai tao cũng tiếp - Tui đá long nheo với nó tỏ vẻ bố đời
- À mà nói chứ rủ tao nhậu có gì không mày, đừng có nói là không không mấy năm trời ko gặp, tự nhiên nhớ tao rồi rủ nha (tự nhiên nó nói câu này cảm thấy mình tự ái thiệt, giống như là có việc nhờ vả cần tới nó mới gọi nó ấy, nhưng mà đúng như vậy thiệt, lỗi này đúng là thuộc về tui, nhưng vẫn cố gắng nói dối)
- Thì lâu quá ko gặp mày, tối kia nằm mơ thấy mày, nên nhớ ra mày nên rủ thôi
- Thôi mày đừng có nói xạo nữa, tao nói rồi, mày ko có khiếu nói xạo đi, cứ sống thật với cái tính mày hay sống đi, nhất lại là nói dối trước mặt tao
- (mẹ nó ko biết nhìn vậy chứ tui nói dối cũng kinh điển lắm chứ, bằng chứng là tui đang nói dối bé Nhi cả gần 4 tuần trời kia kìa, có bị phát hiện ra đâu)
- Ủ, tao có tí việc mày à - Tui bắt đầu ko nói chuyện nhây với nó nữa mà đổi qua cách nói chuyện dạng tâm sự với giọng nói từ tốn
- Sao, có chuyện gì
- Nghe nói mày đang nắm mấy cái shop lớn trên Sài Gòn phải ko minh?
- Tao đó hả, mấy cái shop của tao, tao cho người tao quản lý rồi, tao giờ thì chủ yếu là làm đại ý cho quần áo xuất xứ từ Quảng Châu, rồi phân phối ấy đại lý khác luôn, hàng nào ngon, đẹp thì tao chuyển về cho shop của tao
- Đù giờ lên cả chức đó luôn rồi à
- Tất nhiên, làm được cái gì thì cứ ráng làm chứ mày, ai lại dậm chân tại chỗ
- Còn mày dạo này làm gì rồi V
- Tao à - Vẫn công ty cũ mày à, nhưng được cái làm lâu năm thành cộ, mà tao nghĩ chắc hết năm nay tao nghỉ, nhảy mày à
- Sao vậy ko làm cty đó nữa à
- Thì tao giờ có tay nghề 5 năm kinh nghiệm rồi, sợ cm gì nữa, tiếng Anh thì tui đại học ra sợ còn đéo hơn đc tao.
- Đù, giỏi vậy cơ à

- Thì đợt 2 năm trước, tao đc đi Singaphore 6 tháng đấy, rồi thì cơ bản sẵn rồi gặp môi trường giao tiếp nên tao học được luôn
- Vậy mày tính nhảy qua công ty gì?
- Mày còn nhớ thằng Dũng lớp mình ko, giờ nó đang làm bên công ty ***bên Bình Dương, tao tính làm đến cuối năm cho chắc rồi nhảy qua cty đó với nó
- Ủ, vậy cũng đc, lương ổn hơn so với bên đây chứ
- Tao cũng chưa biết, nhưng nghe thằng Dũng kể thì cty đó cũng ngon, cty của EU, khởi điểm nếu chức vụ tao vô thì chắc cũng đc 800\$ chưa kể trợ cấp. Mà tao chưa biết thế nào, tại cũng ngại đường hơi xa. Mà thôi chuyện đó còn lâu từ từ tính, giờ tao tính hỏi mày đấy
- Cưng đi rồi nói gì thì nói, tan hết mẹ nó đá rồi
- Ô, 1... 2... 3... zô... 3... 2... 1... zô...
- Chuyện vậy nè, tao muốn mở 1 cái shop bán quần áo, mày giúp tao được ko Minh
- Mày muốn mở shop à, vậy thời gian đầu mày bán khi đi làm vậy, mà cty ko đủ trả lương ày à
- Không phải. Tao tính giúp cho nhỏ em gái của tao. Hoàn cảnh của nó thì chắc để có gì tao kể ày hiểu. Nói chung thì tao muốn giúp con bé mở 1 cái shop cho con bé quản lý thôi
- Vậy là muốn nhờ tao, giúp mày về phần về phần quần áo đúng ko?
- Ủ, thì tại mày làm đại lý chủ mỗi mẹ nó rồi, tao ko nhờ mày thì biết nhờ ai
- Nếu mở 1 cái shop, thì đối với tao về phần đầu vô thì không thành vấn đề, tao sợ ở đất biên hoa kinh doanh khó lắm mày à, chính cả tao cũng phải chạy trốn cái nơi này chạy lên SG mới sống được mày không thấy à, cuộc sống trên đây, cái gì cũng kinh doanh dễ dàng hết mày à
- Cái đó thì là chuyện của tao, tao có cách xử lý của riêng mình. Mà mày có kinh nghiệm, giờ muốn mở 1 cái shop bán quần áo khoảng vừa vừa khoảng gần 100 bộ thì khoảng bao nhiêu mày?
- Cái vấn đề nhiều rắc rối lắm, tao kể mày nghe, khoan nói vụ tiền bạc đi, trước mắt lấy hàng, mày phải lựa 1 kiểu, rồi nhiều side, rồi mày bán 1 time, hàng tồn ko ai mua, mày trả về tao, tao thu giá khác à ghen, rồi cả vụ lấy sỉ hay lẻ nữa, lấy nhiều thì tao có giá khác, lấy ít tao lấy cái giá khác. Rồi ko ai mỗi khi có lô hàng mới về, ai cũng báo là có hàng mới mà lên lựa đầu. Mày hiểu ý tao chứ?
- Nói vậy tao hiểu rồi, bởi vậy tao mới nhờ mày!
- Haha, thôi yên tâm đi thằng anh em, mày có số đt con em gái mày ko? gửi cho tao
- Để làm gì? đọc ra cho các bác biết để má lộ pro5 à
- Mẹ, chứ chẳng lẽ mỗi lần có hàng, tao lại gọi ày à, nó bán, thì tao liên lạc với nó cho thuận tiện. Rồi nhiều khi nó có hàng tồn, nó gọi tao, tao còn giúp nó chứ
- Ủ đây 09*****
- Tên gì?
- Lưu vào bé Nhi BH đc rồi
- Ủ... Rồi
- Mà nè, nếu nói chuyện với nó thì chỉ công việc thôi nhé, đừng nói gì nhiều về tao, nói chung đừng có hỏi nó là gì của tao hay đại loại hỏi về em nó quá nhiều, chỉ chuyện công việc thôi nhé
- Rồi biết rồi... Giờ nói mày vậy. 1 cái áo, tao giao cho các đại lý, thì tao lời 20 ngàn cái nếu lấy 50 cái áo, hoặc 25 ngàn nếu 50 cái quần, và 15 ngàn nếu lấy 100 cái áo và 20 ngàn nếu 100 cái quần. Đó là giá tao ăn hoa hồng từ việc lấy hàng từ Quảng Châu. Còn việc cái đại lý bán bao nhiêu cho khách thì tùy ý của họ, tùy nơi no chém, tùy nơi nó bán ít nhưng đc cái khách mua nhiều, đâu cũng vào đó. Kinh doanh mà

cạnh tranh khốc liệt lắm. Giờ mày muốn mở cho con bé cái shop, mà mới bước đầu thì đừng ham nhiều, ôm show đó, lấy khoảng 100, 150 cái thôi, gần hết báo tao, tao đưa thêm cho

- Vậy còn giá - Tui lập lững

- Mày yên tâm, ai chứ với mày thì tao ko có ăn trên đầu cha như với bọn nó đâu nên mày cứ yên tâm

- Ủ, vậy thì tao cảm ơn mày trước nhé Minh

- Có gì đâu, chỗ anh em với nhau cảm ơn con mẹ gì, cụng cái coi...

Nốc xong ly bia, chùi mép còn dính bọt, tui mới hỏi tiếp

- Vậy còn phần tiền bạc thì sao, nếu lấy trước 100 cái, tao đưa mày hết bao nhiêu - Tui quay qua hỏi thằng bạn

- Hết bao nhiêu đó hả? 1 châu nhậu thôi bạn

- Là sao - Tui chưng hửng

- Thì đm, trả tiền châu nhậu này cho tao thôi - Thằng Minh nói cái giọng hết sức bình thản

- Mày giỡn quài mày, tao nói nghiêm túc mà

- Ủ thì tao nghiêm túc, tao đùa à - Mặt thằng Minh nhìn tui với điệu bộ ngạc nhiên

- Sao vậy được, anh em ra anh em, tiền bạc ra tiền bạc cái nào ra cái đó chứ

- Thằng Minh bắt đầu gãi đầu - Mẹ, nói vậy chứ, tiền gỏi đầu cứ từ từ trả tao, cứ để cho con bé bán đi, bán hếtl rồi trả tao tiền gốc thôi. Còn dư thì để con bé cầm.

- Mày làm vậy, tao ngại lắm, như thế sao mày có lời

- Nói chung mày ko hiểu ý tao đâu, mày biết ko? ngày xưa lúc ra trường đấy, tao cũng chấp chững chả biết cái quần què gì, chỉ có cái máu kiếm tiền với cái đầu rỗng tuếch thôi. Rồi tao cũng vô tình cũng được chính bạn của ông già tao giúp đỡ tao cũng y như mày giúp con bé đó như giờ đấy, bởi vậy tao hiểu cảm giác của những đứa bắt đầu chấp chững. Khó khăn cũng bọn thứ lắm. Tuy tao chưa biết con nhỏ em gái gì đó của mày như thế nào, nhưng một khi mày nhờ tao giúp đứa con gái nào dùm mày thì chắc con bé đó có gì đặc biệt lắm

- Làm gì có, tầm bậy tầm bạ (nói vậy thôi chứ đặc biệt thiệt đó)

- Thôi vậy giờ mày cứ lo chỗ để kinh doanh rồi nghĩ cách để tiêu thu đi. Cứ để tao giúp đỡ mày, à ko con bé 1 thời gian rồi lúc đó, tao lại sòng phẳng như người ta, được chưa?

- Ủ vậy thì cũng được, cảm ơn mày nhiều lắm

- Cảm ơn quài mậy, uống thì đều uống...

- Á à, vậy là muốn giết bổ mày gục tại bàn phải ko? - Tui nói thách

- Haha, làm sao tao dám, sao chịu nổi sức ép của hoa kỳ

- Giỡn chứ, uống hết kết nghỉ cũng được

- Đm, đã uống là phải chơi tới bến chứ, ai lại chơi sương sương. Mấy năm rồi mới gặp mà - Bạn tui hả hê phần khởi

- Thôi đừng có nói mấy năm, chứ tao với mày mà 10 năm sau gặp lại thì cũng như mới gặp nhau ngày hôm qua thôi, có ai thay đổi gì đâu

- Hà hà, coi thằng bạn tui nó nói như đúng rồi kìa

- Chứ sao mậy

- Mà thôi đừng nói chuyện công việc nữa, cứ coi như xong xuôi đi ha, tí lo trả tiền nhậu cho tao đi, giờ anh em mình ôn lại chuyện xưa tích cũ đi. Mà con nhớ con bé Hà đen lớp chứ Vương, đm nó lấy chồng rồi có 3 đứa con rồi mà ừ
- Trời ghê vậy hả, vậy mà biết thằng Quang chứ? - Tui hỏi lại
- Cái thằng mà học năm cuối rồi bỏ ngang đó hả?
- Ủ, đm nghe tin đi tù rồi, mẹ nó, hiếp dâm con gái chưa đủ tuổi mới đau chứ
- Clm cái giống mất dạy đó ngu chết mẹ đi cho rồi, thằng đó hồi còn học bá lớp bỏ mẹ, vậy cũng đáng.
- Ủ, còn chuyện phòng trọ tao với mày ở nữa, bà chủ phòng trọ giờ mất rồi mày à. Bữa tao có đi viếng, quên mất gọi mày
- Ô bà chết rồi à - Thằng Minh chứng hững
- Ủ, già rồi chết thôi, cũng mừng bà cụ ra đi thanh thản, nhớ hồi đó, tao với mày phá quá, hên cả thương ko đuổi ấy nhỉ, còn cho khát nợ mấy tháng liền
- Ủ, nhớ hồi đó cả hiền thật, thế mà ko đuổi 2 thằng phò này mới tài

Và câu chuyện của 2 thằng bạn thân bắt đầu đào mộ khai quật những ký ức chúng tui cứ kéo dài bất tận, 2 đứa cứ kể cho nhau nghe những câu chuyện của ngày xưa mãi... Thời mà 2 đứa bọn tui vẫn còn vật vờ mưu sinh với những đồng lương ít ỏi khi làm thêm đủ thứ nghề vào buổi tối rồi đến sáng lại ngái ngủ khi lết lên giảng đường. Giờ nhìn lại cuộc sống của 2 đứa, tuy 2 ngã rẽ khác nhau, nhưng ai cũng yên ổn với công việc hiện tại của mình... Và tạm thời chúng tui vẫn còn 1 điểm chung là vẫn ế vợ, ít nhất là điểm chung này kéo dài thêm được khoảng 6 tháng nữa, khi thằng Minh bỏ tui đi lấy vợ

44. Chương 44

- Sao, em nghĩ sao? anh kể em nghe hết rồi về thằng bạn anh rồi đó? em đã sẵn sàng bước ra đời chưa? - Tui nhìn bé Nhi với con mắt đầy hy vọng điều gì đó ở em
- Anh không gạt em đó chứ - Bé Nhi vẫn ko tui những lời tui đã kể cho em nghe về việc thằng bạn tui sẽ giúp em
- Em nghĩ sao dzậy - Hôm nọ anh đã bảo em chuẩn bị tinh thần đi mà
- Em chỉ nghĩ anh nói vậy hôm đó chỉ là dự định thôi, em cũng không ngờ nó lại nhanh như thế (ko nhanh sao được hả em, chỉ còn 1 tháng nữa thôi... Thì... ^^!. Còn thời gian nữa đâu hả em - Tui nghĩ thầm trong đầu)
- Hì, sớm thì càng tốt chứ có gì đâu
- Nhưng mà...
- Nhưng gì?
- Còn nhiều vấn đề lắm anh. Nếu như anh kiếm được nơi cung cấp hàng cho em bán từ anh Minh rồi, nhưng giá cả buôn bán sẽ ra sao đây? mình nên lấy cái giá nào cho phù hợp, vừa hoàn vốn được cho anh Minh, mình còn có lời, mà nó cũng ko có quá mắc để có thể thu hút người ta. Em quả thật mua sắm này nọ thì cũng nhiều thật đó, nhưng buôn bán vậy em chưa trải qua sao mà có kinh nghiệm được - Bé Nhi nói cái giọng bế tắc
- Bất kì ai cũng vậy thôi em, anh đã nói với em rồi, em ko nhớ sao. MÌNH PHẢI TẬP TẾ THÌ MÌNH MỚI CÁCH ĐỂ TẬP ĐI, việc gì mà em phải sợ thất bại. Với lại mọi thứ về vốn liếng đã có anh đứng đằng sau giúp em rồi. Em không thấy anh luôn bên cạnh em sao - Tui cầm bàn tay em và đan chặt vô đôi tay thô ráp của tui.
- Vậy bây giờ em cần phải làm những gì hả anh - Bé Nhi nhìn tui trân trân

- Bây giờ trước tiên là phải có nơi để trữ hàng, trước mắt, trong tuần đầu tiên, tạm để hàng trong phòng trọ của em đi, Tí nữa anh sẽ về phòng em giúp em dọn dẹp lại. Thứ 2 em có thể ATM chưa?

- Dạ có rồi, để làm gì anh?

- Phải cần thẻ ATM để mình giao dịch online với khách mua chuyển khoản.

Mà vấn đề chuyển khoản anh cũng hơi căng, xã hội giờ thì có ai tin ai. Cho nên đâu ai giám đưa tiền ỉnh trước hoặc mình gửi hàng cho họ trước. Cho nên vấn đề mua bán xa, với mình chưa quan trọng lắm. Trước mắt là ta nên bán hàng trong khu vực biên hòa trước đi. Và cả những mối quan hệ của em và cả của anh. Anh sẽ ráng giúp phần này

- Dạ - Bé Nhi gật đầu nhẹ nhàng

- Rồi sau đó, việc này cần em làm nè, em sưu tập hộ anh những trang web bán hàng trong khu vực Biên hòa mình, những diễn đàn cộng đồng cho teen, em đăng ký nick trong hết tất cả các forum đó, rồi mình sẽ chụp hình quần áo rồi up lên đó để người ta biết mà đến mua, đó cũng là 1 cách PR trên mạng

- Dạ, cái này thì em rành

- Tiếp nữa là em cần 1 cái tên cho Shop của em. Nó như là 1 cái thương hiệu gắn liền với shop của em dài lâu. Em nghĩ được ỉnh cái tên nào chưa?

- Dạ... Hình như có rồi... Hihi - Bé Nhi cười mỉm nhẹ nhàng

- Tên gì thế- Tui tò mò

- Snowbabie - Bé Nhi cười thích thú với cái tên con bé nghĩ ra

- Bé tuyệt à - Tui nheo mắt với cái tên kì cục này

- Anh dịch thô quá à, anh phải suy nghĩ sâu xa 1 chút chứ, với lại nó có nhiều ý nghĩa lắm đó

- Là sao, anh hông hiểu

- Anh gặp em với khi nào?

- Thì Noel, mới đây thôi chứ anh có quên đâu

- Thì đó tuyệt tượng trưng cho những ngày đông giá lạnh, ngày em gặp anh

- Còn babie?

- Có nghĩa là em mãi là cô nhóc dễ thương trong lòng anh, hihi

(tui thẻ với các bạn là khi ấy tui cực kì ức chế với cái tên và cái cách giải thích ý nghĩa ko thể sến đụ và vô duyên hơn của con bé, nhưng thấy con bé có vẻ thích thú với cái tên này nên tui cũng chả lờ mà sồn sồn lên phản đối, ko con bé lại mất hứng rồi đâm ra quạu thì hư bột hư đường mất)

- Ủ, mà nghĩ lại cái tên cũng ngộ nghĩnh quá hen, được đó em - Tui giả vờ tỏ vẻ đồng tình

- Ngộ nghĩnh thiệt hả, hihi - Bé Nhi nheo mắt lại mà cười

- Rồi trước mắt vậy đi. Ngày mai thứ 2, theo anh lên Gò Vấp, ghé chỗ anh Minh cho em lựa. Nó bảo ngày mai hàng mới nhập về. Đi liền thì có hàng đẹp, có lợi ỉnh hơn

- O vậy anh không đi làm hả

- Thì anh xin nghỉ 1 bữa có sao đâu

- Hix, em thấy em làm phiền anh quá, anh toàn lo cho em ko à

(biết vậy thì ráng làm phiền anh đi, một lại ko có dịp mà làm phiền nữa đâu cô bé ngốc à - Tui nghĩ thầm trong đầu)

- Trời, anh là người yêu của em, thì anh phải lo cho em chứ, ai bảo em là bồ anh làm chi - Tui nói cái giọng têu tếu

- Hihi, cái anh này... Suốt ngày...

- Thôi uống hết nước đi, rồi anh chở em về phòng mà dọn dẹp lại cái ổ chuột của em

- Xí, phòng em là hơi bị gọn gàng luôn đó, ko như cái phòng của anh đâu, gì mà quần áo vứt tùm lum tà la, mỗi lần đến chơi là em phải dọn dẹp đủ thứ, gạt tàn thuốc rơi tùm lum hết á. Người gì đâu bừa bộn thấy gớm à

- Thì con trai ai chả zậy - Tui ra sức thanh minh cho cái lỗi lầm ko thể chối cãi

- Her her, anh chỉ đc cái ngụy biện là hay thôi, hổng cãi với anh nữa, về nhà em dọn đi, tính tiền cho con cái cô ời!

Chở em về nhà 2 đứa tui hí hục dọn lại, nói là dọn lại thực chất là đem đồ của em dọn hết lên trên cái gác lửng. Dọn rồi mới biết là bán quần áo cần phải có móc áo, khung treo. Tui lại chở em đi mua móc áo, ghé tiệm nhôm đặt làm 4 cái xào treo quần áo, rồi còn làm cả phòng thay đồ nữa tùm lum là thế cần làm. Tự nhiên cảm thấy mọi việc làm cho em cảm thấy hứng thú làm sao. Tui cũng cảm nhận được sự thích thú qua tính cách em, chắc có lẽ đây là bước ngoặt của cả cuộc đời em, lần đầu tiên thấy em lo lắng từng tí từng tí, tính toán chi li mọi bước đi cho kế hoạch sắp tới. Ngày thứ 2, tui chở em lên gò vấp, ghé vào nhà thằng mình, nói là nhà nhưng thật chất thì đồ đạc gia dụng chống lốc, đồc toàn quần áo bó thành từng cục cục. Tui giới thiệu bé nhi cho thằng bạn tui. Xem ra mọi lời tui căn dặn nó bữa nọ có vẻ nó vẫn nhớ chả đả động gì đến mối liên hệ 2 đứa, tui cứ sợ tui nói với nó nhi là em gái tui, rồi mắc công nó hỏi bé Nhi là gì của tui, bé nhi lại kêu là bồ tui thì vỡ con mẹ nó nợ ra. Cũng may, thằng Minh hình như có cảm tình với con bé thì phải, mới nhìn con bé, mặt thằng con nhìn hoan hỉ lắm, chỉ này chỉ nọ, giới thiệu cho con bé mới mầu dễ thương mà con gái hay mặc. Vì bé Nhi dự định là bán quần áo dành cho nữ thôi. Ko bán cho nam, tại con bé nói, con gái thích mua đồ hơn con trai, nên bán đồ nam kén khách lắm, coi bộ con bé cũng thông minh về vấn đề này, Duyệt!!!. Thực sự khi lựa áo mới thấy đúng là sở trường của con bé. Cầm cái áo lên, em nó sờ cái thớ vải, rồi lựa chọn màu sắc bắt mắt, hình logo độc đáo, rồi những cái quần cũng được bé lựa chọn dưới góc nhìn là 1 người mua hàng, con bé bảo tui, khi lựa đồ, thì mình đừng lựa đồ mình thích, mà phải lựa đồ mà có nhiều người thích mới bán được. Lựa gần cả 1 buổi, con bé cũng ưng ý với gần cả trăm bộ được thằng Minh đóng gói cẩn thận vô 1 cái bao to đùng. Tui gãi đầu hỏi nó

- Ê mày, giờ sao vác cái của nợ này về biên hòa đây

- Cả trăm bộ chứ cái phải vài cái đâu.

- Haha, mày đợi tao tí, tao gọi lính tao ra chở về hộ mày cho

- Ủ, vậy thì tốt quá, làm tao định mượn taxi chở về

- Khùng hả mày, làm vậy tiền vận chuyển còn quá cha tiền lời. Đưa tao 50 lấy tiền xăng thôi được rồi

- Gì rẻ vậy, thôi cầm luôn 100 đi, tui móc ví ra đưa cho nó.

- Thôi vậy mày đưa cho thằng lính tao luôn đi, có gì bo cho nó tiền dư.

- Ủ vậy cũng được.

- Mà từ từ rồi về, làm cái l' gì về sớm thế, làm vài ly đã, má con ghé tao nó mới ngâm hũ rượu chuối ứ hự. Bao chất nha ku

- Nhậu vậy rồi sao tao về

- Mẹ làm cái vài xí sợ quái gì, em uống được không? - Thằng Minh nhìn bé Nhi

Dạ, em đó hả... Hihi, dạ... Sơ sơ thôi

- Trời vậy là đội hình quá chuẩn rồi, để hàng ở đó đi, có ai lấy mất đâu mà sợ, vô nhà đi, tao lấy mời ra anh em mình làm vài ly

Lai rai cũng gần cả tiếng, 4 đứa (tính cả thằng chở hàng) cũng tu hết cả gần 2 lít mẩy. Đúng là rượu chuối hột nó chất lượng thật, uống tới đâu là nóng rần rần tới đó từ cuống họng cho đến tận ruột. Xong xuôi, 3 đứa chạy về biên hòa với đồng đồ linh kinh.

Sau khi chờ hàng về nhà, tui giúp em sắp xếp đồ đạc theo ý con bé muốn thiết kế, cả gần tới tận tối, 2 đứa tui mới làm xong xuôi. Đói muốn quần cả ruột ra vì mãi mê với đồng quần áo mà chả đứa nào chịu đi ăn, cứ say sưa với nó, còn đối vé bé Nhi, nó giống như cả giả tài mà em có và em đang chịu trách nhiệm tổng kho nó cho các người mua sắm.

Đêm hôm đó, tui vác cái laptop ở nhà mình qua phòng em, kèm theo cái máy chụp hình. Cả đêm hôm đó, bé Nhi hầu như làm người mẫu cho chính cái shop quần áo Snowbabie của em. Từng bộ mà em cảm thấy đẹp, em lại lựa ra và mặc vào để tui chụp (rất tiếc là file gốc và cả link của những tấm hình của Cô người mẫu nhí của chúng ta sau này hầu như là ko còn... Thiết sự đáng tiếc, hầu như tất cả đều là nghiệp dư từ phó nháy cho đến người mẫu cho nên những bức hình trong thiết tếu hết sức, căn phòng giữa đêm lại tràn ngập tiếng cười, niềm tin và hy vọng... Chụp đã xong, 2 cái lap bên cạnh nhau, bé Nhi google search các diễn đàn mua bán, 4rum teen của biên hòa để đăng ký nick, rồi up hình lên mạng, còn tui thì ngồi nghĩ nát óc để viết về 1 bài PR cho cái shop của em thiết hoành tráng. Đối với tui thì mấy cái việc ngồi viết về 1 cái gì mà PR 1 cách quá đáng thì cũng chả khó khăn gì. Sau đó, 2 đứa còn bay trò lập thêm cả chục cái nick clone trong cái 4rum tìm được để vô spam up nó lên. Đêm đầu tiên đó 2 đứa thức đến gần 4h sáng mới chịu đi ngủ.

Vì quá mệt mỏi, tui chả còn sức đâu mà mò về, thế là đêm đó, tui ôm em vào lòng mình mà ngủ 1 cách ngon lành. Con bé nhìn vậy mà mới tí xíu để ngủ thiếp đi lúc nào ko hay rồi, nhìn con bé ngủ mà mấy giọt mồ hôi vẫn còn lấm chấm trên trán, nhìn thiệt tội hết sức. Rồi nhiều ngày sau đó, chắc con bé ăn nói có duyên, nên mỗi khi có ai đến mua hàng rồi về, bé Nhi đều ríu rít vui mừng nhắn tin báo cáo cho tui

- Anh iu ơi, em vừa bán cho chị kia 2 cái quần với 3 cái áo đó thấy em giỏi ko ^^! vợ của anh mà hehe

- Báo cáo mới thanh lý xong cái quần bò màu đen, báo cáo hết

- Thông báo tin buồn với anh, cái áo thun hình siêu nhân đã ra đi. Buồn quá anh ơi

Đó chỉ là 1 số ít tin nhắn vớ vẩn mà đầy ngộ nghĩnh của bé nhi nhắn cho tui mỗi khi bán được hàng cho ai đó. Có lẽ 1 phần cũng do 2 đứa chịu khó spam trên các diễn đàn mua sắm, phần cũng có nhiều bạn bè của 2 đứa tui đến mua ủng hộ và có lẽ phần nữa là do bé Nhi với cái miệng tư vấn bao ngọt, đôi lúc có mấy thằng con trai đến mua đồ cho bạn gái được con bé đi vài bài về tâm lý các bạn gái làm tụi nó cứ há hốc mồm mà khoái chí. Cũng có lúc, chính tui cũng đóng vai là người mua hàng của em để ủng hộ con bé. Lúc đầu con bé hồng chịu bán, tui nói miết cái gì ra cái đó, anh mua anh tặng mấy bà chị, và tặng cả chính em, người yêu hờ của tui ^^!

Kết thúc 1 tuần, kể từ ngày chính thức khai trương, doanh số xem ra cũng ko tệ, cũng bán được khoảng gần 30 món cả quần lẫn áo, một con số mà ngày đến cả tui cũng không tưởng tượng được tại sao nó xảy đến với cái shop bé xíu của em. Nếu tui vui 1 thì bé Nhi nó lại vui 10 với thành quả của đứa con của chính em. Kể từ đó tui để ý thấy con bé xài tiền có vẻ trách nhiệm hơn, biết tiêu xài đúng mức chứ ko có phung phí như trước nữa. Có vẻ lỗi đi tui vẽ cho em có vẻ đúng đắn, nhưng chắc có lẽ còn cả sự may mắn và cả cái tài của bé Nhi nữa

45. Chương 45

Bước sang tuần thứ 6. Hầu như tuần này tui với em dường như ít la cà quán xá mà tui thường mua đồ ăn rồi mang vô phòng, à không bây giờ thì nó được gọi là cái shop của bé Nhi rồi. Rồi 2 đứa vừa ăn vừa nói chuyện về việc buôn bán của shop. Tuy thời gian ở công ty, con bé bán được cái nào cũng đều mừng cong đuôi lên mà nt cho tui báo cáo, ấy thế đến tối tui ghé, con bé cũng vẫn nô nức mà đem thành quả 1 ngày ra mà khoe tui. Nhưng em đâu biết, đó chỉ là thời gian đầu thôi, ko có việc gì mà thuận buồm xuôi gió trôi hết cả đâu. Em còn phải làm nhiều việc lắm, chứ ko phải cứ ngồi ở nhà rồi có người đến mua đâu.

- Anh coi sổ sách em làm vậy ổn không em?

- Đâu để anh xem - Tui đón quyển vở từ tay em

- Thôi anh cứ coi đi, em ủi đồng quần áo này cái

- Ủ, làm gì làm đi, để anh xem

***quyển sổ được con bé trình bày cũng khá gọn gàng và có khoa học, em chia ra các cột như ngày tháng bán được cái gì, đặt tên mã số cho từng cái áo cái quần, giá cả, tiền gốc, tiền lời, rồi tổng kết 1 ngày được bao nhiêu. Tui còn nhớ rõ nhất là cái cột cuối cùng thì em đặt tên là " Cảm nhận " cột này khá rộng, con bé dùng dạng như 1 nhật ký về cả ngày của con bé. Đại loại như:

- Ngày hôm nay, lúc 9h có 1 chị kia ghé shop mình, chị ấy thiệt cọc cằn nhưng mình cũng cố gắng tỏ ra thân thiện và gần gũi với chị ấy, tuy rút cục chị ấy không mua vì ko có đồ hợp với chị nhưng xem ra chị ấy cũng khen đồ chỗ mình rẻ và đẹp.

- Hôm nay lại là 1 ngày dài, ngày mình bắt đầu cảm thấy kiếm dc đồng tiền thiệt chả dễ tí nào. Càng như vậy mình lại càng thương tía má ở quê lên, phải cố thôi nhì, tao tin mày làm được mà ^^! never say give upĐang chăm chú vào mấy con số và cái cảm nhận của con bé bỗng bé Nhi vừa ỉn đồ vừa nói tui

- Anh V nè, em có này muốn hỏi

- Sao em - Tui vẫn chăm chú vào cuốn sổ

- Em nghĩ shop mình bán thêm thứ gì khác được ko - Bỗng bé nhi bỏ bàn ỉn xuống ngồi sát gần tui mà hỏi

- Đồ khác à? cũng hay đấy, vậy em muốn bán thêm cái gì

- Dạ, em thấy em số anh chị vô đây mua hàng, họ thường hỏi em có bán mấy phụ kiện của con gái ko, để họ mua, mà em thấy shop ko có, nên...

- Vậy là em muốn bán thêm mấy thứ đó à

- Dạ vâng anh - Bé Nhi gật đầu thích thú

- Vậy phụ kiện của các bạn gái là mấy thứ gì, anh ko rành cho lắm

- Dạ, em tính bán thêm cả, tất số ngón, bông tai, lắc tay, lắc chân, dây chuyền

- Chà bán mấy thứ này có lời lắm ko? chứ ko ai mua là ôm sô hết cả đồng đấy

- Hihi, cái này anh yên tâm, đảm bảo với anh luôn

- Nhưng mà mấy cái món đồ, ai đâu biết ai bỏ mớ

- Cái này em tính rồi, hôm nay em chat trên mạng, có nhỏ kia ở chợ lớn nhận bỏ mớ mấy thứ trên cho các đại lý nào cần. Hỏi giá cũng khá rẻ. Mà mấy này bán ở chợ đêm khá là mắc gần như gấp đôi anh à

- Ủ vậy cứ làm theo ý của em, shop này là của em mà. Miễn em làm sao cho công việc đem lại lợi nhuận nhiều hơn là được.

- Dạ, hihi- Bé Nhi quay lại ỉn đồ tiếp

- Cơ mà có đủ vốn ko đấy

- Dạ đủ anh à, cũng ko nhiều lắm đâu, em lo được mà - Bé Nhi đá lông nheo vs tui

- Ủa, vậy cũng được, thôi em ỉn lẹ đi. Còn ăn bánh bao anh mua cho em nè

- Dạ vâng, hihi, anh ăn trước đi, em ỉn xong xuôi rồi em ăn

- Trời, mê mết chưa kia, vừa vừa phải phải thôi chứ, anh cố tình mua bánh bao là để lên đây ăn chung với em cơ mà - Tui giả vờ hờn dỗi

- Hi, thôi thương thương, em ỉn nốt cái này rồi ra ăn chung với anh

Chiều ngày hôm sau, tui đi làm về, liền ghé vào tiệm nhâm

- Có gì ko anh trai - Thằng thợ mau mán hỏi

- À anh, cho tui hỏi, ở đây có làm được cái tủ kiếng để bán nữ trang không?

- Dạ có chứ anh, anh muốn làm theo kiểu nào, dài ngắn bao nhiêu, cao bao nhiêu, có mấy kệ

- Cái này thì tui cũng ko rành lắm. Mà trước giờ anh làm cho người khác, thì họ thường lấy khổ bao nhiêu.

- Dạ thì nếu vừa và nhỏ thì anh đặt cái tủ khoảng 1m5, rộng 50 cm, có 3 kệ và thêm bánh xe nữa là chuẩn rồi.

- Vậy giá khoảng bao nhiêu anh - Tui gãi đầu hỏi

- Tiền kính em mua người ta, nhẩm hết khoảng 500, tiền công với tiền nhôm thì hết khoảng 1 triệu 2 anh à, tổng cộng 1 tr7 đó- Thằng thợ nói

- Bớt xíu được không anh, gì mắc thế - Mặc dù tui cũng chả biết nó mắc hay rẻ so với giá người khác nữa

- Ko được anh ơi, tiền nhôm giờ lên nhiều lắm, em ăn tiền công là chính thôi

(mẹ, bố mày đi làm, nhôm tăng mà lương bố có tăng đâu mà khóc lóc ở đây- Tui nghĩ thầm trong đầu)

- Vậy ko bớt được à - Tui hỏi trong bế tắc

- Thôi, em bớt cho anh 100 với tiền vận chuyển được chưa

- Ủ, vậy cũng được - Tui móc ví ra

- Giờ tui đưa trước anh 1 triệu, làm xong rồi chuyển tới nơi em đưa nốt hết nhé

- Dạ vâng, cần gấp lắm ko anh

- Cái này gấp, anh làm lẹ hộ tui nhé

- Dạ vậy thì em kêu thợ nó làm liền, chiều mai anh ghé tiệm rồi lấy

- Ủ vậy cảm ơn anh, thôi tui về nhé, mai ghé

Con bé Nhi thiệt ầu hết sức, tính toán vẫn còn chưa có sâu lắm, muốn buôn bán gì thêm cũng cần phải tính đến cái nước lấy gì ra mà trưng cho người ta lựa, chả lẽ lôi ra 1 đồng đặt xuống đất nhìn kì cục thấy bà. Cũng may tui cũng tính trước 1 bước mà lo đi đặt cái tủ cho con bé.

Chạy về nhà tắm rửa, tui lại ghé tiệm mua 2 ổ bánh mì với 1 phần bơ dầm đem vô phòng em. Rồi 2 đứa lại tỉ tê chuyện trên trời dưới đất. Tui cũng khuyên con bé rảnh rồi thì đem mấy cái sách tui ra mà đọc, ko thì lên mạng tìm hiểu thời trang tuổi teen bây giờ để mà có kiến thức

- Alo, tao nghe nè Vương - Giọng thằng Minh sang sảng bên kia

- Ủ, khỏe chứ mày

- Mẹ, mới gặp hôm kia, giờ lại hỏi khỏe ko là sao, vẫn thở đều đều mày à?

- Giờ mày rảnh không? - Tui hỏi

- Tất nhiên là không rồi, bố mày có ăn ở không đâu mà giờ này mà rảnh

- Vậy chừng nào?

- Đù, coi bộ muốn gặp tao dữ lắm hay sao mà coi bộ coi giọng mày cuống lên thế

- Hì, thì tại có chuyện muốn cần gặp mày thôi, qua điện thoại ko tiện mày ơi

- Nói chứ, tối đi. Khoảng 8h, mày chạy lên khúc ngã 5 chuông chó ở gò vấp, có quán cafe xxx (sry tui ko nhớ tên quán là gì nữa), ghé đó đi, tao đợi mày ở đó, nhớ đúng giờ dùm con nhé 3

- Ủ được rồi, thôi làm gì làm đi, bye nhé gái

- Gái con mẹ mày, thôi bye - Thằng bạn chửi tui lại xong cúp máy

- Dạ em nghe anh Vương ơi

- Ủ có gì tối, ở nhà 1 mình nhé cưng, anh đi công chuyện tí, ko ghé đc đâu

- Trời, hic, ở nhà 1 mình em sợ mà lắm, huhu - Con bé giả vờ khóc

- Khiếp hôm, anh bận tí chuyện, nhớ ăn uống đầy đủ đó nghe chưa
 - Hihi, dạ em biết rồi, anh đi cẩn thận nhé- Con bé lại cười nhí nhảnh
 - Ủ vậy thôi hen, bye em
 - Dạ bye anh, hihi
 - 8h tối - Tại Gò Vấp - Ngã 5 chuông chó
 - Cái đm mới đúng giờ quá vậy Vượng - Thăng Minh bước tới gần bàn tôi đang ngồi nhâm nhi với cốc cafe đen
 - Bố mày đến trước cả 15' đấy ku - Tui khoe
 - Khiếp ko, cứ y như tao là người nổi tiếng đấy, hẹn gặp rồi tới sớm đợi tao, mày làm tao ngại quá
 - Thôi đều đùa nữa, uống gì tao gọi
 - Ê gái, cho anh ly cafe sữa nha cưng- Nói xong nó quay qua hỏi tui
 - Sao có chuyện gì bất cập mà lại muốn tìm tao nữa
 - Tao cũng ko biết phải bắt đầu từ đâu nữa. Nhưng mà là thằng anh em với tao, tao tin tưởng mày lắm. Nên tao có chuyện này muốn nhờ mày
 - Thì đm mày nói đi, dài dòng quá - Thăng Minh sốt sắng
 - Mày còn nhớ vết chém vai trái của tao ko?
 - Nhớ chứ, hồi đó mày lao vào đỡ cho tao 1 phát đó mà, đéo có mày quả đó, chắc tao hít nhang trên bàn thờ từ thuở ấy rồi. (vụ đánh nhau này xảy ra từ thời còn học chung với thằng bạn tui, thằng chó mình quen con nhỏ nào rồi bị thằng nào nó ghen, nó kêu người móc lớp thằng mình, nhớ lại vụ đó, căng thẳng um xùm cả tháng trời vì lo giải quyết trả thù)
 - Hôm nay tao ko rảnh mà chạy lên đây, rồi vạch áo ra để khoe mày công lao của tao ngày xưa. ý của tao là tao đã từng xả thân vì mày như thế, giờ mày có thể vì điều đó mà giúp tao 1 chuyện được ko?
 - Trời cái đủ má, có gì thì mày cứ nói đi, chỗ anh em với nhau, có nhất thiết màu mè như thế ko, giờ dù mày ko nhắc chuyện đó ra, tao vẫn giúp mày mà- Giọng thằng Minh tha thiết
 - Ủ, tao muốn mày chăm sóc hộ tao bé Nhi được ko?
 - Chăm sóc con bé hộ mày à?
 - Ủ, tao đã từng giúp mày ngày xưa, giờ tao ko cần mày đền đáp lại gì cho tao hết, chỉ cần thay tao chăm sóc hộ con bé thôi
 - À khoan đã, Vượng nè, giờ mà nói thật cho tao biết đi, con bé có mối quan hệ gì với mày vậy, sao mày lại đối xử với nó tốt như vậy, tao hơi bị ngạc nhiên đấy
 - Trước tao cũng chưa có dịp kể mày, cũng tại chưa đến lúc thôi, bây giờ là lúc tao kể mày nghe hết đây, Bé Nhi, quê em nó ở Cà mau, nghỉ học sớm lắm. Rồi lên biên hòa mình sống với bà cô, rồi ko hợp tính nhau, lại dọn ra ở riêng. Nhà con bé thì khá lắm. Nên vấn đề tiền bạc đối với con bé chả là gì cả, cũng chính vì thế mà sống chả có tí tương lai gì cả, rồi quen thằng bồ, 1 thời gian ăn nằm chán chê nó bỏ, rồi tuổi trẻ gặp yêu đương trai gái thất tình, nông nổi rồi đâm ra làm gái
 - Cái gì con bé làm gái luôn à - Thăng Minh giật mình
 - Ủ, mà khoan đừng có ngắt lời đm, rồi sau đó ko biết làm đc bao lâu thì tao vô tình gặp con bé, rồi xảy ra nhiều chuyện bên nhau, thì tao với nó cũng thân như anh em. Tao chỉ coi nó như 1 đứa em gái đặc biệt thôi. Còn nó thì khác, nó bắt đầu có cảm tình với tao mày à
 - Sao đm mày ko yêu con bé, nhìn tướng tá nó ngon thế cơ mà.
- (sao thằng bạn mình nó hỏi giống các bạn quá vậy)

- Tao ko biết nữa mày ơi, chắc tao ko có cảm giác yêu vào thời gian này
- Vậy sau đó nó còn làm gái nữa ko?
- Thì bên tao 1 thời gian, tao khuyên nhủ này nọ, dạy dỗ 1 thời gian thì bắt đầu nên người, chừng chặc rồi. Hiện tại thì tại giả vờ yêu con bé mày à
- Cái gì, giả vờ yêu em nó hả - Thăng Minh thẳng thốt
- Ủ, vì có như vậy, tao mới có thể bên cạnh mà tâm sự và chia sẻ những điều tao dạy con bé.
- Rồi thì sau này sao mày dứt ra được con bé, đm mày ác quá vậy?
- Dứt ra được hay ko thì có cách của tao, tao chấp nhận là 1 tên quỷ dữ nếu có thể làm cho bé Nhi trở thành 1 thiên thần mày à - Tui đáp lời câu hỏi của thăng Minh 1 cách dứt khoát
- Thôi, đến đây thì tao hiểu rồi. Vậy là mày sắp sửa rời xa con bé rồi phải ko? rồi mày muốn nhờ tao thay mày, chăm nom con bé chứ gì?
- Tui gật đầu trong im lặng, nhấp ngụm cafe đắng, rồi rít 1 hơi thuốc dài... Tự nhiên cảm thấy lòng mình sao nặng nề vô cùng.
- Vậy giờ mày cần tao giúp những gì? Thăng Minh đặt 2 cùi chỏ lên bàn rồi đan 2 tay lại nhìn tui
- Tao đã hướng con bé qua cái nghề mở shop rồi. Nhưng hiện thời thì quy mô nhỏ vậy thì chả thấm vào đâu. Trước mắt tao tính nhờ mày kiếm hộ tao 1 cái nhà nào đó mặt tiền trên thành phố ươn. Tao tính con bé học xong anh văn xong, shop sẽ dời về đó
- Nếu như mày muốn thì có ngay ày, nhà bên con bồ tao có 1 căn ở sòng thần, mặt tiền luôn, tao đang dùng làm cái kho thứ 2 của tao. Nếu mày cần thì tao dời hàng về chỗ khác, để con bé mở shop ở đó.
- Chắc có lẽ khoảng 2 tuần nữa là tao phải xa con bé rồi. Rồi sau đó 1 tuần là con bé cũng học xong. Rồi sau đó 1 tuần, tao nhờ mày liên lạc với con bé. Nói chuyện với bé Nhi rồi kêu nó dời shop về chỗ sòng thần được ko?
- Thăng Minh trầm ngâm suy nghĩ 1 hồi rồi nói
- 1 tháng nữa phải ko? được rồi, cái vụ gấp gáp con bé rồi nói chuyện sao thì cứ để tao, tao biết cách phải nói như thế nào?
- Đừng có nói là tao nhờ mày giúp con bé nhé, được ko, tao muốn dấu kín chuyện này với mày cùng các bạn đang đọc truyện thôi?
- Ủh được rồi, tao thiết cũng chẳng ngờ, mày tính toán trước sau cho con bé ghê quá
- Tính tao xưa giờ vậy rồi mà. Mà đó là chuyện kiếm nơi cho con bé mở tiệm. Tao còn muốn mày giúp con bé về mặt kinh doanh nữa giúp con bé được cái gì thì mày ráng giúp nó hộ tao. Vì lúc đó trên đất sài gòn, ko có tao bên cạnh bé Nhi, tao chỉ trông chờ vào mày thôi...
- Yên tâm đi... Đó là điều tất nhiên rồi
- À còn 1 việc nữa - Tui lấp lửng
- Trời đm đỡ cho tao có phát mà bắt tao làm nhiều việc thế mày- Thăng minh nói cái giọng ghẹo tui - Sao việc gì
- Tao nhờ mày trông nom con bé hộ tao nhé, nếu rảnh thì ghé thăm con bé, có ốm đau gì thì nhớ chăm sóc nó hộ tao. Nó 1 mình trên đó, tao lo lắng. Rồi trên đó sống gặp nhiều thành phần mà con bé tiếp xúc, tao sợ nó đồ đốn ăn chơi, tao nhờ mày kèm cặp nó
- Má, mày nói y như nó là bồ tao vậy đó, làm vậy mày ko sợ con bồ tao ghen à, cũng ở 1 mức độ nào thôi- Thăng Minh phân minh
- Hi, tao xin lỗi, chắc có lẽ tao lo lắng thái quá thôi. Nhưng tao chỉ muốn mọi điều tốt đẹp đến với con bé sau khi ko có tao bên cạnh thôi.

- Yên tâm đi thằng anh em - Thằng Minh đập vào vai tui- Tao biết cách phải làm thế nào mà. Đừng lo lắng
- Ủ, tại còn 2 tuần nữa thôi, tao được cty cử sang Singaphore gần 3 tháng để học tập về loại máy trộn màu sơn mới. Tao đã tính trước dịp này để xa con bé rồi, cũng may mọi dự định của tao đều trơn tru.
- Thiệt, riết tao càng ko ngờ được mày đó Vượng tính toán cho con bé chia li từng tí từng tí 1, tao thấy con bé có phước mà gặp mày đây
- Đôi khi có những con người đối với mình rất đặc biệt mà ko nhất thiết phải là người yêu của mình mày mà, tao vẫn ko hiểu vì sao tao lại làm mọi thứ vì con bé nữa. Nhưng thôi đừng kể lể mày việc đó nữa, mày nhớ những lời tao dặn dò rồi chứ
- Dạ vâng thưa bố, con nhớ rồi
- Hì, cảm ơn mày nhiều lắm Minh. Tí nữa ra làm vài lon át người chứ
- Mẹ, tao chờ mày nói câu này từ nãy đến giờ đấy, thật chó ko? tao dẫn mày ra quán này, gần đây thôi, đm bao ngon.
- Ủ sao cũng được. Tự nhiên giờ tao muốn uống cho say quá mày à
- Có tâm trạng về con bé à
- Ủ có mày là hiểu tao
- Vậy mai sao đi làm
- Ko sao, nghỉ 1 bữa công ty cũng đều phá sản được, tí tao xin xếp
- Vậy thì đêm nay anh mình overnight luôn nhé.
- Ok, nếu mày thích - Tui đáp lại kêu nói thách thức của thằng bạn

Rồi tui lại rít 1 hơi dài bên làn khói thuốc lập lờ kia. Vậy là mọ chuyện đã ổn thỏa đúng như tui dự tính. Mặc kệ thằng bạn tui với thao thao bất tuyệt về bài nhạc trịnh mà quán đang mở, tui tiếp tục trầm ngâm suy nghĩ. Để chuẩn bị lên ình 1 kế hoạch tiếp theo mình. Kế hoạch cuối cùng mà tui buộc phải làm và cũng là điều khó khăn và khó sử nhất... Chắc hẳn ở đây các bạn ai cũng đều biết phải ko???

46. Chương 46

Vậy là chỉ còn 2 tuần nữa thôi là cũng chấm dứt mối quan hệ mấy tháng trời, chính xác là cái đêm Noel năm ngoái và cho đến hiện tại. Nếu ai có hỏi tui câu truyện này, tui nhớ rõ ràng khúc nào nhất? thì đây chính là khúc mà tui từng có quãng thời gian phải sống trong tiếc nuối, và lo âu. Vì sao lại tiếc nuối? tiếc vì có lẽ mình sẽ tạm mất đi 1 người con gái, nó ko như khi ta bị mất mát về vật chất mà có thể quên nó 1 cách mau lẹ. Tiếc lắm chứ!!! còn lo âu? thứ lo lắng mơ hồ ở đây của tui là sẽ không biết ko ở bên cạnh tui rồi, em sẽ ra sao? vẫn chân cứng đá mềm chứ? vẫn học cách sống cứng cỏi, tự lập từ nhiều gì tui dạy em và từ những quyển sách từ cho em đọc chứ? tui còn lo lắng rồi sau này, tương lai của em ra sao, sẽ có thể “quên” được tui mà kiếm được 1 ai đó để yêu thật lòng. Cả đời tui đi theo cái nghiệp làm công ăn lương, ko học bất cứ trường sư phạm nào nhưng chắc có lẽ, em là cô bé học trò đầu tiên của tui, mà được tui truyền đạt những bài học ko có dạy trong bục giảng của bất cứ ngôi trường nào...

Cả tuần thứ 6 với tuần thứ 7, phải nói đây là quãng thời gian đủ thứ chuyện mà tui phải làm. Phần phải sắp xếp những công việc, giấy tờ ở công ty để chuẩn bị đi Sing, phần lại lo chuyện ở nhà, tại lúc này bà già tui lại đang yếu trong người. Nhà còn mỗi bà chị 4 nên tui cũng chả yên tâm vì từ khi ba tui nằm xuống, tui đã mặc định mình là trụ cột trong gia đình rồi. Phần lại chạy đôn chạy đáo lo cho công việc của bé Nhi, khi thì đi lấy hàng dùm, khi thì giúp con bé sắp xếp đồ dọn dẹp linh tinh, phần kiểm tra sổ sách hộ con bé, phần phải hoàn thành tốt nghĩa vụ của 1 người yêu mà chở em đi ăn uống đây đó (dù chỉ là 1 người yêu hờ). Và đến khi đêm về, bộ óc của tui lại ko đc ngơi nghỉ đến nghĩ đến cách nói ra lời chia tay với em...

Đôi khi tui tự nghĩ tại sao nó lại quá khó khăn với tui trong hoàn cảnh này. Mà sao thấy với những cặp đôi khác yêu nhau, thấy họ rất là dễ dàng xích mích rồi chửi nhau qua lại rồi hét lên chia tay sao dễ dàng lắm... Vậy mà tôi...

- Nói về chuyện buôn bán của bé Nhi thì cũng vẫn tà tà, có điều bây giờ thì bước vô phòng con bé, các bạn cứ cảm tưởng đang bước vô 1 cái mê cung rộng vồn vồn 20m vuông ấy. Quần áo được treo ở 2 cái xào nhôm mua bữa trước, tui còn nhớ thêm 1 cái xào 2 tầng để em có thể treo thêm nhiều quần áo hơn, phía sát bên phải là 1 cái tủ trưng đồ trang sức linh tinh bên cạnh là cái bàn trang điểm và dùng để kê laptop, bên cạnh có cái loa mini được có bé mở nhạc suốt, phía trên trần thì con bé còn bày vẽ trang trí dây rợ lung tung beng nữa. Mọi sinh hoạt của em hầu như đang ở phía trên cái gác lửng.

- Còn về tình cảm của 2 đứa, thì bé Nhi vẫn vậy, vẫn yêu tui 1 cách nhẹ nhàng, ko quá vồ vập, tranh giành, ko ghen tuông vớ vẩn nhưng đôi lúc lại cũng những biểu hiện nhõ nhõ thích đc vùi vùi, đổ dành như bao nhiêu cô gái trẻ đang đc yêu khác, chắc có lẽ em cứ nghĩ cái tình yêu này quá bền vững, êm đềm nên chả việc gì phải lo lắng với 1 tên bạn trai lúc nào cũng ở bên cạnh khi em cần, luôn chia sẻ với mọi thứ trong cuộc sống. Luôn là 1 bờ vai vững chắc để em tựa vào khi mệt mỏi, luôn có 1 cánh tay bền bỉ để có thể kê đầu và ôm em ngủ suốt đêm. Nhưng em đâu biết đằng sau chuyện này, hẳn lại vạch ra những kế hoạch 1 cách chi li từng bước từng bước 1 như vậy.

Nếu như sau này, người bạn trai của em có vô tình đọc được câu truyện này, vì nếu vô tình đọc thì sẽ có thể dễ dàng nhận ra ngay bé Nhi là ai, như thế nào, thì tui chỉ có đôi lời với “anh bạn tương lai ” này rằng. “Hy vọng anh là chàng trai biết sống nhìn về phía trước, nếu anh đã yêu bé Nhi rồi thì anh nên yêu 1 con người ở hiện tại của em nó. Đừng vì cái quá khứ của em mà sau này lỡ có cãi nhau, anh lại đào mộ cái quá khứ chết tiệt đó lên mà chỉ chiết bé Nhi. Như vậy chẳng khác nào 1 thằng đàn bà đâu. ở hiện tại tui vẫn không biết cậu là, mặt mũi như thế nào, tính tình ra sao, nhưng nếu bé Nhi đã chọn ai đó, mà người đó lại là cậu, thì tui dám cam đoan chắc chắn điều đầu tiên là cậu là 1 người con trai rất là may mắn, và điều thứ 2 là nếu làm bé Nhi bị tổn thương, thì cậu liệu đường mà thu xếp hành lí mà trốn khỏi mắt tui đi”. Và anh bạn vô tình đọc qua câu truyện này thì chắc cũng vô tình đọc được cái chap 21 phải ko? hy vọng cậu đừng để tâm đến vấn đề đó nhiều quá nhé. Hoàn cảnh đó chỉ là do ko tự chủ bị men rượu lấn át phần con hơn phần người thôi. Chứ thật sự trong quãng thời gian sau đó, chúng tui cũng chỉ dừng lại ở mức nắm tay, ôm ấp thôi. Thiệt sự là ko có chuyện gì đi quá giới hạn đâu. Nên cậu đừng có ám ức gì ở đây nhé. Tui đã nói rồi, tui đến với em ko phải vì tình yêu, tiền bạc lại càng không! Lý do là tui muốn biến đổi 1 cô bé nhõ nhõ, cáu kỉnh, tư duy lệch lạc của ngày xưa, trở thành 1 cô bé cứng cỏi đến gai góc, có suy nghĩ chín chắn, 1 cô bé tự lập biết kiếm tiền bằng đôi tay của mình. Nên cậu cứ yên tâm về cô học trò bé bỏng của tui, ko làm cậu thất vọng đâu. Hy vọng cậu đừng bắt trước mối tình đầu của em, mà làm cho em nó đau khổ câu nhé, ngoài việc xác con mẹ nó định là tui sẽ tìm cậu thanh toán thì cậu sẽ nghiêm nhiên chở thẳng 1 tên xấu số nhất khi đánh mất 1 cô bé như thế. Hy vọng cậu đừng bắt chước tui mà yêu em mà phải tính toán chi li từng nước cờ cậu nhé, mà cứ hãy để tình yêu dẫn lối cho cậu và em nó... Hoàn cảnh của tui nếu cậu đọc truyện thì khắc rõ hiểu tại sao lại như thế, còn ở hoàn cảnh của cậu, tui ko cần biết lý do gì, tui yêu cậu cậu yêu bằng con tim chứ đừng bằng lí trí...”

Và chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến. Ngày mà tui phải xa em nó cứ lăm lè nhích lại gần hơn. Càng như vậy tui lại càng hoang mang, ko biết phải mở lời với em như thế nào? hằng ngày đối mặt với em, nhiều lúc định mở lời đã động đến vấn đề đó lại bắt gặp 1 ánh mắt ngây thơ từ em. Tui lại kiềm xuống.

Khi mà biết mọi kế hoạch của tui đã chắc chắn rồi, việc tui nhờ thằng bạn hỏi về phần giấy tờ làm thủ tục mở shop trên SG cũng ko có gì quá khó khăn. Con đường em đang đi đã được tui vẽ cũng khá rõ ràng rồi, việc còn lại là em phải

đi như thế nếu ko có tui bên cạnh thôi. Nếu như gọi nó là 1 trò đặt cược, thì ngoài việc tui hay đặt cược cho các đội bóng ở giải ngoại hạng thì đây là 1 cái kèo tui đặt cược vào em nhiều nhất từ xưa đến giờ và không chỉ dừng lại ở mức thắng thì vui mà thua thì thôi.

- Em nè - Tui hỏi con bé

- Dạ, có gì ko anh, con bé vật cặm cụi vào cái laptop

- Ngày mai anh được nghỉ làm 1 bữa, chúng ta đi chơi 1 bữa đi hen

- Vậy ai ở nhà trong shop
- Thì đóng cửa 1 bữa đi, nghỉ bán 1 ngày có sao đâu
- Dạ, vậy cũng được - Con bé lấy tay gãi gãi cái đầu, bộ mặt tỏ ra điều gì đó tiếc nuối
- Khiếp, thấy em ham làm ghê chưa, nghỉ có 1 bữa mà mặt xị ra thấy ớn ko, vậy là giờ cái shop này rồi là bơ anh luôn đúng ko - Tui giả vờ ghẹo
- Hihi, có phải zậy đâu, mà đi chơi cả ngày luôn hả anh
- Ủa, anh muốn ngày mai, được dành trọn 1 ngày được bên em
- Trời, anh nói cứ y như 8 năm trời, 2 đứa mình mới gặp nhau 1 lần ấy, qua ngày mai thì một cũng gặp mà - Bé Nhi nheo mắt nhìn tui nghi ngờ
- Ờ thì tại em nghĩ coi, trước giờ yêu em, toàn đi chơi có 1 buổi, có bao giờ đi chơi cả ngày đâu, tại có dịp được nghỉ, nên anh muốn vậy thôi - Tui giả vờ chống chế
- Ờ ha, cũng đúng nhỉ - Bé Nhi mút mút cái ngón tay trở ra chiều suy nghĩ
- Thôi, ăn bánh mì đi, mua từ nãy giờ hông chịu ăn gì hết trơn vậy, con lỳ bơ nữa kìa, nó nhào ra rồi đó
- Ấy chết, hix, sao anh ko nhắc sớm. Làm em quên bếng, thôi đợi tí, em spam mấy cái topic này lên cái rồi ăn hen - Nói xong, con bé lại cúi đầu vô cái lap

47. Chương 47

Đèo em ra quán cafe ở bên xe tam hiệp ăn sáng uống cafe mà em cứ thắc mắc

- Ủa sao đầy chỗ uống, tự dưng anh dẫn em ra đây chi vậy, hix, khói bụi quá trời luôn à
- Hi, uống ở đây anh mới nhớ cái ngày đầu quá em nhỉ
- Ngày đầu đó hả, à đúng rồi nhỉ, hihi,
- Lúc ấy em đứng ở kia kìa, đang ngồi trong nhà chờ xe giữa đêm hôm
- Còn anh thì em chả biết từ đâu mà đến, haha
- Coi bộ 2 chúng mình cũng có duyên quá em nhỉ, gặp nhau 1 cách đến tình cờ lạ lùng - Nhấp ngụm cafe đắng, sao mà tâm trạng hôm nay của tui còn đắng hơn cả nó nữa, chả hiểu vì sao
- Hi. Nhìn khung cảnh này buổi sáng nó nhộn nhịp quá nhỉ, vậy mà khi về đêm, nó lại vắng vẻ đến ớn luôn á
- Thôi, uống lẹ đi em, kiếm cái gì ăn đi, sáng sớm tráng miệng ly cafe vậy đẹp rồi
- Hix, anh mà nói trễ tí nữa là em lăn đùng ra xỉu vì đói luôn rồi đấy
- Hhaha... Làm thấy ghê ko - Chứ sao - Bé Nhi lè lưỡi ghẹo tui
- Tính tiền con má ơi, đi thôi em.

Sau đó 2 đứa tui kè nhau đi ăn sáng, xong rồi sau đó tui chở em ra hồ đá ở làng đại học. 2 đứa lại ngồi ngắm cảnh. Đến đây lại nhớ cái ngày trước, cái vụ mà con bé lao xuống dưới troll tui. Nghĩ lại mà vẫn thấy tức cười, chả hiểu sao tui cũng liều mà nhảy theo. Rồi chở em ra cái bến đò gần bừ long nơi mà tui và em cùng ngắm hoàng hôn, chở em ra cầu ghềnh, nơi 2 đứa hay ra đó ngồi ngắm từng ánh đèn lấp lòe và cả đèn xe hắt xuống mặt sông.

Rồi khi chạy đến đâu, tui lại chỉ chỗ kể lể với em từng kỉ niệm gắn với 2 đứa. Bé Nhi thì chỉ nghĩ đơn giản là tui chở em đi dạo thôi chứ thiệt sự em đâu biết rằng, tui đang dành cả 1 ngày trời của mình ra để cùng em nhìn lại những chặng đường mà 2 đứa đã từng đi qua. Đến trưa, tui mua cơm hộp về phòng 2 đứa cùng ăn, rồi mở mấy bộ phim onl lên mà 2 đứa cùng coi với nhau. Rồi ngủ đến chiều, 2 đứa tui lại kéo nhau đi

chơi tiếp, 2 đứa tui ghé vào coop mark để xem phim cùng nhau, và tất nhiên lần này, tui xí dành trả tiền vé và cả tiền bắp cùng pepsi ^^!. Khi hết phim, tui dẫn em vô khu vực bán đồ trang sức, mà mua tặng em 1 cái dây chuyền dây, có mặt hình chữ “N” và chính tay tui đeo cho em. Sau đó tui đèo em vô chợ đêm. Nơi mà cũng có khá nhiều kỉ niệm của 2 đứa kể thử xem, nào là nhậu cùng em với bé Nhị đến cả say bí tỉ nè, rồi cả khi đi lén với nhị bị em bắt gặp tại đây nè, rồi cả lần ăn liên hoan mở shop của em cũng tại đây nè. Tui để cho con bé gọi món nào mà em nó thích, hôm nay tui ko muốn uống say chỉ 1, 2 chai cho ăn ngon hơn thôi, tui muốn giữ gìn 1 trạng thái thiết tình tảo vào hôm nay, đơn giản là thế. Rồi sau đó 2 đứa lại la cà đây đó rồi ghé vào quán nước quen thuộc, nơi này chính là nơi tui hay ngồi tâm sự với em, nghe em kể về cuộc sống và cả những lần tui ” lên lớp giảng bài” với em nữa. Cả ngày hôm đó, nhìn con bé cũng tíu tít bên cạnh tui, nhìn cái dáng vẻ ngây thơ cứ trực diện trên khuôn em sao tui lại thấy tui lại vô tình quá. Nhi ơi, em biết ko, em hãy ráng giữ những khoảnh khắc đẹp này đi nhé, hãy để nó nguyên vẹn ko thì xước đi nhé. Sẽ ko còn bao lâu nữa đâu, sẽ rất mau thôi, rồi thì sẽ không còn anh ở bên cạnh anh nữa đâu

2 đứa đi chơi đến gần đêm về. Trở lại căn phòng của em, căn phòng này về đêm mới thực sự có nhiều kỉ niệm của 2 đứa tui. Đếm thử xem nhĩ, là khi mà tui và em nhậu rượu rum đến ngoắc cần câu rồi bỗng dưng em bỏ tui lại mà đi khách nè, là khi mà nhậu ở chợ đêm ở cái hôm lần đầu gặp nhị, tui lại vác ” 2 cái của nợ” kia về đây, là khi tui và em lại mua đồ ăn về để 2 đứa cùng nấu nướng rồi cùng nhau hả hê với thành quả của mình, là khi những lần đưa đón, tui cũng sốt cả ruột lên mà chờ con bé trong phòng vệ sinh, là khi buổi đầu tiên khi lấy hàng về, 2 đứa lại miệt mài cả đêm hết chụp hình rồi lại dọn dẹp... Và là khi tui ngấm em say giấc nồng với khuôn mặt ngây ngô, 1 cách yên bình và cũng tại căn phòng này của em... Vào đêm nay... Cũng là khi mà tui sẽ bắt đầu mở lời với em...

Vặn tay ga, mà lòng tui trĩu nặng, vậy là sắp sửa tới phòng em rồi. Tui ko biết phải tả làm sao cho các bạn hiểu được cảm giác của tui lúc đó nữa, nó có cái gì đó sợ hãi lắm, sợ 1 việc gì đó nó bùng phát lên mà tui ko thể nào chống đỡ. Sợ phải làm việc mà tui bắt buộc phải làm dù biết kết quả nó sẽ ko chua cay, sợ phải sắp sửa nói ra 1 bí mật mà chắc đến cả 1 trí tượng tưởng phong phú như em cũng chả thể ngờ tới.

- Nè anh chạy đằng hoàng coi, từ từ thôi, làm gì mà như người mất hồn vậy- Bé nhị dặn dò phía sau
- À ừ - Tui vẫn đang mải suy nghĩ nên chả quan tâm lắm lời em nói
- Sao mà anh im lặng quá vậy
- Đâu có, hì, tại đi chơi cả ngày, nên hơi mệt thôi - Tui cố chống chế
- Vậy tí nữa em pha nước chanh cho anh uống nhé
- À thôi, mắc công nữa, nghỉ tí khỏe đó mà - Tui cười nhạt
- Dạ, hihi, hôm nay vui quá anh hen, ước gì ngày nào cũng đc zậy ^^!
- Trời vậy tính bỏ bê công việc luôn à
- Ấy chết, em quên - Bé Nhị lè lưỡi ra cười
- Thôi tới nhà rồi, xuống mà cửa đi, ngồi trên xe quài
- Dạ, ủa mà đêm nay anh ngủ ở đây luôn à
- Có lẽ vậy
- Haizz, hôm nay em thấy anh hơi khó hiểu đó nha, thấy hồng thèm nói chuyện nữa, em vô tắm trước đây, hix, hôm nay ăn no quá à
- Ủ, thôi em vô tắm đi, để anh tự dắt xe vô rồi đóng cửa cho
- Dạ

Tui để bé Nhị tắm rửa bên trong, tui ngồi ở trước cửa, xe tui vẫn để bên ngoài, rút 1 điếu thuốc ra để lấy sự bình tĩnh... Tim tui bây giờ đập thình thịch...

1 hồi sau bé Nhị bước ra nhìn thấy tui ngồi trước cửa, bèn đến ngồi gần cạnh tui mà tựa đầu vào...

- Sao anh hút thuốc nhiều quá vậy - Bé Nhị thắc mắc

- Sao em biết mà kêu nhiều

- Thì rất đất thấy 3, 4 cái cán kìa- Bé Nhi chỉ xuống đất

- Hì, mà em nè, anh có chuyện muốn nói với em nè

- Trời, cả ngày trời, nói quá chừng, vậy mà giờ vẫn còn muốn nói à

- Em còn nhớ anh từng bảo em: là sống trên đời đừng quá lụy vào ai ko?

- Dạ, nhớ, mà có chuyện gì thế anh - Giọng bé nhi bắt đầu trùng xuống

- Em còn nhớ những lời anh dạy em phải trở thành 1 con người như thế nào ko?

- Dạ...

- Nhi nè, hãy hứa với anh nhé, hứa với anh, khi anh nói chuyện này ra. Hứa với anh em vẫn là em như bây giờ nhé

- Sao anh nói chuyện thấy kì kì sao đấy, có chuyện gì à

- Em hứa đi

- Dạ...

- Em có bao giờ từng nghĩ anh là kẻ tồi ko?

- Dạ ko, anh rất tốt với em mà

- Đôi khi anh ko tốt đẹp như em nghĩ đâu... Tui thở dài, im lặng 1 lúc rồi nói tiếp

- Em nghĩ sao nếu anh nói, chuyện anh yêu em chỉ là 1 vở kịch?

- Anh... Anh... Nói xạo với em phải ko - Giọng bé Nhi nghẹn nghẹn

- Anh xin lỗi vì đã lừa gạt tình cảm của em, nhưng anh thật sự ko có tình cảm với em nhi à.

- Anh nói xạo, tại sao ko có tình cảm mà anh lại ở bên cạnh em, tại sao ko có tình cảm mà anh lại luôn giúp đỡ em, chẳng lẽ quãng thời gian em bên cạnh anh, ko đủ để khiến anh yêu em sao - Mắt bé nhi bắt đầu đỏ hoe

- Anh biết nói ra điều này, sẽ khiến em đau lắm. Em mắng chửi anh gì cũng được. Nhưng anh chỉ muốn nói cho hiểu, cũng như em từng nói, đôi khi 1 người làm việc gì đó, đằng sau nó luôn có 1 mục đích riêng. Anh bên em ko phải vì anh lợi dụng 1 điều gì đâu, em thấy đó, đến cả việc ngủ với em, anh còn ko dám cơ mà

Đôi bờ vai của bé Nhi cứ run bần bật lên mà nghẹn ngào tiếng khóc, tui ôm em vào bờ vai của mình, khẽ mi lại bỗng dưng cay cay đến lạ lùng

- Nhi nè, em đừng khóc nữa, anh xin lỗi em. Chắc có lẽ em cũng ko chấp nhận được sự thật này. Nhưng rồi sau này, em còn phải gặp nhiều chuyện còn hơn vậy nữa. Thật sự, anh giả vờ bên em chỉ là...

- Anh đừng nói nữa... - Vừa nói vừa khóc - Em hiểu rồi, có phải là muốn em tốt hơn xưa ko... Anh xấu lắm... Em ghét anh... Nếu anh muốn làm vậy thì cũng đâu cần nhất thiết phải giả vờ yêu em đâu chứ, sao anh lại đùa giỡn vs tình yêu của em... Em ghét anh... Huhu... - Bé Nhi vừa nói vừa lấy tay dấm vào đùi tui

Không gian lúc này dường như mọi thứ đều im lặng... Chỉ còn tiếng khóc nghẹn ngào của em và tiếng thở dài từng chập của tui... Sao mà nói ra được rồi mà lòng tui lại ko được thanh thản 1 tí nào thế này... Rút 1 điều thuốc ra hút tiếp, bàn tay tui lại càng xiết chặt em vào lòng mình hơn. Chắc có lẽ đây là lần cuối tui đc ôm cái vai nhỏ nhắn yêu dưới ấy, lần cuối tui có thể nắm cái đôi tay mềm mại mát rượi ấy, và lần cuối được bên em với tư cách là 1 người yêu

- Chắc có lẽ ngày một là anh phải đi Sing rồi, cũng lâu đấy, cũng lâu bằng khoảng thời gian anh biết em cho đến tận bây giờ. Chắc sẽ ko liên lạc với em được nữa đâu. Em nín đi, đừng khóc nữa có được không, nghe anh nói này

bé nhi cứ vừa khóc vừa lắc đầu

Sau đêm nay, chắc anh sẽ ko bên cạnh em được đâu, anh đã dạy bảo em nhiều thứ rồi, những tất cả chỉ là lý thuyết rồi, đến lúc em phải thực hành rồi. Anh hy vọng đừng vì chuyện này mà em trở lại cái nghề cave đó Nhi nhé, em đừng đem bao công sức của anh mà đổ sông đổ biển. Anh muốn sau này khi gặp lại em, anh muốn thấy là 1 cô bé trưởng thành, đáng yêu và thành công trong công việc chứ ko phải là 1 bé Nhi cách đây mấy tháng. Sau này khi ko còn anh bên cạnh, em phải biết tự chăm sóc mình đó có nghe ko? em đừng khóc nữa, rồi mai một sẽ có 1 người thay thế anh, yêu em, quan tâm em nhiều hơn cả anh nữa

Đừng làm anh thất vọng nhé Nhi, em đã nói với anh là làm anh thất vọng ko phải là thói quen của em mà. Thôi em giữ gìn sức khỏe anh về nhé

- Anh có thể... có thể cho em ôm anh 1 lần cuối được ko?

Tui khê gặt đầu

Tui dang 2 cánh tay để đón em vào lòng, em vừa khóc mà cứ lí nhí nói, anh xấu lắm, em ghét anh, tại sao lại rời xa em, tại sao rồi cứ đâm nhè nhẹ yếu sức vào vai tui, khê vuốt mái tóc mà tui chỉ thốt ra được 1 câu

- Anh xin lỗi

- Vậy là từ ngày mai, em sẽ ko còn được gặp anh nữa hả anh

- Ủ, ko phải là ngày mai mà là vào 1 ngày, anh thấy em là 1 cô gái đứng trước mặt với vị trí 1 cô gái thành công trong công việc. Còn bây giờ em đừng liên lạc gì với anh nữa nhé.

- Anh hứa với em 1 điều đi - Bé nhi vẫn rưng rưng nước mắt nói

- Ừm, em nói đi.

- Hứa với em, 3 năm sau. Anh sẽ chịu gặp mặt em, và khi ấy em cũng hứa với anh, đứng trước mặt anh là 1 cô bé khác - Giọng bé nhi gai góc có vẻ gì đó quyết tâm

- Ừm. Anh nợ em 1 tình yêu, cho nên, anh sẽ cho em 3 điều kiện mỗi khi em cần anh giúp, bất cứ việc gì, cứ việc em yêu cầu nếu anh có đủ khả năng làm được. Nó có hiệu lực từ ngay bây giờ cho đến khi anh nhắm mắt. Em hãy giữ 3 điều mong muốn đó trong tay. Khi nào thật sự thật cần thiết thì hãy nhờ anh. Ngoài việc bắt anh phải yêu em. Em nhớ lời em nói đó... 3 năm sau... Anh ko muốn thấy 1 cô bé ủ rũ thất bại gặp anh đâu... Nhớ đó... Thôi đêm rồi... Em vào nhà đi... Tiếng đóng cửa phòng của em cũng là đánh dấu kết thúc buổi chia tay đầy tiếng khóc và những lời hẹn thề tối đó. Tui lại lầm lũi dắt xe xà vào 1 quán nhậu vỉa hè nào đó mà tự uống 1 mình. Bỏ lại nơi đó, căn phòng ẩm áp tràn ngập tiếng cười đó, 1 người con gái yếu đó, nhỏ nhoi, mong manh trước phong ba bão táp của cuộc đời.

2 ngày sau... Tui vác vali ra sân sân sơn nhất... Để qua Sing học tập... Có thể coi đây là 1 cuộc trốn chạy của 1 tên lừa gạt tình yêu của được... Từ ngày hôm nay, tui lại tiếp tục trở về con người của mình ngày xưa, lại tiếp tục thui thủi 1 mình, vẫn vui đầu vào công việc, mọi thói quen vẫn như cũ, có khác là hay buồn vu vơ nhiều hơn thôi...

1 tháng sau tui có gọi điện thoại cho thằng Minh bạn tui để hỏi thăm, thì tình hình bé Nhi đã dọn phòng ở biên hòa mà lên chỗ cái kho thằng bạn tui để chính thức mở 1 cái shop, có tên gọi, bảng treo hẳn hoi. Có hỏi thăm nó về bé Nhi thì nghe nó kể, thấy con bé vẫn bình thường như chưa có gì xảy ra. Nhưng tui hiểu... Tui hiểu là con bé vẫn cố tạo ra 1 lớp vỏ bọc cứng rắn thế thôi, chứ thật sự bên trong em, nó yếu đuối lắm. Tui có dặn dò thằng bạn nhớ chăm sóc dùm bé Nhi, coi mọi vấn đề liên quan đến tiền bạc mà khi con bé gặp khó khăn thì cứ gọi tui, tui sẽ cố giúp 1 phần nào...

Đôi khi thỉnh thoảng 1, 2 tháng, tui lại lên chạy lên đó. Đứng từ bên kia đường mà nhìn sang shop của em, lại thấy bóng dáng 1 cô bé quen thuộc đang ra sức nở 1 nụ cười thật tươi với khách hàng của em. Lúc ấy, tui lại cảm thấy nhẹ nhõm, thở phào mà quanh xe lại chạy về nhà...

Sáng hôm sau, tui mua 1 cái máy mp3 có chức năng thu tiếng lại rồi bắt đầu nói hết những điều tâm sự cầu mình vào đó rồi để mai lên Sài Gòn ra sân bay tiễn tui gửi thằng Minh nhắn nó gửi cho bé Nhi: nguyên văn lời tâm sự đó như sau:

chào em, có bé mùa đông, chắc mà khi em nghe được lời anh nói thì lúc đó anh đang chúí mũi vào hàng tá công việc bên Sing rồi, em vẫn khỏe chứ, à mà anh hỏi vậy thôi chứ nếu em trả lời anh cũng chả biết được,

Anh xin lỗi vì đã đối xử vs em như vậy, nhưng anh vẫn ko hối hận vì đã làm như vậy với em. Từng lời anh dạy chỉ bảo em, là từng bài học mà anh đã từng bị vấp ngã trong cuộc sống rồi anh tự học được. Anh ko muốn vì chuyện này mà em lại như trước đâu, có nghe ko? Nhớ hứa gì với anh ko? ráng mà giữ lời hứa đi đó nha. Anh sợ mình phải đối mặt với em để nói những lời cuối này mà phải làm cách này. Quãng thời gian bên em là 1 quãng thời gian đẹp và ko thể quên đối với anh. Chắc có lẽ em cũng đang tự hỏi tại sao anh có thể ko yêu em mà vẫn ở bên em được mà có phải ko? Nhưng mà em à, nếu như vậy, thì em vẫn mãi mãi ko trưởng thành được đâu, em có thể hiểu ko? Mọi việc sau này của em, anh đã tính hết cả rồi, em đừng vội hỏi là chuyện gì, rồi từ từ em sẽ khắc biết thôi. Thôi chào em nhé, cô bé mùa đông của anh, anh phải sắp xếp đồ đạc đây, mai anh phải bay rồi... Nhớ lời anh đó, phải giữ gìn sức khỏe của mình đó nghe chưa, ko được hư đó, 3 năm sau mà thấy em ko đc như lời hứa... Là anh giận em luôn đó... Thôi bye nhé

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/truyen-ve-co-be-dung-duong-ma-toi-quen>